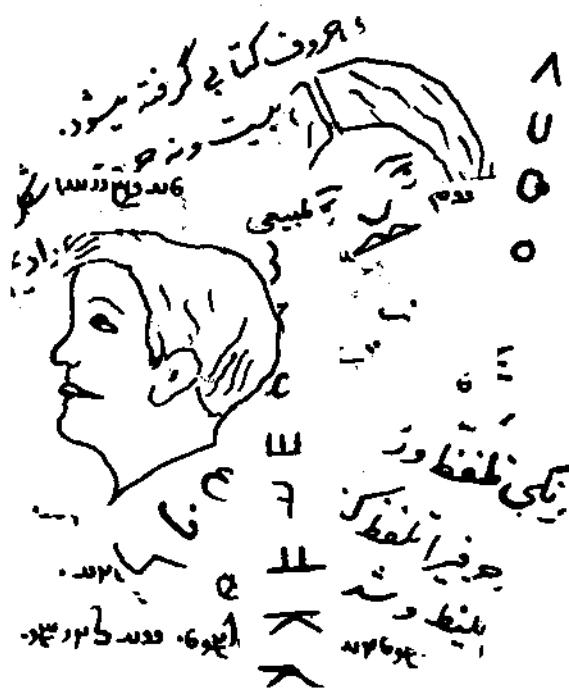

ایران کوده
شماره ۸

خط و فرهنگ

ذیبح به روز

گنجینه زبان، فرهنگ و ادب کهن ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

ذبح بهروز

خط و فرهنگ

چاپ این کتاب با سرمایه رسم معاونت
(شهردان) توسط سازمان انتشارات فروهر انجام شد

کتاب: خط و فرهنگ

نوشته: ذیبح بهروز

چاپ: رشدیه

تعداد: هزار و پانصد نسخه

چاپ دوم: مهر ماه ۱۳۶۳

ایران کوده

شماره ۸

خط و فرهنگ

ذبیح بهروز

فهرست

مقصود از تکارش ۵

دیباچه ۷

مسئله تغییر یا تکمیل خط در ایران و اروپا : تغییر خط در ایران ۱۲
اقدامات برای تغییر خط فارسی به خط ناقص لاتین ۱۵ - اقدامات
برای تغییر خط لاتین در اروپا ۱۸ - تکمیل خط لاتین ۲۱

آموزش و پژوهش : کلیات ۲۴ - روش معمولی آموزش کودک ۲۵ -
روش پیشنهادی آموزش کودک ۲۶ - استعداد صداشناسی کودک ۲۷
- تصویرهای کودک دیره ۲۹ - شباهت حروف ۲۹ - تعلیم
حروف با وضع طبیعی خود ۳۰ - باددادن حرف و باددادن
کلمه ۳۰ - آموزگار و نوآموز ۳۱ - شاگرد ۳۴ - صدا و صوت
و حرف ۳۵ - کشیدن صدا و تطبیق شکل حرف با دهان ۳۵ -
انتخاب روش مخصوص ۳۵ - دیکته و مشق خط ۳۶ - کودکان کمتر
از پنج سال ۳۶ - چشم و گوش ۳۸ - لال و کم هوش ۳۹

شرح آموزش حروف به قصیل ۱۱۰ - ۴۰

خواندن و املاء : کتاب هوشی و موشی ۱۱۱ - کتاب کودکانه بروزی
بازی گوش ۱۱۲ - هزه ۱۱۴ - موش و گربه و خیام و حافظ
- مشق خط ۱۱۵ - دیکته یا املاء ۱۱۵

ملاحظات ۱۱۸

کم هوش ۱۲۰

آموزش لالها ۱۲۱ - آموزگار لالها ۱۲۲ - آزمایش لال ۱۲۲
آزمایش زبان ۱۲۳ - آزمایش گلو ۱۲۳ - آزمایش لوله های
بینی ۱۲۳ - خصوصیات صداها ۱۲۴ - تعلیم صدا ۱۲۴ - مدت

درس ۱۲۶ - صدایهای سخت برای لال ۱۲۶ - خواندن و نوشتمن
۱۳۰ - ملاحظات ۱۳۲ .

مدارک تاریخی و علمی و فنی خط در ایران : کلیات ۱۳۴ - مدارک
تاریخی خط در ایران : مختروع الفبا ۱۳۵ - مورخین و دانشمندانی
که راجع به خط ذکری کرده اند ۱۳۵ - عصر اختراع خط و تکامل
آن در ایران ۱۳۶ - خطهای هفتگاهه ایران ۱۳۶ - مدارک علمی
و فنی خط در ایران : کلیات ۱۳۹ - صداشناسی ۱۳۹ - کتابهای
صداشناسی ۱۳۹ - صداشناسی از نظر خود این علم ۱ -
صداشناسی از نظر علم صرف و اشتراق ۱۴۱ - صداشناسی از نظر
تجوید ۱۴۱ - اصطلاحات صداشناسی ۱۴۲ - تشخیص صفات
ذاتی و عرضی ۱۴۲ - رسم مقطع دهان ۱۴۲ - دستور یا قن مخرج
و مقطع ۱۴۳ - علمای صداشناسی ۱۴۳ - دین دیره ۱ -
ترتیب حروف ۱۴۴ .

تمدن چندی مربوط به تاریخ خط و تهدن ۱۴۷ - زبان ۱۴۸ - دین
۱۴۹ - خط ۱۴۹ - ارقام ۱۵۲ .

تمدن باستانی سرزمینهای شرقی آریانی : سند ۱۵۴ - هند ۱۵۵ -
ظهور بودا ۱۵۶ - عظمت پادشاهان هند از نوشههای یونانی
۱۶۰ - خط در ایران و هند ۱۶۱ .

تمدن باستانی سرزمینهای شمالی آریانی : خراسان و مرد ۱۶۳ .
تمدن باستانی سرزمینهای غربی آریانی : حفاری و اصطلاحات ۱۶۵ -
اصطلاح سومر ۱۶۶ - قدامت آثار ۱۶۷ - جلوگیری از نشر آثار
سومری ۱۶۷ - آثار و تمدن باستانی سومر ۱۶۹ - بندگان ۱۷۱ -
اکاد یا اکد ۱۷۲ - تجدید دولت آزادگان سومری ۱۷۳ .

اصطلاح جدید و یوس بجای آریائی ۱۷۴.

اصطلاح جدید آرامی و سامی: آرامی ۱۷۹ - سامی ۱۸۳.

بابل: معنی بابل ۱۸۴ - مردم بابل ۱۸۴ - زبان و خط بابل ۱۸۵ - صنایع بابل ۱۸۶ - قدامت بابل و کتابهای راجع باش ۱۸۶ - سلسله اموری ۱۸۸ - ختنی ها ۱۸۹ - سلسله دریا کنار سومری ۱۹۰ - سلسله کاشی ۱۹۰ - سلسله پاشه ۱۹۲ - سلسله کلدی ۱۹۳ - از کورش تا آخر ساسانیان ۱۹۳ - خلفا ۱۹۴.

اسور یا سوبارتو ۱۹۵ - مردم اسور یا سوبارتو ۱۹۶ - زبان و خط ۱۹۶ - آبیه و صنایع اسوری ۱۹۷ - الواح اسوری ۱۹۷ - لوح نفرین تاریخی اشور بانی پال ۱۹۸ - لوح شکار فیل و شیر ۱۹۹ - فتح در سوریه ۲۰۰ - فتح بابل ۲۰۰ - کتبیه و نقش فتح مصر ۲۰۰ - تبلیغات راجع به اسور ۲۰۱ - تاریخ اسور ۲۰۳ - دوره اول تاریخ اسور یا سوبارتو ۲۰۳ - دوره دوم تاریخ اسور یا سوبارتو ۲۰۶ - دوره سوم تاریخ اسور یا سوبارتو ۲۰۷ - دوره چهارم تاریخ اسور یا سوبارتو ۲۰۹ - عصر هخامنشی ۲۱۳ - ملاحظات ۲۱۴.

اسکندریه ۲۱۵ - ۲۲۰

خاتمه ۲۲۱

در باره روش آموزش با کودک دیره: یک انتقاد فلسفی، از محمود

هومن ۲۳۳ - ۲۴۳.

مقصود از نگارش

برای رفع هرگونه سوء تفاهم بیش از هر چیز میگوئیم که مقصود از نگارش این جزو شمردن معاایب خط فارسی و پیشنهاد تغیر آن نیست بلکه پس از چندین سال تحقیق و تجربه میخواهیم طریقه تعلیم یک خط طبیعی آسانی‌را شرح دهیم که دوره کامل تعلیم آن از چند ساعت تجاوز نمی‌کند و یاد دادن و یاد گرفتن آن شخص و استعداد مخصوص و سن مقضی لازم ندارد و کلید آموختن هر خط قدیم و جدید هیباشد.

اختصاری از فوائد این خط ساده که اصول آن چند هزار سال بیش در ایران طرح شده این است :

۱ - بوسیله این خط میتوان کودک را با بازی و خنده در مدت بسیار کمی باسوان کرد و اگر کودک قبل از پنج سالگی با این طریقه ساده خواندن را یاد بگیرد استعدادهای او پرورش واقعی می‌یابد و تا دوازده سالگی می‌تواند معلومات بسیار مفیدی را فراگیرد در صورتیکه اکنون تا دوازده سالگی کلیه توانائی خرد سالان فقط سرف خواندن و نوشتن میشود و این کار بسیاری از استعدادها و مخصوصاً استعداد ریاضی آنها را که اساس هر علم و صنعتی است نابود می‌سازد.

۲ - سالمندانی که استعداد وقت و حوصله و سرمایه کافی برای بادگرفتن خط فارسی و یا هر خط دیگری را ندارند می‌توانند اولاً بوسیله

این خط در چندساعت باسواند شوند و بعد خط فارسی و یا هر خط دیگری را از روی خود آموزهای مخصوص یاد بگیرند و احتیاجی به کمک دیگران و تلف کردن وقت در راه کلاس و دستان نداشته باشند.

۳ - همانطوری که خط های جهان برای باسواندن کوران مناسب نیست و کوران خط مخصوصی دارند که فقط بوسیله آن خط می توانند با سواند شوند و کسب اطلاعات و معلومات کنند این خط پیشنهادی هم برای کودکان و سالمندان و لالانی که وقت و حوصله واستعداد یادگرفتن خط های معمولی را ندارند بمنزله همان خط کوران است زیرا که فقط با این خط و این طریق تعلیم ممکن است ایشان را با سرعت و بی مشقت با سواند کرد و قوه فکر و تصور آنها را پرورش داد تا این که بتوانند هر خط و علمی را به سهولت فرا گیرند.

۴ - یادگرفتن این خط تحمیلی بر یا سوادان نیست بلکه هر با سوادی در چند دقیقه آن را یاد می گیرد و استفاده ای که از آموختن آن می کند این است که از تاریخ خط در جهان و مقدمات علم صدا شناسی و تجوید با اندک توجهی آگاه می گردد و یادگرفتن هر خط خارجی برای او آسان می شود.

این بود مختصری از فوائد این خط و بنظر ما تعلیم هر خطی پیش از این خط طبیعی مخصوصاً بکودکان غلط است زیرا که کودک در اولین قدم پرورش فکری مجبور می شود اشکالی را برای صدا هائی تعبدآ با تکرار زیاد یاد بگیرد و این کار به حس کاوش و جویندگی او که در حال رشد است زیان کلی میرساند.

دیباچه

کلید هر دانشی سواد است و هیچ تکلیف فردی و اجتماعی از تحصیل و ترویج سواد واجب تر و مفید تر نمی باشد.

با آنکه تمام افراد بشر اهمیت و فواید سواد را میدانند و در راه تحصیل و ترویج آن میگوشند جز محدودی بکسب آن موفق نمیگردند. آمار های جدید دقیق نشان میدهد که فقط سی و هشت درصد از مردم روی زمین سواد دارند و قسمت اعظم با سوادان اروپائی و آمریکائی میباشند که ثروت سرشار اهالی اجازه تحمل مخاطج کزانف و صرف وقت بیهوده را در راه تعلیم و تعلم با روش کنونی پانها میدهد.

سخت ترین مرحله سواد، خواندن و یکانه و سیله خواندن خط است. پس اگر خط کامل و منطقی باشد هر کس می تواند خواندن را ماند سخن گفتن از اطرافیان خود یاد بگیرد و اگر خط کامل و منطقی نباشد تحصیل و تعلم مقدمات، سن مقتضی و استعداد مخصوص و وقت طولانی و حوصله کافی و سرمایه مالی فردی و سازمانهای منظم فرهنگی واستادان آزموده لازم دارد و در این صورت سواد فضیلتی منحصر در یک طبقه میگردد و اکثریت مردم از کسب آن محروم خواهند ماند زیرا که فراهم گشتن کلیه این شرائط برای هر کس و هر کشوری امکان ندارد.

ممولاً در سراسر جهان خطهای را با زحمت و مشقت به خرد سالان تعلیم میدهند بی آنکه توجه و دقت کنند که آیا چنین کاری با ذوق و طبیعت متعلم موافق میباشد یا نه.

اروپائیان در راه با سواد کردن مردم کشورهای خود هم گونه کوشش کرده و می‌کنند و کمتر داشتن عده بی‌سوادان را از اختخارات ملی می‌شمارند. قوانین تعلیمات اجباری هم در اروپا بسختی اجرا می‌شود و همه گونه وسائل کامل فنی و اقتصادی نیز در اختیار دارند. با همه اینها میزان پیشرفت اروپائیان بمحض آماریکه در صفحه (۹) چاپ شده از سال ۱۸۸۰ تا ۱۹۳۵ از قرار صدی شش در هر ده سال بوده یعنی بطور متوسط شش نفر در هر ده سال بر هر صد نفر با سواد اروپائی افزوده شده است و هنوز هم از قراریکه نوشته اند در برخی نقاط اروپا صدی هشتاد از اهالی و در برخی نقاط دیگر آنجا صدی شصت در میانه روستائیان بی‌سواد وجود دارد!

این نتایج ناچیزیکه در مدت قرنها و مخصوصاً در قرن اخیر با آن همه جدیت در اروپا گرفته شده ثابت می‌کنند که کلیه طریقه‌های تعلیمات ابتدائی قدیم و جدید غلط و غیرطبیعی است و باید تغییر کند تا نتایج سریع عمومی حاصل شود.

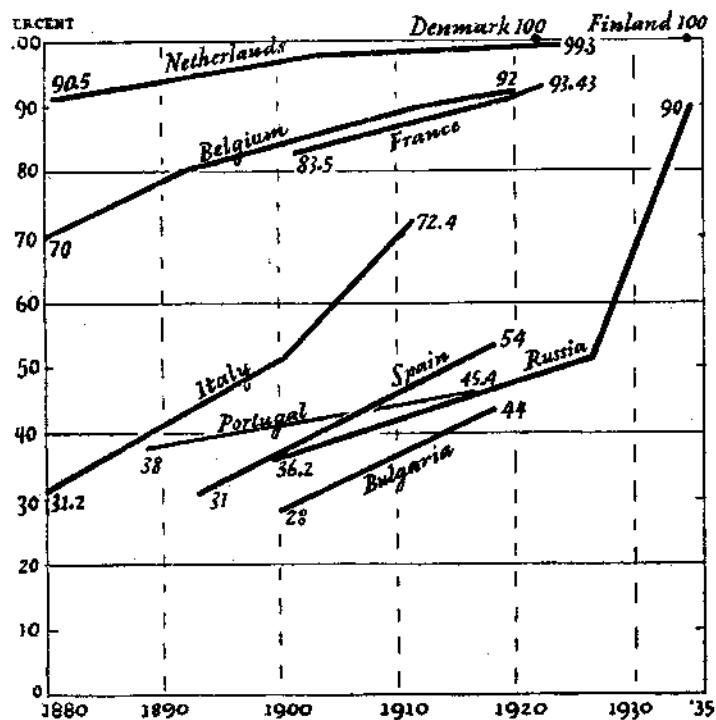
نهای راه علمی و ساده این تغییر این است: بعوض اینکه يك خط مبهمی را با زحمت و مشقت و مخارج گزارف و صرف وقت بیهوده تعلیم دهد خطی موافق طبیعت و ذوق بشر مطابق اصولی سازند که هر کس بدون استثنای بتواند آنرا به آسانی و سرعت قبل از پنجمالگی از هر کس یاد بگیرد و کلیه مشکلات این راه مرتفع گردد.

در اوّلین روز هائیکه چنین فکری از نظر گذشت کمان میرفت که آن خط مطلوب غیر از خط‌های معمولی باشد ولی خوشبختانه در عمل معلوم شد که خط‌های حرفی از روی همین اصل ساخته شده است و با مراعات علم صدا شناسی می‌توان کلیه خط‌های جهان را هم تکمیل و هم متعدد الشکل نمود.

نمودار ذیل با حاشیه اصلی آن عیناً از کتاب دکتر لاباک^{*} که در راه باسواندن مردم جهان کوشش‌های بسیار کرده نقل شده و قابل همه گونه دقت و توجه است. کتاب مذکور در ۱۹۳۸ چاپ و نازه ترین کتابی میباشد که در این موضوع تأثیر شده است.

بموجب این نمودار و شرحی که در حاشیه آن نوشته شده با وجود جدید اروپائیان برای باسواندن مردم کشورهای خود وضع قوانین تعليمات اجباری میزان پیشرفت ایشان از قرار صدی شش در هرده سال بوده است یعنی اگر در تاریخ معینی اروپا دارای صد نفر با سواند بوده پس از گذشتن ده سال دارای صد و شش نفر باسواند شده است.

از این قرار واضح است که مسئله با سواند کردن مردم با طریقه های قدیمی تا چه اندازه سرمایه وقت و کوشش لازم دارد آنهم در مقابل نتیجه ناچیز یکه ممکن است عاید گردد.

LITERACY PROGRESS IN EUROPE

The average rate of progress in Literacy on this chart—6 percent per decade.

Countries with no literacy census (the figures following give the reported illiteracy in the group named):

Germany, Army recruits, 1912, .05.
Sweden, Army recruits, 1911, .2;
1920, .24.

Switzerland, Army recruits, 1911, .3; 1920, .39.

United Kingdom Army recruits, 1902, 1.; marriage register, 1924, .34.

* Toward a Literate World, by Frank C. Laubach.

خلاصه نمودار صفحه (۹)

نام کشور	آخرین تاریخ سرشماری	شماره بی سواد در هر صد نفر
دانمارک و فنلاند		۰/۰۰
آلان	۱۹۱۲	۰/۰۵
سوئد	۱۹۲۰	۰/۲۴
انگلیس	۱۹۲۴	۰/۳۴
سوئیس	۱۹۲۰	۰/۳۹
هلند	۱۹۲۵	۰/۷۰
فرانسه	۱۹۲۲	۶/۵۷
بلژیک	۱۹۲۰	۸/۰۰
روسیه	۱۹۳۴	۱۰/۰۰
ایتالیا	۱۹۱۲	۲۷/۶۰
اسپانیا	۱۹۱۸	۴۶/۰۰
پرتغال	۱۹۱۶	۵۴/۶۰
بلغارستان	۱۹۱۸	۵۶/۰۰

و نیز بوجب نمودارهاییکه دکتر لاباک در کتاب خود داده میزان بی سوادی در کشورهای غیر اروپائی که آمار داده اند بقرار ذیل است :

نام کشور	آخرین تاریخ سرشماری	شماره بی سواد در هر صد نفر
آمریکا	۱۹۳۰	۴/۳۰
سیام	۱۹۲۰	۷۹/۰۰
هند	۱۹۳۰	۹۲/۰۰
مصر	۱۹۱۳	۹۰/۰۰

کلمه احتراز را میتوان ۱۳۸ قسم نوشت

احتداز	احطراز	احطراز	احتراز	احتراز
احتضاز	احتضاز	احتداز	احتداز	احتداز
اهظاظ	اهتظاز	اهتظاز	اهتضاز	اهتضاز
احطراذ	احطراذ	احتراز	احتراز	احتظاظ
احتضاذ	احتداز	احتداز	احتداز	احتداز
احتظاذ	احتظاذ	احتضاز	احتضاز	احتضاز
اهطراض	احتراض	احتراض	احتظاظ	احتظاظ
احتضاض	احتضاض	احتداض	احتداض	احتداض
اهتضاض	اهتضاض	اهتضاض	اهتضاض	اهتضاض
احترااظ	احترااظ	احتظاض	احتظاض	احتظاظ
اهطذااظ	اهتناظ	اهتناظ	اهتناظ	اهتناظ
احتضااظ	احتضااظ	احتضااظ	احتضااظ	احتضااظ
اهتضااظ	اهتضااظ	اهتضااظ	اهتضااظ	اهتضااظ
عهتداز	عهطراز	عهطراز	عهتزاز	عهتزاز
عهتضاز	عهتضاز	عهطداز	عهتداز	عهتداز
عهطلاظاز	عهتملاز	عهتملاز	عهطمضاز	عهطمضاز
عهطراد	عهتزاز	عهطراد	عهتزاز	عهطلاظاز
عهتضاذ	عهتمداز	عهتمداز	عهتمداز	عهتمداز
عهتماظان	عهتماظان	عهتماظان	عهتماظان	عهتماظان
عهطماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ
عهطماظاض	عهتماظاض	عهتماظاض	عهتماظاض	عهتماظاض
عهتماظاض	عهتماظاض	عهتماظاض	عهتماظاض	عهتماظاض
عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ
عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ
عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ
عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ	عهتماظاظ

مسئله تغییر یا تکمیل خط در ایران و اروپا

تغییر خط در ایران

از اوائل قرن دوم هجری تا چهارم و پنجم در ایران تاریخ خط و افتخار داشتن خطهای کامل و کوناگون زمینه بحث و جدال سخت و طولانی بوده و عاقبت این جدالها باعث ازین بردن آثار باستانی بسیار و جعل مدارک و روایات زیادی شده است که بر جسته‌ترین یادگارهای آن تغییر اسم حروف معجم به الفبا و برهم زدن ترتیب حروف و حدیث ابوذر غفاری راجع به فرود آمدن الفبا از آسمان برای آدم است.*

بیش از هزار سال پیش حمزه اصفهانی کتاب مفصل مخصوصی نوشته و در آن پس از ذکر خط‌های متنوع ایران باستان و اعتراض بر چند روایت جملی راجع به مختربین خط، معایب خط عربی را شرح داده و نصریح کرده است که حروف خط عربی مطابق اساس حکمت نبوده است. از نویسندهای مشهوری که بعد از حمزه اصفهانی به معایب خط اشاره کرده اند ابوریحان است ولی رویهم رفته بعد از قننه مقول و کشتار بی دریغ مردم و ویرانی شهرها و نابودی آثار تمدن مخصوصاً در مشرق ایران آتش این جدال تاریخی خاموش شد و بعدها مطلب تازه‌ای راجع بتاریخ و مخترب و انواع خط به نظر نرسیده است ولی تألیف کتابهای تجوید به فارسی و عربی و تحقیقات صدا شناسی از چند هزار سال پیش به این طرف همیشه در ایران ادامه داشته است.

نحویاً یک قرن پیش در هندوستان موضوع معایب خطوط اسلامی و لزوم تغییر آن بخط لاتین مطرح گردید و بعد شخصی بنام ملکم اصلاح خط فارسی را در ایران مطرح کرد و پس از چند سال گلستان را با

* رجوع شود به شارة دوم ایران گرده «دیره» صفحه ۴۸.

خطبیشنهادی خود در لندن چاپ و منتشر نمود که چند سطر آن در ذیل
نقل میشود :

پیغمبر اسلام اسلام اسلام

من نت خدای را عذذ و جل که
طاعنت موجب قربت است و پیشوئر
اندرش مذید نعمت. هر نویی که
فرو میرود مدد حیات است و جون
بزر میاید موزن ذات، پس در هر
نویی دو نعمت موجود است و بزر هر
نعمتی شکری واجب.

این صفحه اول گلستان است که از بسم الله الرحمن الرحيم و منت خدای را
شروع و بهشتگری واجب ختم میشود.

بعد از انتشارات اولی ملکم در ایران راجع به خط، از قفقاز هیاهوی
معایب خطوط اسلامی نیز بلند شد و آخونداف مترجم فرمانفرمای قفقاز
پس از انقاد از خط ملکم خطی روی زمینه خط فارسی ساخت و به اعتماد
السلطنه وزیر علوم ایران پیشنهاد کرد که عین آن پیشنهاد در کتابخانه مسجد
سپهسالار تهران موجود است.

در صورتی که زمینه تغیر خط در قفقاز مهیا نز از ایران بود معلوم
نیست چرا آخونداف نمکوشید تا خط خود را در میان مسلمانان قفقاز
دواج دهد و حتی آثار و نوشه های او هم راجع به موضوع خط در خود
قفقاز یافت نمیشود و همه در ایران است.

نمونه خط پیشنهادی آخونداف

لِمَسْدِ مَلَّا لَاهُ لِلَّا حَمَدٌ
لِلَّهِ حَلْمَهُ دَمٌ لِلَّاهِ لَمَلَّهُ عَالَامَارُ مَلَّا

سطر اول این نمونه بسم الله الرحمن الرحيم و سطر دوم الحمد لله رب العالمين است.

چیزی که در این خط قابل توجه میباشد این است که آخونداف بعلاوه اضافه کردن ویل ها برای سکون هم علامتی اختراع کرده است! پس از ملکم و آخونداف عدمهای در ایران از پیش خود خطوطی اختراع کردند بدون این که از تاریخ خط و علم تجوید و صدا شناسی و رسم و تشریح دهان و مقاصد سیاسی دیگران اطلاع داشته باشند ولی زمینه کلیه آن خط های اختراعی خط ملکم و خط آخونداف میباشد که هر دو با کمک فکری اروپائیان انجام گرفته بود.

نکته قابل توجه در خط ملکم و خط آخونداف این است که دستگاه (ویل) در هر دو خط از نظر فنی غلط است زیرا اروپائیانی که به این دونفر کمک کرده اند در هشتاد سال پیش از علم صدا شناسی بی اطلاع بودند و نمی توانستند ویلهای فارسی و عربی و ترکی را چنان که باید از هم تشخیص دهند.

خلاصه اگر در آنچه از یک قرن پیش به این طرف در هندوستان و انگلستان و فرقان و غیره راجع به معاایب خط فارسی نوشته اند دقت شود یک منظور اصلی و اساسی در آن مشاهده میشود و آن این است که زمینه ای برای تغییر خط های اسلامی بخط لاتین یا روسی مهیا شود و عاقبت این منظور اروپائیان اول تا اندازه ای در هندوستان و بعد کاملاً در فرقان و ترکیه پس از یک قرن انجام گرفت.

اقدامات برای تغییر خط فارسی به خط ناقص لاتین

در نتیجه تبلیغات شدید یک قرن و حاضر شدن زمینه عده‌ای هم اخیراً در ایران به تقلید دیگران یگانه وسیله تعمیم فرهنگ را تغییر خط کنونی فارسی به خط مشهور به لاتین گمان کردند و با کمال بی‌اطلاعی و بی تجربه ای مدعی شده‌اند که یک بی سواد در یک هفته با خط لاتین با سواد می‌شود ولهذا لازم است راجع به این ادعا و معاایب خط لاتین توضیحات مختصر و جامعی داده شود.

پیش از هر چیز باید دانست که آنچه تا کنون اروپائیان بحث و تحقیق کرده‌اند نتوانسته‌اند معلوم کنند که خط لاتین و نظائر آن در چه عصر و از کجا به شبه جزیره ایتالیا آمده و مخترع آن که بوده و دسم شکل‌های حروف و ترتیب آنها بصورت

a b c d e . . . z

چه مأخذ داشته و قبل از قرن دوم و سوم میلادی بجای القابت چه کلمه‌ای در جنوب اروپا بکار میرفته^{۲۰} و حدسیات مختلف که راجع به الفبا در قرن گذشته نوشته شده کدام صحیح است.

پس از این نذکر مختصر و جامع که در کلیه کتابهای تاریخ خط نوشته شده است می‌گوئیم شک نیست که خط مجھول الاصل لاتین از خط طاقت فرسای کنونی‌ها بسیار ساده‌تر است ولی در عین سادگی دارای ناقص و معاایب مهم بسیار می‌باشد.

اگر خط لاتین و نظائر آن دارای عیب و نقصی نبود و ممکن بود هر کسی در یک هفته بوسیله آن با سواد شود از بیست و سه قرن پیش به این طرف همه اروپائیان با سواد بودند و هیچ وقت محتاج به وضع قوانین تعلیمات اجباری نمی‌شدند و همچنین استادان فن تعلیم و تربیت هر چند خطرنوی که در شمال اروپا رواج داشت بنام «الفبا» خوانده نمی‌شدند.

سالی طریقه نوی برای آموزش پیش نمی گرفتند و دانشمندان اروپا مدت سه چهار قرن در راه تکمیل و یا تغییر آن نمی کوشیدند.

یکی از نقص های خط لاتین این است که حروف کافی حتی برای ضبط صدا های مخصوص خود زبان لاتین ندارد و هیچ گونه وسیله فنی منطقی برای تکمیل آن نا کنون نیافرته اند و از این قرار هر ملتی که برای خود خط لاتین را به این صورت کنمی مبهم قبول نماید مجبور خواهد شد که این نقص اساسی را با گذاشتن نقطه و علامات قرار دادی و یا ترکیب دو یا سه حرف با هم برای یک صدا رفع کند و در هر دو صورت یک خط معیوبی پیدا خواهد شد که تعلیم آن اشکالات اقتصادی و فنی بسیاری خواهد داشت.

همچنین از معاویب خط لاتین این است که تلفظ واقعی حروف آن در کشور های مختلف و حتی یک کشور معلوم و مشخص نیست و در هر جائی بر حسب اصول قرار دادی و لهجه مخصوص محلی خود حروف را با تلفظ مخصوصی ادا می کنند.

خلاصه در خط لاتین برای یک صدای معین چندین حرف وجود دارد و یک حرف معین را ممکن است چندین جور تلفظ کرد و برای بسیاری از صدا ها نه حرف وجود دارد و نه طریقه ای برای ایجاد آنها.

در خط های اروپائی «س» را با سه حرف C و S و T نشان میدهند و هر کدام از این سه حرف چند صدای مختلف دارند.

C دارای پنج صدای مختلف س ش که ج ج میباشد و گاهی هم بی صداد است.
S دارای چهار صدای مختلف س ش ز ز میباشد و گاهی هم بی صداد است.
T دارای سه صدای مختلف س ش ت میباشد و گاهی هم بی صداد است.
U این حرف که اخیراً در خط های اروپائی بکار رفته دارای تلفظ های مختلف ذیل میباشد:

در خط فرانسه	(او) و (آ)	و (او) مانند واو (گوشت) در ترکی.
در خط انگلیسی	(او) و (آ)	و (یو).
در خط روسی	(ای).	
در خط گوئیک	قرن چهارم میلادی	(ق) ؟

این افراط و تقریط دو عملت دارد: یکی این که چون برای اروپائیان معلوم نبوده که حروف خط لاتین را از روی چه اصل و مأخذی ساخته‌اند ممکن نشده است که مطابق همان اصول شخص آن را رفع کنند. دیگر این که پیج و خمه‌ای که شکل حروف را تغییر می‌دهد در تلفظ حروف تأثیری ندارد در صورتیکه پیج و خمی که بشکل حرف داده می‌شود باید حتی الامکان مطابق تغییرات حالت دهان هنگام ادای آن حرف باشد تا چنانکه حزء اصفهانی در بیازده قرن پیش نوشته هر صدایی فقط یک حرف و هر حرفی فقط یک صدا داشته باشد.

خلاصه در صورتی که فرض شود دولتی القبای ناقص لاتین را بردم تحمیل کند باز منگلات فنی بسیاری در راه پیشرفت آن وجود خواهد داشت که از بین بردن آنها ببهجه ممکن نیست. ما از اروپائیان در فن تعلیم القبای لاتین استاد تر و آزموده تر نیستیم.

ایشان برای یاد دادن آن القبا ناچار بوضع قوانین تعلیمات اجباری شده‌اند و لابد ما هم باید از ایشان تقلید کنیم.

در ایران تقریباً چهل و هشت هزار دهکده پراکنده دور از هم وجود دارد. پس ما در اولین قدم تقلید ناقص باید اقبالاً بنجاه هزار نفر آموزگار ورزیده با وسائل کافی در اختیار داشته باشیم. اگر بهر آموزگاری در ماه اقبالاً صد تومان حقوق داده شود شصت همیون تومان فقط و فقط حقوق سالیانه آنهاست که باید بزور و جبر از مردم فقیر این کشور بصورت مالیات جمع آوری کنیم و بمصرف تعلیمات اجباری برسانیم.

راجح به تهیه جا و اثنایه و هزینه سفر وغیره که هر یک بعای خود مستلزم بودجه گزافی است کویا لازم بشرح نباشد.

این بود مختصری از ناقص و معایب خط مشهور به لاتین که از

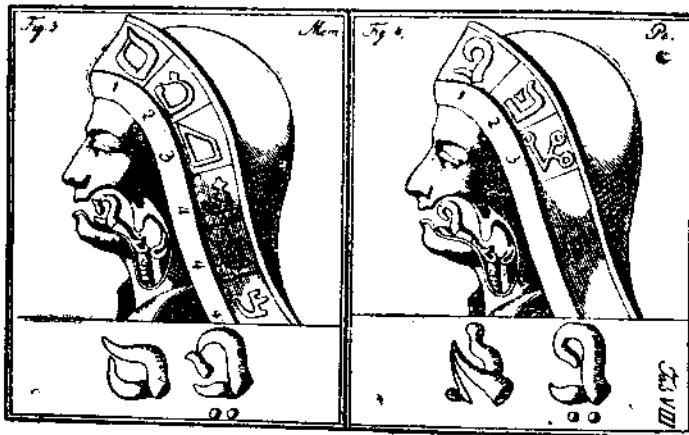
چندین قرن به این طرف توجه متفکرین اروپا را بخود جلب کرده است و ما در ذیل بشرح چند فقره از مهمترین اقداماتی که در راه تکمیل یا تغییر خط لاتین شده است می پردازیم :

اقدامات برای تغییر خط لاتین در اروپا

اولین مرتبه ایکه در تاریخ اروپا موضوع تغییر خط لاتین و یا تکمیل آن دیده میشود قرن شانزدهم میلادی است . این موضوع اول در فرانسه مورد بحث قرار گرفت و این رأی پیدا شد که باید میان حروف خط و دهان انسان ارتباطی وجود داشته باشد ولی معلوم نیست که این رأی در نتیجه چه تحقیقات و ملاحظاتی پیدا شده است .

پس از انتشار این رأی در اروپا یک نفر از یهودیان هلند موسوم به « ون هلمونت » در قرن هفدهم کتابی بنام « الفبای طبیعی » منتشر کرد و در آن اظهار داشت که خط عبرانی در بهشت از روی دهان آدم ساخته شده است و گویا مقصود از این کتاب این بوده است که خط عبری را بجای خط لاتین در اروپا رواج دهد . از روی شکل‌های کتاب « الفبای طبیعی » واضح است که « ون هلمونت » از علم صدا شناسی و حتی تاریخ اختراع خط عبری که چند قرن بعد از میلاد صورت گرفته بی اطلاع بوده است . احتمال دارد یک کتاب تجوید فارسی یا عربی با شکل‌های مبهمنی از دهان بدست او اقتاده و کلمه دهان او را گمراه کرده است زیرا ملاحظه میشود که همه حرف هارا از درون دهان رسم کرده بدون اینکه بینی و لب و دندان و سق و حلق را در رسم شکل آنها دخالتی بدهد .

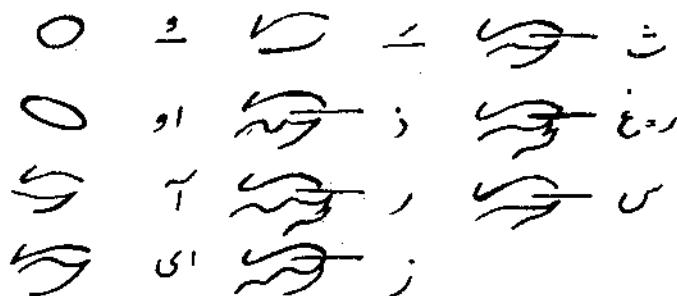
کتاب « الفبای طبیعی » همیشه مورد انتقاد و نمسخر بوده است ولی تأثیر عمیقی در افکار برخی داشته است و ما برای نمونه دو شکل از شکل‌های آنرا در ذیل میدهیم -

شکل اول دست راست : هلمونت گمان کرده است که حرف «ب» از زبان است لهذا زبان را در داخل دهان کج نموده تا بین که بتواند «ب» عبرانی را از درون دهان رسم کند در صورتی که «ب» از حروف لبی است و هیچ ربطی به زبان ندارد.

شکل دوم دست چپ : هلمونت گمان کرده مخرج «م» از درون دهان است ولهذا سعی کرده که «م» آخر عبرانی را با زبان درست کند.

یکسال بعد از انتشار کتاب القبای طبیعی هلمونت، دکتر جان ویل کنز * موفق به اختراع خطی از روی دهان شد که فی الحقیقت اول خطی است که در اروپا روی اساس علمی گذاشته شده است. ولی چنانکه از نمونه ذیل واضح میشود حروف این خط غیر مانوس و غیر عملی است.

* Dr. John Wilkins, 1668.

خلاصه دنباله موضوع تغییر خط لاین و یا تکمیل آن و حتی ساختن یک خط جهانی تاقرن نوزدهم میلادی در اروپا ادامه پیدا کرد و در فرانسه و آلمان و اتریش راجع به این موضوع مقاله ها و رساله های بسیار منتشر گردند و بالاخره در انگلستان شخصی بنام «بل» موفق با ختراع خطی بنام خط نمایان گردید ^۱.

هر چند اصول این خط قرار دادی است و شکل های حروف آن یک نواحت و برای تند نویسی غیر مناسب می باشد ولی از خط ویل کنتر بسیار ساده تر است و عده ای از نویسندها و محققین و علمای صدا شناسی تصریح کرده اند که خط بل بر همه خطوط مجھول الاصل جهان ترجیح دارد زیرا که با این خط کلبه صد اهارا مطابق اصول قرار دادی معلوم میتوان نوشت و ضبط کرد در صورتیکه خط های دیگر چون معلوم نیست چگونه ساخته شده وسیله ای برای تکمیل آنها در دست نمیباشد.

برای نمونه چگونگی ساختن یک حرف را در خط نمایان بل
شرح میدهیم:

این علامت قرار دادی C علامت ته زبان است و این خط عمودی I علامت بسته شدن یا چسبیدن عضو.
چون هنگام تلفظ «ك» ته زبان به سق می چسبد این دو علامت قراردادی را باهم ترکیب میکنیم و این شکل پیدا میشود |C| که حرف «ك» در خط نمایان «بل» میباشد.

* Alexander Melville Bell's visible speech.

چند حرف از حروف این خط که با اصول قرار دادی رسم شده در ذیل برای نمونه داده میشود.

ا	ج	ف	و	ی
ت	س	ک	پ	د
د	س	گ		
ن	س	گ	کوئن	م

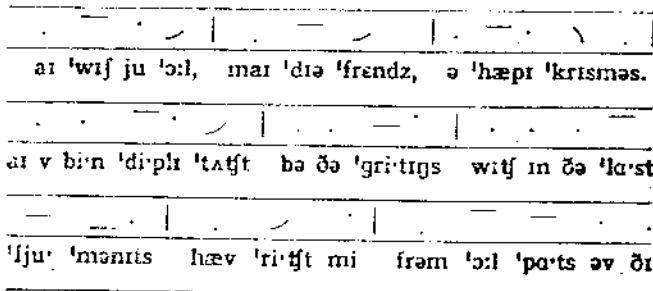
این بود شرح بسیار مختصری از اقداماتی که در مدت دو سه قرن راجع به تغییر خط لاتین در اروپا کرده‌اند و چنانکه واضح است هیچ یک از این اقدامات عملی نشده زیرا که آن خط‌های پیشنهادی نمی‌توانست جانشین خط متداول و ساده و زیبائی بشود که تنها نقص آن این بود که اطلاعی از تاریخ واصل آن نداشتند و نمی‌توانستند به طریقہ تکمیل صحیح آن پی ببرند.

تکمیل خط لاتین

عدمایی که با تغییر خط لاتین موافق نبودند در راه تکمیل آن با علامات قراردادی و پیچ و خمهای بی‌معنی کوشیدند و تقریباً سی سال است که دسته اخیر موقتی پیدا کرده و کتابهای با خط جدید که زمینه آن حروف لاتین است منتشر می‌کنند ولی چون روشنی که برای تکمیل خط پیش گرفته‌اند روی اساس علمی و فتی نیست اختلافات بسیاری در طریقہ ضبط صداها هیانه علمای صدا شناسی پیدا شده که شرح از موضوع بحث ما خارج است.

خلاصه، دو نمونه جدید فوتیک انگلیسی را برای جلب توجه خوانندگان و نشان دادن اختلاف در ذیل میدهیم.

این دو نمونه از دو کتاب صدا شناسی انگلیسی که یکی در سال ۱۹۳۹ و دیگری در سال ۱۹۴۵ چاپ شده عیناً گراور و نقل شده است. مؤلف کتاب دومی مدعی است که تغییرات جدید را برای تسمیل تعلیم زبان انگلیسی به خارجیان داده است.

نمونه اول خط جدید فوتیک انگلیسی تقلیل از کتاب «وارد» چاپ ۱۹۳۹

1. ə 'mad 'tli paati

ðəə wəz ə 'teibl, ə set 'aut, ʌndər ə 'tril in 'frənt əv ðə 'haus,
ən ðə 'maatʃ 'heər ən ðə 'hata wə 'havin̩ 'tli ət it; ə 'doomaus
wəz 'sitiŋ biltwiin ðəm, 'faast ə'lslip, ən ði 'vðə ,tuu wə 'juuzl̩
it əz ə 'kuʃn 'restiŋ ðear 'elbouz on it, ən 'tookl̩ ,ouvar its
'hed. — 'veri ʌn'kʌmfətbl fə ðə *doomaus—θoot ,alts; — ounl̩
'az it s ə'lslip, ai 'spouz it ,dʌznt 'maind —.

نمونه دوم خط جدید فوتیک انگلیسی تقلیل از کتاب مکت کارنی چاپ ۱۹۴۵

علت این که اروپائیان تا کنون توانسته‌اند تاریخ و اصل خط لاتین را دروشن کنند و یا به سر تکمیل آن پی‌برند این است که طریقه صحیحی برای تحقیق نداشته‌اند و آنچه در کتابهای مفصل و مختصر ایشان راجع به این موضوع نوشته شده همه از روی حدس و قیاس نادرست است

☆ I. C. Ward, The Phonetics of English.

* English Pronunciation. P. A. D. MacCarthy.

و مدارک معتبر و متواتر تاریخی و فنی ندارد زیرا با دقت در نوشته های آنها معلوم خواهد شد که مقصود بسیاری کیف حقیقت نبوده بلکه خواسته اند یک غرض معلومی را از روی تعصب با مغالطه بهر نحوی که شده است ثابت نمایند.

اگر کسی خواسته باشد بی غرضانه راجع به تاریخ واصل خط های حرفی جهان مطالعاتی کند و به نتیجه ای برسد باید تحقیق کند که کدام یک از ملتهای جهان خط های کامل مختلف داشته است و بعد از آن باید دقت نماید که کدام خط ترتیب حروف آن علمی و فنی است زیرا هر خط کاملی که ترتیب حروف آن علمی باشد مفترع آن از علم صدا شناسی اطلاع داشته و باید در نزد آن ملت مدارک فنی و علمی تاریخی خط حرفی وجود داشته باشد.

در صورتی که چنین تحقیقاتی انجام گرد تاریخ خط و علم صدا شناسی و موسیقی و سبب پیدا شدن و ترقی این علوم در قدیم روشن خواهد شد و همچنین معلوم خواهد شد چنانکه زمینه اختراع نت موسیقی جدید خط لاتین نبوده زمینه خط های حرفی جهان هم خط میخی و نقشی نبوده است.

آهونش و پرورش

کلیات

بعلت غیر طبیعی بودن خط های جهان و قواعد صرف و نحو زبانها، املای غیر منطقی کلمات، دلالت نکردن الفاظ و اصطلاحات بر معانی واقعی و بی اطلاعی از استعدادهای نهفته کودک، مقدمات ضروری فرهنگ به اندازهای مشکل و دور از ذوق و فهم است که تعلیم آنها بدون کیفر و پاداش میسر نمیباشد.

این طریقه غلط را بشر از تعلیم حیوانات اقتباس کرده است یعنی همان طوری که سک را برای اطاعت با خوراکی تطعمیح می کنند و اگر اطاعت نکرد میزنند با فرزند انسان هم همان طور رفتار مینمایند.

اگرچه این روزها کسی را برای تعلیم تعذیب جسمانی نمی کنند ولی نمره و کواهی نامه جای تعذیب را گرفته است چنانکه هرساله عده ای از جوانان جهان بعلت موفق نشدن در امتحانات یا خود کشی می کنند یا اینکه با اندک اهمالی بلکه در زندگانی عقب هانده و بدینخت و بیچاره میشوند. یقین است این تعذیب روحی و معنوی از تعذیب های جسمانی بمراتب سخت تر است.

اگر چنین طریقه هائی که تا کنون معمول بوده است صحیح و طبیعی بود پس از قربها تجربه و امتحان باستی تیجه مطلوب را داده باشد و بی سواد و بی دانشی در جهان یافت نشود در صورتیکه حقیقت و واقع خلاف این است و امر و زه با همه ترقیات جهان، تقریباً دو سوم مردم روی زمین بی سواد و بی کاره اند.

اگر فی الحقیقت بخواهیم اصلاحات اساسی در سازمانهای فرهنگی

بگنیم باید پیش از هر چیز خط و زبان مادری طوری ساده و منطقی شود که هر کس حتی کر ولا و کم استعداد هم بتواند مقدمات ضروری فرهنگ را که عبارت از خط و زبان و ریاضی باشد قبل از چهارده سالگی به سهولت باد بگیرد و باد بدهد و گرنه با پیروی از طریقه های غیر طبیعی و غلط معمولی هرچه در توسعه سازمانهای فرهنگی و از دیداد شماره آموزگاران و صرف بودجه های سنتگین و اجبار و تطمیع و تشویق کوشش شود نتیجه های جز فریقتن خود و مردم ساده لوح و اثلاف وقت و تغیریط اموال نخواهد بخشید.

روش معمولی آموزش کودک

طریقه معمولی آموزش خواندن و نوشتمن این است که کودک را پس از شش یا هفت سالگی بدستان میفرستند. در دستان کودکان را در کلاس می نشانند و خواندن و نوشتمن را فقط از راه تکرار که مضر ترین عامل نابودی هوش و استعداد های کودک است به او باد می دهند.

چون کودک تصویر و مخصوصاً تصویر های رنگی را دوست دارد لهذا در کتابهای دستانی تصویر های بی ربطی برای جلب توجه و سرگرم کردن کودک کشیده اند که بی شک جز تبلیل کردن استعداد جویندگی کودک فایده ای ندارد.

چون وسیله ای برای بیاد سپردن درس جز تکرار نیست کودک باید هر روز چندین ساعت در دستان بماند و این کار او را خسته می کند پس هر وقت خسته شد دقایقی برای رفع خستگی او تعیین شده است در صورتیکه نباید ابداً چیزی که او را خسته کند بر او تحمیل کرد.

چون کودک میل به تقلید صدا دارد کاهی هم تقلید صدای حیوانات وغیره ضمن بازی های کودکانه دیده میشود بدون اینکه این کار از طریق فنی مفیدی انجام گیرد.

چون کودک سرود خوانی و موزیک را دوست دارد سرود هائی ساخته شده که کودکان آنها را می آموزند و با هم می خوانند ولی اگر یکی کسی آنها را امتحان کنیم می بینیم نمی توانند کلمات را درست و شمرده ادا کنند.

چون کودک تمایش نمایش را هم بی اندازه دارد اینجا در برخی از دبستانها نمایش هائی خارج از موضوع درس نشان داده می شود یعنی این نمایش ها طوری است که ابدآ در تسهیل تعلیم کودک و پرورش فکری او تأثیری ندارد.

از دقت در موادی که در برنامه کودکستانها و دبستانها گذاشته شده معلوم می شود کارشناسان تشخیص داده اند که ذوق و طبیعت کودک بهمه آنها میل دارد ولی هیچ وقت از بازی و خنده و تقلید صدا و نقاشی و موزیک و نمایش همه با هم برای نمو دادن استعداد های صدا شناسی و جویندگی و قوه فهم و ادراک کودک در تعلیم خواندن که مهمترین منظور از فرستادن کودک به کودکستان یا دبستان است استفاده نشده است بلکه ملاحظه می شود که هر وقت کودک از یکی از مواد برنامه خسته شد برای رفع خستگی یکی از مواد دیگر را جانشین آن می سازند تا کودک را سرگرم کنند.

روش ییغنه‌هادی آموزش کودک

طریقه تعلیم فوق غلط و غیر طبیعی و باعث اتلاف وقت و استعداد متعلم است . باید تقلید صدا و نقاشی و موزیک و تاتر و شرح حرکات اعصابی دهان و همه با هم بصورت بازی پر خنده کودکانه یا نمایشی در آید و در نمو استعداد های کودک و با سواد شدن و سرعت پیشرفت تحصیلات آینده او مخصوصاً ریاضی و موزیک مؤثر واقع شود و رو بهم رفته دوره چنین تعلیمات ضروری و اساسی برای کودک باید در تمام مدت عمر از چندین ساعت تعjaوز کند.

پس برای اینکه بتوانیم از کلیه امیال و احساسات و استعدادها و چشم و گوش و وقت کودک در تعایم خواندن و نوشتن که مهم ترین و اساسی ترین مرحله فرهنگ است استفاده کنیم باید طریقه تعلیم معمولی را که وقت طولانی و استعداد مخصوص و سن مقضی و ... میخواهد کنار بگذاریم.

ما هیچوقت نباید به کودک درس بدھیم و او را مجبور بکاری کنیم و یا اورا چندین ساعت متواتی دردبستان یا کودکستان برای این کار نگاه داریم بلکه باید بوسیله نمایش و موزیک و نفاشی و ادا کردن صدای های کشیده و غلیظ و با درنگ و خنده دار بطوری استعداد تقلید کودک را تحریک کنیم که خواندن و نوشتن را قبل از پنج سالگی در چند ساعت با فهم و رغبت بی خستگی از اطرافیان خود بمترله^{*} یک بازی کودکانه یاد بگیرد و بتواند بکودکان دیگر یاد بدهد.

معلوم است اگر چنین طریقه ای برای تعلیم پیش گرفته شود دیگر کودکان برای با سواد شدن چندان احتیاجی بر قرن کودکستان و دبستان ندارند و لهذا بودجه وقت طولانی که صرف تعلیم خواندن و نوشتن میشود بمصرف تعلیم مواد دیگری که تمدن امروزی جهان بدان نیازمند است و کودک با سواد هم میتواند آنها را یاد بگیرد خواهد رسید. *

استعداد صدا شناسی کودک

چند سال پیش بعد از اینکه حروف کودک دیره منتشر شد برخی حسن میز دند که کودکان هر گز نمی توانند با این دوش خواندن را باد بگیرند زیرا کودک از فهم توضیحاتی که داده می شود عاجز است ولی بخلاف حسن این اشخاص در عمل معلوم شد که حتی کودکان یکی دو ساله هم می توانند با این طریقه شادی بخش حروف را بشناسند و بخوانند.

* راجع به موادی که کودک با سواد میتواند آنها را یاد بگیرد رساله جدا - کانه ای در « ایران کودک » منتشر خواهد شد.

این که کودک می‌تواند حروف را حتی قبل از بزرگان آمدن هم یاد بگیرد استعداد سرشاری است که برای تقلید صدا در سرش او گذاشته شده است.

اولین استعدادی که در کودک رشد و نمو می‌کند استعداد تقلید صدا است. یک کودک دو سه ساله که از کشوری به کشور دیگر می‌رود و یا برای او پرستار خارجی می‌آورند در آنکه مدتی بی‌کوشش و زحمت زبان خارجی را با تلفظ صحیح یاد می‌گیرد.

از این ملاحظه معلوم می‌شود که کودک بقدرتی تسلط بر اندام دهان خود دارد که پس از این که چند بار صدائی را شنید می‌تواند گلو و وضع دهان و زبان و لب و دندان خود را طوری قرار دهد که صدای شنیده را با تلفظ صحیح تقلید و ادا کند.

کودکی که بتواند کلمات مرکب از چند صدای را که چند عضو دهان در ادای آن بسرعت بکار می‌رود تقلید و تلفظ کند و عکس پدر و مادر خود را از هم تشخیص دهد یقین است خواهد توانست که بیست و نه صدای فارسی و حروف آنها را جدا جدا یاد بگیرد و ادا کند.

استعداد تقلید صدا در همه کودکان وجود دارد ولی اگر بموقع خود بکار نیافتد تا هفت هشت سالگی کم کم ضعیف و بعد از این سن در بیشتر آنها بکلی نابود می‌شود.

رویهم رفته تنها تعلیماتی را که کودک می‌تواند به آسانی میان یک سالگی و پنج سالگی از روی فهم و رغبت از راه بازی و نقاشی و نمایش و موزیک یاد بگیرد و استعداد یادگیری او بوسیله آن پروردش باید؛ صدا شناسی و خواندن است و باید این فرصت را ازدست داد زیرا که در تعلم موسیقی و ریاضی و خوش لهجه‌ای و آموختن زبانهای خارجه تأثیر کلی دارد.

تصویرهای کودک دیبره

برخی که بعقیده آنها کودک نیمه حیوان است گمان می‌کنند که تصویرهای کودک دیبره برای آشنا کردن کودک‌ها مناسب نیست و کودک در تطبیق آنها با شکل دهان عاجز می‌ماند. این توهمنات پس از چند دقیقه آزمایش و یا یک لحظه دیدن کودکان با سواد که مانند بهترین استادان صدای شناس بدھان خود آشنا هستند مرتفع خواهد شد.

اگر تنها وسیله آموزش همین تصویرها بود شاید نتیجه‌ای نداشت ولی ادا کردن صدای حرف با درنگ و غلیظ و کشیده (بطوری که اسباب خنده و تفریح کودک شود و حس نقلید اورا تحریک کند) و تطبیق شکل حرف با دهان (چنانکه در دستور آموزش هر حرف بیان شده) توجه کودک را بوضع دهان خود که کاملاً بفرمان اوست جلب می‌کند و در این صورت تصویرهای کودک دیبره جز بازیجه یاد آوری برای کودک نخواهد بود.

شباهت حروف

حروفی که مخرج آنها بهم تزدیک است شکل آنها هم طبیعتاً بهم شباهت پیدا می‌کند و لهذا برخی گمان می‌کنند که یکی دو حرف از حرفهای کودک هنگام خواندن و یا تند نویسی بهم مشتبه می‌شوند.

این گونه توهمنات در تجربه و عمل رفع خواهد شد زیرا که هنگام رسم و انتخاب حروف کلیه جهات تاریخی و فنی و زیبائی و تعلیمی در نظر گرفته شده و اگر در مدت چندین سال گذشته چنین نقصی در عمل مشاهده شده بود راه فنی برای رفع کردن آن آسان بود.

باری کسانی که پیش از عمل و آزمایش راجح بهمشتبه شدن دو حرف از حرفهای دیبره بهم شکی دارند ممکن است با تجربه ذیل رفع شک آنها بشود. یک شکل گرد و یک شکل بیضی و دو باریکه کوتاه و بلند از مقوا مبرید و آنها را پیش کودک بگذارید و از او بخواهید که مقواهای نخم مرغی

با کرد با کوتاه را بشما بدهد در این صورت ملاحظه خواهد نمود که کودک این شکلها را بهم اشتباه نخواهد کرد.

بعلاوه در صورتی که کودک میتواند در نتیجه ممارست شش حرف مختلف و مشابه ؟ ؤ ئ ؤ ئ را آنهم در حالت نداشتن نقطه از هم تشخیص بدهد و کلمه را در جمله درست بخواند چگونه از تشخیص دو شکل ممتاز از هم عاجز نیماند.

تعلیم حروف با وضع طبیعی خود

همچنین مکرر ازما پرسیده اند که چرا اول حروف کودک دیره را با وضع طبیعی مقطع ها یاد میدهد و بعد حروف را میگردانید یاد دادن حروف با وضع طبیعی خود بطوریکه بشود آن را با وضع دهن کودک در حالت تلفظ مطابقه کرد یکی از اسرار سرعت پیشرفت این روش نو آموزش است.

در نتیجه چند سال تجربه معلوم شد وقتی که کودک با سالمند خواندن را با وضع طبیعی حروف درست آموخت پس از چند دقیقه حروف گشته را هم خواهد خواند و کوچک ترین تحملی بر ذهن او نخواهد بود. درس و تعلیماتی که سراسر دوره آن از چند ساعت تجاوز نمیکند و کسی در جهان بیندا نمیشود که آنرا یاد نگیرد چگونه ممکن است تحملی بر قوای ظاهری یا باطنی کودک با سالمند ننماید.

یاد دادن حرف و یاد دادن کلمه

سابقاً در همه جا معمول بود که اول حرف ها را یکی یکی به نو آموزان یاد میدادند و بعد کلمه های دو حرفی و سه حرفی وغیره را.

این روش کاملاً طبیعی و فنی بود در صورتی که صدای اصلی حرف را کشیده و غلیظ ادا میگردند و صدای های اضافی بصدای اصلی نمی چسبانیدند. *

* صدای هایی که به صدای اصلی ته و چیم و دال و سین چسبیده اند صدای های اضافی میباشد. صدای اصلی هر یک از این حروف ها تجدید است که بنتهای ادا شود.

اضافه کردن صدا و یا صدای اصلی حرف باعث سرگشتنگی نو آموز میشد و بهمین علت پس از یک سال زحمت کتاب اول را با واسطه تکرار زیاد و قرینه تصویرها می خواند بی آنکه حروف را بشناسد و بفهمد که خواندن و نوشتن چیست.

این ملاحظه یعنی این که نوآموز کلمه را زودتر از حروف می شناسد روش نوی را برای آموزش بوجود آورد و آن این است که اخیراً در ازوبیا بجای این که اول حروف را جدا یاد بدهند کلمه های مرکب را بوسیله زیاد نوشتن یاد می دهند. *

هر چند این روش از روی طبیعت کودک گرفته شده ولی نتیجه ملاحظاتی است که از یک طریقه غلطی پیدا شده است و تأثیر قابل توجهی در سرعت پیشرفت نوآموز و نمو استعداد فکری او ندارد و چند سال وقت کودک باید تلف شود تا نوانائی قلم به دست گرفتن پیدا کند.

پذیرفتن این روش مثل این است که چند هزار سال به قهقهه برگردید زیرا که پیش از علم صدا شناسی و اختراع خط حرفی، لابد خطهای نقشی را مثل خط چینی کنونی کلمه کلمه یاد میدادند ولی بعد ها در نتیجه ترقی علم صدا شناسی این روش که فقط برای تعلیم خط نقشی مناسب بوده منسخ شده و یاد دادن حرف جانشین یاد دادن کلمه گردیده است.

آموزگار و نوآموز

مفهوم از آموزگار در این جزو فقط آموزگار کودکستان و دبستان

* پیدا شدن این طریقه علت دیگر هم دارد و آن این است که در زبانهای اروپائی برخی از حروف صدای ای مختلف دارند و لهذا تلفظ مخصوص سرف را در صورت کلمه آسان نر میشود یاد گرفت.

نیست بلکه پدر و مادر و نزدیکان کودک نیز می‌توانند بهترین آموزگاران این روش نو شده فرزندان خود را با مفید ترین بازیهای فکری و علمی و فنی سرگرم سازند.

کسی که خواسته باشد کودک و یا سالمندی را مطابق اصول این جزو به صدا شناسی و خواندن و نوشتن آشنا کند باید این جزو را از اول تا آخر بخواند و خواندن و نوشتن با حروف طبیعی و گشته را درست یاد بگیرد و درادای صدای های کشیده یا غلیظ و مکرر، شرح مقطع های حروف، تطبیق آنها با دهان و خواندن کلمات کشیده و درžش کند تا اینکه بتواند پس از دقایق کمی بنتیجه مطلوب برسد.

بعد از اینکه آموزگار به کلیه نکات فنی این جزو پی برد باید سعی کند که کودک نو آموزرا باز مری و نوازش بخود علاقمند و رام و مطیع کند زیرا اگر کودک آموزگار خود را دوست نداشته باشد از او اطاعت نمی کند و هر گونه کوشش برای یاد دادن او بی فایده بلکه هضر است.

هیچ وقت نباید کودک را مجبور بیاد گرفتن درس کرد و یا او را پیوسته امتحان نمود و اگر کلمه ای را غلط خواند باید آن کلمه را درست و کشیده تکرار کرد تا آنکه آن کار بصورت غلط گیری از کودک باشد.

همچنین نباید کودک را برای آمدن یا نشستن یا گوش دادن یا خواندن با شیرینی و یا وعده دروغ تطمیع کرد بعضی نباید به او گفت بیا بخوان بتو این شیرینی را می دهم با برای تو فلاں چیز را خواهم خرید.

بیدا است که تطمیع غیر از تشویق میباشد. اگر کودک چیزی را خواند باید حتماً او را با نوازش و آفرین تشویق نمود.

باید طوری با کودک رقتار کرد که بداند شناختن حروف و خواندن بهترین چیزی است که پدر و مادر و کسانش از او انتظار دارند و اگر او

خواندن را یاد بگیرد بیشتر او را دوست خواهند داشت نه اینکه کودک هر وقت چیزی بخواهد، خواندن را وسیله گذائی و طلب قرار دهد.

دوره این تعلیمات سیار کوتاه است و وقت کودک زیاد ولهمذا احتیاجی به اصرار در سرعت پیشرفت او با حیله و رشوه و سخت گیری نیست.

آخر دو یا سه کودک همدرس باشند و یکی زودتر یاد بگیرد نباید پیشرفت او وسیله سرزنش و سخت گیری کودکان دیگر قرار گیرد. چنانکه برخی از کودکان دیر تر بزیان می آیند در خواندن هم همانطور هستند. باید نسبت بکودکانی که کند پیش میروند پیشرفت توجه کرد ولی مهربانی و نوازنی باید نسبت به همه کودکان یکسان باشد تا همه به آموزگار خود علاقمندی نشان دهند.

اگر کودکی را برای درس خواندن طلبیدید و نیامد و نافرمانی کرد او را آزاد بگذارید و اصرار و سخت گیری تکنید و حتی تشریذ و اخراج کردن هم در این مورد بی تیجه و مضر است زیرا احتمال دارد در آن موقع حواس کودک متوجه چیز دیگری باشد که نمیتواند و یا نمیخواهد بگوید و لهمذا نافرمانی و لجاجت او از روی فهم و تعمد نیست.

غالباً کودکانی که لجوح و نافرمان هستند در خانه کودکانی کوچک تر از آنها مورد توجه و مهربانی خانواده قرار گرفته‌اند و یا یکی از کسان یا مربیان آنها مرده یا سفر کرده است و یا وعده‌های دروغ برای گول زدن آنها داده اند و یا یک اسباب بازی در دست کودکان دیگر دیده اند وندارند. این عوامل و نظایر آنها موجب آشتفتگی و افسردگی کودک است و او را بد خوی و لجوح و نافرمان و پکر می‌کند.

باید همیشه عوامل افسردگی کودکان را در نظر گرفت و با نرمی و مهربانی برفع آن کوشید.

این کودکان افسرده از کودکان دیگر خواندن و نوشتن را دیر تر یاد می‌کنند و باید نسبت به آنها مراعات بسیار کرد. مدت درس باید از چند دقیقه بیشتر باشد و در هر درس باید زیاد تر از دو حرف به کودک یاد داد مگر اینکه کودک خودش باشوق و میل و اصرار بخواهد زیادتر یاد بکیرد. در این صورت هم در هر روز چهار حرف کافی است ولی می‌توان تا هر اندازه که خود کودک بخواهد با حروفی که میداند کلمه و جمله نوشت تا بخواند.

تام سختی تعلیم در یازده حرف اول و مخصوصاً وبلها است زیرا پس از این مرحله کودک به دهان خود آشنا می‌شود و سرعت و سهوت بیش خواهد رفت.

هنگام آموزش باید شماره کودکان نوآموز از یکی دونفر تجاوز کند زیرا وقتی کودکان دورهم جمع شدند باعث تشویش حواس یکدیگر می‌شوند.

چون مدت هر درس بیش از چهار دقیقه باید باشد يك نفر آموزگار در هر ساعت می‌تواند اقلأً یازده شاگرد را درس بدهد.

در هر صورت تعلیم حروف باید انفرادی باشد ولی وقتی که کودکان حروف را آموختند می‌توان دسته دسته به آنها درس داد.

شاگرد

در این جزو شاگرد به معنی معمولی و متداول نیست بلکه مقصود کسی است که خود را مانند شاگرد و آنmod می‌کند و همیشه مخاطب و جواب دهنده پرسش‌های آموزگار است. داشتن یکی دو شاگرد نما برای سرعت و پرورش استعداد فکری نوآموز بسیار لازم است زیرا که نوآموز باید طرز تفکر بیش از جواب و درست جواب دادن و توجه به تغییرات وضع دهان و زبان وغیره را هنگام تلفظ از شاگرد نهاده بگیرد.

این شاگرد نما ها باید در ادای صدای کشیده و غلیظ و جسم کردن شکل حرف بادست و انگشت و کاملاً دقت کنند و وقتی که آموزگار از آنها چیزی می پرسد باید تأمل و تفکر نمایند و چنان وانمود کنند که آنها هم چیزی نمیدانند و بعد جواب پرسش را شمرده و ساده و با درنگ و آرامی و خوشروئی چنانکه آموزگار خواسته بدنهند و رویهم رفته این شاگرد نما ها باید درس را بصورت یک بازی شادی بخش کودکانه در آورند.

صدا و صوت و حرف

در کتاب های تجوید و صدا شناسی فارسی و عربی و کتب تاریخ کلمه صوت را بمعنی (ویل) و کلمه حرف را بمعنی (کنسن) استعمال کرده اند.

در این جزو کلمه « صدا » بمعنی معمولی و مستعمل خود در فارسی بکار رفته و شامل صوت و حرف و هر صدائی که از دهان بیرون بیاید میشود.

کشیدن صدا و تطبیق شکل حرف با دهان

در بیان آموزش هر حرف و همچنین در بیان آموزش کلمه ملاحظه میشود که تا کید بسیاری در کشیدن و با در غلیظ و مکرر ادا کردن صدا شده است.

کشیدن و با غلیظ و مکرر ادا کردن صدا اساس این روش نو است. زیرا وقتی که صدائی را تقریباً یکی دو ثانیه بکشید و با آن را غلیظ و مکرر ادا کنید نو آموز وقت و فرصت بینا می کند که در فکر خود شکل حرف را با وضع دهان و زبان و مخرج آن تطبیق کند و آن را از روی فهم به آسانی بخارط بسپرد.

انتخاب روش مخصوص

برای اینکه در این جزو هحتی امکان کوچک ترین نکته ای

فروکدار نشده باشد و بتوان کودکان کمتر از پنج سال را هم تعلیم داد ، جزئیات آموزش هر حرف و چند کلمه را به تفصیل شرح دادیم ولی کسانی که خودشان استعداد و ذوق معلمی دارند می توانند با مراعات کشیدن صدا و تطبیق شکل حرف با خخرج و وضع دهان و تصویر^۱ بهر نحوی که خواسته باشند تو آموزان را تعلیم دهند. بسیاری از تو آموزان کودک یا سالمند در لحظه های اول حروف و صدا های آنها را یاد می گیرند و هیچ وقت فراموش نمی کنند و احتیاج به شاگرد نمایند و این شرح و تفصیل بیشتر راجع به تعلیم کودکان کمتر از پنج سال است .

دیکته و مشق خط

دیکته کردن کلمات و مشق خط در هفته های اول لازم نیست زیرا همین که کودک یا سالمند بخوانند و تجزیه و ترکیب صدا های حروف یک کلمه از روی فهم آشنا شد و چند صفحه از روی کتاب های کودکانه رو نویس کرد خودش نوشتند را یاد خواهد گرفت .

کودکان کمتر از پنج سال

برای یاد دادن کودکان کمتر از پنج سال راهنمای مخصوص وکارت های رنگی جدا گانه لازم است که هنوز موفق تجیاب آنها نشده ایم ولی با وجود نبودن وسائل کافی کسانی که ذوق و حوصله دارند و علاقمند به راه اندامن دستگاه تفکر و تصور کودکان می باشند می توانند کودکان کمتر از پنج سال را تیز بدستوری که در زیر شرح داده می شود با بازی و تفریح به خواندن آشنا کنند .

۱ - تصویر های رنگی « کودک دیره » را با حروفی که زیرش نوشته شده بچینید و روی مقوایی که کودک تواند آن را بشکند بچسبانید. اگر دسترسی به « کودک دیره » نباشد می توان اشکال همین جزو را روی مقوای جدا گانه کشید و بکار برد . زیبائی و رنگ آمیزی شکل

چندان ناٹیری در آموزش ندارد زیرا قبل از تهیه کتاب «کودک دیبره» رنگی صدها کودک و سالمند با همین طریقه با سواد شده اند.

۲- یکی آموزگار می شود و یکی دو نفر شاگرد و بعد آنکه آموزگار شده هر یک از حروف را بطوری که در این جزو شرح داده شده به شاگردان خود یاد می دهد و آموزش باید طوری با شوخی و خنده و دست زدن توام باشد که حس تقلید کودک را کاملاً تحریک کند.

۳- هیچ وقت کودک را مجبور به ادا کردن و تلفظ حروف نکنید و اگر کودک نتوانست حروفی مانند ل، ر، ک، گ را ادا کند اصرار ننمایید بلکه خودتان و شاگردان آن حرف را آنقدر تکرار کنید تا کودک بشنود و حس تقلید او بر انگیخته گردد و بموضع خود زبانش برای آن حرف باز شود.

چنانکه برخی از کودکان دیرتر دندان در می آورند قوه گویائی برخی از کودکان هم رشد کامل خود را دیرتر می کنند و عدم توانائی کودک در تلفظ حرفی و یا دیر بزیان آمدن او دلیل بر بی هوشی او نیست.

۴- در هر درسی به کودکان کمتر از پنج سال بیش از یک حرف باید تعلیم داد و لهذا نباید تمام تصویرهای «کودک دیبره» را یک مرتبه جلوی کودک گذاشت زیرا حواس او را پرت می کند.

۵- پس از اینکه کودک پنج شش حرف را تقریباً یاد گرفت، تصویرهای روی میز بچینید و یک حرف را به طریقی که در دستور آموزش آن حرف شرح داده شده ادا کنید تا شاگردان شما آن حرف را نشان بدهند باید این عمل را آنقدر تکرار کرد تا کودک تقلید نماید یعنی وقتی که حرفی ادا شد کودک بیش دستی کند و خودش حرف را نشان بدهد.

۶- بعد از اینکه کودک پنج شش حرف را از روی تصویر بخوبی یاد گرفت و توانست یک حرف بخصوصی را از میان آنها بشناسد و انتخاب

کند باید هر یک از حروف را دروی مقوای چهار گوشی نوشت و آنها را بی ترتیب روی میز انداخت و بعد یک حرف را کشیده و غلیظ ادا کرد تا اول شاگردان آنرا در میان آن پنج شش حرف پیدا کنند و بردارند و بعد از آنها کودک تقلید کنند.

۷- پس از اینکه کودک پنج شش حرف را بدون تصویر یاد گرفت و توانست آنها را در هر وضعیتی که باشند بشناسد و صدای مخصوص هر یک را کشیده ادا کند باید آموزش تجزیه صدای های کلمه و خواندن آنرا مطابق دستور (صفحه ۴) شروع کرد.

چشم و گلوش

برخی از کودکان و سالمندان چشمشان خطوط و زوایا را درست بجای خود نمی بینند. این دسته برای علتی که درساختمن چشم آنها وجود دارد خواندن و نوشن را چند ساعت دیر تر از کودکان دیگر یاد می کنند.

کودکانیکه چشمشان دارای این علت طبیعی باشد در دستانها برای یاد گرفتن الفبای معمولی چند سال در کلاس های اول و دوم می مانند و با سختی و کندی پیش میروند و معلمین آنها را بی هوش و کودن نصور می کنند در صورتی که این طور نیست.

پیش از شروع بدرس باید چشم کودکان هفت ساله بی سوادرا آزمایش کرد تا این که اگر علت سخت باشد با گذاشتن عینک علت را رفع کرد. طریقه آزمایش چشم این است: - شکل های ذیل را در برابر کودک هفت ساله یا سالمند بی سواد با درنگ رسم کنید و بعد از آنها بخواهید که چند شکل شبیه به آنها رسم کنند.

کودکان و سالمدانی که در چشمشان علتی است نمی‌توانند زاویه شکل‌های فوق را درست رسم کنند. این کودکان خواندن را دیر تر یاد می‌گیرند و باید با ایشان مدارا کرد.

آزمایش چشم در مورد کودکان کمتر از هفت سال لازم نیست زیرا که کودک در این سن نمی‌تواند قلم را محکم در دست گیرد.

اگر بی سواد سالم‌مند چشمش دوربین باشد و سنش در حدود چهل سال حتماً عینک لازم دارد و اگر چشمش تزدیک بین باشد زود تر یاد می‌گرد بشرط اینکه از روی کتاب مستقیماً باو درس بدھند و روی تخته چیزی نتویسند زیرا چشم های تزدیک بین تخته را درست نمی‌بینند.

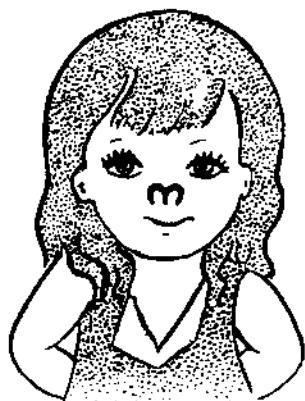
نانر گوش نیز دریاگر گرفتن خواندن زیاد است و کودکانی که در چند جلسه خواندن را می‌آموزنند چشم و گوش آنها بسیار حساس می‌باشد و این کودکان استعداد ریاضی و موزیک سرشار خواهند داشت.

لال و کم هوش

چون کسی که می‌خواهد به لال یا کم هوش سخن گوئی و خواندن بزیارت فارسی یاد بدهد باید به کلیه نکات فنی این جزوه آشنا باشد لهذا طریقه کلی تعلیم ایشان را پس از بیان آموزش صدایها و حروف آنها شرح خواهیم داد.

اینک بشرح آموزش هر حرف به تفصیل و چند کلمه برای نمونه مبادرایم ولی چنانکه در صفحه ۳۶ گفته‌یم کاییکه خودشان ذوق عمایی دارند میتوانند با در نظر گرفتن کلیات این روش تو بهر نحوی که خواسته باشند عمل نمایند.

پیش از درس

۳

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (م) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده با کمال دقت و تأمل بخواند و نسکات فنی را هنگام آموختن در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای صدا و تطبیق شکل حرف باخراج باندازه‌ای مشق کرده و ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کودکانه‌ای در آورند.

صدای (م) از لبه‌ای بسته و بیرون آمدن صدا از بینی پیدا می‌شود و مخرج نمایان این صدا از رو برو دو سوراخ بینی است.

هنگام ادای این صدا اگر آنگشت را روی پرده بینی و بادست را روی گلو بگذاریم احساس لرزش می‌شود و جلب توجه نوآموز و مخصوصاً نوآموز لال به لرزش گلو و پرده بینی لازم است.

آموزگار و شاگردانش باید دقت نمایند که (میم) یا (ام) یا (مه) یا (مو) گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (م) نجسبد. برای ادای صدای کشیده و غلیظ و با درنگ (م) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود زیرا که کشیدن صدا مهمترین عامل مؤثر برای پیشرفت سریع نوآموز شمرده می‌شود.

روش آموختن

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (م) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ که ادا می‌کند و شرح میدهد که این صدا

از لوله های بینی خارج می شود و همچنین هنگام ادا کردن صدا انگشت را دور سوراخ بینی حرکت می دهد مثل این که حرف (م) کودک دیره را می نویسد.
شاگردان : صدای (م) را یکی یکی و بعد با هم ادا می کنند و هنگام ادا صدا انگشت را دور سوراخ بینی حرکت میدهند.

آموزگار : تصویر کودک دیره را به شاگردان نشان می دهد و زیبائی و رنگ آمیزی آن را با زبان کودکانه توصیف می کند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که در تصویر با رنگ سرخ نشان داده شده جلب می کند و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و می گوید:
 این می که (م) کشیده و غلیظ و بادرنگ.

شاگردان : صدای (م) را کشیده و غلیظ و با درنگ ادا می کنند.

آموزگار : سوراخ های بینی خود را با شکل حرف و تصویر کودک دیره تطبیق می کند و میگوید صدای (م) از دو سوراخ بینی در حالتی که لبها بسته است بیرون می آید و اگر لبها باز باشد نمی توانیم صدای (م) را ادا کنیم.

شاگردان : دهان خود را باز می کنند و نمی توانند صدای (م) را ادا کنند.

آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره می گذارد و از شاگردان خود می پرسد:

این چی می گله ؟ ☆

شاگردان : (م) کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : دست و انگشت شاگردان را هنگام ادا (م) بر گلوی دیره های بینی خود می گذارد و می گوید به بینید این صدا در گلو و پره های بینی من لرزش می اندازد.

☆ این چه می گوید.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به ادا کردن و شکل حرف (او) در ذیل نوشته شده است با کمال دقت و تأمل بخواند و نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای صدا و تطبیق شکل حرف با مخرج باندازه ای مشق کرده و ورزیده باشند که

بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کوکانه‌ای درآورند.

هنگام ادای صدای (او) لبها کاملاً جمع و گرد و تقریباً بشکل دایره ای می‌شود که باید با حرکت انگشت دور لبها شکل آن را برای نو آموزان بجسم کرد.

برخی از لاله‌ها صدای (او) را هنگام ادا کردن هم از میان دو لب گرد و جمع شده وهم از توی بینی ادا می‌کنند.

اگر صدای این حرف از توی بینی ادا شود در پره های بینی نیز مانند گلو احساس لرزش می‌شود و لهذا آموزگار باید انگشت لال را روی پره بینی خود بگذارد و صدای (او) را ادا کند تا اینکه لال حس کند که در پره های بینی نباید احساس لرزش شود و از اینرو غلط ادا کردن صدا را تشخیص دهد و با ورزش صدای خود را درست کند.

چنانکه گفته‌یم هنگام ادای صدای (او) در گلو احساس لرزش می‌شود و جلب توجه نو آموز لال و گو را بین لرزش بسیار لازم است.

برای ادای صدای کشیده و غلیظ و باد رنگ (او) تقریباً یکی دونانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراغات شود.

در مورد این حرف آموزگار باید دقت کامل کند که بواسطه عادت بخط های اروپائی آنرا (ا) تلفظ نکند.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (او) را کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و سعی مینماید که لبهای او جمع و گرد و شیوه تصویر باشد و همچنین هنگام ادای صدا انگشت خود را مانند اینکه دایره‌ای میکشد دور لبهای خود حرکت می‌دهد.

شاگردان: صدای (او) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که اسباب خنده و جلب توجه نو آموز گردد و در هنگام ادای صدا انگشت خود را دور لبهای گرد شده مثل اینکه دایره‌ای میکشد حرکت میدهد.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشاگردان نشان میدهد و زیبائی درنگ آمیزی آن را بازیان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را بشکل حرف که بارنگ سرخ در تصویر نشان داده شده جلب میکند و پس از شرح صدا و مخرج آن انگشت را روی تصویر میکنارد و میگوید.

این می‌که (او) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان: صدای (او) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند.

آموزگار: لبهای گرد و جمع خود را با شکل حرف در تصویر کودک دیره تطبیق میکند و میگوید هر وقت لبهای ما کاملاً جمع و گرد باشد صدای (او) را میتوانیم ادا کنیم در صورتیکه اگر دهان ما کاملاً باز باشد نمیتوانیم این صدا را ادا کنیم.

شاگردان: دهان خود را کاملاً باز میکنند و نمیتوانند صدای (او) را ادا کنند.

آموزگار: انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میکنارد و از شاگردان میپرسد:

این چی می‌که؟

شاگردان: (او) بسیار غلیظ و کشیده و با درنگ.

تعلیم خواندن کلمات

پس از این که آموزگار یقین کرد که کودک یا سالمند از دو تا شش حرف اول را بخوبی یاد گرفته و بی تصور می تواند صدای مخصوص هر یک را کنیده ادا کند و در تطبیق آنها با مخرج ودهان آزموده و وزیریده است باید شروع بیاد دادن کلمه نماید.

تند ادا کردن صدای یک حرف و تند خواندن دردو سه هفته اول دلیل برایست که نو آموز حروف را نمی شناسد و نمی تواند با تأمل و تفکر کلمه را بخواند.

آموزگار باید در این مرحله دقیق نماید و با شتاب پیش نرود زیرا همین که نو آموز چند کلمه را مطابق اصول این جزو خواند، خواندن کلمات برای او آسان می شود.

اولین کلمه دو حرفی مناسب و ساده برای باد دادن، کلمه «مو» می باشد که مقصود موی سر است.

این کلمه مرکب از دو حرف است که مخرج هر دو از رو برو کاملاً نمایان و تطبیق شکل حرف هر یک با مخرج به آسانی امکان دارد. هنگام تعلیم این کلمه باید دقیق نمود تا مطابق شرحی که داده می شود رفتارشود زیرا از همین جا نو آموز باید درک کند که خواندن و نوشتن چیست.

روش آموزش

آموزگار: پیش از اینکه کودک دیره یا نوشته ای را به نو آموز نشان بدهد کلمه «مو» را چند بار با درنگ بطوری ادا می کند که نو آموز معنی آن را خودش بدون تذکر بفهمد.

پس از ادا کردن می گوید: این موی سر من است.
این موی سر تو است

شاعر دان: یکی یکی کلمه «مو» را مانند آموزگار ادا می‌کنند و جمله هارا تکرار می‌نمایند.

آموزگار: کلمه «مو» را کمی کشیده ادا می‌کند و هنگام ادای هر صدا انگشت را دور سوراخهای بینی و پیرا مون لبها حرکت می‌دهد مثل این که آن حرف را می‌نویسد.

پس از ادای کلمه می‌گوید اگر «مو» را کشیده ادا کنیم کسی معنی آن را نبی فهمد.

شاعر دان: یکی یکی کلمه «مو» را کشیده ادا می‌کنند و هنگام ادای هر حرف مانند آموزگار انگشت را دور سوراخهای بینی و پیرامون لبها حرکت می‌دهند مثل اینکه آن حرف را می‌نویسند.

آموزگار: کلمه «مو» را بسیار کشیده ادا می‌کند و هنگام ادای هر حرف انگشت را دور سوراخهای بینی و پیرامون لبها حرکت می‌دهد مثل این که آن حرف را می‌نویسد.

شاعر دان: یکی یکی کلمه «مو» را بسیار کشیده ادا می‌کنند و با حرکت انگشت شکل حرف را جسم می‌نمایند.

آموزگار: پس از باد دادن کلمه «مو» کلمه‌های «او» و «mom» و سایر کلماتی را که زیر صفحه های «کودک دیره» نوشته شده است بهمین روش به نوآموزان باد می‌دهد و باید دقت کامل نماید که صدا های کشیده یک کلمه بهم بچسبد و کلمه «مو»، (مه - او) و «mom»، (مه-او-مه) خوانده نشود.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (آ) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده است با کمال دقت و تأمل بخواند و نکات فنی را هنگام آموzes در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا و مجسم کردن آن با انگشت باندازه ای ورزیده باشند که بتوانند درس را به صورت يك بازي شادی بخش کوکانه در آورند.

این صدا از لبهای گشاده پیدا میشود یعنی لبهای گشاده مهمترین عضو برای ساختن این صدا است.

در فارسی هنگام ادای این صدا زبان پائین است و چندان تأثیری در ساختن آن ندارد.

هنگام ادای این صدا در گلو احساس لرزش میشود و جلب توجه نوآموزان لال و گویا به این لرزش بسیار لازم است.

برخی از لالها صدای (آ) را از دهان و بینی هر دو ادا خواهند کرد ولهذا در پرهای بینی ایشان نیز احساس لرزش میشود.

برای جلوگیری از این کار آموزگار باید انگشت لال را اول روی پره بینی خود و بعد روی پره بینی لال بگذارد تا از این راه بتواند از غلط ادا کردن این صدای جلوگیری کند. همچنین باید هنگام ادای صدا دست لال را جلوی دهان گشاده گرفت تا نموج هوایی را که بدست او میخورد احساس کند.

برای ادای صدای کشیده و غلیظ و بادرنگ (آ) نقریباً یکی دو نایه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود زیرا که کشیدن صدا و مخصوصاً

این صدا مهمترین عامل مؤثر برای پیشرفت سریع نوآموزلال و گویا میباشد.
روش آموزش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دبیره صدای (آ) را چندبار کشیده و غلیظ ادامی کند. هنگام ادا کردن صدای حالت نیم رخ نسبت به شاگردان بوده و دست را مانند تصویر بینخ گوش میگذارد و انگشت دست دیگر را روی لبها از نیم رخ حرکت می دهد مثل این که حرف (آ) را می نویسد.

شاگردان: صدای (آ) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید می کنند که جلب توجه نوآموز را بنماید و هنگام ادائی صدا انگشت را روی لبها از نیم رخ می کشند مثل این که حرف (آ) را مینویسند.

آموزگار: تصویر کودک دبیره را به شاگردان نشان می دهد و از زیبائی و رنگ آمیزی آن بازیابان کودکانه توصیف می کند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که با رنگ سرخ روی تصویر نشان داده شده جلب می کند و بعد انگشت را روی تصویر می گذارد و میگوید: این می که (آ) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان: صدای (آ) را کشیده و غلیظ و با درنگ ادامی کنند.

آموزگار: دهان کشاده خود را از نیم رخ با شکل حرف و تصویر تطبیق می نماید و چند بار صدای (آ) را ادا میکند.

شاگردان: صدای (آ) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند و با انگشت شکل حرف را روی لبها خود نشان می دهند.

آموزگار: انگشت خود را روی تصویر کودک دبیره می گذارد و از شاگردان می پرسد:

این چی می که؟

شاگردان: (آ) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار: دست شاگردان را هنگام ادائی (آ) بر گلوی خود می گذارد و می گوید این صدا در گلو لرزش می اندازد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (س) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده با کمال دقت بخواند و نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا و شرح خرج آن با زبان کودکانه باندازه ای ورزیده باشند که بتوانند درس را به صورت یک بازی شادی بخش کودکانه در آورند.

صدای (س) از تزدیک شدن کامل سطح زبان به سق و گذشتن هوا از فاصله بسیار کم میان سق و زبان ولای دندانهای بر هم گذاشته شده بیدا می شود. اگر دهان را کاملاً باز کنیم که دندانها روی هم نباشد و یا این که زبان به سق تزدیک نگردد نمیتوان این صدا را ادا کرد.

هنگام ادای این صدا اگر دست را تزدیک دهان بگیریم هوای صدا بدست میخورد و در گلو احساس لرزش نمی شود و جلب توجه نو آموز لال و گویا به این دو نکته بسیار لازم است.

آموزگار و شاگردان باید وقت نمایند که (سین) یا (سه) یا (س) یا (هس) کفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (س) نچسبد. برای ادای صدای (س) کشیده و غلیظ و با درنگ تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود زیرا دقت در کشیدن صدا مهم ترین عامل پیشرفت سریع نوآموز لال یا گویا میباشد.

روش آموزش

آموزگار: پیش از تشنادن تصویر کودک دیگر صدای (س) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و با زبان کودکانه شرح میدهد

که این صدا از لای دندانها بیرون می‌آید و زبان به سق بسیار نزدیک است.

شاگر دان : صدای (س) را یکی بکی و بعد با هم طوری تقلید می‌کنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد.

آموخته : تصویر کودک دیره را به شاگر دان نشان می‌دهد، از زیبائی ورنگ آمیزی آن بازیان کودکانه توصیف می‌کند و مخصوصاً توجه شاگر دان را به شکل حرف که با رنگ سرخ در تصویر نشان داده شده جلب می‌نماید و بعد انگشت را روی تصویر می‌گذارد و می‌گوید: این می‌که (س) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگر دان : صدای (س) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا می‌کنند و شرح می‌دهند که این صدا از ترددیک شدن زبان به سق و گذشتن هوا از لای دندانها پیدا می‌شود.

آموخته : دندانهای خود را با شکل حرف در تصویر مقایسه می‌کند و می‌گوید صدای (س) از لای دندانها بیرون می‌آید. اگر دهان خود را باز کنیم نمیتوانیم (س) را ادا کنیم. پس از این به شاگر دان می‌گوید دهان خود را باز کنند بطوری که دندانهایشان روی هم نباشد و بگویند (س).

شاگر دان : دهان خود را کاملاً باز می‌کنند بطوری که دندانهای آنها روی هم نباشد و نمی‌توانند (س) را ادا کنند.

آموخته : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره می‌گذارد و از شاگر دان می‌پرسد:

این چی می‌که؟

شاگر دان : (س) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموخته : دست شاگر دان را هنگام ادای (س) بر گلوی خود می‌گذارد و می‌گوید بینید این صدا در گلو لرزش نمی‌اندازد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجح به صدای (ل) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده با کمال دقت و تأمل بخواند و نکات فنی و غیره را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا و بحسم کردن شکل حرف آن باندازه ای ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کودکانه در آورند.

هنگام ادای این صدا سر زبان بطرف بالا کج شده به سق می چسبد و هوای صدا از دو طرف زبان خارج می شود.

هنگام ادای صدای (ل) در گلو و لپها احساس لرزش می شود و جلب توجه نوآموزان به این لرزش مخصوصاً در لپها بسیار لازم است. آموزگار و شاگردانش باید دقت نمایند که (ال) یا (لام) با (له) گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی بصدای اصلی (ل) نچسبد.

برای ادای صدای کشیده و غلیظ و با درنگ (ل) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود زیرا کشیدن صدا مهمترین عامل مؤثر در پیشرفت سریع نوآموز می باشد.

روش آموزش

آموزگار : پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ل) را چند بار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا می کند و شرح می دهد که این صدا از دو پهلوی زبان بیرون می آید و در موقع ادای آن سر زبان بطرف بالا کج می شود و هنگام ادای این صدا دهان خود را باز می کند

تا نوآموز و شاگردان کج شدن زبان را به طرف بالا به بینند و همچنین با دست خود شکل حرف را مثل اینکه زبان کج شده است برای نوآموز و شاگردان بجسم می‌کند.

شاگردان: صدای (ل) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید می‌کنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد و با دست شکل حرف (ل) را بجسم می‌کنند.

آموزگار: تصویر کودک دیره را به شاگردان نشان می‌دهد، از زیبائی و رنگ آمیزی آن بازیان کودکانه توصیف می‌کند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که در تصویر با رنگ سرخ نشان داده شده جلب می‌کند و بعد انگشت را روی تصویر می‌گذارد و می‌گوید: این می‌گه (ل) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان: صدای (ل) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا می‌کنند.

آموزگار: زبان خود را با شکل حرف مقایسه می‌کنند و می‌گوید صدای (ل) از دو کنار زبان بیرون می‌آید و اگر سر زبان به طرف بالا نباشد صدای (ل) فارسی شنیده نمی‌شود.

شاگردان: می‌کوشند صدای (ل) فارسی را بدون کج کردن زبان به طرف بالا ادا کنند و نمی‌توانند.

آموزگار: انگشت خود را روی تصویر کودک دیره می‌گذارد و از شاگردان خود میپرسد:

این چی می‌گه؟

شاگردان: (ل) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار: دست شاگردان را هنگام ادا (ل) بر گلو و لپهای خود میگذارد و میگوید بهینید این صدا در گلو و لپها لرزش می‌اندارد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (آ) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده است با کمال دقت و تأمل بخواند و کلیه نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا و محسم کردن شکل حرف آن بالبها باندازه ای ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت پلک بازی شادی بخشن کودکانه در آورند.

آموزگار باید هنگام ادای صدا لبها را کاملاً بشکل تصویر کودک دیره در آورد و چهره خود را بحالت کودکی که گریه میکند و (آ) میگوید به شاگردان و تو آموزان بنمایاند و همچنین تا یقین نداشته باشد که صدا و شکل حرف (آ) را تو آموز باد گرفته است باید این صدا و شکل حرف آنرا باو باد بدهد.

برخی از لالهای صدای (آ) و (آ) را تقریباً مانند هم ادا میکنند و آموزگار باید نویید شود زیرا هر وقت انگشت‌های لاله در تشخیص صدا هائی که ادا میشود کاملاً حساس شود این عیب خود بخود رفع خواهد شد.

هنگام ادای صدای (آ) در گلو احساس لرزش میشود و جلب توجه نو آموز لال یا کویا باین لرزش بسیار لازم است.

برای ادای صدای کشیده و غلیظ و با درنگ (آ) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود زیرا که کشیدن صدا مهمترین عامل مؤثر در پیشرفت سریع نوآموز میباشد.

دوس آموزش

آموزگار : پیش از نشان دادن تصویر کودک دبیره صدای (۱) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و سعی می نماید که دهان او شبیه به تصویر باشد.

شاگردان : صدای (۱) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه نو آموز گردد.

آموزگار : تصویر کودک دبیره را بشاگردان نشان میدهد، از زیباتی و درنگ آمیزی آن با زیان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً نوجه شاگردان را به شکل حرف که با ونگ سرخ در تصویر نشان داده شده جلب میکند و بعد انگشت راروی تصویر میگذارد و میگوید: این می که (۱) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان : صدای (۱) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند.

آموزگار : دهان خود را باشکل حرف و تصویر کودک دبیره مقایسه میکند و بعد انگشت خود را روی تصویر میگذارد و از شاگردان میپرسد:

این چی می که؟

شاگردان : (۱) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : دست شاگردان را هنگام ادای (۱) بر گلوی خود میگذارد و می گوید این صدا در گلو لرزش میاندازد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه را جمع به صدای (ش) و شکل حرف آن در ذیل وراجع به آموزش (س) سابقاً نوشته شده با کمال دقت بخواند و نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند. همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش باندازه ای در ادای این صدا ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کوکاhe در آورند.

صدای (ش) از تزدیک شدن وسط زبان به سق و گذشتن هوا از میان زبان و سق و پخش شدن آن در پشت ولای دندانهای برهم کذاشته پیدا میشود همچنین می توان این صدا را با بلند کردن سر زبان بطرف جلوی سق در حالتی که زبان به شکل ناوادانی بشود با دندانهای بسته ادا کرد و این حالت دومنی برای ادای صدای (ش) بجهت تعلیم لالها مناسب تر است زیرا که شکل زبان را میتوان با دست مجسم کرد.

هنگام ادای این صدا اگر دست را تزدیک دهان بگیریم هوای صدای آنند (س) بدست نمی خورد زیرا هوای صدا در لای دندانها پخش میشود و در گلو احساس لرزش نمی شود و جلب توجه نو آموز لال و کویا باین دو نکته بسیار لازم است.

آموزگار باید دقت نماید که (شین) یا (شه) گفته نشود و هیچ کوئه صدای اضافی به صدای اصلی (ش) نجسبد.

برای ادای صدای (ش) کشیده و غلیظ و با درنگ تقریباً یکی دو

ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود.

همچنین آموزگار و شاگردانش باید مشق کنند که دو صدای (س ش) را با هم بدون اینکه در میان آنها وبلی پیدا شود ادا نمایند.

روش آموزش

آموزگار : پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ش) را چندین بار کشیده و غلیظ ادا میکنند و شرح میدهد که در هنگام ادای این صدا یا سر زبان یا میان زبان بست ترددیک و هوای صدا پشت دندانها پخش میشود و از لای آنها میگذرد.

شاگردان : صدای (ش) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید می کنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد.

آموزگار : تصویر کودک دیره را بشاگردان نشان میدهد و بعد انکشت را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می که (ش) بسیار غلیظ و کشیده و با درنگ.

شاگردان : (ش) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : چندین بار صدای (س ش) را با هم بدون اضافه کردن صدائی در میان آنها کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و شرح میدهد که در حالت ادای (ش) زبان به سق ترددیک نر است.

شاگردان : صدای (س ش) را چندین بار ادا می نمایند تا حقیقت گفته آموزگار برای آنها معلوم گردد.

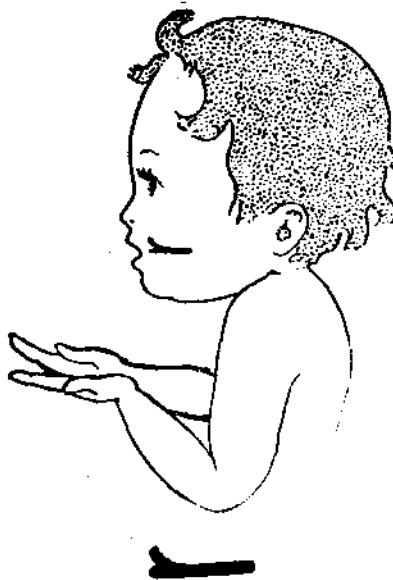
آموزگار : انکشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از شاگردان میپرسد:

این چی می گه؟

شاگردان : (ش) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : دست شاگردان را در هنگام ادای (ش) بر گلوی خود میگذارد و میگوید این صدا در گلو لرزش نمی اندازد.

بیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (ر) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده است با کمال دقت و تأمل بخواند و نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا باندازه ای ورزیده باشند که بتوانند درس را به صورت یک بازی شادی بخش کودکانه در آورند.

هنگام ادای صدای (ر) سر زبان به جلوی سق چسبیده و هوا فشار می‌اورد و از میان سر زبان و سق می‌گذرد و سر زبان را به لرزش می‌اندازد. این لرزش سر زبان در شکل حرف با دو شاخه رسم کردن سر زبان نشان داده شده است که علامت بالا و یا پین رفتن زبان باشد.

در وقت ادای این صدا در گلو و سر زبان لرزش بینا می‌شود و اگر دست را تزدیک دهان بگیریم هوای لرزان بدست می‌خورد و جلب توجه نو آموز لال به این لرزشها بسیار لازم است. آموزگار و شاگردانش باید دقت کنند که (ره) یا (ار) یا (را) گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (ر) نچسبد.

برای ادای صدای کشیده و غلیظ و با درنگ (ر) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود زیرا که کشیدن صدا مهمترین عامل مؤثر در پیشرفت سریع نو آموزان شمرده می‌شود.

روش آموزش

آموزگار : بیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ر) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ کادا می کند و شرح می دهد که هنگام ادای این صداسر زبان لرزش پیدا می کند و دو دست خود را مانند تصویر روی هم می گذارد و لرزش سر زبان را با دست جسم می کند تا علت دو شاخه بودن سر حرف که علامت نکان خوردن سر زبان است برای نوآموز و شاگردان هویبا شود.

شاگردان : صدای (ر) را یکی یکی و بعد باهم تقلید می کنند.

آموزگار : تصویر کودک دیره را به شاگردان نشان میدهد و بعد انگشت را روی تصویر می گذارد و می گوید: این می کند که (ر) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان : (ر) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : شکل حرف را با دست و زبان خود مقایسه می کند و شرح میدهد که در شاخه بودن سر حرف علامت لرزش سر زبان است.

شاگردان : هنگام ادای صدای (ر) می کوشند لرزش سر زبان را با دست خود نشان دهند.

آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره می گذارد و از شاگردان خود می پرسد:

این چی می کند؟

شاگردان : (ر) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : هنگام ادای (ر) دست شاگردان را بر گلوی خود می گذارد و می گوید این صدا در گلوی من لرزش می اندازد و همچنین انگشت شاگردان را جلوی لبهای خود می گیرد تا لرزشی را که در هوا پیدا می شود حس کنند.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به ادا کردن و آموزش صدای (ای) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده است با کمال دقت بخوانند و کلینکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و مراجعات کنند.

همچنین آموزگار باید خود دشکرداش
در بحسم کردن و نشان دادن شکل مخرج این صدا با ندازهای ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کودکانه در آورند.

آموزگار باید بداند که بداددن صدای (ای) و شکل حرف آن از همه صدایها مشکل تر است و لهذا باید در این مرحله آموزش دقت کامل کنند و تا یقین نداشته باشد که نوآموز چگونگی پیدا شدن این صدا را در دهان خودش حس کرده و میتواند فاصله میان زبان و سق را با دست خود بحسم و با شکل حرف تطبیق کند نباید جلوتر برود و رویهم رفته و قی نوآموز این صدارا شناخته است که حرف آنرا بی درنگ بشناسد و صدا را کنیده و غلیظ ادا کند.

صدای (ای) در داخل دهان از تزدیک شدن کامل زبان بقوییدا میشود و چون دیدن این فاصله و تطبیق کردن آن با شکل حرف (ای) امکان ندارد آموزگار باید وضع سق و زبان و فاصله آنها را از هم بادوست خود برای نوآموز بحسم کند و مکرر با زبان کودکانه برای شاگردان شرح دهد و از ایشان پرسد و جواب بخواهد تا اینکه به این وسیله بتوانند شکل حرف و تطبیق آنرا با شکل مخرج صدا ذهنی نوآموز بنمایند.

نوآموزان لال این صدا را دیر باد میگیرند و لهذا آموزگار باید از کنندی پیشرفت خود نومید بشود.

هنگام ادای صدای (ای) در گلو لرزش پیدا میشود.

برای ادای صدای کشیده و غلیظ و با درنگک (ای) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ای) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگک ادا میکند و با زبان کودکانه شرح میدهد که این صدا از تزدیک شدن کامل زبان سق پیدا میشود و با دو دست خود تزدیک شدن زبان را به سق بجسم میکند و توجه نوآموز را با فاصله ای که میان دو دست تزدیک بهم پیدا شده جلب مینماید.

شاگردان: صدای (ای) را یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث خنده و جلب توجه نوآموز گردد و هنگام ادای این صدا با دو دست خود فاصله میان سق و زبان را بجسم میکنند و مخصوصاً شرح میدهدند این فاصله بشکل خطی است.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشاغردن نشان میدهد و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می که (ای) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگک.

شاگردان: (ای) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگک.

آموزگار: انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از

شاگردان میپرسد:

این چی می که؟

شاگردان: (ای) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگک.

پیش از درس

O

آموزگار باید آنچه راجح به صدا و شکل حرف (ا') در ذیل نوشته شده با کمال دقیق و تأمل بخواند و نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود دو شاگردانش در ادای این صدا و شبیه کردن لبهای خود بشکل حرف باندازه ای ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت يك بازي شادي بخش کودکانه ای در آورند.

آموزگار باید موقعی شروع به یاد دادن صدای (ا') نماید که یقین داشته باشد کوکد صدا و شکل حرف (او) را کاملاً آموخته است.

هنگام ادای صدای (ا') باید لبها را بشکل تصویر در آورد و با حرکت انگشت روی آنها شکل حرف را برای شاگردان جسم کرد و شرح داد که هنگام ادای (او) لبها جمع و گرد است ولی هنگام ادای (ا') لبها بازتر میشود و از حالت دایره‌ای پیرون می‌باشد.

برخی از لالها صدای (ا') را هم از میان دولب و هم از توی یعنی ادا میکنند و ترک این عادت مدنی وقت و ورزش لازم دارد که نماید موجب نومیدی آموزگار گردد. اگر صدای این حرف از توی یعنی ادا شود در پره های یعنی نیز مانند کلو احسان لرزش میشود ولهذا آموزگار باید انگشت لال را روی پره های یعنی خود بگذارد و صدای (ا') را ادا کند تا اینکه لال حس نماید که در پره های یعنی نماید احسان لرزش شود و از این راه غلط ادا کردن صدا را تشخیص دهد و با ورزش صدای خود را درست کند.

در وقت ادای صدای (۱) در گلو احساس لرزش میشود و جلب توجه نوآموز باین لرزش بسیار لازم است.

برای ادای صدای کشیده و غلیظ و با درنگ (۱) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود زیرا که کشیدن صدا مهمترین عامل مؤثر برای پیشرفت سریع نوآموز شمرده میشود.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشاندادن تصویر کودک دیره صدای (۱) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و سعی می نماید که لبهای او کاملاً شبیه تصویر باشد و همچنین هنگام ادای این صدا انگشت خود را دور لبهای خود حرکت میدهد تا شکل بیضی حرف برای نوآموز مجسم گردد.
شاگردان: صدای (۱) را یکی بکنی و بعد با هم طوری تقلید می کنند که اسباب خنده و جلب توجه نوآموز گردد و در هنگام ادای صدا انگشت خود را دور لبها حرکت می دهند.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشاگردان نشان میدهد، از ذیپائی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را بشکل حرف که با رنگ سرخ در تصویر نشان داده شده جلب مینماید و شرح میدهد که در وقت ادای (۱) لبها باز تر شده از حالت دایره ای بیرون میابد و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید: این می گه (۱) بسیار غلیظ و کشیده و با درنگ.

شاگردان: صدای (۱) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند.

آموزگار: انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از شاگردان میپرسد:

این چی می گه؟

شاگردان: (۱) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

بیش از درس

آموزگار باید آنچه راجح به صدای (ا) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده است با کمال دقت و تأمل بخواند و کلیه نکات فنی را هنگام آموختن در نظر داشته باشد و مراعات کند.

همچنین آموزگار باید خودو شاگردانش در ادای این صدا باندازه‌ای ور زیده باشند که بتوانند درس را بصورت یك نمایش و بازی شادی بخش کودکانه درآورند.

هنگام ادای صدای (ا) در فارسی زیان پائین است و دخالت چندانی در ساختن صدا ندارد و وضع دهان تقریباً مانند وقتی است که صدای (ه) ادا میشود و فقط فرقی که میانه ایندو صدا وجود دارد لرزیدن و نه لرزیدن گلو است.

آموزگار باید صدای (ا) را مخصوصاً طوری با گلوبی فشرده ادا کند که نوآموز هنگام تقلید صدا از آموزگار حس کند که این صدا در ته گلو پیدا میشود زیرا که باین وسیله میتوان شکل حرف را با آسانی به نوآموز تلقین نمود.

آموزگار باید بیش از ادا کرن صدا دهان خود را باز کند و هلال ته گلوب زیان کوچک آویزان را بشناگراند و نوآموزان نشان دهد و شاهد است آنرا باشکل حرف که در تصویر کودک دیره بارگه سرخ نشانداده شده شرح دهد.

هنگام ادای صدای (ا) در گلو احساس لرزش میشود و جلب توجه نوآموز باین لرزش بسیار لازم است. برای ادای صدا کشیده و غلیظ

و با درنگ (ا) تقریباً یکی دو تاییه وقت لازم است که باید با کمال وقت مراعات شود زیرا که کشیدن صدا و مخصوصاً این صدامهترین عامل مؤثر در پیشرفت سریع نوآموز میباشد.

روش آموزش

آموزگار : دهان خود را باز میکند و ته گلو و زبان کوچک آویزان را به شاگردان نشان میدهد و شکل آن را با شکل حرف که در تصویر نشان داده شده مقایسه میکند.

شاگردان : یکی یکی دهان خود را باز میکنند، ته گلو و زبان کوچک را بمشاگردان دیگر نشان میدهند و با شکل حرف مقایسه میکنند.
آموزگار : چندین بار صدای (ا) را از ته گلو غلیظ و کشیده و با درنگ ادا میکند و میگوید این صدا این طور که من ادا میکنم از ته گلو میباشد.

شاگردان : صدای (ا) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که اسباب خنده و جلب توجه نوآموز گردد.

آموزگار : دوباره تصویر کودک دیره را نشان میدهد و ارزیبایی و رنگ آمیزی آن با زبان کوکانه توصیف میکند و پس از شرح دادن و مقایسه شکل حرف با ته گلو انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید: این می که (ا) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

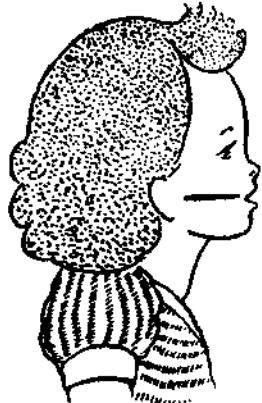
شاگردان : تقلید مینمایند و صدای (ا) را از ته گلو بسیار کشیده و با درنگ ادا میکنند.

آموزگار : انگشت خود را روی تصویر میگذارد و میپرسد: این چی می که؟

شاگردان : (ا) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

ملاحظه: پس از اینکه نوآموز صدا و شکل حرف را خوب یادگرفت آموزگار باید نوآموز را متوجه کند که صدا را طبیعی و ملائم ادا نماید.

پیش از درس

آموزگار باید کلیات راجع به صداهای بربده ب دیگر غو و آنچه راجع به (ب) و (د) نوشته شده با کمال دقت بخواند و نکات فنی را هنگام درنظر بگیرد و مراجعات کند ولی باددادن شکل حرف (ب) و (د) در این مرحله لازم نیست و باید بصدای ایشان آنها اکتفا کرد.

هم چنین آموزگار باید خودو شاگردانش دردادای صدای (ی) در آخر و به تنهاei و مکرر و در اول کاملاً مشق کرده باشند تا در موقع باددادن شکل حرف این صدا و خواندن کلمات اشکالی پیش نیاید. آموزگار باید سعی کند که (به) یا (یاء) گفته نشود و هیچ گونه صدای اضافی به صدای اصلی (ی) نچسبد.

برای ادای صدای (ی) غلیظ از زمانی که هوای این صدا از گلو بیرون می‌اید و بیش زبان و سق می‌بیچد تا زمانی که زبان از سق جدا می‌شود چند لحظه وقت لازم است که باید مراجعات شود.

صدای (ی) را می‌توان هم صدای بربده و هم صدای نیم کشیده دانست و این از دو صدائی است که تقریباً این هر دو خصوصیت را دارد. باددادن این صدا به لالها بسیار منگل است و تا آموزگاری قین نداشته باشد که لال صدای (ای) را کاملاً طبیعی و خوب ادامیکند باید این صدا را به او بادبدهد. وقت ادای صدای (ای) زبان از سق دورتر است ولی در وقت ادای (ی) بربده و با نیم کشیده فاصله میان سق وزبان یابکلی از بین میرود و باید بسیار کم است. آموزگار باید این حالت زبان با سق را بادو دست خود به لالها مکرر در مکرر نشان بدهد و از دیر بادگر قتن این صدا نسبت به صدای دیگر نو میدو خسته نشود.

هنگام ادای (ی) اگر دست را روی گلو بگذاریم لرزش و بسته شدن جلوی صدا کاملاً احساس میشود و جلب توجه نوآموز مخصوصاً لالها باین لرزش و حرکات عضلات گلو بسیار بسیار لازم است.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دبیره صدای (ی) تنها را چنانکه شرح داده شد غلیظ و با درنگ و هم چنین (ی) مکرر را چندین بار با کمال دقت و توجه مخصوصی ادا میکند و با زبان کودکانه شرح میدهد که این صدا یا با تمام پهنهای زبان بریده میشود و یا اینکه سطح زبان کاملاً برق تردیک شده و صدا از روی سطح زبان و زیر سق بیرون میآید.

همچنین آموزگار باید دقت کند که حتی الامکان صدای مکرر

(ی ی ی ی) را

بی آنکه در میان آنها صدای اضافی بینا شود ادا نماید.

شاگردان: یکی یکی و بعد با هم تقلید میکنند.

آموزگار: تصویر کودک دبیره را بشان کردن نشان میدهد و توجه ایشان را بشکل زبان که با رنگ سرخ در تصویر نشان داده شده جلب مینماید و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید:
این می که (ی) بسیار غلیظ و با درنگ.

شاگردان: تقلید نموده صدای (ی) را بسیار غلیظ و با درنگ ادا میکنند.

آموزگار: انگشت خود را روی تصویر کودک دبیره میگذارد و از شاگردان میپرسد.

این چی می که؟

شاگردان. (ی) بسیار غلیظ و با درنگ و مکرر.

بیش از درس

۱۰

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (ف) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده با کمال دقت بخواند و نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و مرااعات کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش باندازه ای در ادای این صدا ورزیده باشند که بتواترند درس را بصورت یک بازی شادی پخش کودکانه ای در آورند.

صدای (ف) از گذاشتن لب پائین

بزر گردن دنانهای بالا و گذشتن هوا از میان دنانها و لب زیرین پیدا میشود.

هنگام ادای این صدا در گلو لرزشی پیدا نمیشود و اگر دست را نزدیک دهان بگیریم بواسطه پخش شدن هوا میان لب و دنانها هوای صدا چندان بدست تمیخورد و جلب توجه نو آموزان باین دونکته بسیار لازم است.

آموزگار باید دقت کند که (فه) یا (فای) یا (اف) کفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (ف) نچسبد.

برای ادای صدای کشیده و غلیظ و با درنگ (ف) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مرااعات شود زیرا که کشیدن صدا مهمترین عامل مؤثر پیشرفت سریع است.

روش آموزش

آموزگار: بیش از نشاندادن تصویر کودک دیره صدای (ف) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و با زبان کودکانه شرح میدهد که این صدا از لای دنانها و لب پائین پیرون میآید و نیز لازم است

که با حرکت دادن انگشت روی لب زیرین و دندانهای بالا شکل حرف را برای شاگردان و او آموز مجسم نماید.

شاگردان: صدای (ف) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که اسباب خنده و جلب توجه نوآموز گردد و همچنین با انگشت خود شکل حرف را روی لب و دندانهای خود نشان میدهند.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشاگردان نشان میدهد. از زبانی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که با رنگ سرخ در تصویر نشان داده شده جلب مینماید و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می‌که (ف) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان: صدای (ف) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند و شرح میدهند که شکل حرف چگونه پیدا شده است.

آموزگار: انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از شاگردان میپرسد:

این چی می‌که؟

شاگردان: (ف) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار: دست شاگردان را هنگام ادای (ف) بر گلوی خود میگذارد و میگوید این صدا در گلو لرزش نمی‌اندازد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (ن) و شکل حرف آن درذیل نوشته شده با کمال دقت بخواند و نکات فنی را هنگام درس در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا باندازه‌ای ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کوکانه‌ای در آورند.

آموزگار باید بداند که بواسطه نمایان نبودن وضع درونی دهان تطبیق شکل حرف این صدا با وضع دهان چندان آسان نیست و تا تواند درست شرح دهد و با انگشت روی نیمرخ صورت خود وضع زبان و سق و فضای پشت سق را مجسم کند نو آموز نمیتواند با آسانی شکل حرف را بخاطر بسیرد.

دو صدا از بینی بیرون میآید یکی (م) که در حالت ادای آن دهان بسته است و باید آنچه راجع به آموزش آن قبلاً نوشته شده در نظر گرفت و دیگری (ن) که هنگام ادای آن دهان باز است و سر زبان بسق میچسبد و هوای صدا در فضای دهان جمع میشود و از راه پشت سق از دو سوراخ بینی بیرون میرود. لهذا زبان و سق و پشت سق عنوهای اصلی برای ساختن این صدا میباشند.

آموزگار باید درحالی که دهان او باز است و صدای (ن) را ادامه کند انگشت را روی نیمرخ صورت خود حرکت دهد و وضع زبان و سق و پشت سق را مثل اینکه حرف (ن) را طبیعی مینویسد برای شاگردان مجسم نماید.

هنگام ادای صدای (ن) در گلو و پره های بینی لرزش پیدا میشود و جلب توجه نوآموزان و مخصوصاً نوآموز لال برزش پره های بینی بسیار لازم است.

برای ادای صدای (ن) کشیده و غلیظ و با درنگ تقریباً یکی دو تاییه وقت لازم است که باید با کمال دقت هر اعات شود زیرا که دقت در کشیدن صدا مهمترین عامل پیشرفت سریع میباشد.

روش آموزش

آموزگار: بیش از نشاندادن تصویر کودک دیره صدای (ن) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و با زبان کودکانه و حرکت دادن انگشت روی نیمرخ صورت خود شرح میدهد که هنگام ادای این صدا دهان باز است و سر زبان به سق چسبیده و جلوی هوا را گرفته تا هوا از پشت سق از داه سوراخ بینی بیرون برود. همچنین باید با ادا کردن صدای (م) و (ن) برای نوآموز مجسم کند که هنگام ادای صدای اولی دهان بسته است و لبها جلوی بیرون آمدن صدا را گرفته اند و هنگام ادای صدای دومی زبان بجای لبها جلوی صدارا میگیرد.

شاگردان: صدای (ن) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که اسباب خنده و جلب توجه نوآموز گردد و انگشت خود را روی نیمرخ صورت مثل اینکه حرف (ن) کودک دیره را مینویسند حرکت می دهند.

آموزگار: چندین بار صدای (م) و (ن) را جدا جدا ادا میکند و شرح میدهد که چگونه دهان بسته و باز میباشد.

شاگردان: چندین بار ایندو صدا را تکرار میکنند تا وضع دهان و زبان در هر یک از این دو صدا برای آنها واضح گردد.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشانگردن نشان میدهد از

زیبائی و درنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً
توجه شاگردان را بشکل حرف که عبارت از زبان و سق و پشت سق است
جلب نموده و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید.

این می که (ن) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان : تقلید مینمایند و صدای (ن) را بسیار کشیده و غلیظ
و با درنگ ادا میکنند.

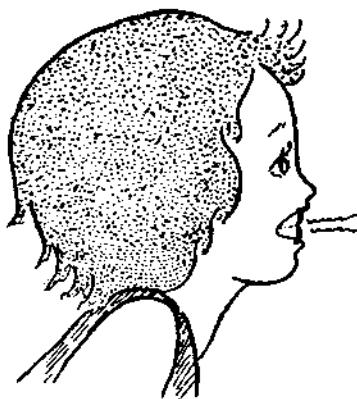
آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و
از شاگردان می پرسد.

این چی می که؟

شاگردان : (ن) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : دست شاگردان و همچنین انگشت آنها را روی گلو
و پره های بینی خود میگذارد تا لرزش را احساس کنند.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (ز) و شکل حرف آن در ذیل همچنین آنچه را که راجع با آموزش (س) و (ش) سابقًا نوشته شده با کمال دقت بخواند و نکات فنی راهنمای آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند.

}

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش باندازه‌ای در ادای این صدا

و زیرینه باشند که بتوانند در رابصورت یک بازی شادی بخش کودکانه‌ای در آورند.
صدای (ز) مانند صدای (س) از تزدیک شدن کامل زبان بسته و کشتن هوا از فاصله بسیار کم میان سق وزبان ولای دندانهای برهم گذاشته پیدا میشود و اگر دهان را کاملاً باز کنیم که دندانها رویهم نباشند و یا اینکه زبان بسته تزدیک نکردد نمیتوان این صدا را ادا کرد.

هنگام ادای این صدا اگر دست را تزدیک دهان بگیریم هوای صدا مانند (س) بسته نمیخورد و در دندانها و گلو احساس لرزش میشود و جلب توجه نوآموز لال و گویا باین نکات بسیار لازم است زیرا که نوآموز لال فقط از راه احساس گلو و خوددن هوا بسته میتواند فرق میان (س) و (ز) را تشخیص دهد.

آموزگار باید دقت کنده (ز) یا (زا) یا (زی) یا (زد) گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی بصدای اصلی (ز) نچسبد.

برای ادای صدای (ز) کشیده و غلیظ و با درنگ تقریباً یکی دو تانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود زیرا دقت در کشیدن صدا مهمترین عامل پیشرفت سریع نوآموز لال یا گویا میباشد.

همچنین آموزگار و شاگردانش باید مشق کنند که دو صدای (س ز) را بدون اینکه صدایی در میان آنها پیدا شود ادا نمایند و مخصوصاً باید در هنگام ادای ایندو صدای متصل بهم توجه کنند که دروضع درون دهان تغییری پیدا نمیشود و فقط تغییری که در هنگام ادای (ز) احساس میشود این است که در گلو و دندانها لرزش پیدا میشود و جلب توجه نوآموزان به این لرزش بسیار لازم است.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشاندادن تصویر کودک دبیره صدای (ز) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و با زبان کودکانه شرح میدهد که هنگام ادای این صدا حالت زبان و دهان مثل (س) میباشد و فقط فرقی که میان این صدا و صدای (س) وجود دارد اینست که در موقع ادای (ز) در گلو و دندانها احساس لرزش میشود.

شاگردان: صدای (ز) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که اسباب خنده و جلب توجه نوآموز گردد.

آموزگار: تصویر کودک دبیره را بشاگردان نشان میدهد. از زبانی و رنگ آمیزی آن بازیان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را باشکل حرف که دندان بالا و یائین جلو از نیمرخ میباشد و با رنگ سرخ در تصویر نشانداده شده جلب همینماید و بعد آنکه را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می‌گوییم که (ز) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان: تقلید مینمایند و صدای (ز) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند.

آموزگار: دندانهای خود را باشکل حرف در تصویر کودک دبیره

مقایسه میکند و میگوید صدای (ز) از لای دندانها بیرون میآید و اگر دهان خود را باز کنیم نمیتوانیم صدای (ز) را ادا کنیم.

پس از این بشاگردان خود میگوید دهان خود را باز کنید بطوریکه دندانهای شما رویهم نباشد و بگوئید (ز).

شاگردان: دهان خود را کاملاً باز میکنند بطوریکه دندانهای آنها رویهم نباشد و نمیتوانند (ز) را ادا کنند.

آموختار: چندین بار صدای (س ز) را با هم بدون اضافه کردن صدایی در میان آنها کنیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و شرح میدهد که هنگام ادای ایندو صدا وضع دهان تغییر نمیکند و فقط هنگام ادای صدای (ز) در گلو و دندانها لرزش پیدا میشود.

شاگردان: دو صدای (س ز) را چندین بار بدون اضافه کردن صدایی در میان آنها ادامه میکنند و شرح میدهند که هنگام ادای کدام یک در گلو لرزش پیدا میشود.

آموختار: انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و ز شاگردان میپرسد.

این چی می‌گه؟

شاگردان: (ز) بسیار کنیده و غلیظ و با درنگ.

کلیات راجع به ه خ ل ک ج ح

آموزگار باید آنچه راجع به این دسته از حروف بطور کلی و در درس مخصوص هر یک از آنها نوشته شده است با کمال دقیق بخواند و نکات فنی را در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صداها و مجسم کردن شکل حروف با دست ورزش کافی کنند تا بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کودکانه‌ای در آورند.

زبان نسبت به سق دارای چهار حالت کلی است و برای اینکه بتوانیم این چهار حالت و تغییرات جزئی هر یک از صداهای این دسته را با شکل حرف نشان دهیم باید مقطع‌ها را از نیم رخ رسم نمیم.

H در حالت ادای (ه) تقریباً زبان با سق موازی است.

K در حالت ادای (خ) نه زبان بالا می‌رود و سق نزدیک می‌شود

چون این دو صدا هر دو در نزدیک زبان کوچک پیدا می‌شود خط عمودی زبان کوچک است و این خط بعلاوه اینکه سق و زبان را بهم وصل می‌کند برای نشان دادن اختلافاتی که این دو صدا در زبانها و لهجه‌ها دارند نیز رسمش لازم است.

صدای (ه) فارسی و (ح) عربی و (ه) انگلیسی با هم فرق کلی دارند و با در نظر گرفتن مخرج هر یک از این سه صدا اگر خط عمودی را بطرف راست حرکت دهیم می‌توان این سه صدا را با همین یک شکل حرف ضبط کرد.

همچنین تلفظ (خ) عربی و فارسی و آلمانی با هم فرق دارد و با همین یک شکل حرف می‌توان هر سه صدا را ضبط کرد.

دو صدای (ه) و (خ) را می‌توان بسیار کشیده و غلیظ ادا کرد.

در حالت ادای (ك) فارسی (تهرانی) میان زبان به سق میچسبد.

این شکل حرف برای ضبط لهجه مناسب ترین شکل است زیرا با تغییر نقطه تماس زبان با سق می‌توان اختلافات تلفظ های (ك) عربی و تهرانی و ترکی را نشان داد. ☆ .

آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای سه صدای (ه خ ك) پیوسته بهم و کشیده و غلیظ و با درنگ بی آنکه در میان آنها صدائی پیدا شود مشق نمایند.

همچنین آموزگار هنگام ادای این سه صدای پیوسته باید دهان خود را در آینه نگاه کند و کلیه تغییراتی که در وضع زبان نسبت به سق پیدا میشود به بیند و وضع دهانش را برای شاگردان خود شرح دهد.

پس از اینکه آموزگار یقین کرد تو آموز در ادای (ه خ ك) و هجسم کردن اشکال حرف با دست ورزیده شده است می‌تواند باد دادن صدای (ج) را شروع کند.

هنگام ادای (ج) هوا میان زبان و سق جمع میشود و فشار میآورد که از لای سر زبان و سق بیرون برود و این شکل حرف که در آن سر زبان به سق چسبیده است لحظه‌ای پیش از جدا شدن سر زبان از سق است.

چهار صدای ه خ ك ج در گلوب ایجاد لرزش نمی‌کنند.

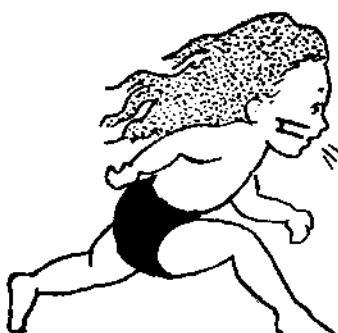
هنگام ادای صدای (ج) وضع زبان مانند (ج) است ولی چون صدا در پشت دندانهای جلوئی بالا بخش میشود مقطع دندان از نیم رخ بر سق اضافه شده است.

صدای (ج) در کلوایجادلر زن میکند و فشار هوا بر سر زبان کنتر میباشد و با گرفتن دست در جلوی دهان فرق این دو صدا از هم تشخیص داده میشود.

سه صدای (ك) و (ج) و (ج) را نمیتوان بسیار کشید و لهذا باید نیم کشیده و مکرر ادا کرد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه را که قبلاً درباره
این دسته از حروف و مخصوصاً درذیل
را جع به (ه) نوشته شده است با کمال
دقیق خواندن نکات فنی را هنگام آموزش
در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچین آموزگار باید خود و
شاگردانش در ادای این صدا باندازه ای
و زیبده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخشن کودکانه
در آورند.

آموزگار باید دقت کند که (ه) یا (ها) گفته نشود و هیچگونه
صدای اضافی بصدای اصلی (ه) نچسبد:

در هنگام ادای (ه) تقریباً سق و زبان موازی هستند و اگر دست
را کمی دور از دهان بگیریم هوای این صدا بدست میخورد و در گلو
ابداً احساس لرزش نمیشود و جلب توجه نو آموزان بخوردن هوا بدست
و پیدا نشدن لرزش در گلو بسیار لازم است.

برای ادای صدای (ه) کشیده و غلیظ و با درنگ تقریباً یکی دوناییه
وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود.

روش آموزش

آموزگار: پیش از شاندادرن تصویر کودک دیره صدای (ه) را
بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ و طبیعی چندین بار ادا میکند و دو دست
خود را مثل سق و زبان روی هم میگیرد و میگوید وقتی (ه) میگوئیم
زبان و سق من این طوری است. مخصوصاً دقت میکند که کلمه موازی را
برای کودک بکار نبرد.

شاگردان : صدای (ه) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید می‌کنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد و در هنگام ادای صدا شکل حرف را با دو دست که موازی باهم باشد مجسم میکنند.

آموزگار : تصویر کودک دیره را پشاگردان نشان میدهد، از زیبائی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را بشکل حرف که در تصویر با رنگ سرخ نشان داده شده جلب می‌نماید و شرح میدهد که این سق است، این زبان و این زبان کوچک آویزان است و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید: این می‌که (ه) بسیار کشیده و غلیظ و بادرنگ.

شاگردان : صدای (ه) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند و با دست خود حالت سق وزبان را هنگام ادای صدا نشان میدهند.
آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از شاگردان میپرسد.

این چی می‌که؟

شاگردان : (ه) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : هنگام ادای (ه) کشیده و غلیظ و با درنگ دست شاگردان را بر گلوی خود میگذارد و میگوید به بینید این صدا در گلوی من لرزش نمی‌اندازد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه قبل از راجع به این دسته از حروف و مخصوصاً در ذیل راجع به (خ) نوشته شده است با کمال دقت بخواند و نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند. همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا بالندازه ای ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کوکانه در آورند.

آموزگار باید دقت کند که «خه» با «خا» گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی «خ» نجسبد.

هنگام ادای «خ» ته زبان بسته تر دیگر میشود ولی نمی چسبد و بواسطه فشار هوا در گلو و ترددیک زبان کوچک در رطوبت دهان لرزشی پیدا میشود بی آنکه در گلو احساس لرزش شود.

همچنین در وقت ادای «خ» اگر دست را ترددیک دهان بگیریم هوا این صدا به دست میخورد و جلب توجه نوآموزان به خوردن هوا به دست و پیدا شدن لرزش ترددیک زبان کوچک بسیار لازم است.

برای ادای صدای «خ» کشیده و غلیظ و با درنگ تقریباً یکی دو تانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود.

روش آموزش

آموزگار: پیش از شان دادن تصویر کودک دیره صدای «خ» را بسیار کشیده و غلیظ و بادرنگ و طبیعی چندین بار ادا میکند و با دستهای خود ترددیک شدن ته زبان را بسته شان میدهد و میگوید وقتی «خ» میگوییم

ته زبان این طور به سق تزدیک میشود.

شاگردان : صدای «خ» را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد و با دست خود نیز شکل حرف را مجسم مینمایند.

آموزگار : تصویر کودک دیره را به شاگردان نشان میدهد از زیبائی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که در تصویر با رنگ سرخ نشان داده شده جلب مینماید و شرح میدهد این سق است و این زبان است که ته آن به سق تزدیک شده و این زبان کوچک آوبزان است و بعد انگشترا روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می‌گوییم که «خ» بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان : صدای «خ» را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند و با دو دست خود تزدیک شدن ته زبان را به سق هنگام ادای این صدا نشان میدهند.

آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از شاگردان میپرسد.

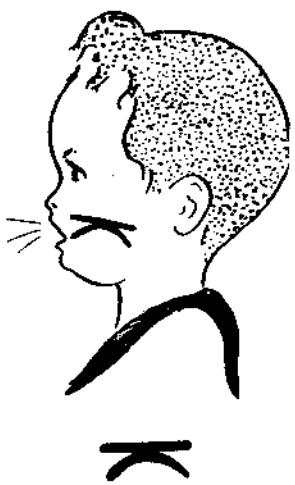
این چی می‌گوییم؟

شاگردان : (خ) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : هنگام ادای (خ) کشیده و غلیظ و با درنگ دست شاگردان را بر گلوی خود میگذارد و میگوید به بینید این صدا در ته دهان لرزش میاندازد ولی این لرزش غیر از لرزشی است که در وقت ادای صدا هائی مانند (ز) احساس میشود.

شاگردان : هنگام ادای (خ) دست خود را بر گوداش گلو و زیر چانه میگذارند و درستی گفتار آموزگار را در ادای صدای «خ» و بعد «ز» احساس میکنند.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه را که قبل از راجع به این دسته از حروف و مخصوصاً در ذیل راجع به (ک) نوشته شده است با کمال دقت بخواند و کلیه نکات فنی را هنگام آموختش در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا باندازه‌ای ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کودکانه در آورند.

آموزگار باید دقت کند که (که) یا «کاف» یا (کا) گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (ک) نچسبد.

هنگام ادای (ک) در فارسی تقریباً وسط زبان به سق می‌چسبد و هوا فشار میدهد تا از میان زبان و سق بیرون بیاید بی آنکه در گلو احساس لرزشی بشود.

اگر وقت ادای (ک) دست را نزدیک دهان بگیریم هوای این صدا پدست میخورد و جلب نوجه نو آموزان بخوردن هوا بدست و پیدا نشدن لرزشی در گلو بسیار لازم است.

برای ادای صدای (ک) نیم کشیده و غلیظ و مکرر چند لحظه وقت لازم است.

روش آموختش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای «ک» را غلیظ و مکرر و نیم کشیده چندین بار ادا میکند و با دستهای خود چسبیدن زبان را بسق نشان میدهد و میگوید وقتی «ک» میگوییم وسط زبان

این طور به سق می چسبد و بعد هوا فشار میدهد و از عیان زبان خم شده و سق بیرون میرود.

شاگردان : صدای «ک» را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد و با دست یا انگشت های خود شکل حرف را مجسم می نمایند.

آموزگار : تصویر کودک دیره را به شاگردان نشان میدهد، از زیبائی ورنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که در تصویر با رنگ سرخ نشان داده شده جلب می نماید و شرح میدهد که این سق است و این زبان است که خم شده و بسق چسبیده است و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید: این می که «ک» نیم کشیده و غلیظ و بادرنگ و مکرر.

شاگردان : صدای «ک» را نیم کشیده و غلیظ و با درنگ ادا می کنند و با دست یا انگشتان خود شکل حرف «ک» را مجسم می نمایند.

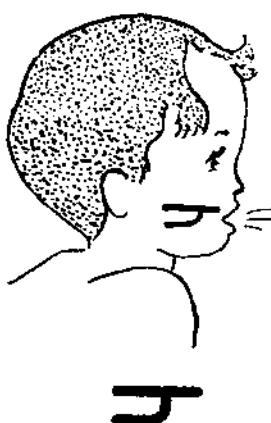
آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از شاگردان میپرسد

این چی می که؟

شاگردان : «ک» نیم کشیده و غلیظ و با درنگ.

آموزگار : هنگام ادای «ک» نیم کشیده و غلیظ و با درنگ دست شاگردان را بر گلوی خود میگذارد و میگوید این صدا در گلو لرزش نمی اندازد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه قبل راجع به این
سته از حروف و مخصوصاً در ذیل راجع به
(ج) نوشته شده است با کمال دقت بخواند و
نکات فنی را هنگام آموختش در نظر داشته
باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش
باندازماei در ادای این صدا ورزیده باشند که
بتوانند درس را بصورت يك بازي شادی بخش کودکانه درآورند.
آموزگار باید دقت کند که (چه) گفته شود و هیچگونه صدای اضافی
صدای (ج) نچسبد.

هنگام ادای صدای (ج) سر زبان به جلوی سق می چسبد و هوا
فتار میدهد تا از لای سر زبان و جلو سق خارج شود بی آنکه در گلو
احساس لرزش شود.

اگر وقت ادای (ج) نیم کشیده و غلیظ دسترا نزدیک دهان بگیریم
هوای این صدا بست میخورد و جلب توجه نوآموزان بخوردن هوا بست
و پیدا نشدن لرزش در گلو بسیار لازم است.

برای ادای صدای (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنگ چند لحظه
وقت لازم است.

روش آموختش

آموزگار : پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ج)
را نیم کشیده و غلیظ و با درنگ چندین بار ادا میکند و با دست های
خود چسبیدن سر زبان را به جلو سق نشان میدهد و میگوید وقتی (ج)

میگوئیم سر زبان به سق میچسبد و بعد هوا فشار میدهد و از هیان سر زبان و سق بیرون میرود و در گلو احساس لرزشی نمیشود.

شاگردان : صدای (ج) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد و هنگام ادای صدا شکل حرف را با دست خود میسازند.

آموزگار : تصویر کودک دیره را به شاگردان نشان میدهد، از زیبائی و درنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را بشکل حرف که در تصویر بارنگ سرخ نشان داده شده جلب میکند و شرح میدهد که این سق است و این زبان است که سر آن کج شده به جلوی سق چسبیده است و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می که (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنگ و مکرر.

شاگردان : صدای (ج) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا می کنند و با دست شکل (ج) را نشان میدهند.

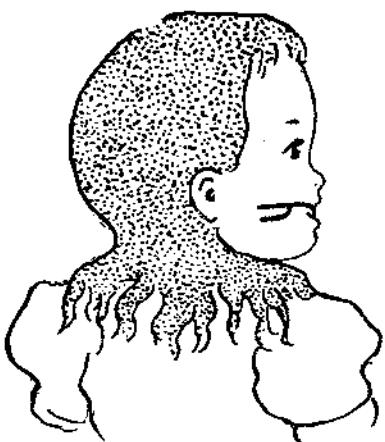
آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از شاگردان میپرسد

این چی می که؟

شاگردان : (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنگ و مکرر.

آموزگار : هنگام ادای (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنگ و مکرر دست شاگردان را بر گلوی خود میگذارد و میگوید این صدا در گلو لرزش نمی اندازد.

پیش از درس

ج

آموزگار باید آنچه قبل از راجع
به این دسته از حروف و مخصوصاً (ج)
و نیز آنچه در ذیل راجع به (ج) نوشته
شده است با کمال دقت بخواند و نکات
فنی را هنگام آموختش در نظر داشته
باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و
شاگردانش در ادای این صدا باندازه‌ای
ورزیده باشند که بتوانند درس را
صورت یک بازی شادی بخش کودکانه در آورند.

آموزگار باید دقت کند که (جیم) یا (جه) گفته نشود و هیچ
صدای اضافی به صدای اصلی (ج) نچسبد.

هنگام ادای صدای (ج) سر زبان هائند (ج) به جلوی سق می‌چسبد
و هوا فشار میدهد تا از میان سر زبان و جلوی سق و لای دندانها بیرون
برود و در گلو و دندانها بخلاف (ج) احساس لرزش می‌شود.

اگر وقت ادای (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنگ دست را تزدیک
دهان بگیریم هوا این صدا بدست نمی‌خورد و جلب توجه نموده نوآموزان
به این که هوا بدست نمی‌خورد ولی در گلو لرزش احساس می‌شود بسیار
لازم است.

برای ادای صدای (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنگ تقریباً چند
لحظه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود.

روش آموختش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ج) را

نیم کشیده و غلیظ و با درنک چندین بار ادا می کند و با هست های خود چسبیدن سر زبان را به جلو سق نشان میدهد و میگوید وقتی که (ج) میگوئیم سر زبان به سق می چسبد و بعد هوا فشار میدهد و از اطراف سر زبان در پشت دندانها بخش میشود و در گلو و دندانها احساس لرزش میگردد.

شاگردان : صدای (ج) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد و در هنگام ادای سدا با دست خود شکل حرف را می سازند ولی باید سرانگشت های بالا بطرف پائین خم شود و آن علامت دندانها در امتداد سق است.

آموزگار : تصویر کودک دیره را بشاگردان نشان میدهد، از زبانی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و شرح میدهد که این سق و دندان است و این زبان است که سر آن کج شده و بجلوی سق چسبیده است و بعد از شرح کافی انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می که (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنک.

شاگردان : صدای (ج) را نیم کشیده و غلیظ و با درنک ادا میکنند و با دست شکل حرف (ج) را نشان میدهند.

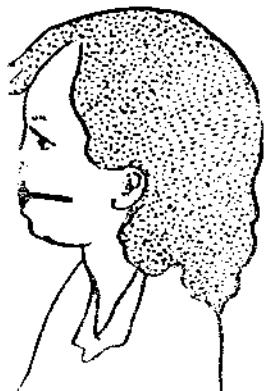
آموزگار : انگشت خود را روی تصویر میگذارد و از شاگردان میپرسد:

این چی می که؟

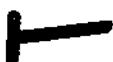
شاگردان : (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنک.

آموزگار : هنگام ادای (ج) نیم کشیده و غلیظ و با درنک دست شاگردان را بر گلوی خود میگذارد و میگوید این صدا در گلو لرزش می اندازد.

بیش از درس

آموزگار باید آنچه را که راجع به صدای (ت) و شکل حرف آن در ذیل نوشته شده با کمال دقت بخواند و نکات فنی را هنگام آموزش در نظر داشته باشد و رعایت کند. همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا باندازه‌ای ورزیده باشند که بتوانند درس را به صورت یك بازی شادی پخش کودکانه در آورند.

صدای (ت) از گذاشتن زبان پشت رجه

دندانهای بالا و گذشتن هوا از میان سق و زبان و بر خورد آن به پشت دندانها پیدا میشود و در هنگام ادای آن در گلو لرزشی پیدا نمیشود و اگر دست را تزدیک دهان بگیریم هوای صدا بآن میخورد و جلب توجه نو آموزان و مخصوصاً لالها باین دو نکته بسیار لازم است زیرا که لالها فقط از این راه میتوانند دو صدای (ت) و (د) را از هم تشخیص دهند.

آموزگار باید با دو انکش خود یکی بجای زبان و دیگری بجای دندان شکل حرف را برای نوآموز مجسم نماید.

آموزگار باید دقت کند که (ته) یا (تا) یا (تی) گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی بصدای اصلی (ت) نچسبد.

برای ادای صدای نیم کشیده و غلیظ و بادرنگ (ت) تقریباً چند لحظه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود.

روش آموزش

آموزگار: بیش از نشاندادن تصویر کودک دیره صدای (ت) را چندین بار مکرر و غلیظ و با درنگ ادا میکند و با زبان کودکانه

شرح میدهد که هنگام ادای این صداسرزبان پشت رجه دندانهای بالا است و هوافشار می‌آورد تا از سر زبان و دندانها بگذرد و صدای (ت) شنیده شود. همچنین هنگام ادای این صدا یک انگشت را بجای دندان و یک انگشت را بجای زبان گرفته و شکل حرف (ت) را جسم می‌کند.

شاگردان: یکی یکی و بعد با هم صدای «ت» را طوری تقلید می‌کنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد و مخصوصاً با انگشتان چنانکه شرح داده شد شکل حرف «ت» را جسم مینمایند.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشاگردان نشان میدهد، از زبانی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف می‌کند و مخصوصاً توجه شاگردان را بشکل حرف که بارنگ سرخ روی تصویر نشان داده شده جلب مینماید و شرح میدهد این زبان است و این دندان و بعد انگشت را روی تصویر می‌گذارد و می‌گوید:

این می‌گویی که (ت) نیم کشیده و غلیظ و بارنگ و مکرر.

شاگردان: صدای «ت» را نیم کشیده و مکرر و غلیظ و با درنگ ادا می‌کنند و با انگشتان دو دست خود شکل حرف را جسم مینمایند.
آموزگار: انگشت خود را روی تصویر کودک دیره می‌گذارد و از شاگردان می‌پرسد:

این چی می‌گویی که؟

شاگردان: «ت» نیم کشیده و غلیظ و بارنگ و مکرر.

آموزگار: هنگام ادای «ت» دست شاگردان را بر گلوی خود می‌گذارد و می‌گوید این صدا در گلو لرزش نمی‌اندازد.

کلیات راجع به ب، د، ی، گ، غ و همراه.

آموزگار باید آنچه در ذیل راجع به این دسته از حروف بطور کلی و در درس مخصوص هریک از آنها نوشته شده است با کمال دقیق خواند و نکات فنی را در نظر داشته باشد و رعایت کند.

باد دادن این صداها بطوری که موافق ذوق و طبیعت نوآموز و مخصوصاً نوآموز کودک باشد و او را خسته و متغير نکند مشق و دقت لازم دارد و لهذا آموزگار باید از درس (ی) نوآموزان را در ادای این صداها در آخر، به تنهائی، مکرر و در اول مشق بدهد و تا یقین نداشته باشد که ادا کردن این صداها را خوب باد گرفته اند شروع به باد دادن حروف و خواندن آنها در کلمه ننماید.

بخاطر سپردن شکل‌های حروف این صداها بسیار آسان است ولی درست ادا کردن آنها در وقت خواندن مشکل و اهذا باید قبل از درس نوآموزان را در ادای این صداها ورزش کامل داد.

هر صدائی که از گلو و بعد از دهان بیرون بیاید میتوان بادولب، سرزبان، سطح پایه‌نی زبان، ته زبان، بن زبان یادگلوجلوی آنرا گرفت و با آنرا ابرید.

اگر صدائی را با دو لب ببریم (ب) شنیده میشود. آب، خوب.

اگر صدائی را با سر زبان ببریم (د) شنیده میشود. باد، بود.

اگر صدائی را با سطح پایه‌نای زبان ببریم (ی) شنیده میشود. آی، های.

اگر صدائی را با ته زبان ببریم (ک) شنیده میشود. سک، رک.

اگر صدائی را با بن زبان ببریم (غ) فارسی شنیده میشود. باغ، زاغ.

اگر صدائی را در گلو ببریم (همزه) شنیده میشود. اع، سع.

وقتی که صدائی از گلو و دهان بیرون بیاید و آن صدارا ببریم باید در همان لحظه هوایی که از گلو بیرون می‌آید بایستد و الا اگر هوای بین خود را داشته باشد بعد از اینکه مثلاً با لب جلوی صدا گرفته شود هوای فشار می‌آورد و صدای اضافی دیگری شنیده میشود.

آموزگار باید طوری ورزیده باشد که هنگام ادای این صداها صدای اضافی از دهانش بیرون نیاید.

آموزگار پس از اینکه یقین کرد نوآموز می‌تواند صدای ب دی، گ، غ و همز را بعد از هر صدائی ادا کند بدون اینکه صدای اضافی پیدا شود باید نوآموزان را مشق دهد که هر یک از این صدایها را بتواند به تنهائی ادا کنند و ما برای نمونه ادای صدای (ب) را شرح میدهیم و باید پنج صدای دی، گ، غ و همز را هم بهمین روش درس داد.

برای ادای صدای (ب) به تنهائی باید لبهارابرهم گذاشت و هوای صدادار را طوری بادرنگ از گلو خارج کرد که دردهان بیچند و گلو و لبها و فضای میان لب و دندان را کم کم پر کند و درنتیجه فشار هوا دو ابردا از هم باز نماید و صدای (ب) تنها بدون صدای اضافی شنیده شود.

واضح است که صدای تنهای (ب) در یک لحظه از باز شدن لبها پیدا میشود ولی از لحظه ایکه هوای صدا از گلو بیرون میاید و لبها و فضای میان لب و دندان را پر میکند تا لحظه ایکه لبها از هم باز میشود باید چند لحظه طول بکشد.

پس از مشق و ورزش کافی در ادای صدای «ب» تنها باید مشق ادای صدای «ب» های مکرر را کرد (ببببب).

این حروف مکرر را باید بدون اینکه در میان آنها صدای بیداشود دادا نمود.

پس از اینکه آموزگار یقین کرد که نوآموزان در ادای صدای (ب) تنها و مکرر ورزیده شده‌اند باید نوآموزان را در ادای (ب) اول مشقد دهند:

با بوبی.

اگر نوآموزان در ادای حرف «ب» بروشی که شرح داده شد کاملاً ورزیده شوند مشق کردن صدایهای دیگر یعنی دی، گ، غ و همز در آخر و به تنهائی و مکرر و در اول برای آنها آسان میشود.

پیش از درس

آموزگار باید بداند که یاد دادن صدا و حرف «ب» بطوریکه نو آموز بتواند وقت خواندن آنرا طبیعی ادا کند سخت است و لهذا باید آنچه قبل از بطور کلی راجع به صدای های بریده و مخصوصاً در ذیل راجع به «ب» نوشته شده است با کمال دقیق بخواند و نکات فنی را در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار و شاگردانش باید در ادای صدای «ب» در آخر و به تنهائی و مکرر و در اول کاملاً ورزیده باشند تا در موقع یاد دادن این حرف اشکالی در ادا کردن صدا پیدا نشود.

آموزگار باید دقیق کند که «به»، «با»، «بای»، «بی»، «گفته» نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی «ب» نچسبد.

برای ادای صدای «ب» از زمانی که هوای این صدا از گلو بیرون می آید و پشت لبها می پیچد تا زمان گشاده شدن لبهان قریباً چند لحظه وقت لازم است که باید با کمال دقیق مراعات شود تا اینکه نو آموز فرصت پیدا کند که بستگی شکل حرف را بالب و صدا حس کند.

صدای «ب» از باز شدن لبهای بسته یا بهم آمدن لبهای گشاده پیدا می شود و عضو اصلی آن لب است چنانکه اگر لبهای خود با دو دست بگیریم و نگذاریم بسته یا باز شود این صدا را نمی توانیم ادا کنیم.

این صدا در گلوا بجعاد لرزش می کند و جلب توجه نو آموز و مخصوصاً

لال به لرزش گلو بسیار لازم است زیرا که لالها فرق میان (ب) و (پ) را فقط از این لرزش تشخیص میدهند.

روش آموزش

آموختگار : پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ب) تنها و مکرر را چندین بار ادا میکنند و شرح میدهد که این صدا از بسته شدن یا بازشدن لبها پیدا میشود و مخصوصاً باید دقت کند که صدای مکرر

(ب ب ب ب ب) را

بی آنکه در میان آنها صدای اضافی پیدا شود ادا نماید.

شاگردان : صدای (ب) تنها و همچنین (ب) مکرر را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد.

آموختگار : تصویر کودک دیره را به شاگردان نشان میدهد، از زیبائی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که لب بالا است و با رنگ سرخ در تصویر نشان داده شده جلب مینماید و بعد آنکه را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می که (ب) بسیار غلیظ و با درنگ و مکرر.

شاگردان : صدای (ب) را بسیار غلیظ و با درنگ ادا میکنند.

آموختگار : لب بالای خود را با شکل حرف در تصویر کودک دیره مقایسه میکند و میگوید صدای (ب) از باز شدن لبها یا بسته شدن آنها پیدا میشود و اگر لبهای خود را طوری بگیریم که بسته نشود و یا اگر بسته باشد باز نگردد صدای (ب) شنیده نمی شود. برای بسته شدن لب و شنیده شدن صدای (ب) باید کلمه هائی مانند (آب) را مثل بیاورد . پس از این بشاگردان خود میگوید لبهای خود را با دو دست بگیرید و نگذاشید بسته شود و بگوئید (آب).

شاگردان : لب بالا و پائین خود را با دست چپ و راست میگیرند و آنها را دور از هم نگاه میدارند و نمی توانند صدای (ب) را در کلمه (آب) ادا کنند.

آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیره میگذارد و از شاگردان می پرسد:

این چی می که؟

شاگردان : (ب) بسیار غلیظ و با درنگ.

آموزگار : دست شاگردان را هنگام ادای (ب) غلیظ و با درنگ بر گلوی خود میگذارد و میگوید این صدا در گلو لرزش میاندازد.

پیش از درس

آموزگار باید بداند که یاد دادن صدا و حرف (د) بطوریکه نوآموزتواند وقت خواندن آنرا طبیعی ادا کند سخت است ولهذا باید آنچه قبلاً بطور کلی راجح بصدایهای برینده و مخصوصاً درذیل راجح به (د) نوشته شده است با کمال دقت بخواند و نکات فنی را درنظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین باید خود آموزگار و شاگردانش در ادای صدای (د) در آخر و به تنهائی و مکرر و در اول کامل‌آمشق کرده باشند تا در موقع یاد دادن این حرف اشکالی در ادا کردن صدا بینا نشود.

آموزگار باید دقت کند که (ده) یا (دی) یا (دال) کفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (د) نچسبد. برای ادای صدای (د) از زمانی که هوای این صدا از گلو بیرون می‌آید و میان زبان و سق می‌بیچد تا زمانی که سرزبان از جلوی سق برداشته می‌شود چند لحظه وقت لازم است و باید با کمال دقت مراعات شود تا اینکه نوآموز وقت کافی برای حسن کردن بستگی شکل حرف با سرزبان و سدارا داشته باشد.

صدای (د) از کنده شدن سرزبان از جلوی سق بر اثر فشارهوا و یا از گرفتن جلوی هوایی که ازدهان بیرون می‌آید با سرزبان بینداشته می‌شود و اگر انکشت را بر سرزبان بگذاریم بطوریکه هیچ قسم از زبان نتواند به قسمت جلوی سق که پشت دندانها است بخورد این صدا بینداشته نخواهد شد.

هنگام ادای (د) اگر دست را روی گلو بگذاریم احساس لرزش میشود و جلب توجه نوآموزان به این لرزش بسیار لازم است و مخصوصاً لالها فرق میانه این صدا را با صدای (ت) باستی از راه همین لرزش گلو احساس و درک کنند.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (د) تنها و مکرر را چندین بار ادا میکند و شرح میدهد که این صدا از کنده شدن سر زبان از جلوی سق بواسطه فشار هوایی که در میانه سق و زبان جمع شده بیدا وشنیده می شود و مخصوصاً باید دقت کند که صدای مکرر

(ددددد) را

بی آنکه در میان آنها صدای اضافی بیدا شود ادا نماید.

شاگردان: صدای (د) تنها و هیچین (د) مکرر را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشاگردان نشان میدهد، از زیبائی ورنک آمیزی آن با زبان کوکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را بشکل سر زبان که با رنک سرخ در تصویر نشانداده شده جلب مینماید و بعد انکشت را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می که (د) بسیار غلیظ و با درنگ و مکرر.

شاگردان: صدای (د) را بسیار غلیظ و با درنگ ادا میکنند.

آموزگار: سر زبان خود را با شکل حرف در تصویر کودک دیره مقایسه میکند و میگوید صدای (د) از کنده شدن زبان از جلوی سق بواسطه فشار هواییکه در میانه سق و زبان جمع شده و یا از گرفتن جلوی

هواییکه ازدهان بیرون میآید با سر زبان پیدا و شنیده میشود. اگر انگشت را سر زبان بگذاریم نمی توانیم این صدا را ادا کنیم . پس از این بشانگردن میگوید انگشت را سر زبان خود بگذارید و بگویند (آد) .

شاگردان : انگشت را سر زبان خود میگذارند و نمی توانند (آد) را بگویند . (در اینحالت چون انگشت جلوی سر زبان را گرفته است (آگ) ادا میشود .)

آموزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دبیره میگذارد و از شاگردان میپرسد :

این چی می که ؟

شاگردان : (د) بسیار غلیظ و با درنگ .

آموزگار : دست شاگردان را هنگام ادای (د) غلیظ و بادرنگ بر گلوی خود میگذارد و میگوید به بینید این صدا در گلو لرزش میاندازد .
ملاحظه : آموزگار باید پس از درس «د» و پیش از درس (گ) دوباره درس (ی) را که در صفحه (۶۴) شرح آن داده شده تکرار نماید زیرا که تعلم صدای (ی) سخت است و مراجعت و تکرار لازم دارد .

پیش از درس

آموزگار باید آنچه قبل از راجع به صداهای بریده و در ذیل راجع به (ک) نوشته شده است با کمال دقت بخواند و نکات فنی را در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین باید خود و شاگردانش در ادای (ک) در آخر و پنهانی و مکرر و در اول کاملاً ورزیده باشند تا در موقع یاد دادن این حرف اشکالی در ادا کردن صدا پیدا نشود.

آموزگار باید دقت کند که (که) یا (کاف) گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (ک) نچسبد.

برای ادای صدای (ک) از زمانی که هوای این صدا از گلو بیرون می آید و پشت سق و ته زبان می پیچد تا زمانی که ته زبان از سق جدا نمیشود تقریباً چند لحظه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود تا اینکه نو آموز بتواند کاملاً حس نماید که این صدا از کج شدن و چسبیدن ته زبان بسق پیدا نمیشود.

هنگام ادای این صدا اگر دست را کمی دور از دهان بگیریم چون صدا لرزان و بریده است هوای این صدا بدهست نمی خورد و لهذا قسمت جلوی سق در ساختن این صدا دخالتی ندارد و در شکل حرف رسم نمیشود.

ملاحظه: هنگام ادای (ک) غلیظ و کثیله هوا بدهست مینخورد و لهذا قسمت جلوی سق چنانکه قبل از آموزش «ک» گفته شد در ساختن صدا دخالت دارد و در شکل حرف رسم شده است (صفحه ۸۱).

در نظر گرفتن این نکته در هنگام باد دادن دو حرف (ک) و (گ) به لالان اهمیت زیاد دارد زیرا که ایشان فقط از خوردن و نخوردن هوای صدا بست و لرزش و نلرزیدن گلو میتوانند این دو صدا را از هم تشخیص دهند و ادا کنند.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ک) تنها و مکرر را ادا میکنند و چگونگی وضع زبان نسبت بدست و بریدگی صدارا با زبان کودکانه شرح میدهد.

خصوصاً باید دقت کند که صدای مکرر

(ک ک ک ک) را

بی آنکه در میان آنها صدای اضافی پیدا شود ادا نماید.

شاعر دان: صدای (ک) تنها و همچنین (گ) مکرر را بکنی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بنا کردن نشان میدهد، از زیبائی و رنگ آمیزی آن بازیان کودکانه توصیف میکند و خصوصاً توجه شاگردان را بشکل زبان و قسمت عقبی سق که با رنگ سرخ در تصویر نشانداده شده جلب مینماید و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می که (ک) بسیار غلیظ و با درنک و مکرر.

شاعر دان: صدای «ک» را بسیار غلیظ و با درنک ادا میکنند.

آموزگار: با دست های خود شکل حرف را بجسم میکند و پس از مقایسه شکل حرف که با دست بجسم کرده با تصویر کودک دیره شرح میدهد که این صدا از چیزیمن ته زبان به سق پیدا میشود و اگر دهان را باز کنیم و نه زبان به سق نچسبد این صدا را نمیتوانیم ادا نمائیم.

پس از این بنا کردان خود میگوید دهان خود را باز کنید و
بی آنکه زبان شما به سق بچسبد بگوئید «گ».

شاگردان : پدستور آموز گار دهان خود را باز می کنند و
نمی توانند بدون چسباندن ته زبان به سق صدای «گ» را ادا کنند.

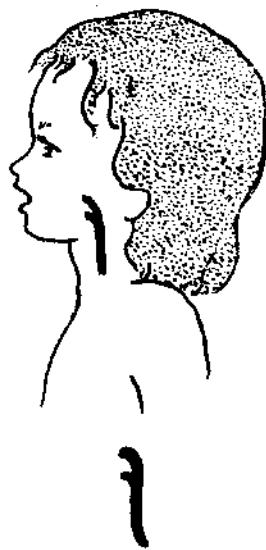
آموز گار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیگر میگذارد
و از شاگردان می پرسد :

این چی می که ؟

شاگردان : «گ» بسیار غلیظ و با درنگ .

آموز گار : هنکام ادای «گ» غلیظ و با درنگ دست شاگردان
را بر گلوی خود میگذارد و میگوید به بینید این صدا در گلوی من
لرزش میاندازد .

پیش از درس

آموزگار باید آنچه قبل از اجع به صدای های
بریده و در ذیل راجع به (غ) نوشته شده است
با کمال دقت بخواند و نکات فنی را در نظر داشته
باشد و مراجعات کند.

همچنین آموزگار و شاگردانش باید سد
درادای صدای (غ) در آخر و به نهائی و مکرر
و در اول کاملاً ورزیده باشند تا در موقع یادداختن
این حرف اشکالی در ادا کردن صدا پیدا نشود.
آموزگار باید دقت کنده (غه) یا (غین)

کفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (غ) نجسبد.
برای ادای صدای (غ) از زمانیکه هوای صدا از گلو بیرون میابد
نازهایی که بن زبان از سق جدا شود تقریباً لحظه ای وقت لازم است که باید
با کمال دقت مراجعات شود و مخصوصاً آموزگار باید در نظر داشته باشد که
چون فنا باندازه کافی برای جمع شدن هوای این صدا نیست 'زمان ادای
این صدا کوتاهتر از زمان ادای حرفا های بریده قبلی است ولی روی هر قوه
ادای این صدا آسانتر و طبیعی تر است.

لایهایکه دست آنها کاملاً برای احساس کردن صدا ورزیده نشده
باشد و زبان و دهانشان بواسطه نکردن مشق کافی ورزیده نشده است در
هفتاهای اول آموزش (گ) و (غ) را بجای هم ادا خواهند کرد. این
نقص با ورزش کافی پس از چند ماه خود بخود رفع خواهد شد و لهذا
آموزگار باید اصرار زیاد کند و یا نویید و خسته شود.

هنگام ادای این صدا در گلو احساس لرزش میشود و جلب توجه
نو آموزان باین لرزش لازم است.

روش آموزش

آموزگار: بیش از نشان دادن تصویر کودک دیگر صدای (غ) تنها

و مکرر را ادا می‌کند و چگونگی پیدا شدن این صدارا در حلق با زبان کودکانه
شرح میدهد و مخصوصاً باید دقت کند که صدای مکرر

(غ غ غ غ) را

بی آنکه در میان آنها صدای اضافی پیدا شود ادا نماید.

شاگردان: صدای (غ) تنها همچنین (غ) مکرر را یکی یکی
و بعد با هم بطوری تقلید می‌کنند که باعث جلب توجه نوآموز گردد.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشاگردان نشان میدهد، از زبانی ایشان آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف می‌کند و مخصوصاً توجه شاگردان
را بشکل بن زبان که در امتداد آن خرخره رسم شده و منتهای سق و
زبان کوچک آویزان جلب مینماید و بعد انگشت را روی تصویر می‌گذارد
و میگوید:

این می‌که (غ) بسیار غلیظ و با درنگ و مکرر.

شاگردان: صدای (غ) را بسیار غلیظ و با درنگ ادا می‌کنند.

آموزگار: پس از مقایسه نکل حرف تصویر کودک دیره باشکلی
که او با انگشت روی صورت و گردن خود می‌کند شرح میدهد که این
صدا از چسبیدن بن زبان گلوبیدا می‌شود و اگر در ته گلو بستگی پیدا
نمود این صدا را نمی‌توانیم ادا کنیم.

پس از این شرح انگشت خود را روی تصویر کودک دیره می‌گذارد
و از شاگردان میپرسد:

این چی می‌که؟

شاگردان: (غ) بسیار غلیظ و با درنگ.

آموزگار: دست شاگردان را هنگام ادای (غ) غلیظ و با درنگ
بر گلوی خود می‌گذارد و میگوید به بینید این صدا در گلوی من لرزش
میاندازد.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به صدای «و» و شکل حرف آن در ذیل و ساقهٔ راجع به «ف» نوشته شده با کمال دقت بخواند و نکات فنی را در نظر داشته باشد و رعایت کند. همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این صدا باندازه‌ای ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخشن کودکانه در آورند.

صدای (و) مانند صدای «ف» که ساقهٔ

شرح آن داده شد از گذاشتن لب پائین بزرگ دندانهای بالا و گشتن هوا از میان دندانها و لب زیرین پیدا می‌شود ولی هنگام ادای این صدا در گلو و دندانهای لرزش پیدا می‌شود و جلب توجه نوآوزان بین لرزش بسیار لازم است. زیرا نوآموز لال فقط از این راه می‌تواند ایندو صداراً از هم تشخیص بدهد.

آموزگار و شاگردانش باید با دو اسکلت دو دست خود، یکی بجای دندان و دیگری خم شده بجای لب زیر از نیم رخ، شکل حرف را برای نوآموز مجسم نمایند.

آموزگار و شاگردانش باید دقت کنند که (و) یا (واو) یا (وی) گفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (و) نجسبد.

برای ادای صدای کشیده و غلظی و با درنگ (و) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات شود.

روش آموزش

آموزگار: پیش از شان دادن تصویر کودک دیره صدای (و) را چندین بار کشیده و غلظی و با درنگ ادا می‌کند و با زبان کودکانه

شرح میدهد که این صدا از لای دندانهای بالا و لب پائین بیرون میاید و نیز با دو انگشت دو دست خود شکل حرف را مجسم مینماید.

شاگردان : صدای (و) را بکسی بکسی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه تو آموز گردد همچنین با دو انگشت دو دست خود شکل حرف را نشان میدهند.

آهوزگار : تصویر کودک دیگر را به شاگردان نشان میدهد. از زیبائی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که با رنگ سرخ در تصویر نشان داده شده جلب مینماید و بعد انگشت را روی تصویر میگذارد و میگوید : این می گه (و) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان : صدای (و) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکنند و شرح میدهند که شکل حرف چگونه بیدا شده است.

آهوزگار : چندین بار صدای (ف و) را با هم بدون اضافه کردن صدایی در میان آنها ادا میکند و شرح میدهد که فرق این دو صدا اینست که در موقع ادای (و) در گلو و دندانها لرزش بیدا میشود.

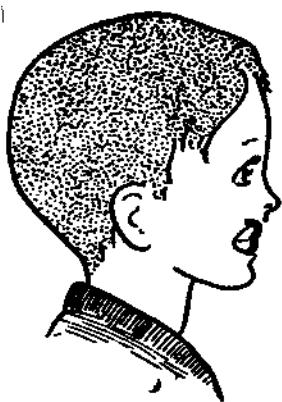
شاگردان : دو صدای (ف و) را چندین بار با هم تکرار میکنند و شرح میدهند که در ادای کدام یک در گلو و دندانها لرزش بیدا میشود.

آهوزگار : انگشت خود را روی تصویر کودک دیگر میگذارد و از شاگردان میپرسد :

این چی می گه ؟

شاگردان : (و) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

پیش از درس

آموزگار باید آنچه قبل راجع به (ش)
و (ز) و در ذیل راجع به (ز) نوشته شده
با کمال دقیق بخواند و نکات فنی را در نظر
داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود شاگردانش
باندازه ای در ادای این صدا ورزیده باشند
که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی
بعخش کودکانه در آورند.

۳

صدای (ز) از تردیک شدن و سط زبان

به سق و گشتن هوا از میان زبان و سق و پخش شدن آن در پشت ولای
دانهای بر هم گذاشته پیدا میشود. همچنین میتوان این صدا را با بلند
کردن سر زبان بطرف جلوی سق در حالتیکه زبان بشکل ناوданی بشود با
دانهای بسته ادا کرد و این حالت دومی برای ادای صدای (ز) بجهت
تعلیم لالها مناسبتر است. هنگام ادای این صدا اگر دست را تردیک دهان
بکریم هوای صدا مانند (ش) بدمست نمی خورد ولی در گلو و دنانها
احساس لرزش میشود و جلب توجه تو آموزان باین نکات بسیار لازم است
زیرا که لالها فقط از راه احساس لرزش در گلو میتوانند فرق (ش) و
(ز) را تشخیص دهند.

آموزگار باید دقیق نماید که (زه) یا (زا) کفته نشود و هیچگونه
صدای اضافی به صدای اصلی (ز) نچسبد.

برای ادای صدای (ز) کشیده و غایظ و با درنگ تقریباً یکی دو
ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقیق مراعات شود.

همچنین آموزگار و شاگردانش باید مشق کنند که دو صدای (ش ز)

چسبیده بهم را بینون لین که در میان آنها صدایی پیدا شود ادا نمایند و مخصوصاً باید هنگام ادای این دو صدا با هم توجه کنند که حالت درون دهان در وقت ادای ایندو صدا تغییری نمیکند فقط در هنگام ادای (ز) در گلو و دندانها لرزش پیدا میشود.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دیره صدای (ز) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ که ادا میکند و شرح میدهد که هنگام ادای این صدا وسط زبان بسته تر دیگر و هوای صدا پشت دندانها بخش میشود و از سرولای آنها میگذرد و در گلو و دندانها لرزش می اندازد.
شاگردان: صدای (ز) را یکی یکی و بعد با هم طوری تقلید میکنند که باعث جلب توجه تو آموز گردد.

آموزگار: تصویر کودک دیره را بشما گردان نشان میدهد، از زبانی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف کسق و دو دندان بالا و پائین جلو از نیمرخ میبایشد و در تصویر با رنگ سرخ نشانده شده جلب مینماید و بعد آنکه را روی تصویر میگذارد و میگوید:

این می که (ز) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

شاگردان: صدای (ز) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا می کنند.

آموزگار: دندانهای خود را با شکل حرف در تصویر کودک دیره مقابله میکند و میگوید اگر دندانهای خود را از هم باز کنیم نمی توانیم صدای (ز) را ادا کنیم. پس بشما گردان خود میگوید دهان را باز کنید بطوریکه دندانهای شما رویهم نباشد و بگوئید (ز).

شاگردان: دهان خود را کاملاً باز می کنند بطوری که دندانهای آنها رویهم نباشد و نمی توانند صدای (ز) را ادا کنند.

آموزگار : چندین بار صدای (ش ز) را با هم بدون اضافه کردن صدائی در میان آنها ادا میکند و شرح میدهد که فرق این دو صدا این است که در موقع ادای (ز) در گلو و دندانها لرزش پیدا میشود.

شاگردان : دو صدای (ش ز) را چندین بار با هم تکرار میکنند و شرح میدهند در ادای کدام یک در گلو و دندانها لرزش پیدا میشود.

آموزگار : آنکه خود را روی تصویر کودک دیر، میکناردواز شاگردان میپرسد :

این چی می که؟

شاگردان : (ز) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

ملاحظه : چون در ادای این صدا سق هم دخالت دارد لهذا مقطع جلو سق بر مقطع دو دندان اضافه شده است .
آموزگار باید این نکه را با دقت شرح دهد و از شاگردان بپرسد تا آنها هم شرح دهند .

بیش از درس

آموزگار باید آنچه در ذیل راجع به ادا کردن صدا و شکل حرف این (و) نوشته شده است با کمال دقت بخواند و نکات فنی را در نظر داشته باشد.

این (و) در کلمه هائی مانند نوکه ضد کهنه و جو که از خانواده گندم است وجود دارد و در فارسی همینه بعد از (۰) که ضمه پاییش باشد می‌باشد.

آموزگار باید خود و شاگردانش در ادای این (و) بعد از (۰) و مکرری صدای اضافی و بجسم کردن شکل آن بالبها و تطبیق آن با تصویر باندازماهی ورزیده باشند که بتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخشن کودکانه ای در آورند.

صدای این (و) را مانند (ی) میتوان هم برینه و هم نیم کشیده ادا کرد و هنگام ادای آن باید لبها طوری جمع شود که بهم نجسبد و صدا تبدیل به صدای (ب) نگردد و همچنین باید صدا را باندازه ای کشید که تبدیل به صدای (او) شود.

تا وقتی که نوآموز در ادای این صدا بعد از (۰) و به تنهایی و مکرر ورزش کافی نکرده باشد باید از روی کودک دیره درس داد.

روش آموزش

آموزگار: بیش از نشاندادن کودک دیره صدای این (و) را چندین بار بعد از (۰) و مکرر (و و و و) بی آنکه در میان آنها صدای اضافی پیدا شود ادا می کند.

شاگردان: صدای این (و) را بعداز (۰) و همچنین مکرر و

بی صدای اضافی یکی یکی و بعد با هم طوری ادا میکنند که باعث جلب توجه نو آموز گردد.

آموزگار : تصویر کودک دیره را بشاش کردن نشان میدهد . از زبانی و رنگ آمیزی آن با زبان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاکردن را بشکل حرف که با رنگ سرخ روی تصویر نشان داده شده جلب مینماید و بعد انکشت را روی تصویر میکنارد و میگوید :

این می که (و و و و) بسیار غلیظ و با درنگ و مکرر .

شاگردان : صدای این (و) را بسیار غلیظ و ب درنگ بعد از (و) ادا می کنند .

آموزگار : لبها خود را در حالت ادای این صدا با شکل حرف در تصویر کودک دیره مقایسه میکند و میگوید این صدا از جمع شدن و پیش آمدن لبها پیدا میشود و اگر لبها را مانند تصویر جمع نکنیم این صدا را نمی توانیم ادا کنیم .

شاگردان : سعی میکنند بالبهای جمع نشده این صدا را ادا کنند و نمی توانند .

آموزگار : انکشت خود را روی تصویر میکنارد و از شاکردن می یرسد :

این چی می که ؟

شاگردان : (و) بسیار غلیظ و با درنگ و مکرر وبعد از (و).

آموزگار : دست شاکردن را هنگام ادای این (و) بر گلوی خود میکنارد و میگوید این صدا در گلو لرزش می اندازد .

پیش از درس

آموزگار باید آنچه راجع به صدای (پ) و شکل حرف آن در ذیل و سابقاً راجع به (ب) نوشته شده است با کمال دقت بخواند و نکات فنی را هنگام آموختن در نظر داشته باشد و رعایت کند.

همچنین آموزگار باید خود و شاگردانش در آدای این صدا باندازه ای ورزیده باشند که میتوانند درس را بصورت یک بازی شادی بخش کودکانه در آورند.

صدای (پ) از گذشتن هوا از میان لبها پیدا میشود و اگر لبها خود را طوری بگیریم که بسته نشود نمی توانیم این صدا را ادا کنیم. فرق میان (پ) و (ب) این است که صدای (پ) را میتوان کشید و هنگام ادای آن اگر دست را دور از دهان بگیریم هوای صدا بست میخورد و در گلو احساس لرزش نمی شود در صورتی که صدای (ب) را نمی توان کشید و هوای صدا از دور بست نمی خورد و در گلو احساس لرزش میشود.

آموزگار باید توجه نو آموزان را بین نکات جلب کند زیرا الاها فقط از لرزش گلو و خوردن هوا بست میتوانند صدای (ب) را از (پ) تشخیص دهند.

آموزگار و شاگردانش باید دقت نمایند که (بی) یا (په) یا (پا) کفته نشود و هیچگونه صدای اضافی به صدای اصلی (پ) نچسبد. برای ادای صدای کشیده و غلیظ و با درنگ (پ) تقریباً یکی دو ثانیه وقت لازم است که باید با کمال دقت مراعات نمود.

روش آموزش

آموزگار: پیش از نشان دادن تصویر کودک دبیره صدای (پ) را چندین بار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا میکند و با زبان کودکانه شرح میدهد که این صدا از گنشندهای از میان لبهای برهم گذاشته شده پیدا میشود و هوای این صدا بشدت بدست می خورد و در گلو احساس لرزش نمی شود.

شاگردان: یکی یکی و بعد با هم صدای (پ) را طوری تقلید می کنند که باعث جلب توجه تو آموزگردد و شرح میدهند که هوای این صدا از میان لبهای می گذرد و بدست می خورد و در گلو احساس لرزش نمی شود.

آموزگار: تصویر کودک دبیره را بشاگردان نشان میدهد، از زبانی ورنگ آمیزی آن بازیان کودکانه توصیف میکند و مخصوصاً توجه شاگردان را به شکل حرف که نیمرخ لب بالا است و در تصویر بارنگ سرخ نشانداده شده جلب می نماید و بعد انکشت را روی تصویر میکنارد و میگوید: این می که (پ) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا

شاگردان: صدای (پ) را بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ ادا می کنند.

آموزگار: شرح میدهد که اگر لبهای خود را طوری بگیریم که بسته نشود نمی توانیم صدای (پ) را ادا کنیم.

شاگردان: لبهای خود را می گیرند به طوری که بسته نشود و نمی توانند صدای (پ) را ادا کنند.

آموزگار: انکشت خود را روی تصویر کودک دبیره می گذارد و از شاگردان می برسد:

این چی می که؟

شاگردان: (پ) بسیار کشیده و غلیظ و با درنگ.

خواندن و املاء

اگر تا اینجا مطابق دستور های فنی این جزو ره رفتار شده باشد و نوآموز صفحه آخر کودک دیره را بخواند پس از آن هر کلمه و عبارتی که با این حروف نوشته شود میتواند درست بخواند ولی رویهم رفته نوآموز هنوز کند است و برخی نمیتوانند حروف را بی تأمل و طبیعی بهم بچسبانند و منی کلمات را پس از خواندن فوراً درک کنند.

کتاب هوشی و موشی

برای مشق خواندن نوآموزان و آشنا شدن چشم ایشان بحروف، کتاب دیگری بنام «هوشی و موشی» چاپ شده است. این کتاب با تصویر های زیبائی آراسته است و برای سرگرم کردن کودکان شش هفت ساله و سالمدانان بسیار مناسب میباشد.

در کتاب هوشی و موشی (چاپ دوم) شکل حرف (ب) با شکل حرف (ب) کودک دیره کمی فرق دارد لهذا آموزگار باید قبل از شروع به این کتاب بطوری که در ذیل شرح داده شده شکل ساده تر (ب) را که مقطع نیمرخ چپ لب بالا است برای نوآموز شرح بدهد.

دوش آموزش

آموزگار دو شکل (ب) و (پ) نیمرخ را در دو طرف حرف (ب) که شکل لب است از رویرو بطریق ذیل رسم میکند

و شرح میدهد که (ب) و (پ) هر دو از لب ادا میشوند و اگر

لبهای خود را بادو دست بکبریم و نگذاریم بسته یا باز شود ایندو سدا را نمیتوانیم ادا کنیم . پس شکل حرف ایندو صدا باید از روی لب رسم شود و برای اینکه شکل این دو حرف با هم فرق داشته باشد یکی را از نیم رخ چپ لب بالا و دیگری را از نیم رخ راست لـ بالا رسم میکنیم .

چون نوشتن (ب) نیمرخ آسان تر است لـ لهذا آرا همیشه از نیمرخ خواهیم نوشت و اینکه در کودک دیگر شکل (ب) را از دو برو رسم کردیم برای این بود که واضح تر بود و زودتر میشد آرا یاد گرفت .

پس از این توضیحات که باید با زبان کودکانه بیان شود آموزگار او لـ چند سطر اول کتاب هوشی و موشی را با درنیک و شمرده برای نوآموز میخواند و سپس نوآموز را درخواندن کمک میکند .

اگر نوآموز در وقت خواندن غلط بخواند باید از او غلط گرفت بلکه باید فوراً کلمه را با درنیک و شمرده خواند و نگذاشت فکر نوآموز خسته شود و احسان کند که از او غلط میگیرند .

همین که آموزگار یقین کرد که نوآموز میتواند کلمات و جمله هارا با درنیک و شمرده و روان بخواند باید هنگام خواندن کتاب را در حدود نود درجه بچرخاند تا اینکه چشم نوآموز حروف را در هر جهتی که باشد تشخیص دهد و بخواند .

کتاب کودکانه برزوی بازی گوش

این کتاب کودکانه با حروف گشته نوشته شده است یعنی برخی از حروف برای زیبائی و تناسب خط نو د درجه چرخیده است .

کلمه گشته که در اینجا برای چرخانیدن وضع طبیعی حرف بکار برдیم از اصطلاحات قدیمی تاریخ خط در ایران میباشد و ایرانیان در قدیم دو خط بنام « گشته دبیره » و « نیم گشته دبیره » داشته اند که هر یک را برای مقصد معینی بکار میبرند .

در کتاب بروزی بازیگوش حرف (س) یک دندانه دارد ولی در کودک دبیره شکل آن با دو دندان نشان داده شده.

سبب اینکه در کودک دبیره شکل حرف را با دو دندان نشان دادیم این است که نوآموز آنرا زودتر یاد میگیرد ولی پس از اینکه نوآموز خواندن را آموخت و چشمتش کاملاً به حروف آشنا شد حذف کردن یک دندان از شکل حرف (س) برای او تأثیری ندارد.

آموزگار باید شکل حرف (C) را که با یک دندان رسم شده به نوآموز نشان بدهد و با زبان کودکانه حذف شدن یک دندان را شرح دهد و بگوید که اینطور نوشتن آسانتر است.

پس از این توضیحات آموزگار باید یک صفحه از کتاب بروزی بازی گوش را بادرنگ و شمرده برای نوآموز بخواند و بعد او را درخواندن کمک کنندی آنکه ازاو غلط بگیرد بلکه هر وقت نوآموز غلط خواند، او آن کلمه را درست و شمرده ادا نماید و در ضمن خواندن توجه نوآموز را بشکل حرف «آ» و «و» که عکس هم هستند و راجح به حروف دیگر که برای زیبائی خط چرخیده‌اند جلب نماید.

برای خواندن باید چاپ دوم بروزی بازی گوش که جلد رنگی دارد بکار رود.

هزه ع

برای خواندن ونوشتن فارسی کنونی که در آن کلمات عربی و مغرب
بکار رفته احتیاج به شکل حرف هزه میباشد.^{۳۸}

آموزگار باید به کلیاتی که در صفحه (۸۹) این جزو راجع به صدای هزه
بریده نوشته شده است دوباره مراجعت کند و بروشی که در آنجا شرح داده
شده نوآموز را در ادای این صدا ورزش دهد و کلمه هائی مانند بعد، سعد،
رعد، ضایع و مستول را کشیده و غلظت و با درنک ادا کند تا نوآموز تقلید
نموده و به چگونگی این صدا واحتیاج بشکل حرف آن در کلمه پی ببرد.
پس از جلب توجه نوآموز به احتیاج به حرف این صدا آموزگار
باید شرح دهد که این صدا اولين صدائی است که از ته گلو بیرون میابد
و چون مخرج این صدا تردیک مخرج صدای (ا) میباشد لهذا شکل حرف آنهم
بادرنظر گرفتن جهات فنی و تاریخی تردیک بحرف (ا) رسم شده است.^{۳۹}
چون در این مرحله از آموزش چشم نوآموز کاملاً بحروف و تشخیص
آنها از هم آشنا انت لهذا کوچکترین زحمت در بیاد گرفتن این حرف ندارد.

موش و گربه و خیام و حافظ

تا کنون کتاب موش و گربه و منتخباتی از حافظ و خیام چاپ
شده که بهجهت منق خواندن نوآموزان بسیار لازم و مفید میباشد و امید
است در آینده کتابهای بسیاری که مخصوص مراحل مختلف نوآموزان کودک
و سالمند ولال وکم هوش باشد چاپ و در دسترس خوانندگان گذاشته شود.

^{۳۸} بعث در موضوع هزه و مسن این اسم و موارد بکار بردن آن از موضوع
این جزو خارج است و باید در جزو دیگر هرج مراجعت داده شود ولی برای اطلاعات بیشتری
رجوع شود به جزوه دوم ایران کودک « دیبره » صفحه ۴۲ و ۳۳ .

^{۳۹} رجوع شود به جزو دوم ایران کودک « دیبره » صفحه ۶۳ .

در چاپ اول کتاب موش و کریه بملاحظاتی شکل حرف (آ) را از جوف دهان گرفتیم و لهذا صورت آن با صورت (آ) در خیام و حافظ فرق دارد و باید این نکته را به نوآموز تذکر داد. در چاپ های بعد موش کریه شکل (آ) مانند حافظ و خیام خواهد بود.*

مشق خط

برای دستور مشق خط جزو جدأگانهای در «ایران کوده» چاپ خواهد شد و در آن جزو شرح داده میشود که چگونه ممکن است کودکان را در هر خطی خوش نویس کرد ولی تابعجام آزمایشها و انتشار آن جزو قسط چیزی که میتوان در اینجا نوشت این است که کودکان پس از شن سالگی و سالمندان باید از روی همین کتاب ها بنویسند و تا خط آنها زیبا و یخته نشود باید آنها خط تحریری یاد داد. خط تحریری که برای تند نویسی ایجاد شده است تعلیم آن در ابتدای برای نوآموزان ضرر دارد.

دیکته یا اهلاه

یکی از بزرگترین عوامل اثلاف وقت واز بین بردن استعدادهای نوآموز دیکته است. علمای لغت قدیم و جدید هنوز برای این کار غیرطبیعی کلمه صحیحی پیدا نکرده‌اند زیرا که نه کلمه لاتین (دیکته) و نه کلمه دخیل (اهلاه) در عربی دلالت بر چنین عمل بیهوده‌ای دارد.

برخی از ملل بطوري گرفتار دیکته هستند که اگر دست باصلاحات بزنندگلیه نوشهای آنها بهم میخورد و صورتی دیگر بخود میگیرد و چنین اصلاحاتی باسانی امکان ندارد.

ترس و وهم دیکته از بستان تالب گور با انسان است و بسیاری میزان معلومات دیکران را از دیکته شروع و به دیکته ختم میکنند و حقیقت

* این شکل حرف (آ) جوفی است که در صفحه (۶۶) جزو دوم ایران کوده «دبیره» شرح داده شده است و اینکه پنج سال پیش اینطور چاپ شده برای آزمایش بوده این حرف برای صدای (آ) در زبان عربی است.

اینست که اصرار در دیگته جز توهمند و عادت چیزی نیست.

یک سخنور یا یک واعظ زیر دست ممکن است چند ساعت حرف بزنده و شور و ولوله در مردم بیاندازد و شنوندگان همه سخنان او را درک گشته باشند و آنکه در سخنرانی خود اشاره‌ای به املای کلمه بگذارد. پس فی الحقیقت معنای کلمه را جمله تعیین می‌گذارد و ربطی با املاء ندارد.

در فارسی صداهای مشابه نیست و املاء در مورد کلمات عربی دخیل و معرب است که در فارسی بی آنکه احتیاجی به آنها باشد بکار می‌رود ولهذا لازم است در ذیل طریقه ضبط حروف عربی را با تلفظ عربی و همچنین با تلفظ فارسی شرح دهیم.

برای تکمیل این روش نو دو طریقه فنی برای نشان دادن املائی کلمات عربی بیان می‌گذاریم که در مورد لزوم مراعات شود.

۱- در صورتیکه بخواهیم کلمات عربی را با تلفظ واقعی عربی ضبط کنیم باید حروف صداهای مخصوص عربی را مطابق اصولی که در صفحه (۱۵) شماره دوم ایران کوده (دیبره) نوشته شده رسم نماییم و بکار ببریم.

زبان عربی دارای ده صدا می‌باشد که در تلفظ فارسی ادبی کثیفی نیست و حروف آن ده صدا از قرار ذیل است:

ض. ظ. س. م. ز. ح. ت. ث. ق. غ. ر. ظ. م. ط.

هنگام رسم و انتخاب حروف صداهای عربی از روی مقاطع دهان

کلیه جهات فنی و تاریخی و تعلیم در نظر گرفته شده است * و اگر صوت‌های

* مثلاً شکل (۲) در کلیته سطح زبان است و در خط کوفی سرف (۲) گشته این شکل است. چون شکل این حروف با صدای آنها مربوط است تعلیم و بخاطر سبکی آن آسان می‌باشد و برای چاپ و تند توپی هم مناسب است بس کلیه جهات تاریخی و فنی در انتخاب شکل حرف مراعات شده است.

«ق» و «غ» عربی تلفظش با «ج» فارسی فرق ندارد.

(وبلها) مخصوص عربی که غیر از صوت های فارسی است^{*} نیز بر آنها اضافه شود میتوان برای زبان عربی «کودک دیوره» ای تهیه کرد که کودکان عرب نیز قبل از پنج سالگی صدا شناسی و خواندن را باد بگیرند و بتوانند مثلاً قرآن را با کمال فصاحت بخوانند.

۲ - در زبان فارسی کلمات عربی با تلفظ فارسی ادا میشوند و اگر خواسته باشیم در جایی اصل کلمه عربی را برای مراجعت به لغت نشان دهیم باید شکل حروف عربی را بجای نقطه روی حروف فارسی قرار دهیم تا اینکه هم تلفظ حروف فارسی به قوه خود باقی بماند و هم اصل عربی آن نشانداده شده باشد چنانکه در ذیل نموده شده است .[®]

ص ۰. ث ۰. خ ۰. ط ۰. ض ۰. ذ ۰.
ح ۰. ه ۰. غ ۰. ق ۰. ع ۰. ط ۰.

در خط کنونی ما هفده حرف است که اصلاً نقطه نداشته و از چند قرن بعد از هجرت روی آنها علامت نقطه گذاشته اند. اگر بجای آن هفده علامت یک تواخت هفت علامت مختلف فنی گذاشته شود ایجاد زحمتی برای نویسنده در زبان فارسی نخواهد کرد .

دو هر صورت تعلیم این طریقه به کودکان ایرانی باید بعد از هشت سالگی شروع شود و ما در اینجا فقط برای تکمیل این جزو به ذکر آن پرداختیم .

^{*} زبان عربی بطور کلی دارای سه وبل اصلی بیشتر نیست و این سه وبل در حالت کوتاهی سه حرکت میشود.

رجوع شود به « اسباب حدوث العروف این سینا ».

[®] او عربی با «و» فارسی اختلاف دارد ولی چون «و» فارسی در عربی نیست علامتی لازم ندارد و اشتباه نمیشود .

ملاحظات

۱- در صفحه (۲۸) کفیم که اول استعدادیکه کودک از خودشان میدهد استعداد تشخیص و تقلید صدا است و بواسطه داشتن این استعداد است که کودک تا سه چهار سالگی با ضافه زبان مادری یکی دوزبان دیگر را هم میتواند بخوبی یاد بگیرد. این استعداد اکنون در کودکان جهان بواسطه پژوهش نیافتن کم کم ضعیف میشود و بعد از نه سالگی تقریباً از کار میافتد و معلوم نیست که پژوهش نیافتن و از کار افتادن این استعداد چه زیانی برای قوای فکری بعد از سن رشد خواهد داشت زیرا که تا اکنون روشی طبیعی و فنی برای پژوهش این استعداد نبوده و کودکانی هم که ازینچ سال پیش بالاین روش تو تعلیم گرفته اند هنوز بسن رشد نرسیده اند که بتوان مقایسه و حکمی کرد.

تنها چیزیکه از چهار سال باین طرف در عمل ملاحظه شده این است که کودکانی که با این روش پژوهش یافته اند از کودکان دیگر در دستان تیز هون تر و خوش لوجه تر اند^۶ خط فارسی و خطهای دیگر را به آسانی و در مدت بسیار کمی یاد میگیرند و همه در کلاسها شاگرد اول شده اند و در حدود هشت سالگی استعداد مخصوصی از خود برای فراگرفتن هنرمند و جبر با روش نو نشان میدهند.^۷

برای تعلیم صدا شناسی و خواندن در کوکستان بوسیله تاتر و موزیک و کله های مصنوعی طریقه مخصوصی درنظر گرفته شده که بهتر و مناسبتر از درسهای انفرادی خانوادگی میباشد و امیدواریم که در آینده به عمل و آزمایش کنارده شود.

اکنون در کوکستانها یا کودک را با بازیهای بی رویه سرگرم نگاه

^۶ شرح این روش نورا برای تعلیم ریاضیات در جزو «ریاضی و فرهنگ» شرح خواهیم داد.

میدارند و یا مجبور به حفظ سرود های کودکستانی هستند و این هردو برای کودک بی تیجه و مضر است در صورتیکه با این روش نو علاوه اینکه کودک به اصول صدا شناسی و تشریع دهن و خواندن در مدت بسیار کوتاهی آشنا میشود اولین فایده محسوسی که از این نتیجات ساده کودکانه خواهد برد این است که پس از چند هفته هر سرو دی را که برای او بنویسند با تلفظ صحیح میخواند و احتیاجی به حفظ کردن از راه شنیدن و بوسیله تکرار ندارد و مجله ها و کتابهای کودکانه را میخواند و با آنها مشغول میشود تا موقعی که بتواند خط کنونی فارسی را بخواند.

۳- این نکته را باید در نظر گرفت که مقصود از این روش آموزش فقط تعلیم خواندن به کودک نیست بلکه مقصود اساسی این است که استعداد صدا شناسی و توانائی توجه و دقت کودک پروردش باید و در نتیجه بتواند خط های دیگر و موزیک و جبر و هندسه و زبانهای خارجه را در مدت کمی باسانی یاد بگیرد و ازین راه چند سال از دوره تحصیلات دبستان و دبیرستان کاسته شود و آن چند سال صرفه جوئی شده بر دوره تحصیلات عالی افروده گردد.

۴- برای تعلیم سالمدان کلاس درس و سازمان و آموزگاران دیبلم دار لازم نیست و باید برده های نقاشی برای نشان دادن مخارج و مقاطع حروف تهیه کرد و در سرگذرهای تشویق و تفریح بی سوادان سالمدان معرف کرده و آنها را بدون خستگی به خواندن و نوشتمن آشنا کرد.

بهترین آموزگاران برای این کار همان بیسوادانی هستند که با این روش خواندن را یاد گرفته اند.

۵- شرحی که درباره برخی صدایها و تقسیمات حروف در این جزو داده شده از نظر سهولت تعلیم خواندن است.

کم هوش

کودکانیکه چندسال در کلاس اول دبستان مانده‌اند و سختی و کندی بیش می‌روند و همچنین سالمدانیکه هر چه کوشیده‌اند توانسته‌اند خط‌های معمولی را یاد بگیرند فقط با این روش میتوانند با سواد شوند و بعد خط‌های دیگر را از روی این خط یاد بگیرند.

آزمایش‌های چند سال گذشته ثابت کرد که هر کودک یا سالم‌مندی که باین اندازه شعور داشته باشد که عکس پدر و مادر و کسان خود را بشناسد و اسم آنها را بگوید و اگر او را یکی دو کوچه دور از خانه تنها بگذاردند بتوانند بخانه خود برگردند می‌تواند با این روش خواندن را یاد بگیرد و لهذا باید در تعلیم و تربیت او اهمال کرد زیرا که احتمال کلی دارد که در نتیجه این تعلیمات حالت مزاجی و فکری او بهبود حاصل کند.

نکته مهمی که در آزمایش اینکونه نوآموزان کم هوش و علیل مشاهده شده ایست که اینها کاملاً زود رنج و حساس هستند و تقریباً پس از یکی دو دقیقه درس خسته می‌شوند و اگر آموزگار درس را ادامه دهد نتیجه معکوس خواهد داد یعنی آنچه را هم که فراگرفته‌اند فراموش می‌کنند و مبهوت و خجالت زده می‌شوند. لهذا آموزگار باید با ایشان با نهایت مهر و خوش روئی رفتار کنند و همیشه پس از یکی دو دقیقه درس را کنار گذاشته در موضوعی خارج از درس صحبت کنند تا اینکه نوآموز بتواند قوای خود را تجدید نماید.

آموزش لالهای

در جزوء دوم ایران کوده صفحه (۱۸) راجع به آموزش لالهای اشاره‌ای شد و اینک پس از چند سال آزمایش دقیق روش آموزش آنها را برای استفاده عموم بیان می‌کنیم.

تعلیم سخن‌گوئی به لالهای تاکنون کاری پر زحمت بود و حتی در اروپا هم آموزگار ورزیده متخصص لازم داشت ولی اکنون هر کس که دارای ذوق علمی و احسان نوع پرسنی باشد می‌تواند بوسیله این جزوء هر لالی را در اندک مدتی باسانی سخن‌گوئی بیاموزد.

در ایران سرشماری دقیق از لالهای نداریم ولی از روی سرشماری کشورهای دیگر و با در نظر گرفتن وسائل بهداشت می‌توان تخمین زد که در حدود چهل هزار لال در این سرزمین وجود دارد که تاکنون وسیله‌ای برای گویا کردن آنها بوده است.^{۳۶}

بیشتر این لالهای جز کری علت مناجی دیگر ندارند و اگر بیش از بیکاره شدن عضلات لب و زبان و گلو شروع به تعلیم آنها شود می‌توان آنها را سخن‌گو و هنرمند بار آورد.

اولین قدم گویا کردن لالی اینست که با وصدا شناسی و خواندن کودک دیگر تعلیم شود و وقتی که لالی توانست با آن خط کلمات را شمرد و بادرنگ بخواند دیگر انتقال معانی باو اشکال نخواهد داشت مخصوصاً و قبیکه کتاب‌های مخصوص لالهای با تصویرهای رنگی مناسب در دسترس آموزگار و لالی باشد.

برای اینکه لالی تلفظ خوب داشته باشد و صداها را کاملاً از هم تشخیص بدهد باید از پنج شش سالگی شروع بدرس دادن او کرد تا اینکه از همین سن گلو و زبان و لب‌های او بکار بیافتد و دستش برای حسن کردن

^{۳۶} از آقای دکتر تقی رضوی برای این آمار تشکر می‌کنیم.

صداها بجای گوش طوری حساس گردد که هنگام تاریکی هم بتواند مقاصد دیگران را با گرفتن دست تزدیک دهان گوینده درک کند.

هرچه در تعلیم لالها اهمال شود و سن آنها بالا رود لب و زبان و گلوی آنها بیکاره ترمیشود و احتمال دارد که بعد از سی سالگی دیگر نتوانند با تلفظ صحیح مقاصد خود را برای هر کس بیان کنند.

آموزگار لالها

کسی که بخواهد بکودک یا سالمندان سخن گوئی یا موزد باید این جزو در از اول تا آخر با کمال دقت بخواند و نکات فنی را در نظر بگیرد و مراعات کند و یقین است کوچکترین تغییر و تصریفی باعث کندی پیشرفت خواهد شد. برای اینکه آموزگار بدھان خود و توآموز لال و چگونگی ادا کردن صداها آشنا شود باید اقلادو سه کودک یا سالمند گویا را با این روش قبل با سواد کرده باشد تا خود او در فن صدا شناسی ورزیده و آزموده شود و اختلافات و تغییراتی که در صدایها پیدا میشود بتواند با گوش تشخیص دهد و با اشاره و دست وضع دهان را برای لال مجسم نماید.

علم صدا شناسی از سخت ترین علوم عملی جهان است^{۴۰} و بدون منق کافی و ورزش نمیتوان بر موز آن پی برد و لهذا باید بدون تجربه سابق و آزموده شدن در تشخیص و تعلیم صدایها شروع بدرس دادن لال ها نمود زیرا که لال گوش ندارد و باید صدایها را بوسیله حس دست تقلید کند و اگر آموزگار ورزیده نباشد ممکن نیست که از عهده چنین کاری باسانی برآید.

آزمایش لال

لال هایی که جز کری علت مراجی دیگر ندارند و عضلات زبان و گلو دلوه بینی آنها سالم است میتوانند باسانی ادا کردن صدای حروف و خواندن کلمات و نوشتن و سخن گفتن را یاد بگیرند و لهذا پیش از اینکه درسی

^{۴۰} جزء دوم « ایران کوده » صفحه ۳۰.

بلا ل داده شود آموزگار باید زبان و گلو و لوله های بینی او را آزمایش کند تا اینکه از نتیجه عمل خود مطمئن گردد.

آزمایش زبان

آموزگار آئینه ای در جلوی لال میگذارد وزبان خود را در شش جهت بالا و پائین و چپ و راست و جلو و عقب آهسته و بعد تند حرکت میدهد تا لال در آئینه دهان خود را بیند و هر حرکتی را تقلید کند.

اگر لالی توانست که یکی یا چند حرکت را تقلید کند عضلات زبان او علتی دارد و نخواهد توانست برخی از حروف را درست ادا نماید.

آزمایش گلو

آموزگار باید بطور یکه لال بیند لب پائین خود را بندان بالا بچسباند و بعد یک دست لال را بر گلوی خود بگذارد و دست دیگر او را تزدیک دهان خود بگیرد و صدای (ف) را بسیار کشیده و غلیظ بطور یکه هوای صدا بست لال بخورد چندین بار ادا کند و بعدبا اشاره به لال بفهماند که یک دست را بر گلو و یک دست را در جلوی دهان بگیرد و صدا را چندین بار تقلید کند.

پس از اینکه لال توانست صدای (ف) را چندین بار کشیده و غلیظ ادا کند و کمی استراحت نمود آموزگار باید دوباره یک دست لال را بر گلوی خود بگذارد و دست دیگر لال را جلوی دهان بگیرد و صدای (و) را چنانکه در صفحه (۱۰۲) شرح داده شده بسیار کشیده و غلیظ چند بار ادا کند و توجه لال را بر لرزش گلو جلب نماید و بعد با اشاره به لال بفهماند که یک دست خود را بر گلو و دست دیگر را جلوی دهان خود بگیرد و صدای (و) را چندین بار ادا کند.

آزمایش لوله های بینی

آموزگار باید یک دست لال را بر گلو و یک انگشت دست دیگر او را بر پره بینی خود بگذارد و صدای (م) را چنانکه در صفحه (۴۰)

نوشته شده ادا نماید تا لال لرزش کلو و پره های بینی را احساس کند و صدارا بسیار کشیده ادا نماید.

اگر لالی توانست زبان خود را در شش جهت سرعت و آرامی باشاره آموزگار حرکت دهد و سه صدای (ف) و (و) و (م) را درست تقلید و ادا کند در اینصورت معلوم میشود که عضلات زبان و کلو و همچنین سوراخ های بینی او سالم است و میتواند سخن کوئی را باسانی یاد بگیرد و اگر در نتیجه مرض صدمه ای بقوه حافظه او نرسیده باشد پس از چند هفته خواندن را که مقدمه گویائی است یاد خواهد کرفت و پس از چند ماهه ورزش و درس میتواند مقاصد خود را با گفتن بیان کند و هرچه دیگران میکویند از روی حرکات لب و زبان بفهمد.

خصوصیات صداها

چنانکه در ضمن درس هر حرف بیان شد حروفی که از عبارج مخصوص خود ادا میشوند یا در کلو و پره های بینی و لیپها[®] لرزش می‌اندازند یا نه. همچنین هنگام ادای هر حرف مقدار و نوع هوایی که بدست میخورد تغییر محسوسی میکند.

اگر صدایی در کلو ایجاد لرزش نکند هوایی که از آن صدا بدست میخورد سخت و با فشار و مقدارش زیاد است ولی اگر هوای صدا در کلو ایجاد لرزش نکند هوای صدا در دهان پخش میشود و ملایم و کاهی غیر محسوس بدست میخورد و چنانکه در آموزش هر حرف گفته شده توجه باین نکات مهم و یکانه عامل مؤثر در سرعت تعلیم لال ها میباشد.

تطییم صدا

وقتیکه آموزگار بخواهد صدایی را به لال یاد بدد باید قبل از درس منصوص آن صدا مراجعه نماید و نکات فنی را در نظر بگیرد و مراعات کند.

[®] نوبه برزش لب ها در تسلیم «ل» مهم است.

پس از مراجعة بدرس آموزگار باید رو بروی لال بنشینند و یک دست لال را بر گلوی خود بگذارد و دست دیگر را جلوی دهان خود بگیرد و آن صدا را چندین بار کشیده و غلیظ و بادرنگ و یا مکرر و غلیظ ادا کنند تا اینکه لال حرکات لب وزبان و وضع درون دهان آموزگار را بهینند و نوع هوایی را که بدست میخورد حس کند و صدا را تقلید نماید و نیز لازم است که همیشه در جلوی لال آئینه ای باشد تا اینکه بعلاوه دیدن دهان آموزگار وضع لبها وزبان و دهان خود را هم به بینند. *

و قبیکه لال صدائی را تقلید میکند آموزگار باید توجه کند که او آن صدا را بسیار غلیظ و کشیده و بلند صورت فریاد اداماید و اگر در این کار اهمال شود لب و زبان و گلو و دست های لال برای حس کردن و تشخیص صداها ورزیده نمیشود.

بیشتر لالها در گذاشتن یک دست بر گلو و گرفتن دست دیگر در جلوی دهان و کشیده و غلیظ و بلند ادا کردن صدا تبلی میکنند و لهذا آموزگار باید توجه کند و از تبلی لالها جلوگیری نماید.

بسیاری از لالهای سالمند کارگر هستند و کف دست آنها بزر و سخت است و لهذا باید همیشه پشت دست با مج ایشان را که نسبتاً حساس تراست بکار آند اختر.

لالهای سالمندی که دندان مصنوعی دارند از ادا کردن بسیاری از صدایها عاجز هستند و لهذا باید با ایشان با کمال مراعات و حوصله رفتار کرد. پس از اینکه لالی چند صدا را خوب باد گرفت و ادا کرد و شروع بعواندن کلمات نمود باید چهار انگشت دست راست را هنگام خواندن بر پرده های بینی و جلوی دهان و شست را بر گلوی خود بگذارد تا اینکه بتواند حروفی را که خودش ادا میکند از هم تشخیص دهد.

* لالهایی که بدون آینه کار میکنند در ادای صدای (۰) و (۰) اشتباه میکنند

اگر چنانچه لالی تبلی نکند و چهار آنکشت خود را وقت خواندن
جلوی دهان بگیرد دستش برای احساس صدا ها کاملاً حساس میشود و در
تاریکی هم که دهان گوینده را نمی بیند می تواند با گذاشتن دست روی دهان
و گلوی گوینده مقاصد او را درک کند و جواب دهد.

هدف دروس

لایهایی که گلوی آنها سالم است در شش ماه اول باید هر روز یک ساعت تعلیم صدا شناسی و خواندن و فریاد زدن بگیرند و حتی اگر لایی بتواند هر یک از حروف را بتهایی درست ادا کند و کلمات را شمرده و با درنگ بخواند باز هم باید هر روز اقلأً ده دقیقه این تمرین را در زیر نظر آموزگار انجام دهد زیرا که چون صدا ها را از راه غیر طبیعی باد گرفته و صدای خود را نمیشنود زبانش جای خود را تغییر میدهد و تلفظ صحیح و فصیح در نتیجه تند حرف زدن به تلفظ لایه بر میگردد.
اگر چنانچه آموزگار ملاحظه کرد که گلو وزبان لال سالم درست بکار نمیافتد باید او را در هر هفته چندین ساعت فریاد زدن یاد بدهد تا گلویش در ادای صدا ها ورزیده و حساس شود.

صدای های سخت برای لال

صدایی دلیل ادایشان برای لال سخت است:

ای ی ا ر ف ی ش ژ چ چ خ څ

آموزگار باید از اینکه لایها صدایی بالا را دیر یاد میگیرند نومید شود بلکه باید با نهایت امیدواری و حوصله مطابق دستور های گذشته و آینده این جزو رقتار کند تا نتیجه مطلوب گرفته شود ^{۳۷}
غالباً علت دیر و بد یاد گرفتن لایها اینست که یا آموزگار در کار عجله کرده است و یا اینکه لایها از ابتدا صدای را کشیده و غلیظ و بصورت

* آنچه راجع تعلیم صدایها نوشته شده و مخصوص زبان فارسی است و در صورتیکه بخواهد بلایی زبان دیگری یاد بدهند باید مطالعاتی که مخصوص تلفظ آن زبان است انجام گیرد.

فریاد ادا کرده اند و لهذا لب و زبان و گلوب آنها درست بکار نیافتد است.
آموزگار نباید هیچ وقت انگشت خود را در دهان لال بگذارد ولی برای
یاد دادن تلفظ صحیح (ای) و (غ) کامی لازم میشود که آموزگار
انگشت لال را در دهان خود بگذارد تا اینکه لال بتواند وضع دهان و نوع
هو را هنگام ادای این صداها حس کند.

در صورتیکه لالی نتواند باسانی سه صدای فوق را بگیرد و لازم
شود که آموزگار انگشت اورا در دهان خود بگذارد باید انگشت را کاملاً
با الکل و یا با وسیله دیگر تمیز کند.

و

بسیاری از لالها صدای «ر» را نمیتوانند در هفته های اول بگیرند
و لهذا آموزگار نباید در تعلیم آن اصرار نماید.

پس از اینکه آموزگار ملاحظه کرد که لال «ت» و «د» را خوب ادامیکند
باید دست لال را جلوی دهان بگیرد و «تر» را بی آنکه در میان دو حرف
صدای اضافی پیدا شود بسیار بسیار کشیده و غلیظ ادا کند تا هست لال هوای
صدای اولی و لرزش صدای دومی را کاملاً حس نماید.

همچنین ممکن است که «د» را مانند «تر» بسیار کشیده و غلیظ
ادانمود تا لال نوع دو صدارا حس کند و بتواند هر دو را با هم تقلید و ادا نماید.
اگر اتفاقاً لال نتواست با این حیله هم «د» را فصیح ادا کند
باید از راه تعلیم «ب» چویانی او را متوجه لرزش سر زبان نمود.

طریقه ادای «ب» چویانی اینست که لب هارا بر هم بگذاریم مثل
اینکه میخواهیم «ب» بزیده را ادا کنیم ولی بخلاف آنچه در کلیات صفحه
(۹۰) کفته شد نباید هوای صدا در گلوب قطع شود بلکه بایستی جریان
هو ادامه پیدا نماید تا اینکه در اباب ها لرزش بی اراده پیدا شود یعنی وقتی
که فشار هوای در دهان کم است لب ها خود بخود بسته باشد و وقتی که
در نتیجه بسته بودن لب ها فشار هوای زیاد گردد لبها خود بخود باز شود.

پس از چندین روز و زرش دادن لال با این صدای لجی باید توجه لال را
بلرزش سر زبان جلب کرد تا شاید بتواند صدای «ر» را درست تقلید نماید.

ص ش

هنگام ادای صدای «س» زبان برق تزدیک است و کنارهای زبان
برق می چسبد و لهذا اگر انگشت را کاملاً تزدیک لب ها بگیریم میتوانیم
حس کنیم که مخرج صدا تنگ است و هوا محکم بدست میخورد.

هنگام ادای «ش» فاصله زبان از برق دورتر از فاصله «س» است
و لهذا اگر انگشت را کاملاً تزدیک دهان بگیریم پخش شدن صدا را پشت
دندهان های بالا حس می کنیم.

آموزگار باید با اشاره دو دست یکی به جای سق و یکی به جای زبان
تزدیکی و دوری زبان را از برق در حالت ادای «س» و «ش» برای لال بجسم نماید.
صدای «ش» را میتوان در صورتیکه زبان از برق نسبتاً دور است
و سر زبان مانند «ل» بطرف بالا کج شده ولی نچسبیده است ادا کرد و
برخی از لال ها تا مدتی باید صدای «ش» را با سر زبان کج ادا کنند.

اگر لالی صدای «ش» را خوب یاد نگیرد سه صدای «ژ» و «ج»
و «چ» را نمیتواند درست یاد بگیرد و لهذا آموزگار باید در تعلیم این صدا
دقیق مخصوصی داشته باشد.

ژ

اگر لالی صدای «ش» را طبیعی و بی تکلف ادا کند میتواند که
صدای «ژ» را باسانی یاد بگیرد.

هنگام ادای «ژ» وضع دهان مانند «ش» میباشد و فرق میان این
دو صدا اینست که «ش» گلو را نمیلرزاند و مقدار هواییکه بدست میخورد
زیاد است ولی «ژ» گلو را میلرزاند و هوا ملاجم بدست میخورد.

ج ج

تعلیم دو صدای «ج» و «چ» به لالها بسیار دشوار بود تا اینکه طریقه فنی ذیل بعد از چند سال تجربه معلوم گردید.

پس از اینکه آموزگار ملاحظه کرد که لال دو صدای «ش» و «ژ» را فیح و کشیده و غلیظ می‌تواند ادا کند باید شروع تعلیم «ج» و «چ» نماید. آموزگار باید «شچ» را پهلوی هم بنویسد و اشاره کند که لال اول صدای «ش» را بسیار کشیده و غلیظ ادا کند و هنگام ادای صدا سرزبان را بست بچسباند تا هوای صدای «ش» پشت زبان جمع شود و سرزبان را از سق بکند و صدای «چ» شنیده شود.

همچنین آموزگار باید چسبیدن سرزبان را بست و کنده شدن آنرا از سق با دو دست برای لال مجسم نماید.

پس از اینکه لال در ادای صدای «چ» کاملاً ورزیده شد آموزگار باید «ژچ» را پهلوی هم بنویسد و به لال اشاره کند که صدای «ژ» را بسیار کشیده و غلیظ ادا کند و هنگام ادای آن با است اشاره کند که لال سر زبان را بست بچسباند تا هوای صدای «ژ» پشت سر زبان جمع شود و فشار دهد تا سر زبان را از سق بکند و صدای «چ» شنیده شود.

اگر چنانچه آموزگار خودش در تبدیل صدای «ش» به «چ» و «ژ» به «چ» کاملاً ورزیده نباشد نمیتواند این دو صدای منکل را بطور یکه لازم است به لال باد بدهد.

ذ ای

برخی از لالها حرف «ای» را بی اراده «ز» ادا میکنند و برخی بالعکس. اگر لالی «ز» بجای «ای» تلفظ کند وضع زبان و دهان او درست است و علت تلفظ «ز» بجای «ای» اینست که دندانهای او رویهم قرار گرفته و سر زبان او به پشت دندانها چسبیده است.

در صورت چنین پیش آمدی آموزگار باید با اشاره به لال بفهماند که بدون اینکه فاصله زیان را از سق کم کند دندانها را از روی هم بردارد و سر زبان را کمی عقب بکشد تا صدای «ای» هrst ادا شود. این عیب کوچک در تلفظ لالها پس از چندی خود بخود رفع خواهد شد ولی رویهم رفته صدای «ای» سخت ترین صداها برای لال است.

خ

بسیاری از لالها نمیتوانند صدای «خ» را با طریقه که در صفحه (۱۷۹) شرح داده شده از راه حس دست تقلید کنند و در این صورت آموزگار باید که یا بیک سیم فولادی و یا دم قاشق چای خوری نازکی را در دهان خود بگذارد و به لال اشاره کند که آنرا بادو انگشت بگیرد و بعد صدای «خ» را چندین بار بسیار غلیظ و کشیده ادا کند تا اینکه انگشت های لال نوع صدا و وضع و فاصله زیان را نسبت به سق با دم قاشق حس کند.

اگر چنانچه با این حیله هم لال نتوانند صدای «خ» را ادا کند آموزگار باید انگشت لال را پس از تمیز کردن بالاکل در دهان خود بگذارد و بی نویسیدی سعی کند تا اینکه لال صدارا ادا نماید.

خواندن و نوشتن

برای تمرین خواندن کودکان و سالمندان سالم تاکنون چند کتاب رنگی و غیر رنگی چاپ شده است که شرح آن گذشت.

برای تعلیم لال ها نیز کتابهای رنگی مخصوصی لازم میباشد که بوسیله آنها هر کس بتواند پس از تعلیم خواندن معانی کلمات را به لالها باد بدهد. این کتابها تاکنون چاپ و منتشر نشده ولی‌ذا آموزگار باید تا موقع انتشار آنها از روی سلیقه و ذوق خود کلمات و جمله هایی را که محل احتیاج لال است در دفتری برای او بنویسد و ما نمونه از این کلمات و جمله ها را برای راهنمائی آموزگاران در ذیل میدهیم.

- ۱ - اسم لال و کوچه و عمله و شهری که در آن زندگی میکند.
- ۲ - نام های کسان و خوشاوندان و تزدیکان لال.
- ۳ - یک دو سه ... هزار ...
- ۴ - سلام و خدا حافظ ...
- ۵ - امروز دیروز فردا هفته ماه سال
- ۶ - پائین بالا زیر رو ...
- ۷ - تو من او ...
- ۸ - رفتی میروی برو ...
- ۹ - من دست دارم . تو دست داری
- ۱۰ - من پول دارم . تو پول نداری ..
- ۱۱ - من از خانه رفتم به کوچه ...
- ۱۲ - صرف فعل های فارسی .

آموزگار باید کتابهای را که از صفحه (۱۱۱) تا (۱۱۵) شرح

آن داده شده برای تمرین خواندن به لال بدهد و سعی کند که معانی آنها را حتی الامکان برای لال با اشاره مجسم نماید ولی قبل از خواندن باید کنار هر سیلاپ یک علامت بگذارد که لال بداند کدام حروف را بهم بچسباند و کجا توقف کند .

مثالاً کلمه «آمد» دو سیلاپ است باید کنار «آ» علامت بگذارد

تا لال محل قطع سدا و درنگ را تشخیص دهد .

همچنین آموزگار باید که از لال بخواهد که هر روز چند صفحه از روی «برزوی بازی گوش» و «خیام» و «حافظ» و «موش گربه» بنویسد و بعد از این که لال در خواندن و نوشتن این خط کاملاً آزموده شد باید خط فارسی کنونی را به لال تعلیم داد و این کار هیچ گونه اشکالی نخواهد داشت مخصوصاً اینکه خود آموز خط فارسی دردست باشد .

ملاحظات

لامهایکه جهاز سخن کوئی آنها سالم است و درسه چهار هفته خواندن را باد میگیرند چون لب و زبان و گلوی آنها برای ادای صداها ورزیده و آزموده بیست هنگام خواندن که میخواهند صدای های حروف را ترکیب کنند بسیاری از اسرار بیدایش و تکامل گویائی بشر را نخواسته وندانسته ظاهر میسازند که جز از این راه ممکن نبود که بی به چکونگی آن برد.

لامهانقر بیا مانند انسان های چندین هزار سال پیش میباشند که شروع به سخن کوئی کرده اند و تقریباً همان اندازه جهاز گویائی آنها در ادای صدای نورزیده و نیازموده است.

شرح جزئیات این ملاحظات از موضوع و گنجایش این جزو و بیرون است ولی برای اینکه زمینه ای بجهت يك جزو مستقل دیگری در انتشارات ایران کوده فراهم شده باشد بدزک چند ملاحظه بطور اختصار میپردازیم زیرا که این ملاحظات از لحاظ قدمت زبانها و علم صدا شناسی و زبان شناسی اهمیت دارد. ^۴

۱ - بسیاری از لالهای بجای حرف « ر » بی اراده « تر » و بسیاری صدای « ر » را تابات^۵ یا « د » ترکیب نمیتوانند ادا کنند. این ملاحظه از جهات چندی قابل توجه و دقت است.

۲ - بسیاری از لالهای در صورتیکه ادای « ن » و « ل » و « ج » را به تنهائی بادگرفته اند و درست ادامه کنند در هنگام خواندن بی اراده « نه » را « لا » و « جا » را « لا » میخواهند که هر دو از نظر صدا شناسی و زبان شناسی اهمیت دارد.

۳ - بسیاری از لالهای هنگام ادای (دددد) مکرر که شرح آن

^۴ در آن جزو نیز اجمع بعروقی که دست کودکان و سالمندان بی سواد نوشته بحث خواهد شد که از لحاظ تاریخ خط اهمیت دارد.

- در صفحه (۹۵) داده شده بی اراده این حرف را (دل دل دل دل)
ادا میکنند و غالباً «د» در زبان آنها تبدیل به «ل» میشود.
- ۴ - برخی از لالهای اراده چرخ را «چخر» و نوزده را «نون زده»
میخوانند که هر دو تلفظ قابل توجه و دقت است.
- ۵ - همچنین دیده شده است که «tion» را که در آخر کلمات اروپائی
است یک لال بی اراده آنرا «cion» خواند. یعنی صدای (t) تخواسته (c)
ادا شده است.

مدارک تاریخی و علمی و فنی خط در ایران

گلایان

چهارصد سال است در اروپا راجع به اصل الفبا، مخترع الفبا، ترتیب الفبا، تکمیل الفبا، تعلیم الفبا و اختراع یک الفبای جهانی بحث و جدال و تحقیق کرده اند و به نتیجه ای نرسیده اند.

اگر مقطع های دهان خود را بهر نحوی که خواسته باشیم روی کاغذی رسم کنیم و آن کاغذ را نواد درجه یا صد و هشتاد درجه برآست و یا چپ بچرخانیم سر ساختن الفباهای جهان و راه تعلیم و تکمیل آنها آشکار میگردد.

چنانکه از کتب تاریخ فارسی و عربی و یونانی مستفاد میشود موضوع اصل الفبا و مخترع آن چندین مرتبه در تاریخ جهان زمینه بحث و جدال مذهبی و سیاسی بوده است.

تا یک قرن پیش بطوری موضوع اختراع الفبارا با روایات مذهبی مربوط کرده بودند که کسی از ترس تکفیر جرئت سخن گفتن را نداشت. از هشتاد سال پیش باین طرف نیز این موضوع ساده را بطوری با تاریخ و زبانهای ملل قدیمه و باستان شناسی مربوط کرده اند که جز عده محدودی در جهان صلاحیت بحث و تحقیق و اظهار نظر راجع با آنرا در خود نمی بینند.

مدارک تاریخی و علمی و فنی الفبا فقط در ایران و هند است و ما خلاصه جامعی از مهم ترین این مدارک را که تا حدود امکان جمع آوری کرده ایم بصورت مرتبی میدهیم تا بخلاف سابق راه بحث و تحقیق و اظهار نظر برای همه باز باشد.

مدارک تاریخی خط در ایران

مخترع الفبا

در چاپ هفتم دائرة المعارف انگلیسی (۱۸۴۲) نوشته شده است :-

« ظاهرآ زمان اختراع خط را تاریکی غیر قابل نفوذی فرو گرفته است . اگر اختراعی با این همه اهمیت برای بشر بعد از طوفان نوح صورت گرفته بود تصور میکنیم که اسم مخترع آن در نواریخ کشوری که چنین مخترعی در آن زندگانی کرده است نوشته شده بود . »

این اظهار نظر دائرة المعارف انگلیسی درست است و ما در ذیل جمله ایرا که اسحق تیلر چهل سال بعد در جلد دوم کتاب الفبا نوشته نقل میکنیم :-

« مسعودی در قرن دهم میلادی از زند و اوستا شرحی نوشته که ظاهراً از منبع موقنی است . او میگوید آن کتاب روی دوازده هزار پوست گاو نوشته شده بود با خطی که آنرا زردشت اختراع کرده است . »

مورخین و دانشمندانیکه راجع به خط ذکری گرده اند

نام مشهورترین علماء تاریخ نویسانیکه ازدوازده قرن پیش باین طرف راجع به خط و مخترع آن نوشته هائی بیان گار گذاشته اند از قرار ذیل است :-

عبدالله بن مقفع ، آذرخور پور زردشت معروف به محمد متوكلی ، محمد بن عبدوس جهشیاری ، حمزه اصفهانی ، ابن ندیم ، ابو ریحان بیرونی ، محمد خوارزمی ، قاضی صاعدا دلسی ، ابن البلخی ، عمر خیام

تألیفات این مورخین و دانشمندان که شهرت جهانی دارند ازدوازده قرن پیش باین طرف دست بدست بما رسیده است و از قبیل مدارک مشکوک و غیر مشهوری نیست که از تجار عتبه فروتن خریداری شده باشد و یا بطوطه تصادف آنها را پیدا کنند .

وصر اختراع خط و تکامل آن در ایران

تا آنجاییکه تحقیق کرده این خلاصه آنچه مورخین ایرانی و عرب راجع به خط نوشته اند بصورت مرتب و واضحی اینست : -
در حدود سی و پنج قرن پیش از میلاد ایرانیان خطی داشته اند که بادگرفتن و نوشتن آن آسان نبوده است و مختصر این خط را بوداًسف نوشته اند .

هیجده قرن بعد * یعنی هفده قرن پیش از میلاد، زردشت خط شکفت آوری اختراع کرد که باعث ترقی و نشر علوم و فنون گردیده است .

خط‌ای هفتگاهه ایران

ایرانیان قبل از اسلام هفت خط مختلف داشتند که هر یک را برای مقصدى بکار میبردند . اسماء و خصوصیات هر یک از آنها از این قرار است .

۱ - آم دبیره یا هام دبیره . این خط بموجب نمونه ابن ندیم و آناریکه در دست است حروفش از خطهای دیگر ایران کمتر بوده زیرا صداهای را که مخرج مشترک دارند با یک حرف مینوشتند .

مثالاً : برای ۲ ۶ ۷ ه خ یک حرف بکار میرفته است . آم دبیره خط عمومی بوده و آنرا با بیست و هشت شیوه مینوشتند و در زمان آذربخار که حمزه اصفهانی از او نقل کرده است نام بسیاری از آن شیوه ها فراموش شده بوده و آنچه بیاد مانده اینها است :

داددبیره برای احکام دادگستری .

شهرآهاردبیره برای حسابهای شهر .

سنجآهاردبیره برای حسابهای خزانه .

گدبهآهاردبیره برای حسابهای کتور .

* فاضی صاعد اندلسی .

کلیه این مدارک را آفای دکتر صادق کیا جمع آوری کرده اند .

آخور آمار دبیره برای حسابهای اصطبلات.

آنشان آمار دبیره برای حسابهای آتش.

روانگان آمار دبیره برای حسابهای اوقف.

۲ - گشته دبیره. این خط بیست و هشت حرف داشته و با

آن پیمانها و فرمانها را می نوشتند و روی دینار و درهم و انگشت نقش میکردند. در چاپهای فهرست ابن ندیم دو نمونه چرخیده و نچرخیده ازین خط دیده میشود. حمزه اصفهانی گشته را تفسیر یافته ترجمه کرده است و این کلمه مهم تاریخی در ظاهر ساختن وضع طبیعی حروف و چرخانیدن آنها فوق العاده مفید واقع شده است.

۳ - نیم گشته دبیره. این خط نیز دارای بیست و هشت حرف بوده و با آن طب و فلسفه را می نوشتند. نمونه ای از این خط در فهرست ابن ندیم داده شده و معلوم میشود تا اواخر قرن چهارم هجری کتب فلسفه و طب قدیم ایران با این خط وجود داشته است.

۴ - فرورده دبیره. این خط دارای سی و سه حرف بوده و منشورهای پادشاهی را با آن می نوشتند و ظاهراً این همان نامه دبیره است که عبد الله بن مقفع آنرا کتابت رسائل ترجمه کرده و ابن ندیم در فهرست از او نقل کرده است و راجع باین خط و هام دبیره عبارات ابن ندیم واضح نیست.

۵ - راق دبیره. این خط برای نوشتن رازهای پادشاهان بوده و چهل حرف داشته و ظاهراً شاه دبیره و راز سهربیه که در ابن ندیم ذکر شده همین خط است.

۶ - دین دبیره. این خط بی نظیر دارای شصت حرف است و برای نوشتن قرائت سرودهای دینی بکار میرفته است و ما بعد ازین در بحث آثار فنی مربوط بخط به آن اشاره خواهیم کرد.

۷ - ویسپ دیره . معنی ویسپ دیره خط کلی و جامع همه خطوط است .

با این خط زبان رومی وقبطی و بربری و هندی و چینی و ترکی و بسطی و عربی و هر اشاره و هر صدای حتی صدای شرشر آب را مینوشتند .
بروایت مسعودی این خط (۱۶۰) حرف و بروایت ابن ندیم (۳۶۵) حرف داشته است و ظاهراً هر دو روایت درست میباشد . زیرا که مسعودی فقط از نوشن لغات ام اسم برده ولی ابن ندیم نوشته است هر اشاره و هر صدا حتی صدای شرشر آب را با آن مینوشتند .
ازین قرار معلوم میشود برای نوشن صدا های لغت های ام مختلف (۱۶۰) حرف و برای نوشن صدای غیر انسانی و اشارات (۲۰۵) حرف از حروف ویسپ دیره بکار میرفته است .

طریقه ساختن این خط جهانی را مختصرآ در صفحه (۶۸) جزو دوم ایران کوده شرح داده ایم .

این بود شرح مختصری از خطهای هفتگانه ایران و چون ایرانیان از دهوز خط خود آگاه بودند میتوانستند با کم و زیاد کردن حروف خط های متعدد داشته باشند و دیگران حتی موفق به تکمیل خط خود هم نشدند .

مدارک علمی و فنی خط در ایران

گلبات

اختراع الفبا یا خط‌حرفی باستعداد زبان، تلاوت سرود، صداشناسی، موسیقی،^{۲۸} فیزیک، تشریح و رسم مربوط میناشد و روایات تاریخی به تنهائی نمیتوانند زمینه بحث و اظهار نظر در چنین موضوع مهم علمی و فنی قرار گرد و لهذا ما در ذیل مدارک علمی و فنی مربوط بخط را در ایران برای تأیید روایات تاریخی سابق می‌آوریم.

صداشناسی

علم صداشناسی در ایران باستان ترقی بیمانندداشته و از مهمترین آثار فنی جاودان ترقی این علم دین دیره و ترتیب دقیق فنی حروف معجم است که نظیر آنها در تردد هیچ ملتی یافت نمیشود.

دو چیز راه بی بردن ایرانیان را بر موز علم صداشناسی و ایجاد خط آسان کرده است یکی زبان خوش آهنج دامنه دار مستعدی و دیگری علاقه مندی بدرست تلاوت کردن سرود های دینی.

این علم در حدود سه‌هزار سال پیش در هند متنه درجه ترقی خود را داشته^{۲۹} ولی در هند خطی نظیر دین دیره نداشته اند و ترتیب حروف دیو انگاری هم یکی از اقسام ترتیبها است که در کتب تجوید ذکر شده است. صداشناسی در اروپا علم جدیدیست و کلمه فونتیک که برای این علم اصطلاح شده در (۱۸۷۸) از آکادمی فرانسه گذشته است.

کتابهای صداشناسی

کتابهای صداشناسی قبل از اسلام در ایران مانند اصل کلیله و هزار افسانه و بسیاری کتابهای دیگر از میان رفته ولی اصول محتویات آنها در کتب بعد از اسلام بفارسی و عربی محفوظ مانده است.

^{۲۸} رجوع شود بصفحة (۳۸) جزء دوم ایران کوده.

^{۲۹} Critical Studies in the Phonetic Observations of Indian Grammarians, S.Varma.

نکته ایکه در کتابهای صدا شناسی بعد از اسلام قابل توجه میباشد اینست که رموز اصلی و اصطلاحات دقیق این علم هنگام نقل و تعریب صورت مبهم تری بخود گرفته و از شیوه عبارت آنها معلوم است که مسلمانان جز اطلاعات عملی برای قرأت بهره دیگری از این علم نداشتند و رویهم رفته رموز اصلی و فنی این علم با ازین رفتہ طبقه روحانیون ایرانی که در حفظ اسرار خود مبالغه میکردند ازین رفتہ است.

کتب صدا شناسی اصلی و قدیمی هند متعدد و مفصل و در دست میباشد ولی تاکنون برای مامعلمون نیست که آیا از آن کتب میتوان ارتباط شکل حروف را با صدا دریافت یانه. ^{*}
کتابهای صدا شناسی که ایرانیان بهارسی و عربی نوشته اند از لحاظ فنی به سه دسته تقسیم میشود.

- ۱- صداشناسی از نظر خود این علم.
- ۲- صدا شناسی از نظر علم صرف و اشتقاق
- ۳- صدا شناسی از نظر تجوید.

صدا شناسی از نظر خود این علم

رساله «مخارج الحروف» یا «اسباب حدوث الحروف» که از تالیفات ابن سينا شناخته شده رساله ای بی نظیر در این علم میباشد. این رساله مختصر جامع و کامل دارای شش فصل است:-

فصل اول سبب پیدا شدن صدا.

فصل دوم سبب پیدا شدن حروف.

فصل سوم تشریح گلو و زبان

^{*} در اواخر قرن شانزدهم یک نفر اروپائی نوشته است که خط مانکریت دارای پنجاه و سه عنصر است که از روی زبان و دهان گرفته شده است. شاید همین باعث گرامی «دون هلمونت» شده باشد. رجوع شود بصفحة (۲۰) همین جزو.

فصل چهارم سبب‌های جزوی برای حرف حرف از حروف عرب.
 فصل پنجم در حروفی که شبیه باین حروف است و در لغت عرب نیست.
 فصل ششم در اینکه این حروف از چه حرکاتی غیر از نطق
 شنیده می‌شود.

مقدمه و ترتیب فصل‌های این رساله توجه مخصوص باین علم را
 در ایران ثابت می‌کند زیرا کوچکترین نکته علمی و فنی مربوط به صدا شناسی
 در این رساله مختصر فروگذار نشده است.

همچنین ترتیب مطالب این رساله ثابت مینماید که در ایران از قدیم
 ارتباط علم صدا شناسی را با مبحث صدا در طبیعت (فیزیک) و تشریح گلو
 و زبان بخوبی تشخیص داده بودند.

بعد از سه فصل اول که راجع بصدا و تشریح می‌باشد آخرین فصل این
 رساله قابل توجه فوق العاده است زیرا که نویسنده مانند یک نویسنده ای
 که در همین روزها رساله ای راجع بصدا شناسی مینویسد چگونگی ایجاد
 صداهای حروف را باوسیله ای غیر از دهان و زبان و گلوی انسانی شرح
 داده است.

صدا شناسی از نظر علم صرف و اشتراق

در بسیاری از کتب نحو و صرف قدیم شرح‌های مفصلی راجع به
 صدا شناسی از نظر صرف و اشتراق دیده می‌شود و از مشهورترین این
 کتابها «الكتاب سیبویه» و «شرح نظام نیشابوری» می‌باشد.

صدا شناسی از نظر تجوید

کتابهای تجوید عربی و فارسی بیشمار است و همینه تألیف این
 کتابها در ایران عربی و فارسی و نثر و نظم ادامه داشته است.
 در کتابهای تجوید از علم صدا شناسی برای تلاوت قرآن استفاده

شده است و در مقدمة اکثر قرآن های خطی و چاپی مختصری از اصول این علم را شرح داده اند.

اصطلاحات صدا شناسی

از مهمترین مدارک علمی و فنی اصطلاحات صدا شناسی است ولی با دقت در اصطلاحات دخیل و معرب ملاحظه میشود که در بعضی مواقع مهم آنها را بغلط بکار برده اند و از اینرو باسانی میتوان حکم کرد که این علم بعد از ساسایان در ایران تنزل کرده است و علم تنزل آن ندانستن سر رسم حروف و نداشتن خطی مانند دین دیبره میباشد.

نظیر این اشتباهات در کتابهایی که از عربی بلاتین ترجمه شده است دیده میشود زیرا که مترجمین از فنی که کتاب آنرا ترجمه میکردن و معانی دقیق اصطلاحات اطلاقی نداشتند.

تشخیص صفات ذاتی و عرضی

از مدارک مهم علمی و فنی که ترقی علم صدا شناسی را در ایران ثابت میکند تشخیص صفات ذاتی و عرضی حروف و تقسیم آنها بدسته های مختلف است و چنانکه سابق گفته حروف دیوانگاری با خلط سانسکریت یکی از اقسام این تقسیمات است.

مثال: - هزاری صفات ذاتی و عرضی ذیل میباشد: -
جهو شدت استغلال افتتاح اصوات نبر سکون .

رسم مقطع دهان

از مدارک فنی مهم رسم مقطع های عمودی وافقی دهان است که در کتب تجوید و یا در کتابهایی که از این علم ذکری در آن شده باقی مانده است.

بواسطه در دست نبودن کتابهای لازم نمیدانیم که آیا در کتابهای صدا شناسی هندی هم چنین مقاطعی از دهان یافت میشود یا نه.

در هر صورت رسم این مقطع‌ها در کتابهای تجوید ثابت میکند که علمای صدا شناسی ایرانی از ارتبا طفن رسم‌پا علم صدا شناسی اطلاع داشته‌اند و از نفیس ترین مقطع‌هایی که ازدهان در کتابهای قدیم رسم شده یک مقطع رنگی است که در کتابخانه مجلس شورای ملی محفوظ است.

دستور یافتن مخرج و مقطع

در کتاب تجوید مخصوصاً تصریح شده که باید بجای حرف حرف هجاء گفت.

از دقت در معنی این دو کلمه و مخصوصاً کلمه هجاء و با در نظر گرفتن دستوری که برای پیدا کردن مخرج و مقطع حرف داده شده سر شکل هر حرف از حروف الفباها واضح میشود و هر الفبای ناقصی را میتوان تکمیل کرد و برای هر لهجه و زبانی الفبائی ایجاد نمود.
دستور چند کلمه‌ای یافتن مخرج و مقطع و کلمه گشته از مهم ترین آثار فنی است.

علمای حد اشنازی

از علمای مشهور علم صدا شناسی بعد از هجرت ابن کثیر فارسی و نافع اصفهانی و بهمن بن فیروز کائنی و سیبویه فارسی و ابن سينا و عمر خیام میباشدند.

دین دیبره

از مدارک مهم فنی که نظر آن در ترد هیچ ملتی یافت نمیشود خط ساده وزیبای شصت حرفی دین دیبره است که با آن قرأت سرود های دینی را مینوشند و خط نسخ تقليدي از شیوه آنست.

ایرانیان بعد از اسلام چنین خطی نداشتند و قاریان باستی تمام کلمات و قرأت‌های آنرا با تکرار زیاد بخارط بسیارند در صورتی که قبل از اسلام قرأت‌ها را از روی خود خط تمیز میدادند.

تا آنجائیکه اطلاع داریم در هند خطی شبیه و نظیر دین دیره بوده است و این تکه از نظر بحث در تاریخ اختراع خط و کشوریکه در آنجا چنین خطی اختراع شده بسیار مهم است.

ترتیب حروف

از مهم ترین مدارک فنی ترتیب حروف معجم است که تا قرن چهارم هجری در مالک اسلامی معمول بوده است.

این ترتیب طبیعی قنی ساده مطابق ترتیب مخارج حروف از حلق تا لب میباشد و در همه کتابهای تجوید و نحو داده شده است. کتابهای لفظی که قبل از قرن چهارم هجری تألیف شده همه ترتیب حروف کلامش مطابق همین ترتیب است.

آنچه از کتبی که در چند قرن اول هجری راجع به خط و تاریخ آن نوشته شده مستفاد میشود اینست که راجع به اسم و ترتیب حروف معجم و مختصر الفباء در میان شعوبیه ایرانی و عرب جدال سختی بر پا بوده و خلفای عباسی با جمل یک حدیث آتش این جدال را بمنفعت مصالح سیاسی و مذهبی خود خاموش کردند.

چون حدیث و نکاتی را که جمل کننده حدیث راجع بآنها اصرار کرده کلید حل بسیاری از مطالب تاریخی و فنی مربوط بخط میباشد ترجمه آنرا در ذیل میاوریم:

از ابی ذر غفاری رضی الله عنه روایت شده که گفت :-

« از رسول الله صلی الله علیه وسلم یرسیدم یا رسول الله هریم بری

چه فرستاده میشود؟

فرمودند با کتاب منزلی.

کفتم یا رسول الله چه کتابی بر آدم نازل شد؟

فرمودند ا ب ت ث ج الى آخر .

کقتم یا رسول الله چند حرف است ؟

فرمودند بیست و نه حرف .

کقتم یا رسول الله شما بیست و هشت شمردی .

پس رسول الله صلی الله علیه وسلم خنگین شدند چندانکه دو
چشمان سرخ شد و پس فرمودند ای اباذر قسم بکسی که مرا از روی
حق به پیغمبری فرستاد خداوند نازل نکرد بر آدم مگر بیست و نه حرف .

کقتم یا رسول الله در آن الف ولام است ؟

فرمودند لام الف يك حرف است و خداوند نازل کرد آنرا بر آدم
در يك صحيفه اي که با آن هفتاد هزار ملك بود . کسی که مخالفت کند
با لام الف به تحقیق کافر شده است به آنچه بر آدم نازل شده و کسی که
نشمارد لام الف را پس او از من بیزار است و من از او بیزارم و کسی که
ایمان نداشته باشد که حروف بیست و نه است مکانتش از آتن بیروت
نخواهد آمد . *

از این حدیث بخوبی واضح است تا چه اندازه در قرن دوم و سوم
هجری بر سر الفبا جدال سخت بوده و دامنه این جدال بعاجی رسیده که
دستگاه خلافت را بجبور بجعل چنین حدیثی کرده است .

با وجود عبارات غلیظ و شدید این حدیث و اقتدار روحانی و مادی
خلفای عباسی علمای آن عصر همه نسبت به تغییر ترتیب حروف معجم اعتراض
کردند ولی چون موضوع اهمیت سیاسی و مذهبی داشت اعتراضات آنها
فائده ای نه بخشید و در این صورت گویا لازم بشرح نباشد که تا چه اندازه
کتابهای مربوط بتاریخ خط در ایران بر اثر تعصبات خلفای عباسی
از بین رفته و آنچه در دست مانده است تا چه اندازه در آنها حک و اصلاح
شده است .

تأثیر این حدیث در ممالک اسلامی زیاد بوده است زیرا که ملاحظه میشود که حتی در آخر ترتیب حروف ابجده که بموجب این حدیث مردود است «لا» را زیاد کرده است.

در مکتب خانه‌های قدیمی کوکان همیشه ابجد هوز . . . ضطغلا میگفتند در صورتیکه گفنن «لا» بعد از ضطغ هیچ مورد ولزومی ندارد. یک نفر از عثمانیها تقریباً نواد سال پیش الفبائی اختراع کرده و از جمله «لا» را هم در آخر حروف گذاشته است.^{*}

بحث در موضوع اینکه «لا»، الف و لام و یا لام و الف است از لحاظ فنی و تاریخی اهمیت بسیار دارد و ما در یکی از جزوهای ایران کوده شرح این اشکال را که حدیث راجع باان این قدر اصرار کرده خواهیم داد.

^{*} چاپ سنگی این کتاب در دست است ولی اسم مؤلف معلوم نیست.

قدگرات چندی هر بروط بتاریخ خط و قمدن

زبانهای مهم اروپا آریائی است و دین و خط و ارقام هندسی که سه اساس دیگر تمدن مادی و معنوی امروزی جهان شناخته شده‌اند از آسیا به اروپا رفته‌اند.

در اروپا کساییکه راجع به زبان و دین و خط و ارقام هندسی تحقیقی کرده‌اند به دو دسته تقسیم می‌شوند و اغراض هر دسته‌ای مخالف دسته دیگر است.

یک دسته که عده‌ای شان بسیار کم است راجع به موضوع‌های چهارگانه فوق نظریات منصفانه‌ای اظهار داشته‌اند ولی از آنجا ایکه چنین نظریاتی با اغراض متنفذین اروپا موافق نیست انتشاری پیدا کرده است و اگر انفاقاً انتشاری پیدا کرده و از طرف دسته مخالف اعتراضی شده ایشان بعلت بی‌علاقگی بیک موضوع غیر اروپائی در نظر بود خود تجدیدنظر روا داشته و آنرا حتی الامکان تردیدیک با میال مغرضین نموده‌اند.

دسته دیگر که عده‌آنها بسیار زیاد است از قدیم نسبت به ایران و هند عداوت مخصوصی دارند و ضد دسته اول می‌باشند.

این دسته که در اروپا نفوذ و اقتدار فوق العاده دارند، روش شدن تاریخ و حقیقت چنین موضوع هائی را مخالف صالح سیاسی و مذهبی خود میدانند و سعی دارند با مغالطه و حدسیات سدی در پیش حقایق بکشند تا اینکه حتی الامکان نامی از آسیا و مخصوصاً ایران بسزا برده نشود.

مؤلفات و تبلیغات این دسته مخالف بهمه زبانهای اروپائی بسیار است و در گرام کردن اذهان اشخاصی که قوه و حوصله تحقیق ندارند و معلومات آنها از راه خواندن وشنیدن است تأثیر عمیقی داشته و دارد ولی محتویات مؤلفات ایشان تا کنون از مرحله جداول و حدس و تردید خارج نشده و در مدت قرن‌ها توانسته‌اند بطور قطع چیزی راجع به چهار موضوع مهم فوق بنویسید

و ما در ذیل ب الكلیات اشکالات اساسی این دسته مخالف در موضوعهای چهارگانه فوق باندازه گنجایش این جزو اشاره میکنیم.

زبان

تاسد سال قبل میکوشیدند که ثابت کنند که کلمات یونانی و در نتیجه کلمات زبانهای اروپائی از سامی گرفته شده است.
در چاپ هفتم دائرۃ المعارف انگلیسی مینویسد: -

* برای متأثرب است که مواد زبان یونانی باستی از شرق جمع آوری شود و ما روی همین زمینه اغلب سعی کردیم که اثر اصل کلمه های یونانی را در زبانهای عبری و فینیقی و کلدانی پیدا کنیم.
در صورتیکه کلمه های این زبانهارا بی ویل بخوانیم کمتر اتفاق میافتد
که در تحقیق خود به نتیجه نرسیم

لهذا ما عقیده داریم که هر کس که تا اندازه ای مطالعاتی کرده باشد و این آزمایش را بکند خواهد دید که درست است

بر روی همین اساس بوکارت[®] دانشمند دستگاه زبان شناسی خود را فرار داده است و تا زمانیکه مردم علم زبان شناسی را دنبال خواهند کرد چنین روشی مورد تحسین اهل دانش و ذکارت خواهد بود. *

بعد از مدت کمی خلاف این حبس کاملاً ثابت شد زیرا که چگونگی ساختمنان کلمه های زبانهای آریائی و ارتباط آنها باهم از اسلامند تا بنگال کاملاً معلوم و مسلم گردید و اکنون این اشکال اساسی پیش آمده است که کلمات سامی در کجا و از روی چه مأخذ و اصولی ساخته شده است و چه دلیل علمی و فنی و قاعده ای برای تمیز آنها از کلمات زبانها غیر سامی وجود دارد.

دین

ما کن مول می نویسد : -

” مشابهت دین مسیحی با بودائی حیرت آور است و اگر کسی مرا آگاه میکرد که تعلیمات بودائی از کدام راه داخل دین مسیحی شده از او ممنون میشدم ”^۱

معلوم میشود که این دانشمند اشکالی جزدانستن راهی که تعلیمات بودائی داخل دین مسیحی شده نداشته است . حل این اشکال بسیار آسان است زیرا که بادقت در مذهب پادشاهان اشکانی و بسط نفوذ آنها تاحدود مدیرانه رفع این اشکال باسانی میشود .

با وجود جعل و حلق بسیاری در آثار بودائی ، این مشابهت شصت سال پس از دانشمند مذکور موضوع جدال و بحث و باعث حیرت است و روحانیون مسیحی توانسته اند راه حلی جز اغماض و انکار پیدا کنند .

خط

بحث در موضوع خط از قرن شانزدهم در اروپا شروع شده و تا صد سال پیش خلاصه اطلاعات آنها بطور یکه در چاپ هفتم و هشتم ^۲ دائرۃ المعارف انگلیسی نوشته شده از این قرار است :-

” چون نمیتوانیم که از روی تاریخ و حتی با تخيّلات خود اصل الفبارات نصیف کنیم باید بمحب مدارک صحیح علمای یهودیست آنرا به آدم بدھیم و باینکه بگوئیم این اختراع از اختراعات بشر نیست والقبا از آسمان نازل شده است . ”
علت چنین اظهار نظر موہومی آنهم در دو چاپ مختلف دائرۃ المعارف انگلیسی اینست که در نوشته های قدیم یونانی و لاتین قبل از میلاد و کتب مذهبی بعد از میلاد راجع به الفبا هیچ گونه مدارک تاریخی و فقی نظری مقاله

^۱ Max Muller, India, p. 279. London 1883.

^۲ یکی در ۱۸۴۲ و دیگری در ۱۸۵۳ چاپ شده است .

فهرست ابن ندیم و کتب صدا شناسی و تجوید ایران وجود ندارد.

چون د. قرن گذشته دیگر استناد باین گونه او هام امکان نداشت
چاره ای جز این بود که روش جدیدی پیش کشند تا بتوانند همان روایات
مذهبی سابق را با حسیات و مغالطه بصورت قابل قبولی در آورند.

بهترین کتاب جامع و مفصلی که در راه این مقصود نوشته شده است
کتاب «الفبا» تأثیف یکی از روحاییون بنام اسحق قیلر است که سی سال بعداز
چاپ هشتم دائرة المعارف انگلیسی منتشر شده است. *

این کتاب از حیث جمع آوری خطوط جهان و ترتیب جدول ها
قابل توجه و همیشه مورد استفاده است، ولی چون مقصود مؤلف فقط این بوده
که نسبت اختراع الفبارا بطور اتفاق مشهور بسامی بدده مجبور شده که اکثر
مباحث کتاب را که مربوط باصل و مخترع الفبا است با کلمات حدس
و احتمال ... پر کند و اساس کلیه آن حسیات و احتمالات، حدس
مفقود الائر اهانوئل دورروزه است که مؤلف آنرا «حدس درخشان»
نامیده است.

اهانوئل دورروزه در ۱۸۵۳ در «اکادمی دزنسرکریپسیون» فرانسه
حدس خود را در یک سخن رانی شرح داد و بعد نسخه اصلی سخن رانی
بعمل اسرار آمیزی مفقود شد و بعدها هم ابدآ پیدا نشد و مجدد آهن موفق
بنوشت آن سخن رانی مفقود شده تکرید و لهذا حقیقت آن سخن رانی
و چگونگی حدس درخشان تا کنون غیر معلوم است!

باری کتاب «الفبا» شاتزده سال بعد دوباره زیرنظر خود اسحق قیلر
بچاپ رسید و چنانکه مؤلف تصریح کرده در این مدت مطالب تازه‌ای بدست
او نیافتاد که در چاپ جدید آنها را اضافه کند. *

* تاریخ چاپ اول ۱۸۸۳ است. ** تاریخ چاپ دوم ۱۸۹۹ است.

نحوی پایا زده سال بعد از چاپ دوم کتاب « الفبا » دائرة المعارف انگلیسی در چاپ سیزدهم چنین می نویسد : -

« اگر باعذار کی که تا اوت ۱۹۱۰ در دست ما است بخواهیم راجع به تاریخ الفبا حقیق کنیم فائدہ ای تخواهد بخشید. کشفیات عظیم کایادوسیا و آسور و مصر هنوز در مرحله ابتدائی خود است و هر اظهار نظری را ممکن است کشف دلائل تازه تری باطل کند. »

نوزده سال پس از اظهار نظر فوق و تحقیق در آثار عظیم کایادوسیا و آسود و مصر که مطالبرا نسبتاً روشن تر کرده است دائرة المعارف انگلیسی در چاپ چهاردهم (۱۹۲۹) چنین می نویسد : -

« بحث در تاریخ الفبا از ادیین مرتبه ایکه در کتبیه های یونانی بکار رفته است اشکالی ندارد ولی تاریخ الفبایش از یونان هنوز در پرده شک مستور می باشد. در ۱۹۲۷ و ادل استاد سابق دانشگاه لندن کتاب مشهور خود را بنام « اصل آریائی الفبا » منتشر کرد .

این کتاب کاملاً مخالف حدسیات تیلر و هم مسلکان اوست زیرا و ادل در آن کوشیده است ثابت کنند که الفبا از روی علامات خط سومری ها که بدلالت او قومی آریائی بودند گرفته شده است .

و ادل در مقدمه کتاب « اصل آریائی الفبا » می نویسد : -

« عموماً تصدیق کرده اند که اختراع الفبا یکی از بزرگترین موقیت های علمی بشر است .

تا کنون اصل الفبا و مأخذ شکل های حروف بالاینکه موضوع حدسیات مختلف بسیاری بوده همین طور مجهول مانده است . با وجود این نویسنده کان اخیر مخترع آن را اسمی فرض نموده اند و همه این فرض را بدون تفکر و غور از پیک دیگر نقل و تکرار می کنند . » تقل ازو ادل

آخرین حبسی که راجح به الفبا زده آند و مخالفت کلیه حبسات سابق میباشد حبس پروفسور تولیو است که در سال ۱۹۳۱ در آلمان منتشر شده است.

نکته قابل ملاحظه در این حبس اینست که پروفسور تولیو در تحقیقات بی سابقه خود ارتباط شکل حروف را با صدا در نظر گرفته ولی بجای اینکه این ارتباط را در دهان انسان جستجو کند متوجه تأثیر صدا در گوش و رد فعل آن شده و روی گوش خرگوش آزمایش هائی کرده است که به خلاصه آن در صفحه (۷۲) جزو دوم ایران کوده اشاره شده است.

پس از تاریخ فوق در کتابهای خارجی حتی آنها نیکه مخصوصاً راجع به الفبا بحث کرده‌اند تا تاریخ ۱۹۴۳ مطلب تازه‌ای که در اینجا مذکور شده اختراع خط باشد ملاحظه نشده است.

ارقام

برای عدد نویسی ده رقم یا شکل فراردادی از صفر تا نه داریم که اکنون در سراسر جهان معمول و متداول شده و تأثیر بزرگی در تمدن امروزی جهان داشته است و از اینست که محققین ملل مختلف تصریح کرده‌اند که صفر از بزرگترین اختراعات بشر بشمار میرود.

این ارقام در ایران و ممالک دیگر بنامهای چندی خوانده میشود:-

ارقام هندسی ارقام دبوانی ارقام هندی ارقام عربی.

قدیم‌ترین نمونه کاملی که از این ارقام در دست است بموجب چاپ سیزدهم دائرة المعارف انگلیسی ارقامی است که ده قرن پیش در شیراز نوشته‌اند.

راجح باینکه این ارقام در کجا و از روی چه اصلی اختراع شده تحقیقات بسیار کرده‌اند ولی نتیجه معلوم نیست و توانسته اند بگویند که افتخار اختراع آن نسبت کدام ملت است. تنها چیزی که در چاپ چهاردهم دائرة المعارف

انگلیسی (۱۹۲۹) نوشته شده اینست که باید اصل آنرا در ایران و هند جستجو کرد.[®]

در کتابهای عربی این ارقام را هندی نوشتند ولی در اروپا آنها را ارقام عربی شهرت دادند و غرمن در اصرار باین غلط عمدی لازم بشرح نیست.

تاریخ زبان و دین و خط و ارقام زحمت فکری بسیاری بجهت مفرضین فراهم کرده است و برای پوشیدن حقایق چاره‌ای جز این تدبیرند که :

۱ - سرزمین پهناور ایران و هند را با آنهمه استعداد آبادانی و آثار باستانی تاریخی و دینی و ادبی و صنعتی ازیک جزیره یونانی هم کوچکتر و بی اهمیت تر و آنود کنند.

۲ - سالهای حوادث مهم تاریخی را طوری بميل خود پائین بیاورند که بودا و زردشت و کنفیوس همه تقریباً هم حصر سفارط و بریکلیس واقع شوند تا قدمت یونان معارضی پیدا نکند.

برای اینکه کتابهای بر نقش و نگار مفترضانه باعث گمراهی نشد خوانندگان بدانند که قرنهای بسیاری پیش از اینکه بابل و یونان و رم در صحنه تاریخ وارد شوند تمدن‌های عظیمی در این سرزمین و اطراف آن وجود داشته ملاحظات چندی را اضافه می‌کنیم.

[®] رجوع شود به صفحه (۵۴) جزوی دوم ایران کوده.

تمدن باستانی سوزن‌های شرقی آریائی

سند

در مغرب سند و همچنین در بلوجستان آثار تمدن باستانی بسیار عظیم کشف شده است که قدمت آن سه چهار هزار سال پیش از میلاد می‌باشد و فعلاً بنام «موهن جودارو» یا «سند» مشهور شده است.

تزوییث موهن جودارو که یکی از منطقه‌های این تمدن باستانی است شهری از زیر خاک بیرون آورده‌اند. خیابان‌های این شهر کنام راست، عرض آنها یک نواخت و خانه‌هایش آجری و میکنم است و تقریباً هر خانه‌ای دارای یک گرمهای خصوصی می‌باشد و یک گرمهای عمومی بزرگ‌کم کشف شده است. گنداب خانه‌های شهر از مجرای مخصوصی از زیر شهر خارج می‌شده است. از آثار ساختمانی این شهر بخوبی معلوم است که آن از روی نقشه معین و در زیر نظر فرمان روایانی ساخته شده و توسعه پیدا کرده که در زیبائی ساختمانها و امور بهداشت آن مراقبت کامل می‌کرده است.

با خلاف آثار قدیم جاهای دیگر، در این شهر قصور و معبد‌های عالی وجود ندارد. بزرگترین بنای این شهر زیبا همان گرمایه عمومی شهر است. از جمله اشیائی که در خانه‌های این شهر بودست آمده تیغ هو تراش و آفینه و سرخاب و زرو زیورهای زنانه است. مردم این شهر باطاس تخته نرد یک نوع قماری می‌کرده‌اند و کوششان اسباب بازی‌های متنوع برای سرگرمی خود داشته‌اند.

از مجسمه‌ها و نقش و نگار و کنده کاری‌های روی اشیائی که بودست آمده می‌توان باخلاق و عادات و لباس مردم و نوع حیوانات اهلی و وحشی این نواحی پی برد.

این شهر نشینان باستانی از کشاورزی و مخصوصاً کاشت پنبه اطلاع داشته‌اند و برای پوشالک خود پارچه می‌باافته‌اند.

از همه اینها مهم تر صدھا مهر و جواهر بدت آمده که روی آنها
با خط مخصوصی کنده شده و نابت میکند که مردم آنجا برای نگارش دارای
خط زیبائی بوده اند.

این شهر باستانی بر اثر سیلاب عظیم رود سند و تغیر هوا چند
هزار سال پیش از میلاد ازین رفته و کشف آن بسیاری از حدسیات و مخصوصاً
حدسیات راجع به خط را که در قرن کنسته کم صورت تاریخی بخود
گرفته بود بی اساس کرده است.

هند

بالآخرین مدرک اصالت تمدن باستانی قومی زبان آن قوم است زیرا
که زبان و کلماتی که در آن وضع و استعمال میشود دلیل بر ترقیات مادی و معنوی
قومی است که آن زبان را ایجاد کرده و با آن گفتگو میکنند.

در آثار دینی باستانی هند راجع به تقدیس و تعظیم زبان که اساس
تررقیات مادی و معنوی بشراست سرودهای وجود دارد که در دیباچه انجیل
یوحنا اقتباس مبهمی از آن دیده میشود : -

« در آغاز کلمه بود کلمه ترد خدا بود و کلمه خدا بود و همان ترد
خدا بود و همه چیز بواسطه آن آفریده شد و بغیر ازاو چیزی از موجودات
وجود نیافت . »

زبان هندی باستانی و یا سانسکریت تامروز از وسیع ترین و کاملترین
زبانهای جهان است.

سر ولیام جوتز دانشمند مشهور که از بیشقدمان معرفی زبان و ادبیات
سانسکریت در اروپا بود راجع بزبان سانسکریت چنین مینویسد : -

« زبان سانسکریت از یونانی کاملتر و از لاتین وسیع نر و از هر یک
ازین دو دقیق نر است و بهر دو تردیکی بسیار دارد . »

خوب شنختانه آثار نوشتۀ این زبان که با فارسی باستانی فقط اختلاف

جزئی لهجه‌ای دارد از سه هزار سال پیش باین طرف باقی مانده است. بسیاری از اصطلاحات و معانی دقیقی که در این زبان وجود دارد نظریش در زبانهای دیگر یافته نمی‌شود.

محققین قدیم و جدید لهجه تصدیق کرده‌اند که :

هندگامی هند دین و قانون و سازمانهای اجتماعی و فلاسفه عالی‌مقام و دانشگاه‌های متعدد داشته است که نامی از شهر رم و سقراط و بسیاری از ملل جهان نبوده است.

کتابهای هندی باستانی راجع بدین و فلسفه و منطق و کلام ولغت و اشتقاد و صرف و نحو و عروض و معانی بیان و صدا شناسی و ریاضی و نجوم و طب و موسیقی ... بی شمار است.

درام هائی که در زمان بسیار قدیم باین زبان نوشته شده است آتش حسد بسیاری را شعله‌ور ساخته و اصالت درام یونان را از بین برده است. خلاصه چنین آثار دینی و فلسفی و علمی و ادبی و فنی تزدهیج بک از ملل قدیم غیر آربائی وجود ندارد.

ظهور بودا

یکی از حوادث مهم جهان که کتب تاریخ و روایات از ژاپن تا اندلس آنرا ضبط کرده است ظهور بودا است.

شرح زندگانی این متفکر بزرگ و سخنران خردمندانه او و تنوع خط‌هائی که در زمان او بوده عظمت تمدن آن عصر را در سرزمین شرقی آربائی ثابت می‌کند.

حتی مخالفین مذهب بودائی هم که برای پیدا کردن نقطه ضعفی مطالعات دقیقی راجع آن مذهب کرده‌اند تصریح نموده‌اند که در زمان ظهور بودا تمدن عظیمی در آن تواحی وجود داشته است.

در اوائل قرن نوزدهم سرولیام جوائز پس از تحقیقات تاریخ ظهور

بودارا تا ده قرت پیش از میلاد تصدیق کرده است ولی در چاپ هفتم دائمۃ المعارف انگلیسی (۱۸۴۲) با او اعتراض ساخت شده و معتبرض اصرار میکند که ظهور بودا نمیتواند پیش از پنج قرن قبل از میلاد مسیح باشد. ما باید از خود بپرسیم برای ملتی که فرنگها از هند دور است چه تفاوت خواهد کرد که بودا در قرن پنجم یا دهم یا بیشتر پیش از میلاد باشد.

اگر قبل از هرچیز غرض و منظور از پائین آوردن تاریخ ظهور بودا و اهیت آنرا در نظر بگیریم بهتر و آسانتر میشود قضاؤت و حکم کرد. اگر بودا افلاده فرن پیش از میلاد ظهور کرده باشد اصالت روایات کلیسا و زبان یونانی که زبان مقدس آن شناخته شده و همچنین حدسیات راجع بخطه بی مأخذ میشود و دیگر راهی حتی برای مغالطه هم باقی نمیماند. ظاهرآ همین علتهای مذهبی و معنوی باعث این شد که چند سال بعد سرویلیام جوتن رأی خود را تغییر دهد و با حدسیات و احتمالات غیر مسلمی ظهور بودا را به قرن ششم پیش از میلاد بگشاند.

مأخذ سرویلیام جوتن برای این حدس روایات دو نفر شخص افسانه ای یونانی بنام دائیماک و مگاستن است که آثار مستقلی از آنها بدست نیست ولی استرابون در کتاب جغرافیای خود از آنها نامی برده و مخصوصاً تأکید کرده که از روایات و نوشته های هردو پرهیز شود.

چون شناختن شخصیت این دو نفر قبل از بحث در موضوع اهیت دارد عین عبارت استرابون را که سیصد سال بعد از آنها راجع بایشان نوشته است در ذیل نقل میکنیم :

«اگر صحیح باشد که آنچه مؤلفین (بعد از اسکندر) در باره هند نوشته اند همه دروغ است دائیماک در دروغ پردازی گوی سبقت را ربلوده و مگاستن در دروغ گوئی اتفاقاً باو کرده است».

« هچنین اونه زیکریت و نیارک و مورخین دیگر این عصر را
گزاف گوئی پیش گرفته اند. دقت در تاریخ اسکندر کفته هارا ثابت میکند
ولی باید در نظر داشت که پرهیز از روایات دائماک و مگاستن بسیار
لازم است. »[®]

شخصیت و ارزش روایات این دونفر یونانی از روی معرفی استرابون
بخوبی معلوم است و لهذا افسانه هسافت آنها و تغییر و تبدیلی که در تطبیق
اسامی روا داشته اند واضح است نمیتواند پایه قضاوت قرار گیرد و مخالف
کلیه مدارک تاریخی میباشد و باید در آن تجدید نظر کرد.

اگر نوشته های اصلی که بین دو نفر نسبت داده اند در دست بود
کذب دعوی چنین مسافرتی از روی خط سیر و اطلاعاتی که راجع به هند
داده بودند بهتر معلوم میشد ولی متناسبانه در همان زمان قدیم آنها را ازین
برده اند.

برای اینکه خوانندگان بتوانند راجع به تاریخ ظهور بودا شخصاً
تحقیق و بررسی نمایند نکات ذیل را تذکر میدهیم :-

۱ - تأنجاییکه اطلاع داریم دکترویلسن که از روحانیون مسیحی
متقد در هند بوده از (۱۸۳۱) میلادی در آثار بودائی در هند دخالت میکرده
است و در (۱۸۴۸) انجمنی که اعضای مؤثر آن روحانیون مسیحی بوده اند
تشکیل داده و در آثار بودائی رسیدگی هائی کرده اند. این انجمن دو نفر
غضو هندو هم داشته است.

۲ - جیمز پرنسپ رئیس ضراب خانه کلکته در خواندن سکه ها
ومدارک بودائی و بیدا کردن اسم یون دخالت داشته. شخصیت و پریشانی
او ضاع زندگانی او و تخصص او در سکه سازی و مرگ مرموز او در سن
چهل سالگی قابل توجه است.

• Déimaque, Megasthéne, Onésicrite, Néarque.

۳- کایستان گیل از روی نقاشی های رنگی آثار بودائی در مدت ده سال پرده هائی تهیه کرده که در لندن نمایش داده شود و آن پرده های رنگی در (۱۸۶۶) سوخته است و بعد که خواسته اند دوباره آنها را از نو بکشند اصلش از بین رفته بود.

۴- دکتر فورر نامی هنرمند بجعل و حک و نقل آثار بودائی از جانی بجانی است. مگر آثار بودائی چه بوده که باید در آن حک و جمل کرد. باید راجح باین شخص و انتہامی که باو نسبت داده اند دقت و تحقیق کرد.

۵- از آثار باستانی هم بودائی کتبیه های متعدد است که آنها را بنام کتبیه های «اشکا» مشهور کرده اند. خود کتبیه ها با اسم «پیاد اسی» است و برای مقاصدی حس زده اند که آنها از «اشکا» سومین پادشاه خاندان «موریا» است.

کذاشن اسم «اشکا» که در ادبیات بودائی آمده بجای «پیاد اسی» که در کتبیه ذکر شده، نسبت «اشکا» با «چند را گوپتا» وابنکه بایتحت او «پتالا پوقا» بوده و تغییر و تبدیل اسامی نوشتنه های یونانی به اسامی هندی و بسیاری از حدسیات دیگر که از روی ناچاری باید زده شود تا مطالب بهم مربوط گردد مورد شک و تردید سیار است و باید در آن دقت شود.

۶- یکی از دونفر هندوی عنو انجمن غارهای بودائی ترجمه هائی از کتبیه های «اشکا» تهیه کرده است ولی مرده و ترجمه های او منتشر نشده است! چنانکه میدانیم خط غریم معمولی کتبیه بیستون خوانده شد و ترجمة آن در (۱۸۴۰) منتشر گردید در صورتیکه کتبیه کتبیه بیستون در جانی بوده که کاملاتحت نفوذ اروپائی ها باشد.

باید پرسید که چرا ترجمه کتبیه های متعدد و واضح «اشکا» تاین اندازه انتشارش بتأخیر افتاده است؟

- ۷- محقق است در آخر کتبیه‌های «اشکا» کلماتی اضافه کرده‌اند.
- ۸- شرح پیدا شدن برخی از کتبیه‌های «اشکا» و مخصوصاً کتبیه‌ای که اسم «یون» در آن بوده و اختلافات نسخ کاملاً قابل دقت است.
- ۹- برخی از کتبیه‌های «اشکا» تاریخ را از مرک «ملم بزرگ» داده است. اگر عادت بودائی این بوده که تاریخ را ازوفات بودا حساب کنند مثل تاریخ میلادی و یا هجری این عادت کسی متروک شده و نظریش در کجاست؟
- ۱۰- حقیقت این است که عصر ظهور بوداها بواسطه قدمت بسیار و نبودن طریقه دقیقی برای محاسبه سالها در قدیم تعیینش بسیار دشوار است. تواریخ ایران ظهور بودایی اول را که بوداسف و شید اسب نوشته‌اند در حدودسی وینچ قرن پیش از میلاد ضبط کرده‌اند.
- شهر بلخ مرکز بوداییان ایران بوده و از این شهر دین بودائی به بسیاری از نقاط شرق و غرب منتشر شده است. دین بودا در مشرق ایران اکثریت داشته و تأثیرگذاری که تحقیق کرد ایم اشکانیها بیشتر بودائی و ساسانیان زردشی بودند و بهمین جهت میانه آنها عداوت سخت وجود داشته است. مانی که در اوایل سلطنت ساسانیان ظهور کرده میخواسته چاره‌ای برای رفع این عداوت که بعدها موجب ویرانی ایران گردید بکند و موفق نشد. این بود برخی از نکات مهمی که هنگام بحث در مسائل بودائی باید در نظر گرفته شود و ما یقین داریم کسانی که راجع باین مسائل خواسته باشند تحقیقی کنند در ضمن بحث به بسیاری از نکات برخورد خواهند کرد که شرح آنها از کنجایش این جزو بیرون است.
- عظمت پادشاهان هند از نوشه‌های یونانی
چندرا گوینا از پادشاهان هند است و او یکی از بزرگترین و منظم
قرین امیراطوریهای قدیم را ایجاد کرده است.

لشکریان منظم چندراگویتا عبارت بوده است از : -

۶۰۰ هزار پیاده ، ۳۶ هزار سوار و فیل دار ، ۲۴ هزار اراده سوار .

این لشکریان انبوه را که شماره آنها را تا هفتصد هزار نوشته اند وزارت جنگی اداره میکرده است که دارای شش دیوان بوده و منظم ترین تشکیلات جاسوسی و همچنین خط رمز و کبوتر های نامه برداشته است . سازمانهای کشوری این امیراطوری عظیم عبارت بوده است از : -

وزارت بازرگانی ، وزارت مزد ، وزارت کار ، و همچنین دیوان ثبت نوزادان و مردگان و درآمد .

پایتخت این امیراطوری را «پتالابوتا» مینامیدند و آن شهر بزرگ به شش محله تقسیم شده بود و در زیر نظر شهرداری بسیار منظمی اداره میشده است . بنا بحدس سرویلیام جونز و پیروان او چندراگویتا در ۳۲۳ قبل از میلاد به تخت نشته است یعنی در سال مرگ اسکندر .

در تواریخ هند نامی از اسکندر و هجوم او بهند نیست . اسم اسکندر چنانکه محققین نوشته اند بعد از هجوم سلطان محمود غزنوی به شمال هند در آن سر زمین وارد شده است .

همچنین میگویند اسکندر با پورس یافور پادشاه هندی جنگ کرده است . اسم پورس کلمه هندی نیست . چنین اسمی میان اسامی افسانه ای تاریخ بابل دیده میشود .

در صورتیکه اقتدار پادشاهان سلسله موریا و نظم و ترتیب لشکری و کشوری آنها بموجب نوشته های یونانی در نظر گرفته شود معلوم است که افسانه رسیدن اسکندر به مشرق ایران و هند و حکومت یونانیان در بلخ ناچه اندازه با این روایات و فق خواهد داشت .

خط در ابراق و هند

اسحق تیلر مینویسد : «عجب این است که قدیم ترین آثار الفلسفی

ایران از ناحیه‌ای می‌آید که استان هندی امپراتوری داریوش بزرگ بوده است.

شماره الفباهای هند از کلیه الفباهای دنیا رویهم رفته زیادتر است و اکثر آنها از بهترین یا کاملترین الفباهای جهان بشمار می‌آید.

الفباهای کتبیه‌های «اشکا» در هند از تمام آثار خطی لاتین قدیمتر است و با وجوداًین قدمت بسیار غالباً حروف آن کتبیه‌ها بطوری خواناًست که مانند همان روزی است که نوشته شده است.

برای تحقیق در الفباهای هند زمینه بحث بسیار و مدارک متعدد و فراوان است.

در ممالک دیگر شکل‌های حروف الفباهای قدیم را باید با حسن ازروی سکه و آثار مردگان کشف کرد و برای آن تاریخی حسن زد و با اینکه از روی عبارت‌های بسیار مختصر و میهم مسکوکات معین نموده‌لی در هند آثار قدیمی خط عبارت از یک سلسه کتبیه‌های قدیمی بسیار قابل توجهی می‌باشد. الفبای زیبا و پخته این آثار تاریخی از حيث عظمت علمی نظری در میان الفباهای جهان ندارد. این الفباهای درشت و ساده و با شکوه و کامل می‌باشد و حروف آن برای بیاد سپردن و خواندن آسان است و اشتباهی ممکن نیست رخدده و رویهم رفته کلیه احتیاجات صداشناصی که گرامردانهای هندی کشف کرده‌اند با این الفبا هرتفع می‌شود.

هیچیک از الفباهای ساختگی که از طرف علمای صداشناصی جدید پیشنهادشده است نمیتواند از حيث لطافت و قابلیت و دقت و نزدیک بفهم بودن با آن الفباهای برابر کند. *

تا اینجا از اسحق نیلر نقل شد.

تمدن باستانی سر زمین‌های شمالی آریانی خراسان و مرو

در سال ۱۹۰۴ میلادی در حوالی شهر «مرو» حفاری‌های بتوسط پیشی انجام گرفت و آثار تمدن بسیار قدیمی کشف گردید که بنام «آنو» آنرا نامیده‌اند. علت کذاشتن چنین اسم غیر معمولی روی تمدن باستانی آن ناحیه این است که اگر آنرا بنام تمدن مرو یا خراسان نامیده بودند جلب توجه را باین دو اسم مشهور ایرانی میکرد و تأثیر معنوی چنین نامهایی برای شهرت بابل مناسب نبود.

پیشی از روی اصول علم زمین‌شناسی و درنظر گرفتن اوضاع جوی آن ناحیه تعیین کرد که آن آثار متعلق بهشت هزار سال قبل از میلاد مسیح میباشد. بعد از پیشی هویرت شعید از روی قرائت باستان‌شناسی سعی کرد است که آثار باستانی مرو را به سه هزار سال پیش از میلاد بگشاند ولی اظهارات او مورد توجه واقع نگردیده است.

این اشکالات و القاء شک در مورد قدمت آثار تمدنی که در ایران و هند... کشف میشود و بینا شدن چند هزار سال اختلاف کاملاً طبیعی است و باید انتظار جز آنرا داشت زیرا در هر نقطه‌ای از نقاط ایران و هند که آثاری باستانی کشف شود و ممکن نباشد که آنرا با بابل و یونان مربوط کرد حتماً قدمت آن مورد شک و تردید مخالفین میشود.

ایجاد چنین اشکالات بالجاجت فوق العاده در مورد اقدمیت آثار باستانی شوش نیز تا کنون ادامه دارد و خوانندگان در صفحات بعد ملاحظه خواهند کرد که چگونه یوسف هالوی و همراهانش مدت مديدة از نشر آثار باستانی «مرو» که بعد شرح داده خواهد شد در اروپا جلوگیری کردند. معلوم نیست چرا حفاری‌های «مرو» چنانکه باید ادامه بیندازد

و نا آنجائیکه حفاری شده و نتیجه را منتشر کرده اند خلاصه اش اینست:-
 اقوامیکه در حدود هشت هزار سال قبیل از میلاد در نواحی مرو
 آثار تمدنی از خود بیادگار گذاشته اند از ساختمان و کشاورزی و آبیاری
 و کوزه گری ... اطلاع داشته اند و پیروزش حیوانات اهلی از قبیل گاو
 و گوسفند و شتر و بز ... میپرداختند. مس و سرب و برنج در کارهای
 صنعتی بکار برده اند و میتوانستند سنگهای سخت را از قبیل فیروزه برای
 دانه های گردانند و با تسبیح سوراخ کنند. برخی از اشیا ایکه در آنجا
 یافت شده است عبارت میباشد از مجسمه های کوچک و کارد و خنجر ...
 و مس و ظروف سنگی*

این بود مختصراً از آثار تمدن باستانی « هرو » که آنرا اعمداً بنام
 تمدن « افو » نامیده اند.

چون مقصود اصلی از این تذکرات بیشتر جلب توجه تاریخ خط
 است اکنون از شرح بیشتری راجع با آثار باستانی « هرو » که اهمیت
 فوق العاده دارد و همچنین آثار باستانی تمدن عظیم « بلخ » و « سفد »
 صرفنظر میکنیم.

* گزارش های حفاری ناجة « هرو » که از طرف باستان شناسان شوروی
 انجام گرفته است هنوز بدست ما نرسیده است .

تمدن باعث‌گذاری سرزمینهای غربی آریانی

حخاری و اصطلاحات

قبل از بیداری اروپا روایات توراه حکم نصوص مسلم تاریخی را داشت ولی در قرن هیجدهم سراسر آن مورد انتقاد سخت واقع شد و دیگر کسی حاضر نبود روایاتی را که مدارک تاریخی دیگر آنرا تأیید نکند بیزیرد. برای کشف آثاری که مؤبد روایات توراه بشود از اواسط قرن نوزدهم باین طرف در هر منطقه ایکه احتمال وجود آثاری برای این منظور هیفت شروع بکاوشهای منظم کردند.

این کاوشها از نظر کشف مدارک مفید واقع نشد بلکه نتیجه معکوس هم بخشید ولی شاهکاری که در سایه این حفاریها بکار رفت این بود که هر جا آثار تمدن ملل قدیم فراموش شده ای پیدا شد یکی از نامهای اساطیری توراه را روی آن آثار کشف شده کذاشتند و بعد اصطلاحات چندی هم وضع کردند که آن آثار را با روایات مذهبی بربط دهند.

تأثیر این نامهای اساطیری و اصطلاحات جدید قدیم نما در زنده کردن روایات مذهبی و جلب توجه مردم با آنها از اندازه تصور خارج است زیرا هر کس در این روزها کتابی بهر زبانی راجع تاریخ ممل بستانی بخواند مثل اینست که یک نسخه جدید مصور پرداخته ای از کتاب توراه را با همه جزئیات تاریخی از حیث لباس و عادات... در دست گرفته و میخواند!

برخی از این اصطلاحات جدید که علی رغم اعتراض دانشمندان واهل فن بکار می‌رود و همچنین اسمی اساطیری که بدلخواه روی آثار کشف شده گذاشته اند از این قرار است:

سامی حامی یافشی آرامی کلدو سومر اکاد
علیام ...

این شاهکاری که در زنده کردن این اسمی بکار رفت بی سابقه نیست

زیرا که در دوره اسلامی نیز همین روش را در ایران پیش گرفتند و تاریخ ایران را با روایات اساطیری آلوه کردند.

این خرابکاری هنوز هم در تاریخ ایران ادامه دارد و از آثار برجسته آن نفس قبر خیالی دانیال روی اسکناسهای پنج ریالی و تغییر اسم پشت کوه بعلام است در صورتیکه در کتیبه فارسی بیستون و همچنین ترجمة معروف به علامی آن چنین نامی وجود ندارد.

اصطلاح سومر

لترمان در (۱۸۷۳) میلادی کلمه «شنغار» را که در فصل دهم کتاب پیدایش توراه بکار رفته با کلمه‌ای که آنرا حدا «سون گیری» خوانده بود یکی فرض کرد و در تبیجه کلمه «سومری» را پس از تعبیرات چندی برای قومی که در زمان بسیار قدیم در مغرب خوزستان تمدن عظیمی ایجاد کرده بودند از پیش خود اصطلاح کرد.

و ادل استاد سابق دانشگاه لندن راجع باین اصطلاح بدخواهی در مقدمه فرهنگ «سومر آریائی» چنین مینویسد: -

«نام سومر اکنون بقدیم ترین قوم تمدن غیرسامی بین النهرین اطلاق میشود ولی تا اکنون چیزی کشف نشده که آن قوم خود را باین اسم خوانده باشند. بابلیان بعد از سرزمین جنوب بین النهرین را «سومر» مینامیدند و اصطلاح سومری را اخیراً از روی این نام قلب کرده‌اند.

مسلم است که این اصطلاح بدخواه وضع شده است زیرا همین نامها بزیاد دیگری که امروز آنها را اکاد میخوانند اطلاق هیکردد و همین اکاد‌ها را نیز بدخواه سامیان غربی مینامند ولی سابقاً آنها را سومری میکنند. »

عجب این است که همین اصطلاح «سومری» را که خودشان وضع کرده‌اند بکار نمیبرند بلکه تن ممکن است بجای «سومری» بگویی

زیرا که در دوره اسلامی نیز همین روش را در ایران پیش گرفتند و تاریخ ایران را با روایات اساطیری آلوهه کردند.

این خرابکاری هنوز هم در تاریخ ایران ادامه دارد و از آثار برجسته آن نقش قبر خدالی دانیال روی اسکناسهای پنج ریالی و تغییر اسم پشت کوه بعلام است در صورتیکه در کتیبه فارسی بیستون و همچنین ترجمه معروف به علامی آن چنین نامی وجود ندارد.

اصطلاح سومر

لترمان در (۱۸۷۳) میلادی کلمه «شمعار» را که در فصل دهم کتاب پیدایش توراه بکار رفته با کلمه ایکه آنرا حداً «سون گیری» خوانده بود یکی فرض کرد و در تیجه کلمه «سومری» را پس از تعبیرات چندی برای قومی که در زمان بسیار قدیم در غرب خوزستان تمدن عظیعی ایجاد کرده بودند از پیش خود اصطلاح کرد.

و ادل استاد سابق دانشگاه لندن راجع باین اصطلاح بدخواهی در مقدمه فرهنگ «سومر آریائی» چنین مینویسد :-

«نام سومر اکنون بقیدیم ترین قوم متمدن غیرسامی بین النهرین اطلاق میشود ولی تا کنون چیزی کشف نشده که آن قوم خود را باین اسم خوانده باشند. بالبلیان بعد اسرزمین جنوب بین النهرین را «سومر» مینامیدند و اصطلاح سومری را اخیراً از روی این نام قالب کرده اند.

مسلم است که این اصطلاح بدخواه وضع شده است زیرا همین نامها بنشاد دیگری که امروز آنها را ۱۱ کاده میخوانند اطلاق میکرند و همین کادها را نیز بدخواه سامیان غربی مینامند ولی سابقاً آنها را سومری میگفتند. »

عجب این است که همین اصطلاح «سومری» را که خودشان وضع کرده‌اند بکار نمیبرند بلکه تا ممکن است بجای «سومری» بالبلی

مینویسند ولی در برخی مواقع که غلط بکار بردن با بل خیلی واضح است معدتر میخواهند و میگویند چون غلط مشهور است آر انو جیج میدهیم. تا اوایل قرن بیستم کلمه «کلده» را بسیار استعمال میکردند ولی چندیست این کامه از ابہت و استعمال سابق خود افتاده است.

قدمت آثار

قدمتی را که برای آثار شهر بابل از روی حدس تعیین میکنند همیشه در تغییر و تبدیل است. تا چند سال پیش قدمت بابل را فرنها پیشتر میگذاشتند زیرا که نمیدانستند آثار قدیم نه از آنها وجود دارد. بعد از کشف آثار سومر اصرار در قدمت بابل دیگر افتخاری ایجاد نمیکرد ولهذا برای اخلاص در تاریخ قدیم ایران و هند راه دیگری پیدا کرده اند و آن اینست که مردم سومر و سند و شوش را از هند و ایران جدا کنند و بعد قومی را که بتصدیق خودشان هیچ تمدنی جز زبان نداشتند از اروپا به آسیا کوچ دهند.

چون در اروپا شهر و آثار تمدن باستانی که زمینه چنین حدسى باشد وجود ندارد مجبور شده اند که قدمت بابل را بتدریج باین بیاورند تاراهی برای پرورداندن چنان حدس باطلی پیدا شود و گاهگاهی هم در اروپا غاری کشف نمایند که در آن استخوان مردّ چندین هزار ساله باشد تا اقلای نمکن شود که وجود انسان را در آب و هوای نامناسب چند هزار سال پیش آنجا ثابت کنند.

جلو گیری از نشر آثار صوری

پیش از کشف آثار سومری قدمت تمدن کلده و بابل و آشور و آثار آنها نقل مجالس بود و معمولاً اول از یونان شروع مینمودند و بعد با آب و ناب زیاد بقدمت آشور و بابل و کلده و مصر ختم میکردند و دویهم رفته چیزی جز اقتباس و تقلید برای یونان باقی نمیماند.

مقدمه کشف آثار باستانی و بی نظیر سومر عده ایرا بغضب در آورد

مخصوصاً در موقعیکه تبلیغات راجع بسامی بودن خط و مطالعات ضدیوادئی و زردشی با کمال جدیت پیشرفت میکرد و موضوع خویشی زبانهای اروپائی با زبانهای هند و ایرانی بخلاف نظریات «بُوكارت» حل شده بود .^{۴۸}

در سال (۱۸۷۴) میلادی «یوسف‌الهالوی» که از دسته متعصب و مخالف بود با استفاده از مقام و نفوذ خود و پشتیبانی دیگران با شخصیکه راجع آثار سومری تحقیق میکردن اعتراض شدیدی نمود و منکر وجود مردمی بنام سومری گردید . همچنین اصرار داشت که خط میخی از اختراعات بابلیان است و خط سومری خط رمزی است که آنها برای حفظ اسرار دینی خود اختراع گرده اند .

اگرچه پس از سالها جنک و کوشش بیفایده و صد ها سخن رانی و مقاله و کتاب برای القاء شک و جلو گیری از نشر آثار سومری 'یوسف‌الهالوی' و پشتیبانان او شکست فاحش خورده و لی این جدال و لجاجت مدتی بعد دوام پیدا کرد تا اینکه آثار مستقلی که در آن ابدأ از ری از بابل دیده نمیشد پیدا شد و مسلم گردید :-

۱ - خط میخی از اختراعات سومریهاست و مهاجرین بابلی آن خط را از سومریها اقتباس کرده اند و خط نامبرده برای نوشتن زبان بابلی ابدأ صلاحیت نداشته است .

۲ - بخلاف انتظار یوسف‌الهالوی معلوم شد که سومریها از فلات ایران بسی زمین سومر مهاجرت کرده اند .

باری مخالفت و لجاجت یوسف‌الهالوی و هندستان او بهترین دلیل بر غرض رانی این دسته مخالف است و ما باید پرسیم که چه علتی وجود دارد که این دسته این قدر اصرار در یوشیدن حقایق و القاء شک در تاریخ باستانی این نواحی دارند و آثار سومری چه ضرری برای آنها دارد ؟

آثار و قمدن باستانی سوهر

اثایه بسیار زیبا و زیورهای طلا و نقره ظریف و جواهرهای رنگارنگ و آلات موسیقی و صندوق رخت و تخته بازی و مجسمه‌ها و اراده که در قبور پادشاهان و ثروتمندان «سوهر» بدست آمده عظمت مقام و ذوق سرشار هنرمندان و صنعتگران آن سر زمین را در حجاری و فلزکاری و زرگری و نقاشی در یک لحظه ثابت میکند.

از ملاحظه این آثار صنعتی بسیار نفیس که شرحش از گنجایش این جزوی بیرون است معلوم میشود که در حدود چهار هزار سال پیش از میلاد در مغرب خوزستان تمدن عظیمی وجود داشتمواین تمدن نمیتوانسته در آن عصر بآن پایه و عظمت برسد مگر اینکه قرن‌های بسیاری قبل از آن اساسن ریخته شده باشد تا بعد کمال خود در قبور پادشاهان برسد.

زبان سومری در چند هزار سال پیش از میلاد ترقی فوق العاده داشته است و تا قرن‌های بسیاری این زبان هائند زبان لاتین زبان ادبی و دینی و علمی مردم بین النهرين بوده و حتی مهاجرین بالبی آنها نماز و ادعیه و رسوم مذهبی خود را با این زبان ادا میکردند و کلمات سومری را بارعایت گرامر آن در زبان خود بکار میبردند و رویهم رفته سومر برای بابل و اسور بمنزله «رم» برای اروپا بوده است.

قدیمترین مجموعه قوانین و اصول محاکمانی که در جهان یافته شده از سومریها است و قانون «خامورابی» که در اطراف آن اینقدر هیاهو میشود بعد از قرن‌های بسیاری از روی قوانین سومری تدوین شده است. سومریها پرستش ایزدان میکردند و دین آنها در چند هزار سال پیش کامل و مدون و مورد قبول همه بوده است. برخی از قصص اساطیری از قبیل قصه پرواز آسمان و طوفان نوح ... از افسانه‌هایی است که بعد ها از سومر اقتباس شده است.

محقق است که سومریها مختصر خط میخی بوده‌اند و اقوام بابلی که چند هزار سال بعد در بین النهرین پیدا می‌شوند زبان خود را که در نتیجه اختلاط با سومریها پیر از کلمه‌های سومری شده بوده با خط میخی سومری مینوشتند در صورتیکه خط میخی سومری برای نوشتن زبان ایشان آبدان مناسب نبوده است. از قراریکه نوشته‌اند سومریها ۵۰۴ سال پیش از میلاد دارای خط بوده‌اند.

در آثار قدیمی سند خط زیائی کشف شده که از خط سومری ساده‌تر و پخته‌تر است ولی اشکال آن با خط سومری مشابه‌تی ندارد. با توجه کامل باین نکته که هم اهالی سند و هم اهالی سومر هر دو چند هزار سال پیش از میلاد دارای خط بوده‌اند می‌گوئیم:-

سومریها بخط با کتبیه «دوپو» می‌گفته‌اند و در هندی باستانی نیز کلمه «لی بی» بهمین معنی آمده است و «د» در اوجه‌های شرقی آریائی عموماً به «ل» تبدیل می‌شود. در فارسی باستانی نیز «دی بی» بهمین معنی آمده است.

در سانسکریت و پهلوی و فارسی از این ریشه بسیار قدیمی کلمات چندی مشتق شده که تاکنون استعمال می‌شود. از قراریکه وادل استاد سابق دانشگاه لندن در فرهنگ «سومر آریائی» شرح داده در زبانهای آریائی دیگر هم بغیر از فارسی و سانسکریت صورت‌هایی از این کلمه‌قدیمی دیده می‌شود.

حساب شست کانی را که در تقسیمات درجه و دقیقه تاکنون در همه جهان معمول است سومریها ایجاد کرده‌اند. عدد شصت کوچکترین عددی است که بعد از های چندی قابل قسمت است. بی بردن بخواص این عدد که از چند هزار سال پیش باین‌طرف هنوز از استعمال نیافتاده یکی از شواهد ترقیات فکری مردم سومر می‌باشد.

ماههای سومری ماههای قمری بوده و بابلی ها و یهود و مسلمانان این طریقه را از سومریها اقتباس کرده اند.

سیاهیان سومری مرتب و منظم و با اسلحه های مختلف قدیم مجهز بوده اند و فرماندهان آنها از صف آرائی و لشکر کشی و فتوح جنگ اطلاع داشتند. فلاژر را که بیونان نسبت میدادند دو هزار و پانصد سال پیشتر از بیونان آثارش در سومر پیدا شده است.

حقیق است که آثار باستانی مصر از آثار سومر و شوش قدیم فریست ولی احتمال کلی دارد که آن آثار از آثار مصری قدیم تر و اصیل تر باشد.

بندگان

از نکات قابل توجه در آثار وتاریخ سومریها دفن پادشاه و ملکه است. در سومر وقتیکه پادشاه یا ملکه ای را دفن میکردند تمام آثایه و جواهر خاصه اورا در گور میگذاشتند و نیز تمام بندگان آنها با آنها زنده بگور میرفتدند تا در عالم دیگر بخدمت ولی نعمت خود مانند این جهان پیر دارند.

معلوم است که چنین رسمی تا چه اندازه باعث رواج بندگان پروردی و نفوذ بندگان در دربار پادشاهان میشده است. چنین بندگان جان ثاریکه در زندگی و مرگ بایستی در خدمت ولی نعمت خود باشند فوق العاده عزیز و مقرب میشندند و امور لشکر و کشور با آنها محول میگردید و بمرور سرتاسر کارهارا بدست میگرفتند و جز نامی از پادشاهان باقی نمیماند و عاقبت غاصب تخت و تاج میگردندند و دولتی بی دوام و پرآشوب بریا میگردند و بعدهم بدست دیگران از بین میرفتدند.

قصه یوسف در مصر و دانیال در بابل و نظائر آنها و همچنین تاریخ قدیم ایران و مصر و رم از اخبار دولت و اقبال این بندگان پر است. افتخار غلامان ترک در دوره عباسیان و سلطنت غزنویان و خلافت عثمانیان و پادشاهی ممالیک در مصر که اطلاعات مفصل تری از آنها در دست است نظائر تاریخی جدید تری از دولت این بندگان میباشد.

در این صورت عجب نیست که پس از قرنها نژاد مخلوطی ازین بندگان در سرزمین سومر دیده شوند که غاصب تمدنی گردند که برای حفظ و ترقی آن استعداد فطری نداشته باشند.

علل اینحطاط روز افزون این کشور هادر مقدمه این خلدون بی طرفانه شرح داده شده است و بهمان علل اهالی بین شهرین که با این نژاد های خارجی مخلوط شده بودند دیگر نتوانستند تمدن قدیمی خود را حفظ کنند و ترقی دهند.

اکاد یا اکد

کلمه «اکاد» از آیه دهم فصل دهم کتاب پیدایش توراه گرفته شده و برای ناحیه جنوبی شهر بغداد کنونی آنرا اصطلاح کرده اند. از قاریکه نوشته اند در حدود بیست و چند قرن پیش از میلاد شخصی نام «سرگون» در این ناحیه غاصب تخت و تاج ولی نعمت خود میشود و از این عصر به بعد است که کلمه «اکاد» را برای سومر شمالی اصطلاح کرده اند. راجع به نسبت «سرگون» افسانه های چندی بدست آمده . یکی اینکه او فرزندی از روسپیان بتکده بوده و دیگر اینکه شیرخواره او را در سبدی روی آب زود یافته اند و روایت دیگر این است که در جوانی شرابدار یکی از پادشاهان سومر بوده است .

احتمال دارد هر سه روایت با هم صحیح باشد یعنی اینکه سرگون فرزند یکی از روسپیان بتکده بوده و شیر خواره او را در سبدی روی رودخانه رها کرده اند و در قصر پادشاه او را گرفته اند در آنجا رشد کرده و بمنصب شرابداری رسیده و بعد ولی نعمت خود را ازین برده و تخت و تاج او را غصب کرده است .

از قرائن و اوضاع معلوم میشود که «سرگون» پس از شرابداری در حرفة سپاهیگری داخل میشود و بسرداری سپاهیان منصوب میگردد

و بعد بکمک بندگان طفیلان میکنند و تخت و تاج ولی نعمت خود را غصب مینماید. این پیش آمد نظائر تاریخی بسیاری دارد.

نوشته اند سرگون پس از چندی بر نواحی جنوبی که مرکز اصلی تمدن باستانی سومری بود دست یافت و شمال و جنوب را در زیر فرمان خود درآورد.

بموجب آثاریکه کشف شده است در این عصر همه چیز سومریست ولی برخی میگویند در میان سومریان عده ای از مهاجرین خارجی هم زندگی میکرده اند و سرگون از تزاد آنها است و در این دعوه اختلافات بسیاری وجود دارد.

مدت پادشاهی خاندان سرگون معلوم نیست ولی آنچه مسلم است این است که این خاندان جز سایهای معدودی دوام نیاوردند و بدست سومریها منقرض شدند.

تجدد دولت آزادگان سوهری

دولت اکاد بسیار کوتاه و بی دوام بود زیرا پس از چندی آزادگان سوهری جنبشی کرده این خاندان را برانداختند و دوباره رشته فرمانروائی را بدست خود گرفتند.

این دولت جدید سومری مدتها در مقابل دشمنان استادگی کرد و استقلال و تمدن آن کشور باستانی را حفظ نمود. این دوره را باستان شناسان دوره دوم تمدن و صنایع سومری نام نهاده اند.

این بود تذکرات مختصری راجع به آثار باستانی سر زمین هاییکه از چند هزار سال پیش بنام سر زمین های آریائی شهرت داشته است.

اصطلاح جدید ویرس بجای آریائی

کلمه «آریائی» که اخیراً در نوشته های اروپا بکار مبرود بمعنی و مفهوم اصلی چند هزار ساله خود در ایران و هند نیست بلکه اصطلاح جدیدیست که برای اغراض معینی قراردادشده و عمداً آن اغلط استعمال میکند.

بیش از اینکه کلمه آریائی را در اروپا بسوی این مفهوم غلط بکشانند کلمه «ویرس» را برای مقصود خود جعل کرده بودند ولی این کلمه بقول خودشان بقدرتی زشت و بی مأخذ بود که پس از آنکه آنرا با تمسخر و انتقاد از تاریخ و ادبیات یورون کردند.

بعد از توجه شدن از کلمه ویرس دوباره تصمیم گرفتند همان کلمه آریائی را که شهرت جهانی دارد برای ادای مقصود خود استعمال کنند و با کمال گستاخی معدتر بخواهند و بگویند هر چند این کلمه برای مقصودی که در نظرداریم غلط است ولی در استعمال آن مجبور بودیم زیرا کلمه مشهورتر و متداول تر از آن نیاقیم. در این مورد هم ما باید بپرسیم چه اشکالی بیش آمده که علاوه بر آنهمه تصرف در اسمی خاص باز هم محتاج بجعل کلمه ای مثل ویرس و پس از چندی مجبور به تغییر مفهوم کلمه آریائی شده اند. همچنین باید تحقیق کنیم که بچه علت این همه اختلاف نظر و خصوصت راجع بتمدن آریائی میان دو دسته مخالف در اروپا پیدا شده و هر دسته ای چه غرض و منظوری دارند و نقطه اختلاف و اتفاق آن ها چیست.

اگر مسئله هها جرأت آریائیها را بدون توجه بمسئلی دیگر که مربوط بآن است مورد بحث قراردهیم تیجه های جز تشویش حواس و حریت نخواهد داشت ولی اگر تحقیق کنیم که طرفداران مهاجرت آریائیها چه اشکالانی در تلفیق تاریخ خود دارند که میخواهند جبران آنرا با اخلال و خرابکاری در تاریخ و آثار دیگران بکنند آنوقت بی بردن بحقیقت آسانتر است.

علت این تزاعها این است که زبان و دین و خط و آثار ادبی و صنعتی و معماری ایران و هند از حیث قدامت و اصالت بی نظیر است و ملی که فرنگ‌ها از اینجا دور بوده و هستند میخواهند بهرنحوی شده خود را با صاحب ویاسهیم در آن کنند و چون مدرکی برای دعوی خود ندارند میان آنها برسربودن این میراث باستانی جنگ است و گرنه کسی که حق مسلمی داشته باشد هرگز با این اندازه احتیاج بجعل و حک و تغیر و تبدیل مفهوم کلمات و کم و زیاد کردن سالهای تاریخ نخواهد داشت.

تا قرن نوزدهم آنچه مسلم بود این بود که اقوامی با زبان و نمدن خود از آسیا باروپا رفته اند و این حقیقت را تاریخ و آثار و همچنین تحقیقات دانشمندان عالی‌مقامی مانند پت، رنان، مومن، پیکت^{*} ... بطور کلی تأیید میکرد.

از قرار یکه دسته مخالف با این حقیقت تاریخی نوشته اند مدت‌هفたاد سال علمای باستان‌شناسی و مردم‌شناسی کوشش و مبارزه کرده‌اند که این فکر را از کله مردم اروپا بیرون بیاورند.

در اینصورت معلوم است اخلاق در این قضیه مسلم تاریخی تا چه اندازه مشکل و مدارک ضد آن تا چه اندازه ضعیف و بی اساس میباشد که تهیه مقدمات آن هفتاد سال فکر و کار لازم داشته و پس از هفتاد سال هم مدنی میکند و هنوز از مرحله فرض و جدال و بحث بیرون نیامده است.

علت اینکه این کوششها تا کنون از مرحله جدال و بحث خارج نشده بسیار واضح است

زیرا که :-

- ۱ - در اروپا آثاری که دلیل مهاجرت بسوی آسیا باشد نیست.
- ۲ - این مهاجرت با حوادث تاریخی مهم جهان و قدامت آثار یکه در آسیا کشف شده تطبیق ندارد.

* Pott, Renan, Mommsen, Pictet.

۳- حدسیانی که اساس «مردم‌شناسی» روزی آن گذاشته شده‌طوری
کشدار است که هر کسی میتواند آنها را بدلخواه بسوی اغراض سیاسی
و مذهبی خود بکشاند.

تقریباً در همان اوقاتیکه مسلم شد تمدن با بل قدمت و اصلانی ندارد
و هرچه هست از سو مر است مسئله مهاجرت آریائیها از اروپا باسیا مورد
توجه خاص گردید.

زمینه معنوی برای ترویج این فرض در اوآخر قرن نوزدهم کاملاً
حاضر بود زیرا که بواسطه ترقیات مادی اروپا و تبلیغات استعماری سیاستمداران
و روحا نیون بر ضد ایران و هند دیگر کسی نمیتوانست بر خود هموار کند
که چیزی از ایران و هنداقبیاس کرده است * و لهذا طرح مقدمات این
فرض چندان احتیاج بدلیل و مدرک نداشت. برخی که در تحت تأثیر این
تبلیغات واقع شده اندگان میکنند این فرض پذیرفته شده است در صورتیکه
چنین نیست و اختلافات بسیاری راجع بجزئیات و کلیات آن میان خود
اروپائیان وجود دارد.

غرض اصلی از طرح مسئله و پرس یا آریائی در ابتدا این بود که
تمدن باستانی ایران و هند میان چند قوم تقسیم شود ولی دسته دیگری از
مقدمات این تبلیغات برای تقویت غرور ملی مردم خود استفاده کردند و
دعوی تصاحب کلیه آثار را برای خود نمودند و بالاخره این فرض بی اساس
باعث یک جنگ خونینی در اروپا گردیده است.

بطور کلی دو دسته در اروپا بر سر این میراث باستانی و چگونگی
تقسیم آن با هم نزاع دارند: یکی باستان شناسانیکه با سرمایه های هنگفت
مذهبی اداره میشوند و خصم ورقیبی در راه تبلیغات خود جز زیان و تمدن

* در صورتیکه تا دو سه قرن پیش کتابهای علمی و فلسفی که در اروپا تدریس
میشد از تویندگان ایرانی بود.

هند و ایران ندارند و دیگر سیاستمدارانیکه میخواهند هرچه در هر جا پیدا میشود آنرا مدرک تاریخی برای برتری و عظمت نژاد خود فراردهند. تا آنجائیکه از فرض مهاجرت آریائی‌ها از اروپا به آسیا مورد استفاده دسته مذهبی است این است:

«اقوام جنگجوی بی تمدنی در حدود دو هزار سال پیش از میلاد از اروپای شمالی با ایران و هند و یونان آمده اند و زبان خود را بر مردم تغییر شده تحمیل کردند و خودشان در میان آن مردم تحلیل رفتند. پیش از آمدن آریائی‌ها مردم بومی ایران و هند و یونان از تمدن عظیمی بهره مند بودند ولی زبان خود را از آریائیها یاد گرفتند.»

این دعوی اگر بهمین صورت پذیرفته شود و سهم آریائیها از حد یک زبان متاز تجاوز نکند غرض دسته مذهبی انجام گرفته و تقسیم میراث بیمهل آنها شده است ' ولی اگر دسته دوم باین سهم راضی باشند و دعوی کلیه آثار آریائی را بکنند (چنانکه کرده‌اند) خدمات صد ساله علمای باستان شناسی و مردم شناسی که با سرمایه‌های هنگفت سازمانهای مذهبی اداره میشوند کاملاً بهدر رفته است.

کردن چابله استاد باستان شناسی در دانشگاه ادبیر که در آخر کتاب «آریائیان» پس از اینکه اقرار کرده که با یک دنیا حدس و احتمال خواننده را خسته و متوجه نموده است از مباحث مفصل کتاب خود چنین نتیجه میگیرد: -

«شاید مطالعه کتاب من تا اینجا خواننده را خسته کرده باشد و اکنون خستگی مبدل به حیرت شود و پرسید چگونه آریائی‌ها چنین کارهای را انجام داده اند. پیشرفت آریائیها بواسطه برتری تمدن آنها بود و اینکه میگویند در جمجمه نردیک‌ها (شمالی‌ها) استعداد مخصوصی وجود داشته صحیح نیست. ما این دعوی را رد کردیم و باز هم با کمال اطمینان رد میگنیم

زیرا هنگامیکه ژنی آریائی در یونان و رم جلوه گر شد نژاد نردیک پاک در نژاد بومی مدیترانه تحلیل رفته بود. آریائیها نه تمدن بالاتر و نه اندام برتر با قوام تسبیح شده دادند بلکه آنچه از طرف آنها بدیگران رسید زبان عالی و طرز فکر بهتری که از چنان زبانی ناشی میشود بوده است. این حقیقتی است که در بنیاد رجز خوانی ژرممنیست‌ها وجود دارد.^۴ نقل از چایله.

این نتیجه چند سطری که یک استاد دانشگاه و کارشناس با هزار حدس و تردید پس از سال‌ها ذحمت از مباحث مفصل کتاب ضخیم خود گرفته است اهمیت بسیار دارد زیرا اغراض بسیاری در پرده آن بوشیده است و نشان میدهد که علی رغم ایران و هند و یونان و رم وزرمنیست‌ها این میراث باید چگونه تقسیم شود تا غرض اصلی حاصل شود.

از نکات قابل توجه موضوع زبان است. اینکه زبان را مخصوصاً سوم نردیک‌ها قرار داده از راه فتوت و حق شناسی نیست بلکه تنها چیزی که قابل حمل است زبان هند و ایران است که آثار نوشتۀ آن اسباب ذهنی آنها را در هر موضوع دینی و تاریخی و لغوی فراهم کرده است. اول میدانیکه این دسته شکست خودرند در میدان زبان بود^۵ و نعم این هیاهو برای این است که از طرفی زبان را از آثار هند و ایران و یونان و رم جدا کنند و از طرف دیگر با کمال اطمینان ثابت نمایند که در جوهر نردیک‌ها ژنی مخصوص وجود ندارد تا جلوی دعاوی بیشتر آنها را نسبت با آثار آریائی بگیرد.

اصطلاح جدید آرامی و ساختاری

در ترجمه یونانی تورات که هفتاد نفر مترجم آنرا از عبری به یونانی ترجمه کرده اند کلمه «سریانی» بسیار بکار رفته است. بعد از مدتها همین ترجمه یونانی هفتادی را چند مرتبه با همت عربی مقابله و تصحیح کرده اند و هر جا کلمه «سریانی» بوده بجای خود با قیمانده و آنرا تغییر نداده اند.

برای حل یک رشته اشکالات مذهبی احتیاج بوضع اصطلاح «آرامی» پیدا شده و بجهت اینکه خوانندگان با همیت این اصطلاح جدید داشت وضع آن بی بیرند خلاصه فصلی را که شوایزر فیلسوف و محقق معروف در کتاب مشهور خود بنام «درجستجوی عیسیٰ تاریخی» نوشته در اینجا اقتباس و نقل میکنیم.

او لین نکھایکه قابل توجه و دقت است عنوان فصل هفدهم کتاب مذکور است که آنرا مؤلف فصل بحث «مسائل آرامی و نفوذ بودائی» نام گذاشته است. از عنوان این فصل بخوبی معلوم میشود که مؤلف اهمیت ارتباط اصطلاح جدید آرامی را با موضوع بودائی و مسیحی حس کرده و میخواهد در آن بحث کند.

شوایزر در فصل «زبان آرامی و نفوذ بودائی» چنین می نویسد: «پس از انتشار گرامر زبان آرامی یهودی فلسطینی در سال (۱۸۹۶) میلادی معلوم شد که موعظة مشهور حضرت مسیح بر سر کوه بچه زبانی ادا شده است و این تحقیقات باب مجادله ایرا که قرنها دوش بدنش علوم دینی پیش هیفت بست.

قبل از سده هفدهم میلادی مسیحیان نمیتوانستند زبان عربی و سریانی

® از ترجمه انگلیسی این کتاب.

و کلدي را از هم تشخيص دهند و بدینجهت اين هر سه اصطلاح را بدون تعيز بجای هم بكار ميبرند.

اين کوفر که يكى از ژزوئيت هاي شهر وين بود عقиде داشت که مسيح به لاتين سخن ميگفته وابن عالم روحاني اظهار ميداشت که هیچ زبانی جزر لاتين نميتوانست زبان حضرت مسيح باشد زيرا که لاتين زبان پاکان در آسمان وبهشت است. همچنين كان ديجرى نيز عقиде داشتند که زيان حضرت مسيح یوناني بوده است.

درقرن شانزدهم ميلادي چگونگي زبان مادری حضرت مسيح کاملاً مورد بحث و اختلاف بوده است و ميگفتند که حواريون بزبان سريانى حرف ميزنند.

روي هر قته در سده شانزدهم تا اوائل سده هفدهم ميلادي کسی نميدانست سريانى و عبراني و کلدي و همچنين کلداني بايلى و بهودى چه زبانهائی ميباشند تا بتواند ميانه آنها فرقى بگذارد ولی پس از چندى اسکالايكير فرقى ميانه اين لوجه ها قائل شد.

بنا برگفته «اسکالايكير» حواريون يكى از لوجه هاي کلدي سخن ميگفتند ولی مدتی بعد يك اصطلاح مناسب تری ازدوي اظهارنظر اسکالايكير مستعمل شد و آن اين بود که بگويند حواريون يك لوجه آرامى و همچنين با يك لوجه سريانى مخصوص بشهر آتا که حرف مي زند.

راجم به استعمال درست کلمه عبرى هم اختلافات زيادي وجود داشت يعني کسی نميدانست که چگونه کامله عبرى را بجای خود درست استعمال کند ولی در نتيجه تحقیقات «کلود سوميز» استاد دانشگاه لين استعمال کلمه عبرى نسبتاً صورت منظم تری بخود گرفت. اين استاد اظهار داشت که در انجليل و عبارات پيشوايان قدیم دین مسيح هر وقت عبرى ميگويند

مخصوص دشان سریانی میباشد زیرا که در ابتدای مسیحیت یهودیان بازبان عبری هیچ آشنائی نداشتند.

همچنین تا قرن نوزدهم آنچه را که اکنون آرامی میگویند کلیدی میگفتند زیرا که کمان میکردند که قسمت هایی از کتاب دانیال و عزرای بابن متداول بابل است ولی بعد از کشف الواح خط میخی و مقابله زبانها معلوم شد که کتاب دانیال پیش از قرن دوم قبل از میلاد تألیف نشده است. « قل واقباس از شوابتر ».

در چاپ هفتم دائرة المعارف انگلیسی (۱۸۴۲) ملاحظه میشود که اصطلاح « آرامی » در صد سال پیش هنوز کلمه مأнос و مشهوری نبوده است که همه آنرا بدانند زیرا بمحض فهرست در کلیه مجلدات مفصل بیست کاره این چاپ فقط در یک جا کلمه آرامی را بکار برده و در آن یک جا هم برای اطلاع خواهند گرفتند. نوشته است « آرامی » یا « سریانی ».

بسیاری از مسیحیان قرهای اول میلادی که از مذاهب هند و ایران اطلاعات پیشتر داشتند تعلیمات حضرت مسیح را دنباله ای از تواریخ مسیدانستند^{۴۰} و لهذا اشکلانی که برای مسیحیان کنونی پیش میاید برای آنها اصولاً وجود نداشت. پس از قرنها که فتنه عرب و مغول بسیاری از آثار دینی وادی ... ایران را نابود کرد مجددآ دو سه قرن است که همان مسائل بصورت مشکل تری جلوه نموده است.

برای حل بسیاری از مشکلات تاریخی و مذهبی در اواسط قرن نوزدهم مجبور بوضع اصطلاح جدید « آرامی » شده اند و قبل از آن تاریخ ابداً چنین اصطلاحی مستعمل نبوده است.

مورخین بعد از اسلام مخصوصاً حمزه اصفهانی و ابن نديم که راجع

^{۴۰} این فرقه مسیحیان برفا مشهورند و ایشان می گفتند مسیح فرموده « باده تازه در سبی کهنه نریزید و ووصله تو بر جامه پرسیده ندوزید ». خدای مسیح مهر است « قهر وانتقام ».

به خط مطالب بسیار دقیق مهمی از خود بیاد کار گذاشته‌اند و بر وایات توراه آشناشی داشته‌اند از خطی بنام خط « آرامی » اسم نبرده‌اند.

برای اینکه خوانندگان بدانند که با وجود وضع این اصطلاحات جدید هنوز مشکلات اصلی همچنان بجای خود باقی است عبارت تاریخ لغات سامی را که اسرائیل و لفسون استاد دانشگاه فاهره (۱۹۲۹) عربی نوشته است در اینجا نقل میکنیم :

« مستشرقین تا کنون توانسته‌اند کتابی در لوجه‌های آرامی قدیم و چگونگی تلفظ و صرف فعل آن بنویسند زیرا که مجموع آثار آرامیان برای چنین کاری کافی نیست و همچنین این آثار برای داستن تاریخ قبایل آرامی و بر خورد ایشان با اقوام همجوار قدیم کفایت نمیکنند . »

چنانکه ملاحته میشود باهمه این کوشش‌هایی که کرده‌اند توانسته‌اند در باره زبان و قومیت « آرامی » نظر قطعی اظهار نمایند و در این صورت معلوم است که موضوع نسبت خط به آرامیان چه پایه محکم تاریخی دارد ! کلمه آرامی را در سال (۱۸۷۴) آکادمی فرانسه برای مجموع لوجه‌های سریانی و کلدانی وغیره اصطلاح کرده‌است و این اصطلاح جدید زبان‌شناسی فقط بر حسب معتقدات مسیحیان قابل استعمال است .

سامی

کلمه *sémitique* به فرانسه و Semitic به انگلیسی که اخیراً آنرا عربی و فارسی «سامی» ترجمه کرده‌اند از اصطلاحات بسیار جدید است. اول کسی که این کلمه را در ۱۸۱۷ بکار برده است «آیشن هورن» می‌باشد. چنین کلمه‌ای در نوشته‌های عربی و فارسی و زبانهای اروپائی سابقه نداشته است و از لحاظ زبان‌شناسی هم چنانکه رنان دانشمند معروف فرانسوی نوشته اصطلاح درستی نیست.

علت وضع این اصطلاح این است که در نوشته‌های باستانی ایران و هند کلمه آریائی بسیار بکار رفته است و این اصطلاح «سامی» در مقابل آن وضع شده زیرا که هیچ یک از کلمات مستعمل قدیم از قبیل عربی و سریانی و عبرانی و کلدی و فینیقی برای این مقصود صلاحیت نداشت و بهر یک اعتراضاتی وارد می‌آید.

در فرهنگ هترفلد و دارمستر^{*} (۱۹۳۲) که ریشه و انتقام و مأخذ هر کلمه فرانسه و تاریخ تصویب آکادمی و استعمال آنرا ضبط کرده است کلمه «سامی» را ضبط نکرده است و شاید علت همان اعتراضاتی باشد که بر این کلمه وارد است.

* Hatzfeld & Darmesteter, Dictionnaire Général de la Langue Française.

بابل

معنی بابل

در بیست و چند قرن پیش از میلاد یعنی چند هزار سال بعد از تطور و تکامل تمدن سومری هنوز «بابل» دهکده کوچکی بود که فقط در آن یک پرستشگاه سومری دیده میشده است.

«سر گون» که شرح حال او گذشت میگویند در دهکده بابل پرستشگاه دیگری بنام «مردک» بنا نمود که بعد ها پروردگار و نگهبان شهر «بابل» شناخته شد.

سابقاً معنی بابل را «تفرقه» نگاشته اند و اخیراً حدس زده اند بمعنی «باب الله» است. احتمال دارد بمعنی «شهر دونیمه» باشد زیرا و در خانه ای که از آنجا میگذسته شهر را دو قسم میگردد است و بعد ها این معنی مجازاً بمعنی تفرقه بکار رفته است.^{*}

نوشته اند نام بابل برای آن سرزمین از زمان هخامنشی استعمال شده و یونانیان در این استعمال از ایرانیان پیروی کرده اند.

کلمه «باوری» اوستایی را که سابقاً حدس زده بودند بابل است اکنون معتقدند که چنین نیست.

مردم بابل

مردم بابل مخلوطی از نژادهای مختلف بودند و بزبانهای مختلف حرف میزدند. کلیه تمدن آنها اقتباس از سومریها و مردم فلات ایران است. کتبیه های قدیمی بابلیها بزبان سومریست[†] شهر سازی و صنایع و دین و تقویم ... از سومریهاست. نماز و سرود و ادعیه و کلیه رسوم مذهبی بزبان سومری ادامه شده است زیرا مردم عقیده داشتند که اگر مراسم مذهبی بزبان سومری ادا نشود تأثیر واقعی خود را از دست خواهد داد.

^{*} دو شهر مثل سه شهر و چهار شهر.

زبان و خط بابل

زبان بابلی بطوری در تحت تأثیر زبان سومری بوده که حتی کلمات سومری را مطابق قواعد گرامر سومری بکارهای برده اند ولهذا مأخذ صحیحی برای تشخیص کلمات اصلی بابلی در دست نیست.

علاوه بر کلمات بیشمار سومری کلمات زبان ختنی و کاشی هم در کتیبه ها والواح بابلی دیده می شود. بابلیها زبان مخلوط خود را با خط سومری که برای آن زبان ابدآ مناسب نبوده است مینوشتند و عجب این است که بابلیها در مدت تقریباً دو هزار سال نتوانستند نقوشی را که زیانشان بآنها احتیاج داشته ایجاد کنند و بر نقوش خط سومری اضافه نمایند تا اینکه بتوانند زبان خود را درست بنویسند.

خط میخی فارسی باستان دارای سی و شش علامت بیشتر نیست ولهذا خواندن کلمات آن آسان و تلفظها نزدیک به حقیقت است. همچنین درک معانی کلمات و کتیبه های فارسی باستان بكمک ادبیات باستانی هند و ایرانی که با خط دقیق نوشته شده و معلوم بودن معانی ریشه های اصلی چندان اشکالی ندارد ولی خط «بابل سومری» دارای شصده علامت اصلی است و از ترکیب آنها باهم هزار ها نقش مرکب پیدا می شود که هر یک ممکن است بچند وجه خوانده شود. برخی از این نقش ها برای یک کلمه است و معنی یک کلمه را دارد و برخی هم معنی کلمه هم ارزش صوتی سیلا بی دارد. رویهم رفته با بابلیها نقوش قدیم سومری را بدون هیچ تغییری مانند سومریها استعمال کرده اند.

در خط «بابل سومری» خواندن اسمی و کلمات جز باحدس و تغمیم و شک و تردید انجام نمیگیرد مثلاً یک اسم راه کش من اندیل «و لکش من خریه»، و «کلیم ماسین» خوانده اند و همین اسم را ممکن است بصور تهای دیگری هم که موافق با اغراض سیاسی و مذهبی خوانده باشد خواند. ^۸ بعلاوه از زبان بابلی

^۸ چون خواندن این اسم مربوط باولین قسمت تاریخ اسور است و از اسامی پادشاهان «کاشی» میباشد لهذا جای تسبیح نیست که اختلاف نظر پیدا شود.

نوشته هائی نظیر ادبیات می پایان هندوایرانی که دست بدست بما رسیده باشد وجود ندارد تا بتوان معانی کلمات را درک کرد.

از این قرار ترجمه هایی که از این الواح میکنند کاملاً مورد شک و تردید است و باید در آن دقت کرد. اگر عده ای از مردم بابل از ناحیه «امور» پاتجا مهاجرت کرده باشند کلامانی که همراه آورده اند کلمات بدوی و محدود و محدود است و کلمات مربوط بدین و فرنگ و تمدن و صنعت در آنها یافت نمیشود.

صنایع بابل

هیچ وقت صنایع بابل پایاً قدیم صنایع سومری فرسیده است بلکه مهرها و کوزه‌ها و فلز کاریهایی که کشف شده است نزد روز افزون صنایع را پس از پیدا شدن خارجیان در آن نواحی میرساند.

در سرزمین بابل و فرسنگها اطراف آن سنگ و فلز وجود نداشته است و آنها را بایستی از کوهستان ایران و یا شمال پاتجا بیاورند و همچنین معلوم نیست که صنعتگران و هنرمندان بابل از جایی که سنگ و فلز داشته بیامده باشند.

غالباً در کتابها ملاحظه میشود که نوشته اند آثار صنعتی فلان قوم تحت تأثیر بابل است و در این صورت یقین است که مقصود نویسنده تأثیر سومریست زیرا که کلیه آثار بابل اقتباس از سومریهاست و خود این نویسنده‌گان تصریح کرده اند که کلمه بابل را بجای سومر دانسته غلط بکار برده اند.

قدمت بابل و کتابهای راجع بآن

قدمت حیرت آوری که نویسنده‌گان غیر یونانی اسکندریه برای

بابل در دنیا ای قدیم تبلیغ میکردند سپررون سخنور و ادیب مشهور رومی را در دو هزار سال پیش بختنده درآورده است.

کتابهایی که از قرن گذشته بانطرف راجع به تاریخ بابل نوشته‌اند از کتابهای نویسنده‌گان غیر یونانی اسکندریه کمتر نیست. اکثر آنها بخرج و در تحت تأثیر سازمانهای مذهبی میباشد و محتویات آنها عمداً پیچیده و مهم و متناقض و اغراق آمیز است و بختی میتوان از آنها بغرض اصلی نویسنده بی برد. هر مطلبی که بصلاح و صرفه باشد ب شاخ و برگ دلی مهم نوشته شده که باعث مسئولیت نویسنده نشود و اگر بصلاح و صرفه نباشد بطوری ناچیز و حقیر نشان داده شده که توجه خواننده را باهمیت آن جلب نکند.

اساس همه این کتاب‌ها روی حدیث‌ات چندیست که مهمترین آنها از این قرار است:

۱ - فرض شده که از سرزمین یهناور ایران با آنمه استعداد آبادانی کسی بطرف سرزمین بابل مهاجرت نمیکرده و همیشه قایل نیم و حشی ناحیه کم وسعت «امور» مثل مرور و مطلع بالسلحه‌های بران بطرف دجله و فرات هجوم میاورده‌اند و هرجا میخواستند سکنی میگرفند. (۱)

۲ - چون در ایران حفاری منظم و عمیق نشده فرض شده است که چیزی در آنجا نبوده و بست نخواهد آمد. (۲)

(۱) ناحیه امور یا کنفان از کوچکترین منطقه‌های مستعد آبادانی خوزستان که در شرق سومر است کوچکتر میباشد و ناحیه امور را از دجله و فرات صحرای عظیمی جدا میکند، در اداره‌یکه مدعی این مهاجرت هستند اسب و شتر در آن نواحی نبوده و فلزات را برای اسلحه باید از جای دیگر میاورند و علاوه بر این راجح بزاده و مهاجرت کنایان هم اختلاف زیاد وجود دارد.

(۲) ازین قبیل حدسها قبل از کشف آثار «سن» هم میزدند که هم باطل شد.

۳- هر جا تصویری بینداشود که ریش داشته باشد حتی از نزد مخلوط بابلی است. (۱)

در صورتیکه فرض شود تمام حدسیات فوق که در مدت یک قرن با هزاران زحمت و سماجت بهم تلفیق شده درست باشد نتیجه آن بطور خلاصه از قرار ذیل است :

مطابق آخرین تحقیقات تقریباً ازینچ هزارسال پیش از میلاد مسیح که آثار تمدن سومری دیده میشود تا شصتسال بعد از میلاد یعنی تا آخر دوره ساسانی سه خانواده از مهاجرین بابلی در بابل سلطنت کرده که حد اکثر دوره فرمانروائی آنها رویهم رفته در این چند هزارسال مجموعاً در حدود سیصد تا چهارصد سال است و ما اینک بشرح هریک از این خانوادهای در ضمن خانوادهای دیگری که در بابل یاد شاهی کرده اند میپردازیم. (۲)

۱- سلسلة اموری

بموجب روایات نوراء قبائل اموری اهالی قدیمی فلسطین و کنعان هستند که پیش از آمدن عبرایها در آن سرزمین ساکن بوده اند. برخی معنی «اموری» را کوهستانی نوشته اند و برخی بر این معنی اعتراض دارند. راجع بنتراز این قوم و فئیقی ها و کنعانیها و مطابقه این اسمی با روایات توراء و همچنین ارتباط اموریهای فلسطین با تاریخ سومر و بابل میان دو دسته مخالف تزاع و جداول سختی وجود دارد که غالباً متنهی به توهین و ناسزا کفتن بیکدیگر میشود.

از قراریکه گفته اند اموریها در عصر «سرگون» از مغرب باطراف بابل مهاجرت کرده اند و با سومریها مخلوط شدند و پس از اینکه چندین قرن گذشت و عده نفوس آنها بواسطه آمیزش با سومریها زیاد شد امیران

(۱) ازین قرار مجسمه های یونانی که برخی با دیش و برخی بدون دیش است باید نایابه دو نزد مختلف باشد.

(۲) این تقسیمات مطابق آخرین تحقیقات است.

مستقلی بیدا کردن ولی برای این حدسیات مرتب تابعیت‌دار لازم است.

«خامورابی» ششمین امیر واولین پادشاه مستقل سلسله «اموری» است که خود را از زیر فرمان شهر «لارسا» که از شهرهای سومری است بیرون آورد و دهکده «بابل» را پایتخت خویش قرار داد و بتوسعه و زیبائی آن بتقلید شهرهای سومری پرداخت.

راجح بمعنی اسم «خامورابی» و املای آن و مطابقه این اسم با اسم «امرافق» در توراه اختلافات کلی وجود دارد.

قانون خامورابی بواسطه نبلیقات زیاد شهرت جهانی دارد. لوحه این قانون در شوش بیدا شده و تقلیدی از قوانین بسیار قدیمتر سومری است که اصل آن نیز در دست است.

«خامورابی» چهل و چند سال پادشاهی کرد ولی قدرت او بقدرتی نبود که بتواند دشمنان اطراف خود را از میان بردارد و اینها بعد از مرگ او سوسیها از جنوب و از طرف شمال هم «ختنی‌ها» هجوم آورده و این سلسله پس از مدت کوتاهی منقرض گردید.

ختنی‌ها

سابقاً اشاره کردیم که هرجا آثاری قدیمی بیدا شود که توان آنرا بطرف بابل و یونان کشید بهر نحوی شده است در آن ایجاد شک و تردید میکنند ولهذا مطابق این اصل کلی راجح بنزد اثبات ختنی‌ها جدال سختی میان دو دسته مخالف درآورده و وجود دارد. آتش این جدال از سال ۱۹۱۷ میلادی باین طرف شعله ور شده است زیرا در این تاریخ معلوم شد که اسمی پادشاهان ختنی اسامی آریائی است و چنین کشفی کاملاً مخالف انتظار جمعی بود. ختنی‌ها در هزاره سوم پیش از میلاد در آناتولی تمدن عظیمی داشته‌اند که آثارش کشف شده است.

چنانکه نوشته اند ختی ها بابل را از امور بنا گرفتند ولی مدت زیادی در آنجا نماندند. در صحت این حدس اخیر یعنی نماندن ختی ها در بابل و همچنین راجع بمناسبات آنها با سوابهای اصلی یا بیدقت کامل شود زیرا که از نظر محاسبه سالهای تاریخ این دوره که در آن اختلاف زیاد وجود دارد مهم است.

سلسله دریا کنار سومری

این سلسله از سوابهای اصلی هستند و بعد از اینکه «ختی ها» امور بنا را شکست دادند و متصرف گردیدند ببابل آمدند و مدت یکصد و پنجاه سال در آنجا پادشاهی کردند. اگر فرض شود ختی ها در بابل مدت زیاد نمانده اند این سلسله دو میں سلسله ایست که در بابل پادشاهی کرده اند و از نزد مخلوط اموری نیستند.

سلسله کاشی *

در حدود هجده قرن پیش از میلاد یامدنی پیشتر مردمی بنام کاشی با سپاه آراسته و اسلحه تازه که ناآن زمان سابقه نداشت از ایران ببابل آمدند. آمدن چنین قوای باعظامت و آراسته ای که بتواند از شش تا نه قرن قرقیبا در بابل پادشاهی کند و آثار مرتبی از خود بیادگار بگذارد از حوادث مهم جهان شمرده شده و حتی برخی میخواهند این حادثها زمینه مبدأ تاریخ مهاجرت یا ظهور آریائی ها قرار دهند.

حفاریهایی که در مصر و مغرب ایران باستان شده آثار دیرینه اقوام ایرانی فراموش شده ار آرقو و هیقمنی و هری و ختی و مشکی را پس از چند هزار سال ظاهر ساخت و مدارک تمدن عظیم شوش و خوزستان را در معرض نمایش جهان درآورد دولی از اوضاع داخلی ایران مرکزی و شرقی و شمالی و خاندانهایی که در دوره کاشی ها در ایران پادشاهی میکردند

* در خط میخی نام این خاندان را کاش شی با دو شیخ خوانده اند ولی اکثر کتب

اروپائی آنرا Kassi با سین نوشته اند.

اطلاعات قابل توجهی در دست نیست زیرا که هنوز حفاری‌های عمیق و منظم در این نواحی نکرده‌اند.

حواله‌ی که در عصر کاشی‌ها در مغرب آسیا و مصر واقع شده است از هر جای قابل توجه است و ما به برخی از آنها اشاره می‌کنیم.

از حوادث مهم این عصر قتن «هوکسها» بمصر و بردن اسبهای ایران با آنچاست. هوکس‌ها در حدود پنج قرن در مصر پادشاهی کردند و عاقبت از مصر بیرون آمدند. آثار پادشاهان «هوکس» که از جزیره کرت تا اطراف بغداد دیده شده شهرت این پادشاهان را تا این نقاط دور دست می‌ساند. مطابق معمول بر سر نژاد این قوم هم نزاع است ولی پس از سال‌ها نزاع و لجاج اخیراً نوشته‌اند که آنها از نژاد ختنی‌ها و هند و ایرانی هستند.

در هر صورت بستگی نزادی اقوام کاشی و ختنی و هوکس و ارتباط پیش‌رفت آنها در سرزمین‌های بابل و آناتولی و مصر و هم‌زمانی این شکرکشی‌ها و اهمیت این حوادث قابل انکار نیست و مخصوصاً در این قسمت از تاریخ باید دقیق ترود تا در تحت تأثیر مغالطه و تبلیغات واقع نگردیم.

معنی هوکس را «امیر چویان» نوشته‌اند که هنوز پذیرفته نشده. ظاهراً باید صورتی از کلمه فارسی باستانی «هوخش» یعنی شهریار خوب یا امیر امپراتور باشد که بصورت قدیمی مصری آن از صورت یونانی نزدیکتر است. از مقایسه روایات پراکنده کتب فارسی و هندی و عربی و تحقیقات مستقلی که دانشمندان اروپا راجع بزبانهای هند و ایرانی و زمان زردشت و خط کرده‌اند و همچنین آثار باستانی خط حرفی در ایران و هند مبنوان باین نتیجه رسیده‌اند که تکمیل خط حرفی در نیمه اول هزاره دوم پیش از میلاد در ایران صورت گرفته است.

در اواسط دوره کاشی یکی از پادشاهان مصر زنی عیتنی (ایرانی) داشته و مذهب آفتاب پرستی در مصر رواج گرفته است و به آفتاب «اتن» می‌گفتند.

این دین یکتا پرستی که بجای پرستش پروردگاران حیوانی در مصر تبلیغ شد از فهم مردم آنجا خارج بود و لهذا نتوانست در آن سرزمین رسخ و دوامی پیدا کند ولی در هر صورت تبلیغ این دین در اوضاع اجتماعی و آثار صنعتی مصر تأثیر بسیار واضح و عمیق داشته است.

سرودهاییکه در آن زمان در ستایش خورشید در خشان یا آتن خوانده میشد در ضمن آثار مصر بدست آمده است. مزمور ۱۰۴ و بسیاری از سرودهاییکه مسیحیان میخوانند تقلید کاملی از سرودهایی است که در دوره آفتاب پرستی مصر در ستایش خورشید تابان خوانده میشدند و بسیاری از مزمورهای دیگر منسوب به اود نیز اصلش در زبان سومری پیدا شده است.

این شکل صلیب علامت کاشی هاست و از چند هزار سال

بیش از هیلا در آثار ایران و مخصوصاً کاشان دیده میشود.

او اسط درجه فرمانروائی کاشی ها در بابل عصر صلح و امنیت و تجارت و مسافت ووصلت زناشوئی میان پادشاهان مصر و میتنی و حتی و بابل و غیره بوده است.

چنین پادشاهانیکه با نقاط دور دستی مثل مصر مراوده و مکاتبه داشته اند محال است که علاقه ایشان با وطن خود ایران که از آن جدا نبودند قطع شده باشد.

پس از کاشی ها مدت چندین قرن سرزمین دجله و فرات دیگر امنیت و آرامی بخود ندید و بیشتر آثار گرایهای آنجا در نیم قرن بدست «اسوریها» نابود و ویران گردید.

سلسله پادشاه

بعد از سلسله «حامورابی» این دوین سلسله است که برخی آنها را از نژاد «مخلوط بابلی» دانسته اند. چگونگی پیدا شدن این خاندان و مناسبات آنها با کاشی ها و سلسله دریاکنار و جنگ های آنها با اقوام دیگری که از فلات ایران آمده اند و اینکه تلفظ اسم آنها بهمین صورت درست

است یا نه معلوم نیست. مدت پادشاهی این خاندان در بابل در حدود بیک
صد و سی سال حساب شده است.

بعد از این خاندان تادوره کلدیها اوضاع سرزمین دجله و فرات پرآشوب
و متغیر است و سکوت مورخین جدید راجع باین دوره خود دلیل براین است
که اگر تحقیقی نشود مطالب مهمی مربوط به تاریخ ایران روشن خواهد شد.

سلسله کلدی

راجع بنزاد این سلسله اختلاف کلی وجود دارد. از قرار یکه نوشته‌اند
مدت چند قرن قبائلی از سواحل خلیج فارس بطرف شمال در حرکت آمدند
و پس از اینکه اسوریها را ازین برداشتند مدت شصت و هفت سال در بابل
سلطنت کردند. این دوره را دوره بابل جدید نوشته‌اند و یکی از بهترین
ادوار شهر بابل محسوب می‌شود.

این سلسله بمقیده برخی سومین سلسله از نژاد مخلوط بابلی است
که پس از سلسله خامورابی و سلسله پاشه در بابل پادشاهی کرده است
ولی برخی دیگر دو سلسله بابلی بیشتر قائل نیستند.

از کورش تا آخر ساسانیان

مطابق حسابهاییکه کرده‌اند^{۴۰} در ۵۳۹ قبل از میلاد کورش بابل را
از کادیها گرفت و از آن تاریخ تا دو قرن تقریباً بابل شهر آبادانی بوده است.
در قرن اول ساله اسکندر این شهر بکلی ویران شد و از آن تاریخ
به بعد جز نامی از آن شنیده نمی‌شود.

بابلیها در آخرین دوره استقلال خود یعنی در زمان کلدیها نسبت
بیهود رفتار وحشیانه نمودند و این است که در کتاب اشعیای پیغمبر راجع
بسابل چنین نوشته است: -

^{۴۰} در این حسابها باید دقت و رسیدگی کامل شود.

خداآوند میفرماید اینک من «هادیها» را برایشان میکمارم
که سیم ترددشان هیچ است و بزر مهر و دلپستگی ندارند و کمانشان جوانان را
در هم میشکند.

شهر بابل که شکوه کلانیان و مایه افتخار بابلیان است و از گون
خواهد شد و تابد آباد نخواهد گردید! *

بعد از فتنه چند ساله اسکندر تا نهصد سال سر زمین دجله و فرات از
ایران جداشی نداشت و روز بروز برآبادانی آن افزوده میشد. قصيدة بحتری
شاعر مشهور عرب که در توصیف خرابه قصر مدائن در اواسط قرن سوم
هجری سروده است عجائب آثار آبادانی آن نواحی را میرساند.

خلفا

در دوره خلفای عباسی بعلی که ابن خلدون شرح داده است نظم و
ترتیب و امور آبیاری ابن سرزمین و خوزستان بهم خورد و شهرهای بزرگ
آبادان آنجا رو بویرانی گذاشت.

در قرن هفتم هجری مغولان بیقاد آمدند و لشکریان خلیفه که
از غلامان ترک بودند او را رها کردند. خلیفه برای بجات جان خود
بغرگاه خان بت پرست آمد و زمین را سجده کرد ولی سودی نبخشید
اور اکشند و ترددیکان او را بکنیزی میان اردو فرستادند.

از قرن هفتم هجری بعد سرزمین دجله و فرات روی آبادانی و
امانیت ندیده و همیشه باج پرداز خارجیان بوده است.

* از این پیش‌بینی‌های بعد از وقوع حوادث تاریخی بسیار است و مخصوصاً
کتاب دانیال بواسطه این پیش‌بینی‌ها قدمت و اصالت خود را ازدست داد.

اسور یا سوبارتو

نبیپلاسر پادشاه بابل در حوالی ۶۰۶ قبل از میلاد مسیح میگوید:-

«من بر سوبارم فیروزی یافتم و سر زمینش را ویران کردم».

مقصود از سوبارم در این کتیبه تاریخی هردم سرزمین سوبارتون است که در قرن اخیر برای مراعات روایات یونانی و مذهبی مشهور به اسور شده است.

این ناحیه حدود طبیعی مشخصی که آنرا از اطراف جدا کنده بود و اهدا بطور تحقیق نمیتوان گفت که حدودش در دوره‌های تاریخی که از ایالت‌های سومری و هیئتی و ختنی و بابلی بوده و یا بعد از آن استقلال پیدا کرده از کجا تا کجا بوده است.

علاوه بر اینکه این ناحیه را اسور نمینامیده اند کلمه «اسور» در خط میخی پچند شکل مختلف نوشته شده است و چون هم اسم ناحیه و هم اسم شهر و هم اسم پروردگار نگهبان شهر «اسور» است اشتقاق و معنی آن اشکالات زیادی را برای محققین فراهم کرده است. نقوش میخی یکی از صور تهای مستعمل این اسم را بحروف لاتین اینطور نقل کرده اند *sar-alu*. بموجب تحقیقاتی که کرده اند قسمت اول کلمه حرف حرف و باهم در زبان سومری «او» و بمعنی «آب» است و قسمت دوم آن در زبان سومری «سار» و بمعنی جایگاه و محل و سبزه زار است. معنی ترکیبی دو قسمت کلمه را باهم جایگاه آب یا سر زمین پر آب نوشته اند که بفارسی کنونی آب سار یا او سار میشود.

بموجب تحقیقات جدیدتر مقصد از اسم «اسور» در کتیبه بیستون ناحیه «اسور» که در شمال سرزمین بابل واقع است نیست بلکه در کتیبه داریوش از این اسم «سوریه» قصد شده است. *

* Relief und Inschrift des koenigs Dareios.
von F. W. König.

همچنین شهر نینوا در خط میخی علامت مخصوصی دارد که آنرا نینوا میخوانند و این علامت در زمان قدیم تر مخصوص شهر «لاکاش» سومری باستانی بوده است و لاکاش خوانده میشده و لهذا در نظر گرفتن این نکته برای تشخیص آثار صنعتی این دو شهر از هم لازم است.

هردم اسوریا سوبار تو

آثار تمدن باستانی که در منطقه نینوا و اطراف آن کشف شده ثابت میکند که مردم بومی قدیمی آنجا از نژاد سومری و مردم فلات ایران بوده‌اند. این سرزمین مدت‌ها زیر حکم ختنی و میتنی و کاشی بسر برده است و اهالی ختنی و میتنی بوده‌اند.

اسور‌ها در دوره پادشاهی کاشی‌ها در بابل در این نواحی دیده میشوند. نژاد این مهاجرین و همچنین سرزمینی که از آنجا باین نواحی آمده‌اند و چگونگی مهاجرت آنها و اینکه آنها قبل از مهاجرت خود را بچه‌نام مینامیدند معلوم نیست.

زبان و خط

زبان سومری حتی در اوآخر قرن هفتم پیش از میلاد هنوز زبان دینی و ادبی و علمی مردم نینوا و اسور بوده است و در راه تعلیم و ترویج و حفظ آثار آن‌نهایت جدیت را مصروف میداشته‌اند. نماز و ادعیه و سرود و مراسم مذهبی را بزبان سومری ادا میکردند و عقیده داشتند که اگر آنها بزبان مقدس قدیمی ادا نشود تأثیر خود را ازدست خواهد داد.

الواحی که از کتابخانه پرسنگاه نینوا بدست آمده است غالباً ترجمه از زبان سومریست و اکثر آنها مانند قرآن و کتاب دعا‌های امروزی در زیر متن قدیمی سومری ترجمه آنرا نوشته‌اند. در میان این آثار نوشته جدول لغات بدو زبان و الواح برای تعلیم خواندن زبان سومری یافت

میشود. نثر اسوری چنانکه محققین نوشه‌اند و حشیانه و غیر سلیس و تقليیدی است. خط سومری برای نوشتن زبان اسوری مناسب نمیباشد و هر یك از نقش‌ها و ترکیبات آنها را میتوان بچندین وجه خواند و از این جهت در ترجمه الواح و کشانیدن تلفظ اسامی خاص و معانی نقوش خط میخنی بطرف تلفظ سریانی یا رؤایات تواره اختلافات نظر بسیاری وجود دارد و این اختلافات در آینده بیشتر خواهد شد.

عجب این است که بعد از بابلیها اسوریها هم موفق نشدند که خط سومری را بصورتی در آورند که بتوانند زبان خود را با آن درست بنویسن.

ابنیه و صنایع اسوری

اسلوب معماري ابنیه و عمارت‌آسوري کاملاً اسلوب ختنی است و بسیاری از آثار صنعتی که در شهر نینوا و اطراف آن بدست آمده است از نقاط دیگر باقیجا برده شده است و در برخی بطور واضح پیداست که اسم اصلی صاحب اثر عوض شده است و بدون شک بسیاری از انواح تاریخی که در نینوا بدست آمده است در دوره‌هایی که دولت اسور اقتداری داشته ساخته شده است که نسب‌نامه پادشاهان آن زمان را تکمیل کند.

اسوریها هنرمندان شهر های تسخیر شده را به اسور و نینوا کوچ میدادند و آنها را برای ساختن قصور وابنیه و تزیینات آنجا بکار میگماشتند و لهذا نمیتوان بطور تحقیق گفت که تاچه امدازه از این صنایع بعهاجرین اسوری تعلق دارد و نیز چون اسم کاخ پادشاهی و دروازه شهر و دیوار های نینوا سومری است معلوم نیست که اساس آن اینه قبلا در آنجا وجود نداشته و در دوره اخیر پادشاهان آنها را بنام خود بر نگردانده باشند.

الواح اسوری

موضوع حک و جمل آثار برای اثبات اغراض مذهبی و سیاسی کفر تازه‌ای نیست. راجع باین موضوع مدارکی از قدیم و جدید جمع آوری شده

که بموقع خود چاپ خواهد شد ولی در اینجا همین قدر اشاره میکنیم که یک اثر قدیمی مثل کتبیه بیستون جمل آن باسانی صورت نخواهد گرفت ولی ساختن یک آجر نوشته و یا یک کتبیه چند سطری روی سنگ یافزار کار آسانی است مخصوصا برای کتابیکه این همه کوشش برای اخلال در تاریخ ایران و هند و ایجاد افتخارات قدیمی برای خود دارند. لهذا راجع باصالت و قدمت یک نوشته و اغراض مذهبی و سیاسی اشخاصیکه آنرا پیدا کرده اند و کتابیکه آنرا خوانده اند و اینکه صحت محتویات آنرا تاچه اندازه مدارک تاریخی دیگر تأیید میکند باید دقت کامل کرد و از آب و رنگ و عبارت پردازیهای کتابهای ضخیم گول نخورد و مخصوصا باید توجه نمود که یک سند تاریخی با ظهار نظری که شخصی در کتابی میکند فرق کلی دارد.

از خصوصیات آثار نوشته اسوزیها الواح و کتبیه های اغراق آمیز و پر طمطراق و دروغی است که پادشاهان از خود بیادگار گذاشته و یا برای ایجاد نسب قدیمی برای خود ساخته اند. در همه کتابهاییکه راجع به تاریخ اسور نوشته اند توجه خوانندگان باین نکته جلب شده است و ما برای نمونه چند کتبیه ایکه اسورها بیادگار گذاشته اند اشاره میکنیم تامیزان ارزش تاریخی آنها واضح شود.

لوح نقرین تاریخی اشور بانی پال

لودی سرزمینی دور و آن سوی دریا است و پادشاهان نیا کان مانام آنرا نشنیده بودند. پروردگار و آفریننده من آشور نام مرا در خواب به گوگو پادشاه اودی اینگونه الهام فرمود :-

«ای پادشاه لودی به خاکپای اشور بانی پال پادشاه اسور متولسل شوتا از برکت نامش بر دشمنان چیره گردی»

در روزیکه این خواب را دید رسولی برای تهنیت با شرح خوابی که دیده بود به پیشگاه مادرستاد.

در همان روزی که پادشاه لودی متولی بخاکپایی همایون ما شد
کیمریها را که بمردم کشور او آسیب رسانیده بودند شکست داد.
بیاری آشور و ایشتر پروردگاران و خداوندان من دو فرماندار از
کیمریها را که دستگیر شده بودند بابنده وزنجری و ارمغانهای گرانبهای پیشگاه
ها فرستاد.

همینشه رسولهایی برای تهنیت‌ها هیقرستاد ولی چندی نفرستاد
و فرمان آشور پروردگار و آفرینشده مارا مراعات نکرد و به نیروی خود
توکل جست و مغور شد و لشکریان خود را بیاری پادشاه مصر که یوغ
مرا دور انداخته بود فرستاد. از رفتار او آگاهی یافتم و به پروردگار
آشور و ایشتر نماز بردم و این چنین نفرین کردم .-

«امیدوارم لاشهاش در برابر دشمنان یافتد و استخوانهای او را
بردارند و بیرند». همینکه در پیشگاه پروردگار آشور نفرین کردم لاشهاش
در پیش دشمنان افتاد و استخوانهای او را برداشت. کیمریها که از برکت نام
ما در زیر پای پادشاه لودی کوفته شده بودند تردیک شدند و همه کشور را
تسخیر کردند.

پس از او فرزندش بهتخت نشست و از بدینختی که در نتیجه نفرین
های پیدرس رسانیده بود بتوسط رسول مارا آگاه گردانید و سپس با این کلمات
متولی بخاکپایی همایون ماشد : -

«یك پادشاه که خداوند اورا میشناسد تو هستی. پدرها تو نفرین
کردی و باو آسیب دید. اما من بنده از تو میترسم مرا برکت ده و بگذار
یوغ ترا برگردان بنهم .»

لوح شکار فیل و شیر

تیکلات پیل سر بیلوان دلیر گرژش بیمانند است و خداوندگار رزم گاه
میباشد. نی نیب و نرگمال سلاح‌های سهمناک بمنداده و کمان گرانمایه خود را

به نیروی شاهانه من سپرده‌ام. بفرمان پروردگار نیزیب که دوست دار من است چهارکار نر وحشی نیرومند تو انا در دشت هیتنی تزدیک سرزمین ختنی با کمان توانا و نیزه آهتنی وزوبین کشم. پوست و شاخ آنها را شهر اسور آوردم. ده فیل نر نیرومند در حران و ناحیه خابور کشم و چهار فیل زنده گرفتم پوست‌ها و دندانها را با فیل‌های زنده با سور آوردم.

به فرمان پروردگار نیزیب که دوست دار من است یکصد و بیست شیر بازی دلی و نیروی خود پیاده کشم و هشتصد شیر را سواره بزمین افکدم همه جانوزان دشت و پرنده‌گان هوا در هیانه شکارهای من هستند.*

فتح در سوریه

شامناسر دریکی از کتبیه‌های خود دعوی قتح بزرگی در فلسطین میکند. چنانکه نوشه اند و روایات دیگر ثابت میکند شامناسر مجبور بعقب نشینی شده است.

فتح بابل

سناخرب در کتبیه بادیان که در شمال موصل است راجع بفتح

بابل چنین مینویسد: -

* پس از یک روز اثری از شهرستان بابل و پرستشگاه ایزدان دیده نمیشد. در آن آب انداختم و سراسرن را از بین بردم. چنانکه اخیراً نوشه اند آثاری که در بابل کشف شده عدم صحت این دعوی را هیرساند.

کتبیه و نقش فتح مصر

از برجسته ترین آثار دروغیکه بادشاهان اسور بیادگار گذاشته‌اند کتبیه نهرالقلب در سوریه است.

وجود فیل در منطقه فرات علیا کاملا مشکوک و بی‌اصل است و از قراره که همه نوشه‌اند شکار این همه شیر پیاده و سواره جرانه چیز دیگری نیست. این بادشاه شیر گیر در مدت شش هفت‌سال بطوري باعث ضعف اسور شد که تمامد دو سه قرن نامی از اسور شنیده نمیشود.

اسر هدون در آنجا بیکر خود را با شکوه شاهانه بیمانندی نقش کرده و تیراها کا پادشاه مصر در بنده و زنگیر با حالتی پریشان زانو زده و دامن او را می‌بسد.

این کتیبه و نقش دروغ است زیرا که اسر هدون هیچ وقت موفق بستگیر کردن تیراها کا پادشاه مصر نشد بلکه بر عکس تیراها کا کلیساپاهیان اسر هدون را که برای نگهداری در شمال مصر گذاشته بود قتل عام کرد و مدتی زیاد بعد از مرگ اسر هدون زیست.

تبیینات راجع به اسور

تحقیقات و نوشته های دانشمندان اروپا مخصوصاً ارفست و نان دانشمند معروف فرانسه در قرن نوزدهم تأثیر عمیقی در اروپا داشت ولهذا همینکه برخی از الواح اسوری ترجمه و انتشار پیدا کرد دسته مخالف ایران و هند زمینه مساعدی برای تبلیغات اغراق آمیز راجع به اسور و عظمت آن بست آور دند و بطوری در این راه غلو کردن که گمان میرفت جز اسور در قدیم چیزی نبوده و نیست ولی دوره این تبلیغات بواسطه کف آثار و تحقیقات عمیق تر کوتاه بود.

در ایران تبلیغات راجع باسویه برای اظهار افتخارات تاریخی تا کنون ادامه دارد.

گاهی «ملکه طناز نیوس با غمزه دلربا تسخیر بلغ میکند.»^{۴۶}
و زمانی در روی کاغذ «یوغ بنده ممل مقتدر سامی را بگردن ایران میگذراند.»
اینگونه عبارت پردازیها از نظر افسانه نویسی و پر کردن کتاب برای اظهار افتخارات خیالی بد نیست ولی در تاریخ هیچ وقت اسور توانسته جز چند منزل کاروانی در مشرق نیتواند مخصوصاً در شمال آن پیشرفت کند.

^{۴۶} گسانیکه در قدیم این افسانه وا به «کنزیاس» تسبیت داده اند بقدرتی بی اطلاع بوده اند که گمان کرده اند نیتوان کنار فرات است.

جنك و گریز آنها در داخل سرزمین کوهستانی هاد حتی بطور موقت هم
کاملاً مشکوک است.

کسانی که آرزوی چنین فتوحاتی را دارند خوب است اول اشکال
را جع به تطبیق اسم هاد را با آمادائی و متأنی و مخصوصاً هندا که در الواح
اسوری آمده است حل کنند. حل این اشکال از نظر تاریخی مهمتر و اساسی
تر است زیرا که برخلاف روایات یونانی و توراه بسیاری از محققین عقیده
دارند که مقصود از هندا در الواح کشور هاد ایران نیست.

بازی آنچه عحقق است و مورخین تصریح کرده اند علت اصلی ضعف
وفتای اسوریها همانا جنک با خوزیها بوده که کلیه قوای آنها را فنا کرده است.
مخصوصاً باید دقت نمود که در کتابهایی که بربان یونانی در اسکندریه
بهم تلفیق شده کلمه اسور درست استعمال نشده و مؤلفین آن کتب از تاریخ
واقعی اسور یا سوابارت اطلاع نداشته اند و روایات آنها و توراه را قادار ک
دیگری تأیید نکند ارزش تاریخی ندارد.

از لکه دار ترین قسمت های تاریخ اسور رفتار و حثیانه ایست که
نسبت به بنی اسرائیل کردند. در کتاب ناحوم پیغمبر راجع باسوریها و شهر
بنینوا چنین آمده است:-

« خداوند میگوید هر چند اسوریان بسیارند ولی پاره پاره و نایبود
خواهند شد. »

(ای پیغمبر) اگرچه ذلیلت کردم ولی دگرباره نخواهم کرد. بوغ
اینان را که برگردن تو است خواهم شکست و بندهایت را خواهم کشانید.
وای بر شهر خون دیزی که همه دروغ و کشtar و غارت است.
روسیان خوب چهر جادوی این شهر بازنا ملت ها و خاندانها را سحر
میکنند و میفروشنند. یهوده میگوید بضد تو هستم و رسولانی ترا برکشورها
هو بدا خواهم ساخت. »

تاریخ اسور

زمینهٔ تاریخ اسور الواح بابلی و اسوری در روایات یونانی و مذهبی است که همه باهم متناقض میباشند.

از آینها گذشته چند بار آثار کشف و جمع آوری شده نینوا قبل از رسیدن به مقصد عمدتاً وبا سهواً غرق و نابود شده است و آنچه در دست است با مدارک دیگر و حقیقت وفق نمیدهد.

همچنین تلفظ اسامی خاص و جغرافیائی الواح مشکوک وغیر مفهوم است و جز با حدس و تخمين نمیشود آنها را با نامی با جایی تطبیق نمود و بعلاوه حتماً باید محل کافی برای دروغ و اغراق منشیان الواح قدیم و حدسیات و تعبیرات مؤلفین جدید باز گذاشت. سالهای حوادث تاریخی دائمآ در تغییر است و هر کس بدلخواه آنها را کم و زیاد میکند.

در هر صورت تاریخ اسور بچهار دوره تقسیم میشود:-

دوره اول - از قرن چهاردهم تا قرن نهم است . در این پنج قرن یا اسور زیر حکم بابل بوده و یا اطلاعی از اوضاع آن در دست نیست .

دوره دوم - از اواسط قرن نهم تا اواسط قرن هشتم است. در این يك قرن بواسطه ضعف بابل اسور کم کم قوتی گرفته و در سوریه تاخت و تازی میکند.

دوره سوم - مدتش بیست و سه سال است با شورش و شاه کشی شروع و ختم میشود .

دوره چهارم - نیز در حدود يك قرن است و مدت بیست سال از آن دوره طلائی و بی دوام تاریخ اسور محسوب میشود .

دوره اول تاریخ اسور یا سوبارتو از دوره باستانی سوسریها تا قرن چهاردهم قبل از میلاد اطلاعی از ناحیه سوبارتو یا اسور نداریم . در اوایل قرن چهاردهم این ناحیه قلمرو

میتنی بوده و پادشاه آنجا پیکر پروردگار شهر نینوا در بار معان برای پادشاه مصر میفرستد.

پس از هدایتی بر نابور یاس از بابل پادشاه مصر چنین مینویسد:-
 « آیا من درباره اسوریان که رعایای من هستند بشما ننوشه بودم پس چکونه بکشور شما آمده اند . اگر با من دوستی نبایدکاری انجام دهند .»
 از این نامه که در مصر کشف شده دوچیز دستگیر میشود: یکی اینکه در اواسط قرن چهاردهم اسوریان از رعایای بابل بوده اند و دیگر اینکه مصر برای اغراض سیاسی با طوایفی که در تحت حکم بابل بوده روابطی داشته است .

اولین مرتبه در تاریخ این طایفه بنام اشور او بالیت (از ۱۳۷۵ تا ۱۳۴۰) بر میخوریم که دختر خود را بیکی از شاهزادگان و یا پادشاه بابل داده است . مدارک اسوری مر بوط باین زناشویی با مدارک بابلی و مدارک دیگر کاملاً متناقض است و لهذا معلوم میشود که مدارک اسوری را بعد ساخته اند .

در هر صورت چنانکه ملاحظه میشود این وصلت مخالف میل امرای دربار بابل واقع شده و لهذا منتهی بشورش و شاه کشی گشته است .

بعد از شورش و شاه کشی در بابل کوری گالزو که از پادشاهان مقتدر و جنگجوی کاشی شمرده شده سرنشت امور را بدست میگیرد و اوضاع کشور بهبود حاصل میکند . در هنگام این پادشاه ناحیه اسور غیانی کردولی بزودی سرکوبی و آرام شد و سرحدات شمالی بابل بحال خود برگشت .

در حدود یک قرن بعد از شورش و شاه کشی در بابل بنام شلمناسر اول (از ۱۲۹۰ تا ۱۲۵۰) بر میخوریم که او را نخستین امیر مستقل شمرده اند . در این زمان جنگهای متواالی مصر و ختنی ها بر سر سودی هردو کشور را ضعیف کرده بود و از قرار یکه نوشته اند بتحریک مصر به اشلمناسر

باراضی ختی ها تجاوزاتی میکند و اموالی را بغارت میآورد بدون اینکه با لشکریان ختی رو برو شود.

چون ناحیه سوبارتو با اسور جزو قلمرو بابل محسوب میشده و میان بابل و کشور ختی علاقه دوستی وجود داشته پادشاه ختی سرکوبی شلمناسر را از دربار بابل تقاضا میکند.

چندی پس از این حادث گذش من اتفیل از بابل برای سرکوبی شلمناسر بشمال میرود ولی ظاهراً سیاستمداران بابل راضی نبودند که شاه برای ختی ها مرای سرحدی را ضعیف کند. این پادشاه شش سال پادشاهی کرده است و با مدارکی که در دست داریم تیجه عملیات او در این لشکرکشی معلوم نیست.

نحویاً سی سال بعد توکولتونی نیب (از ۱۲۴۱ تا ۱۲۴۸) فرزند شلمناسر طفیان کرد و میگویند تا بابل آمد و چند سالی در آنجا ماند ولی مدارک با بلی و حادث دیگر مخالف این دعوا است و بالواح اسوری که شاید بعد ها آنها را ساخته اند نمیتوان اعتماد کرد.

در هر صورت طولی نکشید که کلیه قوای توکولتونی نیب در این طفیان از میان رفت و بطرف اسوریا سوبارتو فرار کرد و عاقبت او را در خانه ایکه پنهان شده بود یافتند و کشتند. سراسر دوران این آشوب اکثر صحت داشته باشد چهار پنج سال بیش نیست.

نحویاً سی سال بعد از این حادث در زمان هیلشپاک دوم پادشاه کاشی (از ۱۲۱۱ تا ۱۱۹۶) نیز اسوریان طفیان کردند ولی در این بارهم کاملاً سرکوبی شدند و این سرکوبی طوری بود که تا حدود یک قرن دیگر حرکت قابل توجهی از این طایفه دیده نشد.

خلاصه از اواسط دوره پادشاهی کاشی ها در بابل تا انتقال پادشاهی

از این خاندان بخاندان پاشه و همچنین در اوایل سلطنت این خاندان اخیر هیئت ناحیه اسوریا سوبارتو از ایالت های بابل بوده و هر وقت تبعه بیک و بشیبانی خارجیان و مخصوصاً مصرها طبیعتی کرده سرکوبی شده است.

قرن دوازدهم قبیل از میلاد قرن آشوب و بهم خوردگی بابل و آناطولی و مصر است. در او آخر این قرن جنگ و آشوب در سراسر آسیای غربی و مصر بریابوده و پادشاه مقندری بیدا نمیشد که بتواند رشته امور را بدمست بگیرد. در این کیرو دار و آشوب بنام آیگلات پیل سر اول (از ۱۱۱۰ تا ۱۱۰۰) برمیخوریم که میتوان اورا از عوامل ضعف اسور دانست.

این شخص که هنوز از تحت اداره بابل خورد را رها نکرده بود و نمیتوانست حتی بیکر پروردگاران اسور را که در زمان او ببابل برده بودند پس بگیرد و در جای خود بگذارد بطوری در مدت پنج شش سال قوای خود را در غارنگری و جنگهای بی فایده در سوریه صرف کرده که تامد تدو فرن دیگر از اسور نامی شنیده نمیشود.

بنابر آنچه گذشت در دوره اول که در حدود سه قرن است ایالت سوبارتویا اسور از ایالت های بابل بوده و هر وقت در آنجا طبیعتی شده پادشاهان گاشی و پاشه شورشیان را سرکوبی کرده اند.

بعد از این طبیعت ناقرهن نهم اطلاعات قابل توجهی از اوضاع اسور در دست نیست و بهمن جهت غالباً تاریخ اسور را از قرن نهم قبل از میلاد شروع میکنند.

دوره دوم تاریخ اسور یا سوبارتو

از قرن دوازدهم تا نهم اوضاع سیاسی غرب آسیا بکلی محظوظ و آشفته بود و در هرگوش و کناری دولت های کوچکی بوجود آمده بودند که برای غارت یکدیگر با هم متعهد نمیشدند و در میان آنها زد و خورد و جنگ ادامه داشت.

یکی از این دولت‌های کوچک نیز اسور بود که بعلت اختلال اوضاع بابل کم کم قوتی گرفته بود و بعداز دو سه قرن اولین کسی که شهرت و اقتداری پیدا کرده اشور ناصر پال سوم است (از ۸۸۴ تا ۸۶۰) که مدت بیست و چهار سال پادشاهی کرد.

چنان‌که نوشه اند اشور ناصر پال زنی سپاهیگری نداشته بلکه پیشرفت‌های او در مقابل دولت‌های کوچک وضعیف سوریه بواسطه قساوت فوق العاده و ایجاد ترس و وحشت در نهاد اهالی غیر جنگجوی این نواحی بوده است. این شخص هرجا می‌رسید دهکده‌ها و شهرهارا ویران می‌کرد و زن و بچه را اول دست و با میبرید و بعد آنها را می‌سوزاند و هرچه قابل حمل نبود نابود می‌کرد و در موسم زمستان به قرار گاه اصلی خود برای استراحت و عیش و نوش بر می‌گشت.

شلمناسر دوم (از ۸۲۴ تا ۸۰۶) دنباله جنگ‌های اشور ناصر پال را گرفت ولی نتوانست در سوریه پیشرفت کند.

پس از چندی در بابل جنگ‌های داخلی بر پا شد و شلمناسر با کمک کردن بیک دسته بر ضد دسته دیگر توanst جبران خسارتهای خود را در جنگ‌های سوریه بکند، ولی طولی نکشید که اوضاع بابل رو بیهود گذاشت و در تیجه شله‌ناصر بطوری ضعیف گردید که حتی شهر اشور و نینوا و آنچه بیست آورده بود همه را از دست داد و بعداز او ضعف و انحطاط اسور مدت هشتاد سال ادامه داشت.

دوره دوم تاریخ این ناحیه در ۷۴۵ قبل از میلاد با شورش و شاه کشی خاتمه یافت.

دوره سوم تاریخ اسور یا سوبارتو

دوره سوم تاریخ اسور خیلی کوتاه است یعنی بیش از بیست و سه سال بیست. این دوره با شورش داخلی و شاه کشی شروع و با شورش و شاه کشی ختم می‌گردد.

در ۷۴ پیش از میلاد شخصی بنام پول یا فور یا فورس در سور طغیان میکند و پس از شاه کشی خود را بنام تیگلات پیل سر سوم یا چهارم (از ۷۴ تا ۷۲۷) مینامد ولی بابلیها هیچوقت این لقب را قبول نکردند و همیشه اورا پول یا فور خوانده اند.

بعد از اینکه اوضاع محلی نسبتاً آرام گردید این شخص از درصلح و مسالت با بابل داخل میشود تایله که بتواند قبائلی را که از طرف مشرق داخل ناحیه سور شده بودند عقب بزند و برای غارت شهر های سوریه آزاد باشد. اتفاقاً در لشکر کشی اولی سوریه دعوی باج کیری و فتوحات بزرگ ننموده بلکه فقط به غارتگری و برهم زدن اوضاع آنجا اکتفاء کرده و بوطن خود برگشته است.

مدعی هستند که تیگلات پیل سر در هجوم خود بطرف مشرق تا نقطه ایکه آنرا تا تزدیک دماؤند حدس زده اند رفته ولی معلوم نیست چه شد که فوراً مجبور بعقب نشینی گردید و از آنجا برای تسخیر قلعه ای در تزدیک در راه داشت. با وجودیکه این قلعه از تزدیکترین نقاط به نینوا بود نتوانست آنرا فتح کند و از آنجا هم برگشت و بطرف سوریه در ۷۳۲ رسپیار گردید.

در این اوقات اوضاع بابل خیلی منقلب بود و پس از تغییر چند شاه او گنزی پادشاه نواحی جنوی در خلیج فارس ببابل لشکر کشید و تاج پادشاهی آنجا را بر سر نهاد.

تیگلات پیل سر از این اقلابات استفاده کرد و بکمک بابلیها موفق شد که او گنزی را از بابل بیرون کند بدون اینکه بتواند او را شکست قطعی بدهد و یا دستگیر نماید.

یک سال بعد از این حادثه تیگلات پیل سر پس از هیجده سال پادشاهی مرد.

بعداز تیکلات پیل سر شلمهناسر چهارم (از ۷۲۷ تا ۷۲۴) پادشاه شد. در این اوقات اوضاع مصر نسبتاً بهتر شده بود و پادشاهان آنجا در امور سوریه دخالت‌های میکردند و بهمین جهت برایش مشکلات زیادی در سوریه ایجاد شد و ظاهراً چون توانست که مشکلات را رفع و شورش‌های آن نواحی را خاموش نماید در سال پنجم پادشاهی او شورش داخلی برپا شد و او را کشتند.

از این قرار دوره سوم تاریخ اسور با شورش و شاه‌کشی خاتمه می‌یابد.

دوره چهارم تاریخ اسور یا سوبارتو

دوره چهارم تاریخ اسور با شورش و شاه‌کشی آغاز می‌شود و یکی از سرکرده‌گان شورشی خود را بنام سرگون مینامد.

از اسامی که این شخص بخود گذاشته و اسامی چندنفر دیگر^۶ که بعد از او آمده‌اند معلوم می‌شود که این خاندان با خاندانهای قبل ابدانسبتی نداشته‌اند و گویا بهمین جهت بوده که پایتخت را هم بخلاف میل اهالی به نیوا برده‌اند. در سال دوم پادشاهی سرگون سپاهیان خوزی بکمل بابل آمدند و سرگون شکست خورد و بطرف اسور عقب نشست. این شکست و تحریکات مصریها باعث این شد که در سوریه و فلسطین شورش‌هایی برپا شود و لهذا سرگون مجبور شد که برای آرام کردن آن نواحی بطرف مغرب رسپارگردد. در این لشکرکشی سرگون با جنگجویانی بنام هوصری دوبرو شد که مدعی است آنها را شکست داده ولی در اینجا باید دقت نمود که مقصد از هوصری سرزمین نیل نیست.^۷

^۶ یکی از اشکالات مهم مشابهت اسم هوصری که لقب امیر آنجا پیر عو بوده با مصر و فرعون است. معنی کلمه فرعون واشتقاق و چگونگی و تلفظ و املای آن هنوز معلوم نیست. بطوریکه محققین نوشته‌اند مقصد از مصر دریشتر از جهای تو راه و کتبیه‌های اسوري سرزمین نیل نیست بلکه منطقه‌ای در حدود هرستان است که امیر آنجا را پیر عو یا فرعو مینامیدند.

سرگون پس از سرکوبی شورشیان مغرب بوطن خود برگشت ولی
پس از مراجعت جرأت نکرد که بطریف بابل که با خوزیها متعدد بود
لشکرکشی کند.

در این اوقات سرحدات شمالی اسور از طرف پادشاه ادار تو و
پادشاه موشکی که هردو از اقوام ایرانی بودند تهدید هیشد.

مدت ده سال سرگون وقت خود را در چنگ و جلوگیری از هجوم
آنها صرف کرد. در حوالی ۷۰۹ قبل از میلاد سرگون با بابل از در مالت
پیش آمد و بر ضد قبائل کلدی بابل را کمک کرد و آنها را شکست داد، در
۷۰۷ از این چنگها مراجعت کرد و در ۷۰۵ در وطن خود کشته شد.

سناخریب (از ۷۰۵ تا ۶۸۲) همانند پدرش سرگون عاقل و دور
اندیش و منظم و خوشنود و سیاست مدار نبود. این پادشاه توانست که با
مدیها چنگ کند و حتی در منطقه کوهستانی که در سیزده چهارده فرسخی
بنیوا بود با وجود یکه خودش شخصاً مراقب لشکر کشی شد کاری از
بیش نبرد.

یکی از اشتباهات بزرگ سناخریب در اقتادن با خوزیها بود که
قوای او را نحلیل برد و بواسطه تجاوزاتی که از طرف او شد پادشاه خوز
به سر زمین بابل تاخت و پسر سناخریب را اسیر کرد و به کشور خود
فرستاد. سناخریب برای نجات پسرش مجبور شد که بچنگ خوزیان بشتابد
ولی شکست خورد و ناچار بطرف نینوا عاقبت نشینی کرد. یک سال بعد دوباره
سناخریب بچنگ شتابت و پس از زد و خورد عظیمی که وقایع نگاران
درباری شرح آزرا با آب و ناب داده اند شکست خورد و عاقبت نشینی کرد
و توانست بابل را از چنگ خوزیها نجات دهد.

بعد از مرگ پادشاه خوز سناخریب فرصت را غنیمت شمرد و ببابل هجوم
کرد و چنانکه در کتبیه خود مدعی شده آنجارا کاملاً ویران نمود.

سنا خرب در هشت سال آخری زندگانی آنار نوشهای از خود بیادگار نگذاشته ولی از متأثع دیگر معلوم است که در سوریه مواجه باشکستها و عدم موفقیت شده است.

در سال ۶۸۲ قبل از میلاد سنا خرب در بنیوا کشته شد. چون اوضاع کثیور بعداز کشته شدن سنا خرب آشفته بود بکمال بعد اسرهدون (از ۶۸۱ تا ۶۹۶) تاجگذاری کرد و برای گرفتاریهایی که در شمال و مشرق داشت با بابل و خوزی‌ها از در مسالمت پیش آمد. در سال اول پادشاهی اسرهدون اوضاع سوریه بواسطه تحریکات و نفوذ مصری‌ها در سورش و انقلاب بود و در طرف مشرق هم روز بروز دشمنان قوی بنینوا تزدیکتر میگردیدند و چیزی نمانده بود که اسور از هم متلاشی شود. این مشکلات و گرفتاریها طوری بود که اسرهدون متولد بعیب کویان و فال‌کیران گردید و همینکه معلوم شد دشمن‌هارا نمیتواند باشمشیر ازپای در آورد بوسیله دختر زیبائی از خاندان خود ذل یکی از سرداران نیرومند ایرانی را بست آورد و با چنین سیاست عاقلانه نه تنها کشور خود را از فتای آنی نجات داد بلکه قوای قازه نفس دلیری را از پرتو زیبائی آن دختر با خود همراه ساخت و از این راه توانست در مدت دو سه‌سال دیگری که از زندگانی او باقی مانده بود کارهایی را انجام دهد که نیاکان او هرگز جرأت اقدام بآنرا نمیگردند.

باری پس از این وصلت اسرهدون در ۶۷۰ عازم سوریه و مصر شد و ظاهرآ بعداز ورود او بشمال مصر تیرها^{۳۳} پادشاه آنجا بالشکریان خود بنواحی جنوب عقب‌نشینی کرد و معلوم نیست که چرا اسرهدون بدون اینکه دشمن را شکست قطعی بدهد از مصر برگشت. تیرها^{۳۴} پس از عقب‌نشینی و آرایش و نظم لشکر خود بشمال مصر هجوم کرد و اسوری‌ها را قتل عام نمود.

نوشته اند که اسرهدون برای انتقام خواست بمصر مراجعت کند
ولی در راه مرد.

طول مدت این لشکر کشی ها که بكمك لشکریان نازه نفس غیر
اسوری انجام گرفته در حدود دو سال است.

اسرهدون همان کسی است که بزرگترین کتیبه فتح دروغین را
از خود بیادگار گذاشته است و با این سایقه ها میتوان فهمید که چرا داریوش
اینهمه اصرار در صحبت محظیات کتیبه خود میکند.

اشوربانی پال (از ۶۶۹ تا ۶۲۶) آخرین پادشاهی است که اضمحلال
ابدی اسور از اواسط عصر او شروع میشود.

تاریخ اسور اگرچه اول تا آخر روی حدیثیات و کتیبه های اغراق آمیز
و دروغ و روایات مذهبی و یونانی بنا شده است ولی از ۵۶ قبیل ازمیلاد
یعنی سه سال بعد از به تخت نشستن اشوربانی پال طوری مشوش میشود که تا حال
نتوانسته اند آنرا بصورت مرتبی در آورند.

از قرار یکه نوشته اند اشوربانی پال در سال بیستم پادشاهی خود در زینوا
جشنی برای فیروزی های خود گرفته است ولی بعد از این تاریخ روز بروز
او ضاع کشور و لشکر رو بانحطاط میگذارد و بهترین سندی که نا مساعدی
او ضاع را میرساند مناجاتی است که اشوربانی پال از خود بیادگار
گذاشته است.

«پروردگارا رسوم قربانی را برای مردگان و ارواح پادشاهان پدران
خود که متروک شده بود دوباره زنده داشتم و نسبت به پروردگاران و مردم
و مرده و زنده نیکی کردم. چرا ناخوشی و ناتوانی و بد بختی مرا فرا گرفته
و نمیتوانم مشکلات کشور و اختلافات داخلی را رفع کنم. شورش و بدنامی
بر من فشار می آورد و ناتوانی تن و جان هر افسوده است و با ناله روزگار خود را
بیایان میرسانم.»

این همان اشور بانی پال است که نام او در خواب پادشاه تودی الهام شد ولی چنانکه ملاحظه میشود آخر کار در حل مشکلات داخلی خود عاجز مانده است.

اشور بانی پال در ۶۲۶ مرسد است و از مدتی پیش از این تاریخ روز بروز اوضاع کشور و لشکر اسور رو به انحطاط گذاشت تا اینکه در حوالی ۶۰ قبل از میلاد با بابلیها آتیجا را فتح و ویران کردند.

اینکه میگویند مادیهای ایرانی در ویرانی نینوا ببابلیها کمک کردند مشکوک است و بدبر قته نیست و برای مراعات روايات تورات و یونانی میباشد و ما در سابق راجع باشکال تعبیر اسم هند به ماد اشاره مختصری کردیم. این بود کلیات تاریخ اسور که مخصوصاً از روی کتب مفصل دستهٔ مختلف ایران و هند و طرفدار اسور نقل شده و در سیاری از روایات و محققین تاریخ سالها با وجود یکه‌نقل کرده‌ایم شلث و تردید وجود دارد که شرح از گنجایش این جزو بیرون است.

در خاتمه این قسمت مختصری را که هر دن چایله استاد دانشگاه ادبیه کو على رغم احساسات ضد ایرانی خود نوشته در اینجا نقل و اقتباس میکنیم.

عصر هخامنشی

* پادشاهی هخامنشیان باعث انقلاب دینی و سیاسی شد. نقش‌های حجاری شده دورهٔ هخامنشی بطوری متناسب و شبیه است که پس از دورهٔ سومریها در این منطقه آسیا نظری ندارد و بخلاف نقش‌های بی‌جان و بی‌ریخت بابلی و ا سوری حجاریهای ایرانی همه زنده و با حرکت میباشند.

از همه مهمتر اینکه ایرانیان موفق بمساده کردن القبای میخی شدند در صورتیکه اقوام سومری و اسوری و بابلی و کلدی در مدت چند هزار سال از عهدهٔ چنین کاری بیرون نیامدند.

سازمان بی سابقه ایرا که داریوش بزرگ به امپراطوری هخامنشی داد

مدت دو قرن شرق نزدیک را که بعلت جنگها ویران شده بود امنیت و آرامی پنهانید و این برخلاف روش ویرانی و غارتگری اسرویها بود.

در سایه این امپراطوری بازرگانان و فیلسوفان میتوانستند که از هند تا یونان بی‌مانع سفر کنند و از همان شاهراه‌هایی که سریازان ایرانی میگذشتند اطلاعات علمی و دینی شرق قدیم یونان و رم جریان پیدا کرد.

مذهب رسمی این امپراطوری دین زرتشتی بود که دینی معنوی وجهانی است.^۴

نقل از چاپلد

ملاحظات

۱ - سریال سلسله پادشاهان دوره چهارم اسور نام خود را بمناسبتی که معلوم نیست سرگون گذاشته است و در این دوره راجح بدوره های قدیم تر مطالبی نوشته و ترجمه کرده‌اند که مورد بحث و اختلاف است. این نوشته‌های بدون دقت و بررسی نمیتوان مدرک وقایع تاریخی عصر های قدیم تر قرار داد.

۲ - نبو نیدس که آخرین پادشاه بابل است شخصیت و نسب او معلوم نیست و میگویند اورا پادشاهی انتخاب کرده‌اند. از دوره این پادشاه الواحی مربوط تاریخ عصر های قدیم تر بست آمده که از روی خط و عبارت آن همه تصدیق کرده‌اند جعلی است. توجه باین نکته هنگام بحث در تواریخ قدیم بابل لازم است.

۳ - کتابهای جدیدی که در دست داریم وقایع مغرب آسیارا از قرن دوازدهم تا اواسط قرن نهم قبل از میلاد میهم نوشته‌اند. گویا علت این ابهام این است که آثار این قرون نایید روایات مذهبی اروپیارا نمیکنند. قرن دهم و نهم قبل از میلاد از نظر تواریخ مذهبی اهمیت فوق العاده دارد.

اسکندریه

تمدن یونان اقتباسی است . یونان یکمرتبه طلوع میکند و یکمرتبه غروب میکند و تاریخش تجدید نمیشود چه آن سرزمین کم وسعت و نامساعد استعداد پروراندن جمعیتی که بتدربی از خود تعلق ایجاد کند نداشته و اگر داشت از دوهزار سال باین طرف هم باستی داشمندان و هنرمندانی در آنجا پیدا شده باشند .

با وجود این ملاحظه میشود که برخی اصرار دارند که بخلاف واقع و آنود کنند تمدن اروپا از یونان سرچشمه گرفته درصورتیکه حتی در قرون وسطی هم کتابهای فلسفی و علمی و طبی و ریاضی اروپا از داشمندان ایران بود^{۴۰} و ارقام هندسی نیز ازین سرزمین ها باقیجا منتقل گردید .

قرنها پیش از اینکه در آثار باستانی جهان بنام یونان برخوریم مغرب آسیا محل سکونت ملل تمدن آریائی بود و هنگامی تمدن یونان صورتی بخود میگیرد که این نواحی از قلمرو شاهنشاهی ایران بشمار میاید .

بزرگترین و قدیمترین فلاسفه و متفکرین یونان در عصر هخامنشی پیدا شده اند و چنانکه در تواریخ یونان مذکور است ایشان برای کسب معلومات با ایران سفر میگردند و دعوی شاگردی زرده شد و مغافن را داشتند .

با وجود ارتباطات نزادی و معنوی بین یونان و ایران ملاحظه میشود که در زمان اقتدار روم و مخصوصاً بعد از میلاد مسیح بعلن سیاسی و مذهبی یونان وسیله تبلیغات بر ضد ایران وهنگ قرار داده شده است .

^{۴۰} مشهور ترین داشمند ایکه توشه های آنها در اروپا تدریس و چاپ میشده خواهدم و رازی و این سینا و نصیر الدین طوسی ... میباشد . در اروپا کسی از کتب یونانی اطلاعی نداشت و آنها را بدها پیدا کرده اند . از مطالب مهم قابل بحث و دقت این است که تحقیق کتبی کتابهای یونانی را چه اشخاصی پیدا کرده اند و در چه تاریخی پیدا شده و نسخه آن تا آنوقت کجا بوده و در آن وقتی که پیدا شده چه موضوعاتی دینی و تاریخی مطرح بوده است .

منشاء این هیاهو اسکندریه است و در این شهر پایه تبلیغات برای ایجاد اختلاف و نفاق بعجایی رسید که حتی نوشته‌اند یونانیان از طوایف یهود آند.

هرچند این تبلیغات بنفع سیاست روم بنظر می‌آمد ولی چنان‌که در کتب تواریخ مفصلًا شرح داده شد مآلایکی از علل اصلی انحطاط آن کشور و یونان گردید.

جای شک نیست که در میان سپاهیان هخامنشی عده‌ای از یونانیان مثل مردمان دیگر خدمت می‌کرده‌اند و امپراطوری هخامنشی یا بسب هجوم خارجی یا شورش داخلی و یا هر دو بهم خودره و جای خود را به فرانداران[®] و پادشاهان اشکانی داده است ولی این حوادث و تفسیرات در ایران دلیل بر این نیست که تفصیلاتی را که با این همه آب و تاب افسانه‌وار برای دوره چند ساله اسکندر نوشته‌اند راست باشد آنهم در صورتیکه میدانیم مورخین قدیم و جدید از دوست و دشمن همه تصریح کرده‌اند که این روایات با نصوص افسانه است و ارزش تاریخی ندارد.

اگر تحقیقی شود که بچه علت کتابهایی که گفته‌اند در عصر اسکندر نوشته شده مفهود گردیده است و چه احتیاجی بیندا شده که چند قرن بعد از اسکندر متوجه تأثیف کتابهایی راجع باشده‌اند و تا چه اندازه نویسنده‌گان آن کتابها از جغرافی و نام شهرهای مهم ایران و هند بی‌اطلاع بوده‌اند در این صورت روش و آشکار می‌شود که مقصودی از این تبلیغات در قدیم جز برافروختن آتش جدال و اختلاف بوده.

بحث در جزئیات این مبحث از گنجایش این جزو بیرون است ولی همینقدر اضافه می‌کنیم که افسانه هاییکه در اسکندریه راجع بفتحات

[®] آثار فرانداران که بتازگی کشف شده و تقریباً همزمان دوره اسکندر است باب نازه‌ای بر ضد نوشته‌های یونانی باز می‌کند.

اسکندر جعل کرده اند نتیجه اش این بود که چند تن از امپراطوران روم را بقتلگاه سرحد ایران کشانید و معلوم شد ممکن نیست که از مصر تا هند را در مدت چند سال قتح کرد.

در دوره جنگهای صلیبی هم برای تقویت روحیه جنگویان همان افسانه ها تکرار شد و نتیجه سابق را گرفتند. کذب این روایات را شارل دوازدهم پادشاه سوئن و نابلسون که هر دو از شیفتگان افسانه های اسکندر بودند از همه بهتر دریافتند.

خلاصه کمی پس از اسکندر مردمی که اکثر آنها غیر یونانی بودند در اسکندریه زبان یونانی را وسیله تبلیغ و بیان عقاید خود قرار دادند و در تاریخ و دین و فلسفه و حتی زبان یونانی تصریفاتی کردند.

کتابهای تاریخی که بزبان یونانی نوشته شده و سرچشمۀ این افسانه ها و مدارک تاریخ قدیم ایران نزد اروپائیان قرار گرفته بدوسته تقسیم می شود دسته اول کتابهایی است که گفته اند اصلی داشته و ازین رفتاری مورخین دیگر بعد ها مطالبی از روی آنها نقل کرده اند.

عده ای از محققین قسمت های پراکنده این روایات را جمع آوری کرده و پس از مطالعه و دقت معلوم شده که آنها را بعد ها از روی کمال بی اطلاعی جمل نموده اند.

مثالاً گفته اند سکتز یاس کتاب تاریخ خود را از روی مدارک ایرانی نوشته بوده ولی ازین رفتار است. مورخین قدیم نویشته اند سکتز یاس مورخی دروغ گو بوده ولی تحقیقات جدید ثابت میکنند که نه تنها روایات منسوب باو دروغ است بلکه اگر آنها را خود اوهم نوشته باشد افسانه هایی است که از روی کمال بی اطلاعی بهم باقته شده. اینکه برخی اصرار دارند که سکتز یاس از روی مدارک ایرانی نوشته برای اینست که بگویند افسانه نیتوس و سهیر امیس

را در ایران شنیده و زمینه‌ای برای رفتن اسکندر به بلخ که کاملاً مشکوک است فراهم کشند.

همچنین هانه‌نو مصری که تاریخ قدیم مصر را در اسکندریه نوشته اصل کتابش از بین رفته است ولی مورخین دیگر از او نقل کرده‌اند.

چنان‌که محققین اخیر نوشته اند این مورخ و متشعر مصری از تاریخ وطن خود اطلاعی نداشته و روایات منسوب باو را دیگران جعل کرده‌اند. خلاصه از این قبیل کتاب‌های تاریخ فرضی که اصلش از بین رفته متعدد است. دسته دوم کتاب‌های تاریخی است که بصورت کامل و مدون بزبان یونانی باقی مانده و مهمترین آن کتابها کتاب مشهور بتاریخ هرودوت میباشد که او را یدر تاریخ مینامند.

هر و دوت در اوائل قرن پنجم پیش از میلاد در یکی از ایالت‌های مغرب امپراتوری هخامنشی زائیده و پروردۀ وتریت شده و در پرتو امنیت و آرامی آن عصر مسافرت‌هایی کرده است.

اغلب مورخین قدیم حتی فیلسوف مشهور ارسسطو گفته‌اند نوشته‌های هرودوت افسانه و دور از حقیقت است و استرابون جغرافی دان و مورخ معروف [®] اینطور مینویسد : -

« حقیقت اینست که به افسانه‌های هزبود و ههر در باره هنر نمائی یهلوانان و همچنین به افسانه‌های شعرای ترازیات بهتر میتوان اعتماد کرد تا بر روایات تاریخی نمای گفتزیاس و هرودوت و سایر نویسندگان قدیم ». عده‌ای از محققین اخیر مانند پروفسر سیوس ثابت کرده‌اند هرودوت هرگز به بابل و اسسور نرفته و مسافرت او بین توافقی دروغ میباشد و روایات او اغلب افسانه و مفروضه و عاری از صحت و اعتبار است.

[®] آخر صفحه ۱۵۷ را نیز به بینید.

گذشته از اینها کتاب مشهور تاریخ هرودوت همان طوری که خود او نوشته بدهست ها نرسیده است بلکه چند قرن بعد از او ادبای اسکندریه تنریب اصلی کتاب را بر حسب میل و اغراض خود برهم زده اند و پس از تغیر و تبدیل آنرا به نه قسمت تقسیم و برای هر قسمت های نه کانه اسم بی مناسبی بدلخواه خود گذاشته اند که مورد انتقاد محققین گردیده است. اگر درست دقت شود می بینیم که این تقسیمات و تغییرات از نظر تصحیح و اصلاح صورت نگرفته بلکه مقصد اصلی این بوده که زمینه را طوری حاضر کنند که وقتی خواننده از این کتاب بواقع چند ساله اسکندر میرسد ذهنش برای پذیرفتن و هضم آن افسانه های بی اساس حاضر باشد. تنها کتاب تاریخ هرودوت نیست که در اسکندریه در آن تغییر و تبدیل داده اند بلکه در کلیه نوشه های یونانی و حتی اشعار هم بدوعی اینکه گرامش غلط است دست برده اند و صورت قدیمتر و اصلی آنرا (اگر اصلی داشته) تغییر داده اند.

این کتب بعد از میلاد مسیح همه در تصرف کلیسا و علمای مسیحی بوده و اینها هم بنویه خود مطابق اغراض منهنجی در تغیر و تبدیل و حک و جعل محتویات آنها دست داشته اند و کرنه چگونه تصور میتوان کرد « با آن همه دعوی ارتباط باهند و بلخ در کتب یونانی نامی از بودا ذکر نشده باشد. اولین گرامر زبان یونانی در حوالی میلاد در اسکندریه تألیف شده و این هم در صورتی است که بقین داشته باشیم که گرامر دیوئی سیوس ساختگی نباشد. ^{۴۰} قبل از این عصر برای زبان یونانی گرامر مدون نبوده و یونانیان از سر ساختمن زبان خود اطلاعی نداشته اند در صورتی که زبانهای هند و ایرانی قرنها پیش از میلاد مسیح دستور مدون داشته و چگونگی ساختمن آنها کاملاً معلوم بوده و تا کنون هم همان کتابها مرجع علمای زبان شناسی جهان است.

^{۴۰} عددای کتاب گرامر « دیوئی سیوس » را ساختگی میدانند.

عده‌ای از مستشرقین معلقات هفت گانه و روایات عصر جاهلیت را جملی میدانند. عین این شک و تردید راجع به کتب و روایات قدیم یونانی هم وجود دارد زیرا که همان احتیاجاتی که باعث شده اشعار و روایاتی جمل کنند و بعض جاهلیت نسبت دهنند تا سابقه ادبی برای خود ایجاد نمایند همان احتیاجات را در اسکندریه احساس کرده‌اند و حتی مذهبی هم در آنجا ساخته‌اند.

آن مذهب جدید دوام و رسوخی پیدا نکرد و متروک شد. ترجه توراهم به تنهائی فائده‌ای نه بخشید ولی بعدها همین سازمانها در یافتن که بهترین راه این است که اصول بودائی و زردشتی را بنام تازه‌ای اقتباس کنند.

عجب این است که آن عجله و اشتباهاتی که در تعریف و نقل اصطلاحات عربی شده همان عجله و اشتباهات را در اسکندریه کرده‌اند یعنی اکثر اصطلاحات علمی و فلسفی و دینی یونانی دلالت بر معنی واقعی خود نمیکنند و برای ادای مفهوم نارسا است.

دانشمند شرق‌شناس هاکس مولر هنگامی که راجع بنوشه‌های یونانی در اسکندریه بحث میکنند با کمال احتیاط وزیر دستی جمله‌های خود را نوشته است تا اینکه مبادا ازین راه شک‌های بیشتری راجع باسالت آنها پیدا شود زیرا که در زمان این دانشمند تحقیقات راجع بزبانهای هندوایرانی مقام یونانی را متزلزل کرده بود.

خلاصه اوضاع اسکندریه و جوشن و خروشی که در آنجا برای زبان و اقتباس علم و دین پیدا شد کاملاً شبیه به کوفه و بصره و بغداد در قرن هشتم و نهم میلادی است.

خاتمه

بطوریکه در ضمن مباحثت این جزو شرح دادیم مسأله خط حرفی
مسأله‌ای کاملاً فنی و علمی است و فقط باروایات تاریخی و یا کشف یک لوح
و یا کتیبه‌ای نمیتوان بسر اختراع و تکمیل آن بی برد.

در قرن شانزدهم میلادی اروپائیان اطلاع پیدا کردند که خطهای
هند از روی دهان ساخته شده و لهذا تاریخه دوم قرن نوزدهم کوشیدند.
که آنها هم مانند هند خطی فنی از روی دهان بازآمد ولی موفق نشدند.

از اواسط قرن نوزدهم باین طرف حدس زدند که شاید خطهای
حروفی هم مانند نقشهای چینی و مصری قدیم از روی شکل‌های حیوانات
واشیاه ساخته شده باشد و چون این حدسیاترا با روایات و آثار باستانی
مریوط کرده بودند لازم دیدیم که با اندازه گنجایش این جزو تذکر رانی
راجع بكلیات تاریخ قدیم داده شود.

کتابهاییکه در مدت صد سال گذشته راجع به تواریخ باستانی نوشته
شده خالی از اغراض مذهبی و سیاسی نیست و مطالب آنها طوری مرتب شده
است که ایران و هند را حفیر و بی سابقه در هر چیز نشان دهند و سهم واقعی
آنها در تمدن جهان انکار کنند.

ما نباید از آب و رنگ و اصطلاحات جملی این کتابها که با کمال
زبردستی و مراعات فن مغالطه تالیف شده گول بخوریم زیرا وقتیکه مدعی
سند محکمی ندارد ناچار متولّ باهانت و تحقیر و حتی از بین بردن
طرف میگردد.

ما مثل دیگران احتیاج به برهم زدن تاریخ مملو و یا بناء بردن
بگذشته فرضی اسود و یونان و جعل و حک آثار قدیم و وضع اصطلاحات
جدید نداریم.

هیچ تمدنی در جهان بدون زبان و دین و خط و ریاضی نمیتواند
پیشرفت کند و ما باید با نهایت خونسردی و آرامی و انصاف تحقیق کنیم
و بهینیم اروپا زبان و دین و خط و ریاضی را از کجا گرفته است.
این جزوه و جزوء دبیره راجع به خط و تعلیم آن است. امیداست
در آینده هم موفق بانشر جزوه های دیگری راجع بزبان و ریاضی و تعلیم
آنها بشویم.

در باره روش آموزش با کودک دیره

یک انتقاد فلسفی

از

محمود هون

فرق کودک با بچه حیوان منحصر به تفاوت‌های ظاهری یعنی شکل اندامها، وضعیت هیکل، چگونگی حرکات و فعالیتهای سرشنی و مانند آنها نیست. اگر نوزاد انسان با نوزاد حیوان از هر نظر یکسان می‌بودند علت تفاوت‌های آنها در دورانهای زندگی منحصر بتأثیرات محیط می‌شد و چون چنین نیست و سوای مقتضیات محیط و عوامل مؤثر در پرورش، تکامل کودک به استعداد‌ها یعنی خاصیتهای نهفته او نیز بستگی دارد پس کودک دارای «امکاناتی» بیش از بچه حیوان است و با عنبارهای «امکانات» بیشتر است که کودک پس از یکی دو سال زندگانی سخن کفتن می‌اموزد و بچه حیوان در هیچیک از دورانهای زندگانی خود باین پایه نمیرسد.

شاید پنداشته شود که تأکید در باره تفاوت کودک و بچه حیوان چندان ضروری نیست و همه میدانند که بشر و حیوان با یکدیگر متفاوت می‌باشند ولی اگر روش‌های آموزش و پرورش کودک را در نظر آوریم می‌بینیم که این تأکید بسیار ضروریست باین معنی که اگر دانشمندان تفاوتی میان این دو موجود می‌پذیرند هرگز روش یکسان برای آموزش و پرورش آنان بکار نمی‌برند و بگفته بهر وزیانه آموزش را روی «کیفر و پاداش» نیکذاشتند. بهروز می‌گوید (صفحه ۲۴) چون کودک با بچه حیوان تفاوت بسیار دارد پس نباید روش آموزش هر دو آنها یکسان باشد یعنی اگر سک را برای فرمانبرداری بکمک خود را می‌فرمایند و اگر فرمان نبرد می‌زنند با فرزند انسان نباید چنین رفتاری کرد.

برای اینکه روشن شود که آموزش بکمک «کیفر و پاداش» مستلزم یکی گرفتن کودک و حیوان است یاد آورد می‌شویم که همه «آموخته‌ها»

یعنی کارهایی که یک حیوان انجام میدهد و حیوان دیگر از نوع او از عهده آنها بر نمی آید روی زمینه « آزمایش و خطا » حاصل می شوند با این معنی که حیوان پس از چند بار آزمایش و خطا راه مناسب را برای دست یافتن با توجه که می جوید می یابد و اگر مشخصات محیط او نابت بمانند نمکنست پس از یک دوران آزمایش و خطا کم کم بدون آزمایش آنچه را که می جوید باز شناسد. بعبارت دیگر باز شناسی حیوان نتیجه خاصیت آزمایش و خطا است و چون مقصود و منظور پرورش حیوانات باز شناختن چیز های مخصوص و معین است پس بایستی این پرورش نیز روی آن خاصیت صورت گیرد و چون این آموختن ها بطور مستقیم رابطه ای با سرشت حیوان ندارد و جویندگی او بخودی خود در این کارها نمایان نمی شود اینست که برای یاد دادن اینکه حیوان فلان چیز را نلیسید و یا فلان محل یا نگذارد باید که گاه لیسیدن فلان چیز کیفیت دیگری هائند ضریب چوب یا تغیر آموزگار یا داد حیوان یا فتد (کیفر) و یا بر عکس در مورد کار روا کیفیت دیگری هائند بویا مزه شیرینی یا خواراک دیگر (پاداش) یا داد حیوان بیاید.

از طرف دیگر چون کودک دارای استعدادهای ممتاز است و توانانی معنوی او منحصر بحافظه حیوانی نیست پس بایه آموزش و پرورش او نباید روی « کیفر و پاداش » گذاشته شود. یکی از خاصیتهای اصلی کودک خاصیت « چرا گوئی » است و چنانکه همه آزمایش کرده اند کوکان خردسال باشادی بسیار از بزرگتر خود می پرسند که چرا چنین است و چنان نیست و تایاسخی مناسب نشوند از پرسیدن دست بردار نیستند مگر اینکه آنها را بتراسانیم و بزور کتک یا تغیر آرام سازیم و اگر این خاصیت نمایان نگردد و کودک از ترس آموزگار جرأت اینکار را نداشته باشد یاد گرفتن او منحصر به از بزر کردن و بیاد سپردن میگردد و اینکار نیز جز از راه تکرار صورت پذیر نیست و چون تکرار بدون تمایل جز بکمل « کیفر و پاداش » نشدنی است اینست که با بازداشت خاصیت « چرا گوئی » کودک و پچه حیوان را یکی گرفته ایم.

دیگر از خاصیت‌های اصلی کودک خاصیت «سنجهش و گزینش» است باین معنی که چون کلمه‌های گوناگون بدون رابطه‌های زمانی - مکانی محدود و معین نیز بیاد کودک می‌باشد و اینکار بسته باشند که کلمه‌های شناخته شده با یکدیگر سنجهیده شود و کلمه مطلوب برگزیده شود پس کودک دارای خاصیت سنجهش و گزینش است و اگر مثلاً کودکی در شرایط یکسان کلمه‌های (سنگ - نان - میخواهم - بد) را آموخته باشد بدانسان که یکی از آنها سه کلمه دیگر را بیاد آورد باز هم کودک گاه خواستن نان نمی‌کوید «سنگ میخواهم بد» بلکه دو کلمه سنگ و نان را با منظور خود سنجهیده کلمه نان را بر می‌گذراند. بعبارت دیگر توانائی معنوی کودک منحصر به حافظه حیوانی یعنی بیاد آمدن و بیاد سپردن از راه اسویاسیون و تکرار نیست بلکه کودک باعتبار خاصیت سنجهش و گزینش میتواند آنچیز را که میخواهد بیاد خود بیاورد.

دو خاصیت «چرا کوئی» و «سنجهش و گزینش» از استعدادهای طبیعی کودک و موجبات امتیاز معنوی او از بچه حیوانست و اگر این دو خاصیت تکامل نیابد و یا آنکه موجبات تکامل آنها باز داشته شود سالم‌مند بشر تفاوت معنوی با حیوان نخواهد داشت و فرق او و حیوان منحصر به تفاوت سرشت و نهاد بشر و حیوان خواهد بود باین معنی که چون توجه بشناسائی همان استعداد «چرا کوئی» تکامل یافته است و خاصیت «سنجهش و گزینش» زمینه خرد ورزی و خواهندگی دانسته است و باعتبار همین توانائی‌هاست که بشر و حیوان از یکدیگر متمایز می‌گردند پس بازداشتمن استعدادهای طبیعی کودک همراه با یکسان ساختن بشر و حیوان خواهد بود. فردوسی تفاوت حیوان و بشر را چنین باز نموده:

حیوان: خور و خواب و آرام جوید همی وزان زندگی کام جوید همی
نه کویا زبان و نه جویا خرد زخار و زخاشاک تن پرورد
بشر: پذیرنده هون و رای و خرد مراورا دد و دام فرمان برد

اکنون که بی بر دیم که کودک با بچه حیوان همانند نیست و باعتبار خاصیت های «چراگوئی» و «سنجش و گزینش» که کم یابیش از یکسالگی در او نمایان می شوند تفاوت کیفی و اساسی با بچه حیوان دارد میتوانیم در باره روش های گوناگون آموزش کودک داوری کنیم و روش سودمند را از روش زبان آور باز شناسیم.

نکته نماند که مراد از سودمند و زیان آور کمی و زیادی بهره مادی که در نتیجه آن روش بدست میابد نیست بلکه آن روش سودمند است که ضمن ایجاد پرورش طبیعی کودک شناسانه های اورا افزونی دهد و روش زیان آور آنست که استعداد های طبیعی کودک را از پرورش و نمود باز دارد.

چنانکه دیده می شود پایه قضاوت مافقط روی تندی و کندی پیشرفت و یا کمی و زیادی آموخته های کودک گذاشته شده است بلکه داوری در باره چگونگی روش پرورش کودک اساساً روی پایه افزایش و کاهش احتمال نکامل بعدی یعنی نمایان شدن استعداد کودک در دورانهای آینده زندگانی قرار دارد.

نوشته اند که کوکان و سالمدان نوآموز در مفردات کلمه هایی که در کتاب نوشته شده دقت نمیکنند و از روی «هیکل» کلمات آنها را میشناسند ولی دقت نکرده اند که از این چگونگی نمیتوان پرون آورد که مثلاً مفردات کلمه یعنی حروف تأثیری در آموزش کودک ندارد باین معنی که چون کیفیت «هیکل بینی»، انگیخته یک رشته علتها میباشد و چون سنجش رابطه یک معلوم با یکسر شته علت بسته بسنجش تک تک علتها آن رشته و همچنین بررسی چگونگی همراهی این علتها بصورت این رشته مخصوص و تشخیص اینکه آیا این همراهی التزامی یا اتفاقی است بسته بسنجش عوامل مؤثر و متأثر این مجموعه علت و معلوم است و در داوری بالا که مفردات کلمه

تأثیری در آموزش ندارند اینکارها صورت نگرفته است پس این سنجش خردمندانه نیست و اگر بیرون نظریه «هیکل بینی» در نظر بگیرند که کودکان دستانهای کنونی در ماهها و سالهای اول آموزش کلمات را نیز نمی‌شناسند بلکه صفحه‌های کتاب را از بین میکشند یعنی بجای هیکل کلمه هیئت صفحه را بیاد می‌سپارند ناچار بیندیرفتن این نکته خواهد بود که اگر مفردات کلمه یعنی حروف باعتبار «کلمه بینی» تأثیری در چگونگی آموزش ندارند پس باعتبار «صفحه بینی» بایستی مفردات صفحه یعنی کلمه‌ها نیز تأثیری در آموزش نداشته باشند و چون این نتیجه پوج و بیمعنی است پس از چگونگی «هیکل بینی» نمیتوان هیچگونه داوری در باره روش آموزش کرد و علت اصلی این کیفیت همان بازداشتمن استعدادهای طبیعی کودک یعنی خاصیت «سنجهش و گزینش» و «چراگوئی» و منحصر کردن توانانی معنوی کودک به حافظه حیوان است که بکمک «اسوسیاسیون» یعنی فرآآمدن مشابهات صورت گرفته است.

بهروز در صفحه ۴۲ میگوید: «ullet غیرطبیعی بودن خطهای جهان، املای غیرمنطقی کلمات... و بی اطلاعی از استعدادهای نهفته کودک مقدمات ضروری فرهنگ باندازه ای مشکل و دور از ذوق و فهم است که تعلیم آنها بدون کیفر و باداش میسر نمیباشد». از این گفتار بیرون میآید که لزوم کیفر و باداش در آموزش و پرورش کودک بیش از هر چیز نتیجه غیرطبیعی بودن خطهای جهان میباشد و اگر خطی طبیعی بیداشود خط آموزی که پیش در آمد داش آموزی و فرهنگ است بدون کیفر و باداش نیز ممکن میگردد.

مراد از خط طبیعی خطی است که یادگرفتن مشخصات آن بکمک استعدادهای طبیعی کودک صورت پذیریا شد و پایه روش آموختن آن منحصر به تکرار یعنی بکار بردن حافظه حیوانی بیاشد و چون چنانکه پیش از این گفتیم وجه تمیز کودک و بچه حیوان همان دو خاصیت اصلی «چراگوئی» و «سنجهش و گزینش» است پس خط طبیعی بایستی بیش از هر چیز بکمک این دو خاصیت آموخته شود. برای نشان دادن اینکه روش آموزش

با «کودک دیره» بربایه بکار آنداختن این دو خاصیت گذاشته شده کافیست که چکونکی «یادگیری» را تجزیه کنیم.

بادگرفتن و بیاد آوردن بسته به برخی مقتضیات بیرونی و درونی است. مهمترین عامل درونی که میتوان آنرا نخستین شرط بادگیری دانست همان «توجه» است. توجه سه‌گونه است: توجه آزاد، توجه ناچار و توجه هدایت شده.

توجه آزاد همان اراده یعنی خواهندگی دانسته است و تواراده تاحد معینی تکامل نیافته باشد فرد نمیتواند با آسانی توجه خود را آزادانه بسوی کار یا چیزی برگرداند و چون اراده کودک دارای شدت کافی برای توجه آزاد نیست و بحث ما درباره روش آموزش کودک است اینست که پایه داوری را روی این گونه توجه نمیگذاریم.

توجه ناچار انگیخته تأثیرات بیرونی است باین معنی که اگر شورهای گوناگون که همان نمودهای گوناگون خواهندگی هستند از تأثیر در بیرون باز داشته شوند و امکان نمود خواهندگی تنها بیک صورت منحصر شود در اینصورت خواهندگی در سوی کار و یا عاملی که انجام یا دسترسی به آن بدون مانع میباشد متوجه میگردد و چون صورتهای دیگر خواهندگی یعنی شورهای گوناگون که باز داشته شده اند در کار تأثیر پنهان میمانند و اینکونه تأثیر باعتبار محدود بودن خواهندگی هر فرد موجب کاهش شدت خواهندگی متوجه بسوی کار و یا عامل مخصوص میگردد و چون یادگیری بستگی مستقیم با شدت خواهندگی دارد و هرچه توجه شدیدتر باشد کار یادگیری آسانتر خواهد بود پس «توجه ناچار» برای یادگیری مناسب نیست.

میمانند توجه هدایت شده. این قسم توجه که کم و بیش بفریشتگی همانند است نتیجه هدایت خواهندگیها یعنی آسان کردن شرایط تعامل شورهای گوناگون بصورت مخصوص و معین میباشد باین معنی که اگر شرایط انجام کاری معین را طوری منظم کنیم که بیشتر شورهای کودک

تصورت ویژه‌ای یکانه شود یعنی انجام آن کار را بانمود خاصیتهای اصلی کودک بستگی دهیم باعتبار اینکه نمود خاصیتهای طبیعی شادی آور است و شادی زمینه عمومی همه کارهای طبیعی زندگانی است شدت توجه کم و بیش برابر با نیروی زندگانی در زمان توجه خواهد بود و این منتها شدت ممکن توجه کودک است یعنی توجه هدایت شده مناسب ترین صورت توجه برای یادگیری کودک می‌باشد.

سوای توجه، کار یادگیری بعوامل دیگری نیز بستگی دارد که برخی از آنها مکانیکی و برخی دیگر ذوقی هستند.

عوامل مکانیکی یادگیری که میتوانند درونی یا برونی باشند در روانشناسی زیر عنوان Mnemotechnik یعنی «صنعت یادآوری» گردآمده‌اند. این عوامل یا مناسبات شرطی و واکنشی یا روابط علت و معلولی و یافضایی مشابه از نظر زمان و مکان میباشند با این معنی که اگر چند کار با چند چیز با یکدیگر مناسبات شرطی و یا واکنشی داشته باشند و یا اینکه کار با چیزی علت کار یا چیز دیگر باشد و یا اینکه زمینه زمانی یا مکانی یک کار یا یک چیز همانند یا مشابه زمینه زمانی یا مکانی چیز با کار دیگر باشد یادگرفتن یکی از آنها بكمک دیگری آسانتر خواهد بود و همچنین با یادآوردن یکی از آنها دیگری نیز بیاد می‌اید؛ از ف به فر حزاد رفتن، پنبه دانه در خواب دیدن شتر گرسنه، کم حافظه بودن مردم دروغگو و همانند اینها که زیارت مردم میباشند نشانه بستگی کار یادآوری بعوامل نامبرده در بالا هستند.

زمینه مشترک عوامل ذوقی شادی و خشنودی و یا غم و رنج است و چون این دو دسته کیفیت زمینه زندگانی درونی میباشند اینست که عوامل ذوقی بیرونی با واسطه این زمینه درونی در چگونگی یادآوری و یا یادگیری تأثیر میکنند. خوش آمد آهنگهایی که در موقع شادی و خوش نواخته شده‌اند، قلف و دیفال گفتن جلال الدین بلخی بجای قفل و دیوار، بیاد

آمدن خط ابروی یار هنگام نماز و مانند آینه‌ها از اینگونه عوامل هستند^{۸۰} کفته‌یم که یادگیری بسته توجه و برخی عوامل مکانیکی و ذوقی می‌باشد و اشاره کردیم که از میان اقسام توجه هدایت شده برای یادگیری کودک مناسب‌تر است و چون کودک دارای خاصیت «چراگوئی» و سنجش و گزینش^{*} است و موقعیت او در نمایاندن این خاصیتها یعنی بکار انداختن استعداد‌های طبیعی همراه با شادی و خوش‌بودیست پس اگر کودکی بتواند از میان همه صورتهای ممکن یک چیز یا کار صورتی مخصوص را سنجیده و برگزیند و در این کار نیز تشویق شود یعنی آموزگار تصدیق کند که کودک کار سنجش و گزینش را درست انجام داده است نتیجه کار او گشته از آموختن فلان کار و یا یادگرفتن فلان حرف با تکامل تدریجی اونیز مناسب خواهد بود و بر عکس اگر در نخستین روزهای آموزش عکس گریه را که روی حرف «گ» کشیده شده بکودک نشان دهند و بخواهند که او بکمک این عکس حرف «گ» را بشناسد چون میان شکل این حرف و گریه هیچ رابطه‌ای در کار نیست و گوزن و کوسفند و گاری و بسیاری از کلمات دیگر نیز با این حرف شروع می‌شوند ولی شکل آنها در روی این حرف دیده نمی‌شود پس کودک می‌تواند باقتضای طبیعت «چراگوئی» از خود یا آموزگار پرسد که چرا این حرف مخصوص برای نوشتن نام گریه بکار رفته است و چون هیچ‌گونه پاسخ قانع کننده‌ای نمی‌توان باو داد پس خاصیت چراگوئی او ناخرسند می‌باشد و در نتیجه این ناخرسندی توجه او منحرف می‌گردد و خاصیت «سنجش و گزینش» نیز که پس از خاصیت «چراگوئی» بکار می‌افتد بیکار می‌ماند و این بیکاری نیز رنج آور است و از این‌رو راه دیگری

^{۸۰} همه این چه‌گونگیها یعنی اقسام نوج و عوامل درونی و بیرونی مکانیکی باذوقی را می‌توان دقیق‌تر تجزیه کرد ولی چون بحث ما در اینجا در حدود شناسانه‌ی ای روانشناسی است اینست که از تجزیه دقیق‌تر و برگرداندن عوامل نامبرده به‌فهمهای کلی‌تر چشم می‌روشیم.

جز تکرار ارجیازی برای آموزش نمیماند و چون اینکار نیز بدون کیفر باداش ممکن نیست پس روش آموزشی که استمرادهای طبیعی کودک را بکار نمیاندازد نتیجه دیگری جز قویت حافظه حیوانی نخواهد داشت و چون این کار نیز برای تکامل آینده کودک زیان آور است پس اینکونه روش‌های آموزش زیان آور هستند. اما در روش آموزش با کودک دیره نیازی به کیفر و باداش و تکرار اجباری نیست و خاصیتهای «چرا گوئی» و «سنجهش و گزینش» کودک میدان گسترهای برای نمایان شدن دارند و برای هر گونه «چرا؟» که کودک پرسید پاسخی طبیعی در دست آموزگار هست و با این ترتیب کودک ضمن آموختن حروف کم کم تکامل معنوی میباید و این تکامل کیفیتی طبیعی است پس چنانکه گفتیم کودک دیره خطی طبیعی و روش آموزش با آن سودمند ترین روش آموزشی است که ناکنون شناخته شده است.

بهروز نشان داده است که میان شکل حرف و حالت اندامهای دهان (لب و دندان و زبان و حلق و بینی) گاه تلفظ هر حرف رابطه‌ای هست و مثلاً گاه تلفظ حرف «ك» میان زبان به سق میچسبد پس اگر سق را با خطی راست و زبان را با خطی منحنی که میان آن به سق چسبیده بنمایانیم شکل طبیعی حرف «ك» را پیدا کرده ایم که است و گفته

آن باین صورت درمی‌آید. همچنین درباره حروف دیگر، برای آموختن شکل حروف بکودک آموزگار بکمک «شاگردان» خود تک تک حروف را بترتیبی که مناسب‌تر و آسان‌تر است و در کودک دیره نشان داده شده در حضور نوآموزان تشریح میکند و اگر ضمن این تشریح نوآموزان یا برخی از آنها جلب شدند یعنی توجه آنها بسوی تقلید این صداها و سنجهش وضع دهان و اندامهای آن هدایت شد آنها را نیز به تقلید شکل حروف و یا خواندن حروف نوشته شده تشویق میکنند و با این ترتیب کم کم کودکان خط طبیعی را آموخته و بعداً «گشته» آنها را نیز خود بخود میآموزند.

چنانکه دیده میشود در این روش هیچگونه اجبار و یا کیفرویاداش ضروری نیست زیرا چنانکه بهروز آزمایش کرده کودک دارای حس صداشناسی قابل ملاحظه است و «اولین استعدادی که در کودک رشد و نمو میکند استعداد تقلید صدا است....» (ص ۲۸) و چون بکار افتدن هر گونه استعداد شادی بخش است پس تقلید صدای آموزگار و یا «شاگردان» او نیز برای کودک شادی آور خواهد بود و باعتبار همین کیفیت توجه او باسانی بسوی شکل حروف هدایت میشود و چون شکل حروف با حالت دهان گاه تلفظ آنها رابطه طبیعی دارد و همین بستگی پاسخ کافی برای همه «چرا؟» های کودک میباشد و در نتیجه خرسندي این خاصیت که هر آن با بکار افتدن خاصیت «سنجهش و گزینش» است همه خواهند کی بصورت توجه با این چگونگی هدایت میشود و اینکار هر آن باشد یاقتن توجه است و کار یادگیری چنانکه گفتیم بستگی مستقیم باشد توجه دارد پس هر یار که کودک بعیل خود وارد کلاس شود باسانی چند حرف را میآموزد و چون بكمک حرفهای آموخته شده کلمات ساده‌ای ترتیب داده شده‌اند اینست که بزودی همه حروف خط طبیعی با سرعت شکفت آوری آموخته میشود.

نکته دیگری که یاد آوری آن نیز بسیار سودمند است اینست که چون دوران آموزش پذیری بشر محدود است ناچار باید برای رساندن کودک پیله‌های برتر نکامل زندگانی یعنی ایجاد زمینه‌های یادگیری بكمک توجه آزاد بهترین زمان مناسب برای یادگیری با توجه هدایت شده یعنی دوران کودکی را بطور کامل مورد استفاده قرارداد یعنی تعامی آنجیزه‌هایی را که کودک بایستی. بیاموزد تا اینکه توانانی آموزش آزاد یعنی فرآکر قرن دانستنی‌های نازه را پیدا کند در همان «بهترین دوران کودکی» باو یاد داد. این بهترین دوران که معمولاً از یک تا نه سالگی است بسته بوضع تعادلی کار غده‌های درونی است باین معنی که بسکی از غده‌های درونی مغز که بنام غده پاراسمائی Epiphyse خوانده میشود پس از نه تا ده سالگی آهکی شده از کار میافتد

فهرست جزو و های ایران گوده

- ۱ - در راه مهر: شبستان - کوی جانان - شبستان (ذ. بهروز). نمونه ای از نوشته های هخامنشی - ریشه و اژه های فرهنگی زبان عربی (م. مقدم) . ۹۶ صفحه - ۶۰ ریال.
- ۲ - دبیره: الفبا و آموزش اجباری - الفبا در ایران - الفبا در اروپا (ذ. بهروز) . ۶۹ صفحه - ۳۰ ریال.
- ۳ - واژه های محلی ایرانی در لغت فرس اسدی - واژه های محلی ایرانی در برهان قاطع - بادداشتی در باره زبان رازی و تهرانی (م. من. کیا) - بادهای گیلان (م. ستوده) - بادداشتی در باره الفبای روسی - یک شعر روسانی ازاوستا - ریشه واژه کراوات (م. مقدم) . ۳۲ صفحه - ۲۰ ریال.
- ۴ - چند نمونه از متن نوشته های فارسی باستان با شرح لغات (م. مقدم) . ۶۰ صفحه - ۳۰ ریال.
- ۵ - کشته دبیره (م. من. کیا) . ۲۰ صفحه - ۱۵ ریال.
- ۶ - داستان جم: متن اوستا و زند با شرح لغات و ترجمه (م. مقدم و م. من. کیا) . ۱۹۶ صفحه - ۵۰ ریال.
- ۷ - چند نمونه از متن نوشته های بهلوی با واژه نامه و سهیوست در باره آم دبیره و هزو ارش و رقمهای آم دبیره (م. من. کیا) . ۱۴۹ صفحه - ۷۰ ریال.
- ۸ - خط و فرهنگ (ذ. بهروز) . ۲۳۴ صفحه - ۶۰ ریال.

(قبیل های بالا با جلد کافندیست)

گنجینه زیان، فرهنگ و ادب کهن ایران

سازمان انتشارات فروهر

سازمان انتشارات فروهر
تهران - خیابان انقلاب - اول فلسطین جنوبی
شماره ۶ - تلفن ۶۶۲۷۰۴

۱۹۹۰: زیان